This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

ANDOVER-HARVARD LIBRARY
AH 5JM6 -

Harvard Depository
Brittle Book

426.2
Arab.
1900

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

426.2 Arab.
1900

Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. Sophocles of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books, (the ancient classics) or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books." Will, dated 1880.)

Received 6 Feb. 1901.

Deposited in
ANDOVER-HARVARD LIBRARY

14163
Bible. Leviticus V. 11-XXVII. and Numbers. Arab. (1900.)

Fragment

einer

arabischen Pentateuch-Uebersetzung

Herausgegeben und eingeleitet

von

Dr. J. Hirsch

Leipzig
Otto Harrassowitz
1900

Sci 401.5

FEB 6 1901

Constantius fund

772

Einleitung.

1. Der Codex, welcher das Fragment einer arabischen Pentateuchübersetzung enthält, wovon wir den Text bis Ende Numeri, unter Beibehaltung mancher Eigenthümlichkeiten der Transscriptionen, aber doch auch nach Thunlichkeit textkritisch bearbeitet, abdrucken liessen, ist aus dem Besitz des gelehrten Predigers Dr. A. Jellinek in den der Wiener isr. theologischen Lehranstalt übergegangen. Auf unpaginierten Octavblättern aus sichtlich altem Papier prangt in fast durchwegs klaren und schönen rabbinischen Schriftcharakteren das anonyme Werk, welches in seiner fragmentarischen Gestalt die arabische Uebersetzung von Leviticus 5,11 bis Deuteronomium 28,68 in hebräischer Transscription enthält. Nur einige Blätter am Anfang und am Ende des Codex, ebenso auch in der Mitte, Lev. 22, Num. 15,16 enthaltend, sind, wahrscheinlich durch vorzeitiges Aufeinanderlegen der noch nicht völlig abgetrockneten Seiten, lädirt, zum Theil auch wasserfleckig und schwer leserlich. Auch aus dem vorhandenen Fragment gingen einzelne Blätter verloren: Lev. 8,34 bis 9,15 und Deut. 25,2 bis 26,2. Papier und Schriftcharakter, namentlich der der Collationierungen und Einschaltungen aus Saadia, wovon ich mich gelegentlich durch einen Vergleich mit alten Handschriftproben in Neubauer's monumentalem Werke überzeugte, lassen ein hohes Alter, 11. bis 12. Jahrhundert, und den Orient als Heimath des Codex vermuthen (vergl. für ובנגב Deut. 1,7 ופי אלקבלה, in Num. 13 wie Saadia und auch Ibn Ganaḥ דארום und נגב, und für ים כנרת Num. 34, 11 בחר טבריה).

Schon beim flüchtigen Blättern im Codex wird man augenscheinlich gewahr, dass am Codex mehrere Hände mitgearbeitet haben. Es strotzt darin von Glossen, Collationierungen mit

Saadia's Uebersetzung, von Interpolationen, Einschaltungen frei gelassener Zwischenräume aus Saadia, die zuweilen den frei gelassenen Raum nicht ganz ausfüllen oder über denselben hinaus am Rande oder über der Zeile stehen und deren Schriftcharakter schon für das blosse Auge als ein von dem des übrigen Codex verschiedenartiger sich aufdrängt. Ein Blatt, Num. 24,19 bis 25,16 die Saadianische Uebersetzung enthaltend, weist auf den zwei Seiten zwei von einander und vom Schriftcharakter des Codex verschiedene Schriftcharaktere auf. Ebenso die Seiten Deut. 13, 15 bis 15, 12 und ibid. 28, 22 ff., auf welchen Saadia copiert ist. Wo das blosse Auge allein die Entscheidung darüber, ob ein Wort oder eine Phrase aus Saadia eingeschaltet wurde, nicht treffen kann, genügt zumeist der Vergleich zwischen der Übersetzung des Cod. und der Saadia's, um Gewissheit zu erlangen. Auf mancher Seite herrscht ein förmliches Gewirr von Schriftcharakteren. Hier und da starrt uns auch ein frei gelassener und unausgefüllt gebliebener Zwischenraum für ein einzuschaltendes Wort fragend entgegen. So bietet der Codex, schon äusserlich betrachtet, eine Fülle von Fragen dar, mit deren teilweiser Beantwortung diese Einleitung sich beschäftigen will.

2. Verfasser, Herkunft und Abfassungszeit der Übersetzung sind aus dem Codex selbst nicht zu eruiren. Bei der fragmentarischen Beschaffenheit des Cod. ist das eigentlich kein Wunder. Zwei Namen befinden sich jedoch im Cod., deren einer wenigstens auf die Provenienz des Cod. hinweist. Auf der einen Seite des Blattes, welches Num 24, 19 ff. Saadia's Übersetzung enthält, steht unten am Rande nach dem dreimaligen שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד in dem Schriftcharakter des Cod. ganz ähnlichen Schriftzügen: בסאם ערבי סופר מהיר. Ich vermute hier ein nomen proprium, denn die Deutung בסאם im Sinne von Erweiterung, Ausdehnung, Einschaltung (?) hat bei Freytag und Dozy keine Belege und passte auch nicht. Freilich konnte ich auch des nomen proprium nicht habhaft werden. Aufschlussreicher für die Geschichte unseres Cod. ist ein anderer Name, der auf dem Rande einer Seite, Num. 26 enthaltend, in vom Cod. gänzlich abweichenden Schriftzügen zu lesen ist: גרליה פירוז. Wir kennen eine Gelehrtenfamilie dieses Namens, deren Angehörige als Sammler karäischer Codices sich wohlverdient

gemacht haben. Aus Pinsker's „Likutê Kadmonioth, Zur Geschichte des Karäismus und der karäischen Literatur“ (Wien, 1860) erfahren wir, dass diese Familie im 17. Jahrh. blühte. Auch einen Gedaljah Firuz, der von seinem Bruder Josef, dem Arzt, den Commentar R. Josef Halewi's zu den Psalmen und Sprüchen Salomon's erworben hat, führt Pinsker (a. a. O. pag. 168 des Anhangs) an. Der Cod. war also offenbar karäisches Gut im materiellen Sinne; ob auch im literarischen?

3. Bevor wir diese wichtigste Frage beantworten, sei vor allem festgestellt, dass wir es hier nicht mit einer sogenannten Tochterübersetzung, sondern mit einer, die direct aus dem hebr. Texte geflossen ist, zu thun haben. Das geht zwar schon daraus genügend hervor, dass in der Regel am Anfang eines jeden Verses das erste hebräische Wort, zuweilen auch die ersten zwei, selten der ganze hebr. Satz steht, aber ein noch untrüglicherer Beweis dafür ist der Lapsus in der Übersetzung von ונשמרתם Deut. 2, 4 mit ותנפרון, was hebr. ונשפרתם entspräche. Wohl fehlt es an flüchtigen Transscribierungen auch sonst nicht, z. B. יכסל für يغسل, כדר für قدر, aber diese beweisen nur, dass der Übersetzer vor sich leise hinsprechend die ungenaue Transscribierung hinschrieb. Dafür, dass der Cod. keine Abschrift, sondern Original ist, sprechen die freigelassenen, nicht ausgefüllten Zwischenräume (s. sub 5), die Beibehaltung der hebr. Schreibung mancher Eigennamen, die wir darum auch im Texte stehen liessen, und Beispiele wie Deut. 4, 29. ותטלבון מן תׄם אללה רבך (ומצאת) ותגׄדה.

4. Da somit die Übersetzung unseres Cod., worauf ja die hebr. Transscribierung des Arabischen genügend hinweist, das Werk eines Juden ist, so wird sie wohl oder übel zur traditionellen, rabbinischen Exegese pro oder contra Stellung nehmen müssen. Es giebt eine ganze Reihe exegetisch umstrittener Stellen im Pentateuch, bei deren Übersetzung Farbe bekannt werden muss. Eine Hauptstelle der traditionellen und antitraditionellen Exegese ist bekanntlich Lev. 23, 11. Alle antitraditionellen Sekten: Saducäer, Samaritaner und Karäer halten an dem Wortsinne fest, wonach die Zählung der 7 Wochen von Pesach bis Schebhuoth mit dem ersten Sonntage nach Pesach beginnen und der 50. Tag, Schebhuoth, stets auf einen

Sonntag fallen müsse. Die traditionsgläubige Exegese hingegen fasst שבת in Lev. 23, 11. 15. (das erste Mal) als „Feiertag“, ib. 15 (das zweite Mal) und 16. als „Woche“. Demgemäss übersetzen auch das aram. Targum, die LXX, Pešitthâ, und Saadia: מן גד אלעטלה resp. פי ib. 11. 15; סבעה אסאביע ib. 15. und אלאסבוע אלסאבע (ebenso Pentateuchus Mosis arabice ed. Erpenius ib. 11. מן גד אלעטלה; 15. סבע אגמאע und 16. אלגמעה אלסאבעה, vergl. die traditionelle Übersetzung der aus dem Syrischen geflossenen Version bei Lagarde, Materialien zur Kritik und Geschichte des Pentateuch (Leipzig 1867): 11. ופי אליום אלתאני, 15. מן בעד דלך אליום und סבעה סואביע und 16. אלי אלגמעה אלסאבעה.) Hingegen der Samaritaner Abu-Saîd: פי גד אלסבת ib. 11. מן גד אלסבת und סבע סבות ib. 15. und אלי גד אלסבת אלסאבעה ib. 16. Unser Cod. hat ib. 11. מן גד אלסבת antirabbinisch, ib. 15. מן גד אלעטלה rabbinisch und סבע סבות antirabbinisch und ib 16. אלי גד אלעטלה אלסאבע, wo אלעטלה im Sinne von שבת schon gar nicht passt. Auch בשבעתיכם in Num. 28, 26 übersetzt unser Cod. seiner durchgängigen Tendenz gemäss wörtlich, während Saadia בעד אסאביעכם hat. Antirabbinisch ist die wörtliche Übersetzung von טרפה Lev. 7, 24. 17, 15. 22, 8. mit פריסה, wie es auch Abû-Saîd übersetzt, während Saadia und der Pentat. Mosis ed. Erpenius, entsprechend der traditionellen Auslegung, סקימה = Krankes haben. (In Num. 23, 24. und auch Lev. 17, 15. ed. Derenbourg übersetzt es auch Saadia mit אלפריסה, weil es dort wörtlich übersetzt werden kann, resp. muss.) Antirabbinisch ist auch die wörtliche Übersetzung von זכרון in זכרון תרועה Lev. 23, 24. Im Cod. war nach זכר (die Schreibung ז statt ד kommt öfter vor) vor יכון לכם, was irrthümlich aus demselben Verse wiederholt ist, ein kleiner Zwischenraum für die Einschaltung des arab. Wortes für תרועה frei gelassen worden, der nun mit ותבויק im Zwischenraum auf der Zeile und, wegen der Enge des Zwischenraumes, über die Zeile hinauf mit גלבה, nach der Übersetzung Saadia's, ausgefüllt erscheint. (Bemerkt muss werden, dass Cod. שפר תרועה Lev. 25, 9. mit בוק אלתגליב übersetzt. Die Unabhängkeit dieser Übersetzung von Saadia beweist der Vergleich: Cod. ותגיוז בוק אלתגליב und Saadia ואצרב בבוק מגלב; ebenso hat Cod. für תרועה Num. 10, 5. 6. 29, 1. תגליב und Saadia גלבה; doch kommt das häufiger vor, dass ein Wort an einer Stelle im Cod. eingeschaltet ist, an einer anderen, früheren oder spä-

teren, wieder nicht.) Der Einschalter durchstrich dann auch זכר. Allerdings hat auch das aram. Targum Onkelos דוכרן יבבא und Pentat. Mosis arab. ed. Erpenius דכר תולייל.

Ebenso wenig ist in Lev. 23, 40 bei den einzelnen Pflanzengattungen des Feststrausses am Hüttenfeste auf die Tradition der Rabbinen Rücksicht genommen worden. Für פרי עץ הדר hat Cod. תמר שגר בהי, auch bei Abû-Saîd ist eine LA בהי (s. ed. Kuenen), das samar. Targum hat משבח, Saadia hingegen תמר שגר אלאתרג wie Targum Onkelos; für כפות תמרים Cod. קלב נכל (s. Ibn Ganah WB. s. v. כפף), Abû-Saîd سعف نخل = Palmenzweige, Saadia לב אלנכל wohl wegen des Anklangs an לולב; für עבת hat Cod. aus Saadia eingeschaltet: עלי צנעה צפר ohne das eigentliche Saadianische אלאס = hebr. הדס und Targumische הדסין; für ערבי נחל hat Cod. גרב אלואדי (s. Ibn Ganah WB.), Saadia hat ערב (oder Druckf. der ed. Derenbourg für غرب) wegen des Ceremonialterminus, Abû-Saîd خليط von ערב = mischen. Aber der Pentateuchus Mosis arab. berücksichtigt die traditionellen Termini auch nicht; er übersetzt: ותאכדון לכם פי אליום אלאול תמר שגר אלבהאء כפף נכל ונצן שגר צפיר וגרב ואד.

Auffallend ist in unserem Cod. in Lev. 23, 40 das דלך in פי דלך אליום אלאול. Schon Ibn Ezra z. St. bekämpft die Ansicht der Zadukim, worunter er bald die alten Saducäer, bald die Samaritaner und auch die Karäer versteht, dass die in Lev. 23, 40. genannten Pflanzengattungen zum Ausschmücken der Festhütte und nicht als Feststrauss verwendet werden sollen. Das samar. Targum enthält nichts, was die von Ibn Ezra kritisierte Auffassung als samaritanisch charakterisieren könnte. Hingegen bemerkt A. Geiger (Nachgelass. Schriften III, S. 296), dass Abû Saîd, der ביום הראשון mit קבל אליום אלאול übersetzt und hierin die karäische Auffassung (s. die karäischen Quellen bei Geiger a. a. O.) theilt, nicht etwa einem karäischen Bibelübersetzer blindlings folgt, sondern dass diese Auffassung auch eine allgemein samaritanische sei. Jedenfalls nimmt sich das דלך, wofern es nicht, wie andere Erweiterungen des hebr. Textes in der Uebersetzung, von ungefähr hineingerathen ist, wie eine Kritik der karäischen Auffassung aus. Entschieden nicht karäisch ist die Uebersetzung von מולדת אביך Lev. 18,11 mit אלמולודה מן אביך, denn die Karäer nehmen מולדת im Sinne von „erzogen“ und beziehen V. 11. auf die Stiefschwester (s. Ibn

Ezra z. St.). Bei Pinsker (L. K. pag. קכ״ח) polemisiert der Karäer David b. Abraham Al-Fasi gegen das aram. Targum und die Rabbaniten und stellt es als allgemein karäische Ansicht hin, dass מולדת — „erzogen“, arab. תרביה אביך, bedeute (s. auch Neubauer, Aus der Petersburger Bibl. p. 95).

Nicht karäisch ist auch die wörtliche Uebersetzung von בחייה Lev. 18,18., da die Karäer, die die Heirath mit der Schwester der bereits verstorbenen Frau ebenfalls für verboten halten, dem entsprechend בחייה nicht wörtlich nehmen (s. Neubauer a. a. O. pag. 96). Ebenso wenig verräth die wörtliche Uebersetzung von דמי טהרה Lev. 12,4.5. karäische Auffassung, da die Karäer טהרה so auffassen, als stände es mit Mappîk (s. Pinsker L. K. p. 29. Geiger Nachg. Schr. III, 316).

Eine Differenz zwischen Karäern und Rabbaniten bestand auch darin (s. Neubauer a. a. O. pag. 96, auch Ibn Ezra z. St.), dass diese בקרת Lev. 19,20 als „Geissel“ verstehen, mit welcher die Sklavin gestraft werden soll (Talmud Kerithoth 11a) und jene das Wort im Sinne von „Untersuchung“ (s. Gesenius s. v. בקר), durch welche festgestellt werden soll, ob diese Sklavin schon als rite verheirathete Frau anzusehen sei und die Todesstrafe verdiene oder nicht. Unser Cod., wie auch Saadia, übersetzt בקרת mit מחדודה, was der karäischen Auffassung gleichkommt. Doch auch Dunasch b. Labrat, Menaḥem b. Saruk und ihnen folgend Raschbam leiten das Wort von בקר = untersuchen ab. Aehnlich Abû-Saîd: במחץ. Allerdings Ibn Ganaḥ erklärt es mit מגלודה = geschlagen und ebenso hat Pentat. Mosis arab. מצרובה. Unser Cod. spricht darum weder für, noch gegen die karäische Auffassung.

Gegen den karäischen Charakter der Uebersetzung unseres Cod. spricht die von Saadia entlehnte Uebersetzung für טטפת Deut. 6,8. 11,18 מנשור = Ausgebreitetes (s. Anm. zu Exod. 13,16 ed. Derenbourg). Nicht die Entlehnung an sich, denn auch der Samaritaner Abû-Saîd verschmäht es nicht bei dem vielgeschmähten Gaon Saadia eine kleine Wortanleihe zu machen, wohl aber die Entlehnung gerade dieses Wortes wäre bei einem Stockkaräer fast undenkbar. Denn wenn auch die Karäer in der Erklärung des Wortes vielfach divergieren (s. Pinsker L. K. קכ״ג), in der Sache selbst sind sie einig, dass das Gebot nur im figürlichen Sinne zu nehmen sei (s. auch Neubauer a. a. O. pag. 99).

Hinwiederum ist es auffallend, dass die Einschaltung (nach dem Augenschein zu schliessen vom Uebersetzer und Schreiber des Cod. eingefügt) für ציצית Num. 15, 38. 39. ד̇ואבה̈, das übrigens auch der Karäer David b. Abraham Al-Fâsi (bei Pinsker L. K. קכ״ץ) und Ibn Ganaḥ haben, auf die Wiedergabe des Wortes, mit Hinweglassung des Zusatzes bei Saadia ד̇ואבה̈ ט̇אהרה̈, sich beschränkt. Doch was will das beweisen? Auch die wörtliche Uebersetzung der einzelnen Ausdrücke bei der Bestimmung des Passahopfers in Deut. 16,2 צאן ובקר; ibid. 6 בערב und ib. 7. ובשלת, die Saadia der traditionellen Exegese gemäss übersetzt: מן אלגנם ומעה מן אלבקר (s. Anmerk. Derenbourg) — ענד אלמסא קבל מגיב אלשמס und ואנצ̇גה (während Saadia für בשל sonst ט̇בך hat), ebenso die wörtliche Uebersetzung Deut. 6,9 ואכתבהם עלי ג̇דור ביתך ופי מחאלך vergl Saadia: עלי ג̇דור פתוח מנזלך ואבואבך und Deut. 19,21 נפס בדל נפס vergl. Saadia: נפס בנפס ודיה̈, beweisen nichts für den Karäismus, sondern sprechen nur für die Tendenz unseres Cod. zur strengsten Wörtlichkeit. Der Pentat. Mosis arab. übersetzt übrigens auch streng wörtlich Deut. 16,2. 6. 7 פי אלעשא ענד מגיב אלשמס, גנמא ובקרא und ותט̇בך; 6,9 allerdings ופי אבואבך. Die Uebersetzung Deut. 14,21 vom Verbot des Kochens des Böckleins in der Milch seiner Mutter, ist, wie das ganze Capitel, von fremder Hand aus Saadia eingeschaltet: לא תאכל לחמא בלבן (ed. Derenbourg לא תט̇בך, Exod. 23,19. 34,26 לא תאכל). Das Capitel von der Leviratsehe Deut. 25,5. 7., worin die Karäer von den Rabbaniten abweichen, sie kennen bekanntlich keine Leviratsehe und fassen den Ausdruck אחים ib. 5 im Sinne von „Verwandten“, fehlt ebenfalls im Cod.

Ziehen wir nun aus all dem den Schluss, so ergiebt sich, dass das Fehlen und die mangelnde Verdeutlichung der traditionellen Exegese in der Uebersetzung unseres Codex durchaus nicht zu Gunsten ihres etwaigen karäischen Charakters spricht, sondern auf Rechnung ihrer Tendenz der strengsten Wörtlichkeit zu setzen ist, denn bei aller strengen Wörtlichkeit im Uebersetzen müsste doch in den oben angeführten Differenzpunkten zwischen Karäern und Rabbaniten die oppositionelle karäische Auffassung klarer hervorleuchten und strenger betont werden. Die karäisch scheinenden Stellen sind Uebersetzungssünden, entstanden durch die obwaltende Tendenz, in der Uebersetzung ein getreues Bild des hebr. Originals zu schaffen. Die Ueber-

setzung des Cod. wird sich also als eine der nachsaadianischen, wie solche auch zur Zeit Ibn Ganaḥ's (s. Bacher, Leben und Werke Ibn Ganaḥ's S. 98ff) im Umlaufe waren, von welchen eine allerdings spätere der Pentateuchus Mosis ed. Erpenius eine zum Theil antisaadianische Tendenz hat, herausstellen. Im Alter wird sie wohl zwischen Saadia und dem Pentat. Mosis stehen.

5. a) Die Uebersetzung unseres Cod. verdient schon wegen ihres Verhältnisses zum hebr. Text des Pentateuch einige Beachtung. Im allgemeinen zwar lässt sich auch auf das Verhältniss unserer Uebersetzung zum massoretischen Texte des Pentateuch anwenden, was Bacher (Leben und Werke Abulwalîd's pag. 59) von den bei Ibn Ganaḥ sich vorfindenden Textvarianten sagt, dass man eine solche Variante nicht gleich als Emendation oder LA. des hebr. Textes ansehen dürfe. Nur bei einigen auf Grund der Uebersetzung unseres Cod. sich ergebenden Varianten können wir vielleich doch eine LA des hebr. Textes vermuthen. Im Nachstehenden gebe ich sämtliche Varianten: Lev. 9,22 wird das Kethîb ידו übersetzt (wie Samaritaner), während sonst stets das Kerî übersetzt wird: Lev. 11,21. 16,21. 21,5. 23,13, nur Num. 34,4 wieder das Kethîb; (auffallend ist in Deut. 2,33 die Einschaltung für ואת בנו, Kerî בניו. Der Uebersetzer muss das Kerî nicht gekannt haben und wusste mit dem Kethîb nichts anzufangen); ibid. 11,2 דבר als Stichwort und מר in der Uebersetzung; 14,12 והניף אתם תנופה übersetzt mit ויחרך הרון תחריכא (der Namen אהרן kommt sonst in diesem Cap. nicht vor); 15,2 דבר als Stichwort, מר in der Ubersetzung und וקול für ואמרתם; 18,28 הנוי אשר übersetzt mit אלאמם אללדין (so auch Saadia und Abû-Saîd, während Pent. Mosis אלאמה̈ אלתי hat); 19,20 או חפשה übersetzt mit ועתק (so auch Saadia und Abû-Saîd); 21,7 כי קדש הוא לאלהיו übersetzt mit אנהם מקדסין לרבהם (ib. im hebr. Texte zweimal לא יקחו. Saadia paraphrasiert darum כל ואחד מנהם); 21,14 ואניה̈ mit Wâw (so auch Saadia und Abû-Saîd, Pent. M. wörtlich כאמיה̈); 23,30 כל als Stichwort und in der Uebersetzung; Num. 3,9 für hebr. לו (s. den ganzen Satz) ein deutliches לי wie das samar. Targûm (vergl. ibid. 8,16), jedoch vom Einschalter in לה verbessert; 3,41. 45. בהמת mit Plur. בהאים wegen des Sammelnamens; 8,10 בני הרון für בני ישראל (ib. 11 kommt das Wort אהרן allerdings vor); 22,2 Cod. אללה, hebr. Text ישראל. 22,5 für das

exegetisch schwierige בני עמו hat Cod. בני עמון wie das samarit. Targ; 24,8 מוציאו mit Plur. übersetzt wie bei Saadia (vergl. die Bemerkung zum Targûm Onkelos im Commentar נתינה לגר zu Num.: 23,22); 26,27 für הזבולני wie samar. Targ. und auch Saadia וזבולון; 26,33 וחגלה ומלכה mit Wâw; 27,1 למשפחת mit Sing. übersetzt wie samar. Targ.; 29,7 für für כל מלאכה — כל צנאעה מכסב wie sonst für כל מלאכת עבודה (der Irrthum erklärt sich im Hinblick auf ibid. 1. 12); 27,23. für ידיו Sing. ידה wie samar. Targ.; 32,15 להניחו mit Plur. יתרכהם wie auch Saadia exegetisierend; 29,11 ושעיר im Schlagwort und in der Uebersetzung mit Wâw; 31,6 Cod. לנישהם — hebr. Text לצבא. 36,2 für את אדני Cod. יא סיידנא mit Plur. umschrieben wie Saadia (das 2. Mal סיידי); 36,7 für כי — כל. Deuter. 1,35 für אם יראה Plural אן נטרו 2,13. 14 für את נחל זרד — אלי ואדי זרד; 2,36 Cod. מן ערער אלי נאנב ואדי ארנון vergl. hebr. Text; 2,37 für לא קרבת Cod. לא נתקדם was hebr. לא קרבנו entspricht; 9,23 Cod. ולם תאמנו בי ולא קבלתם אמרי für hebr. Text: ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו. Das samar. Targ. ist mit einem Zeichen versehen, was auf die Unsicherheit des hebr. Textes hinweist; 7,4 ויעבד für hebr. Text ועבדו (vergl. Anf. d. V. יסיר Sing.); 7,10 übersetzt Cod. אל פניו und להאבידו mit Plur. wegen לשנאיו (Saadia hingegen übersetzt es mit dem Sing.); 9,10 פי חורב für hebr. Text בהר; 12,29 לתחוז בלדהם für hebr. Text לרשת אותם; 13,12 ונמיע אלקום für hebr. וכל ישראל (Saadia hat וסאיר אלקום); 14,11 Schlagwort כל עוף in dem aus Saadia eingeschalteten Capitel.

b) Es liegt sozusagen im Charakter einer jeden Uebersetzung, die nicht sklavisch treu an den zu übersetzenden Text sich hält, dass durch sie dieser Text bald eine Erweiterung, bald eine Zusammenziehung erfährt. An solchen Beispielen, denen ein textkritischer Wert freilich nicht zugesprochen werden kann, ist die Uebersetzung unseres Cod. arm, da sie ja der sklavischen Treue gegenüber dem hebr. Texte sich befleisst. Solche Beispiele sind: Lev. 16,17 בני ישראל; 16,22 דלך אלעתור hebr. השעיר; 16,29 ותכון הדה לכם hebr. והיתה לכם (vgl. ib. 34 והיתה זאת לכם); 17,8 דבח סלאמה hebr. זבח; 18,14 ואלי hebr. Text ohne Wâw; 18,26 נמיע רסומי hebr. את חקתי; 19,6 לה des Cod.; 19,30 רבכם fehlt im hebr. Text; 20,2 פי אל אסראיל für בישראל; 20,16 כלאהמא was einem hebr. שניהם entspräche; 23,40 דלך (s. oben sub 4); 25,19 ותעשיכם für hebr. Text ונתנה ohne לכם. Num. 3,12 Cod.

הא אנא für hebr. הנה; ib. 13 פי אל אסראיל hebr. בישראל; ib. 25 ונמאה mit Wâw; 4,32 גמיע אניה hebr. את כלי; 11,17 האולי אלקום für העם; 11,30 Cod. בני אסראי' — hebr. Text ohne בני; 14,35 קלת דלך für hebr. דברתי; 16,9 אל אסראיל; 17,24 פראוהם, was hebr. ויראו אותם entspräche; ebenso 18,2 קרבהם — hebr. הקרב; und בארכתהם in 24,10; 18,19 Cod. לך יכון; 19,9 ויצעה hebr. Text והניח; 19,13 אל אסראיל (ebenso 21,3; 21,6; 23,7; 24,1.5; 31,4) Erweiterungen des hebr. Textes durch ein Wâw kommen in Num. öfter vor (13,5. 29,16. 36. 37. 31,43. 52. 32,26), bei ועשרין 29,9 und ושעיר 29,11 hat es auch das samar. Targûm. Deuter. 1,1 Cod. לגמיע בני אסראי', hebr. Text אל כל ישראל; 1,25 ואחדרוה für hebr. ויורדו; 2,7 ועלם für ידע mit Wâw; 2,31 אקרצה für רש; 3,17 ותכמה für ונבל (auch Saadia וחדה); 3,26 איצא חסבך für רב לך; 4,5 קד עלמת לכם אליום — im hebr. Texte למדתי אתכם ohne היום; 4,25 וצנעתם לכם — hebr. Text ohne לכם; 5,1 בני ישראל; 6,1 אמרכם für צוה; 7,1 אמם אכתר מנך מן בין ידיך — hebr. Text: גוים רבים מפניך; 9,24 מכאלפין כנתם אללה רבכם — hebr. Text ohne אלהיכם (doch s. ib. 23 hebr. Text); 10,14 ואלארץ mit Wâw; 11,2 ועטמתה und וקדרתה mit Wâw; 11,6 אלדין מעהם בסבבהם für אשר ברגליהם (בסבבהם entspräche hebr. לסענם oder בעבורם); 23,17 יכתאר אללה — im hebr. Text fehlt ד'; 24,17 ויתים mit Wâw; auch ib. 19 ולליתים und 27,19 ויתים.

c) Auf Kosten einer gewissen Flüchtigkeit muss das Fehlen des einen und des anderen Wortes, zuweilen auch eines ganzen Satzes aus dem hebr. Texte gesetzt werden. Lev. 5,15 כסף; 7,14 לכהן; 8,5 אל העדה; 10,1 אתם; 11,30 והחמט; 13,6 אתו; 13,54 שנית; 14,52 ובאזב; 17,4 האיש; 19,2 אלהיכם; 21,6 כי; 22,3 להי'; 22,22 אשה; 23,34 לד'; 25,8 ימי; 25,28 ויצא ביובל; 25,31 סביב. Num. 1,2 כל עדת; 1,44 איש; 3,27 ומשפחת החברני; 4,16 כליל; ib. 9 לה; ib. 12 כל; ib. 27 כל; 6,2 נזיר; ib. 18 ולקח את שער ראש נזרו; 7,85 כסף; ib. 88 בני שנה; 10,27 צבא; 11,19 ולא עשרים יום; ib. 32 וכל יום המחרת; ib. 33 טרם יכרת; 12,2 ד'; 15,7 לנסך; ib. 20 חלה; ib. 36 כל: 17,5 לו; 19,5 לעיניו; 21,1 ערד; ib. 26 מידו; ib. 34 ואת ארצו; 22,3 מאד; ib. 10 מלך מאב; ib. 29 עתה; 23,9 הן; 24,2 שכן; 29,18 ולכבשים; 35,5 והעיר בתוך; 36,3 בני; ib. 7 כי. Deuter. 1,9 לאמר; 1,31 אלהיך; 1,33 בדרך; 2,12 בנים; 3,4 בעת ההוא; ib. 26 עוד; ibid. 28 הזה; 4,18 באדמה; ib. 32 הגדול; 5,14 וגרך אשר בשעריך; ib. 26 כל; ib. 29 אתכם; 6,10 אלהיך wie auch ib. 15. 7,2. 12. 10,9. 22. 16,1. 11. 20,16; 9,4 לאמר; ib 26 ד'; 10,10 לי; 11,14 בעתו; 12,18 תאכלנו; 19,6 והשינו; 19,11 וקם עליו; 20,8 אל העם; 20,17

החוי; 21,6 לפניך; 22,15 ולקח; 23,4 להם; 27,20 כי גלה כנף אביו; 28,9 קדוש.

Ganze Sätze, die zum Theil am Rande des Cod. ergänzt sind: Num. 1,8. 1,43; 3,19; 4,45. 46. 16,18. 19. 18,10. 24. 28,29. 35,25 bis 28. Deut. 10,16. 12,5.

d) Es fehlt im Text der Uebersetzung des Cod. hier und dort ein Wort des hebr. Textes, für welches ein entsprechender Zwischenraum frei gelassen wurde, der aber unausgefüllt blieb, weil der Uebersetzer oder Einschalter bei seinen nachträglichen Einschaltungen den Text bei Saadia sklavisch treu benutzte und entweder die Wortfolge oder die knappe Uebersetzung bei Saadia übersah. So Lev. 8,7 ויאסר לו בו irregeführt durch den Saadianischen Text, der בחשב האסר zusammenzieht und für das im Cod. Fehlende וצדרה hat; 10,11 ולהורת (vergl. 14,57. wo es eingeschaltet ist), weil der Einschalter den kleinen freien Raum am Ende der Zeile übersah; 11,38 זרע wegen der Kürzung im Saadianischen Texte; 13,23 הכהרת (vergl. ib. 4. 19. eingeschaltet) wegen der Wortfolge bei Saadia und weil der freigelassene Raum am Ende der Zeile sich befindet; ib. 28 הכהרת; ib. 32. 34. נתק (ohne freigelassenen Raum); 14,4 חיות (frei gelassener Raum) vergl. 17,13; 16,4 ומכנסי בד יהיו על בשרו wegen מכנסי, das 6,3 eingeschaltet ist; 18,17 שארה. Num. 4,28 frei gelassener Raum für שער; 9,21 freier Raum am Rande für ויש (vergl. ib. 20 die Einschaltung); 28,24 לחם; 31,30. 47 freier Raum für אחז (vergl. Saadia's Uebersetzung, wo אחז nicht ausgedrückt ist).

6. Beweisen schon diese Lücken, dass das eine und andere Wort des hebr. Textes eingeschaltet werden sollte, die Einschaltung jedoch aus äusseren Gründen, weil der Einschalter den frei gelassenen Raum übersah, oder aus inneren, weil auch in der Saadianischen Uebersetzung das betreffende Wort fehlte, unterblieb, so wird ein Vergleich der für das Auge mehr oder weniger sichtbaren und genau erkennbaren Einschaltungen von Wörtern, Phrasen und Satztheilen mit der Saadianischen Uebersetzung diese Einschaltungen als solche evident machen. Ich liess sie im Drucke durch eckige Klammern hervortreten, während die in runde Klammern eingeschlossenen Wörter auch im Cod. durchstrichen erscheinen. Doch auch ohne den Cod. zu sehen und selbst für Einschaltungen, deren Schriftcharakter von dem des sonstigen Cod. nicht erheblich abweicht, ist der

philologische Beweis der späteren Einschaltung leicht zu erbringen. Hier einige Beispiele: Lev. 5,21 für בתשומת die Einschaltung מעאמלה, die schon infolge der Bedeutung von عمل III das יד des hebr. Textes und der Uebersetzung überflüssig macht; 6,14 die Einschaltung stellt sich als eine Erweiterung des Saadianischen Textes der Ed. Derenbourg dar. Das תקרבהא des Saadianischen Textes ist trotz תקרב des Cod. in die Einschaltung mit aufgenommen; 23,4 zu עבת s. Einl. 4; 25,32 hebr. Text: נאלת עולם תהיה ללוים — Saadia: פלהם אן יפתכוהא אבדא — Cod.: [יפתכוהא] אלדהר תכן להם; 26,16 beginnt die Einschaltung für והפקדתי etc. mit Saadianischen הדה אלעקובאת trotz Cod. הדה בכם; 26,43 hebr. Text: יען וביען במשפטי מאסו — Saadia נואהם אד והדו פי אחכאמי — Cod. [אד והדו] פי אחכאמי והדו, wo das für יען וביען einzuschaltende Wort wegen der freien Uebersetzung bei S. fehlt und אד והדו wegen der Wortfolge bei S. zweimal erscheint, als Einschaltung und im Text des Cod.; Numeri 3,9 הם zweimal infolge der Wortstellung bei Saadia; 4,6 für ושמו die Einschaltung ויצלחו אקואבה = ושמו בדיו bei Saadia trotz דהוקה im Cod.; 5,7 hebr. Text: לאשר אשם לו — Saadia: אלי מן טלמה — Cod.: ללדי אתם [וטלמה] — wo die Lücke für לו mit dem Saadianischen וטלמה trotz des Ausdruckes im Cod. ausgefüllt wurde; 18,6 hebr. Text: לכם מתנה נתנים לד' — hier sollte bloss מתנה eingeschaltet werden — Saadia aber hat: ונעלתהא הבה לכם ללה und Cod. das Monströse: לכם [ונעלתהם] מוהובין ללה; 27,7 hebr. Text: כן ב' צ' דברת, wo für כן aus Saadia נעמא מא קאלא (Ed. Derenbourg נעמא קאל), trotz des im Cod. dem hebr. Texte gemäss folgenden קאילאת, eingeschaltet wurde; 35,22 für בפתע die Einschaltung דפעה בנתה, weil S. den Satz so beginnt, trotzdem im Cod. der Wortfolge des hebr. Textes entsprechend דפעה folgt; Deutor. 2,30 für את רוחו die Einschaltung צעב רוחה trotz צעב für הקשה im Cod.; 3,24 hebr. Text: אשר מי אל בשמים ובארץ — Cod. אלדי [לא פי אלסמא ולא פי] ואלארץ: Saadia: etc. לאן אי אלאה פי. Das לא der Einschaltung ist ganz sinnlos; 4,23 hebr. Text: פסל תמונת כל אשר צוך — Saadia: פסלא שבה כל מא נהאך — Cod.: [שבה כל מה נהאך] אלדי אמרך die Saadianische Uebersetzung ohne פסלא und ohne Rücksicht auf das im Cod. Folgende; 7,7 für חשק ד' בכם Cod. [אצטפאכם] אללה בכם; 8,15 [חית אלחיאת אלמחרקה ואלעקראב ועטש חית] אלדי ליס מא; 12,11 ליסכן [נורה פיה] תם; 15,14 העניק תעניק das Saadianische בל צלה בצלה und gleich darauf im Cod. לה; 15,18 hebr.

Text: כי משנה שכר עבדך שש שנים — Saadia פאנה יגוז אן יכון קד צ̇דמך — Cod.: [פאנה יגוז אן יכון קד] צ̇דמך סת סנין — צ̇עף מא יסאוי אגיר סת סנין — wo das eigentlich einzuschaltende משנה שכר שכיר infolge der Saadianischen Wortstellung fehlt; ebenso 16,3 hebr. Text: לחם עני כי בחפזון יצאת — Saadia: מעאם אלצ̇עף לאנך כ̇רגת מן מצר בחפז — Cod.: [מעאם אלצ̇עיף: כי: לאנך] כ̇רגת, wo infolge der Wortstellung bei S. die Einschaltung für בחפזון fehlt; 18,8 sollte bloss ממכריו על האבות eingeschaltet werden, Cod. hat: סוי [מא כ̇לא מא אונבה אלאבא מן אלנואיב]; 21,8 hebr. Text: ונכפר להם הדם — Saadia: פינפר להם מא תואנו פי דׄלך אלדם — Cod.: [מא תואנו] ענהם אלדם, wo die Saadianische Paraphrase für ונכפר sinnlos eingeschaltet wurde; 24,5 hebr. Text: ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו — Saadia: ולא יעבר עליה שי מן אלאמור בל יכון פארגא לביתה — Cod.: ולא יעבר עליה לכל אמר [מן אמורה] יכון פי ביתה — wo das eigentlich Einzuschaltende für נקי fehlt; 27,24 sollte bloss מכה רעהו בסתר eingeschaltet werden. Die Einschaltung enthält aber auch aus 21,25 [אכ̇ד רשוה ליקתל נפש זכיה], wofür Cod. hat: מן יקבל אלרשא ליקתל נפס דם ברי; 28,13 hebr. Text: והיית רק למעלה — Saadia: ותכון עאליא מחצא — Cod.: ותכון [עאליא מחצא] פוק, wo nur das Wort für רק eingeschaltet werden sollte.

7. a) Einschaltung der Uebersetzung einzelner Wörter alphabetisch geordnet.

אנך D. 23,14 סלאחך; איתן D. 21,4 צעב; אמים D. 2,11 אלהיובין (Saadia מהיבין, doch s. Gen. 14,5) — ib. 10 nicht eingesch. אלהיובין; הנאמן D. 7,9 אלאמין; האמרת und האמיך D. 26,17. 18 ומרת und ומרך geschrieben statt: אמרת und אמרך; באני D. 26,14 פי חזני; התאנף בי D. 4,21. קד ונד אליי — jedoch ibid. 1,37. 9,8. 20 nicht eingeschaltet; באסמך D. 28,8 פי אהראך; באספכם L. 23,39 פי אואן נמע (Saadia: נמעכם) — doch L. 25,3. 20 D. 22,2 nicht eingesch.; אצעדה N. 31,50 דמלג; המארה D. 28,20 אלמחק; את אשמו בראשו N. 5,7 אלמלאמה בראסהא und ib. Schluss s. Einl. sub 6; אשרה D. 16,21 סאריה — ib. 12,3 nicht eingesch.; אתנן D. 23,19 שיא מן אנעאל — Cod. ואניה, Saadia ונא.

באר היטב D. 27,8 שרחא נידא — S. בינא נעמא (ib. 1,5 Cod. פי ביאן nicht eingesch.); בהלה in L. 26,16 sub c; בהק in L. 13,39 sub c; בהרת L. 13,2 בקעה — ebenso ibid. 4. 19. 24. 26. 38. 39. 14,56 Beweis der Einschaltung in 13,23. 28. die Lücke und 13,25 פיהא LA bei Saadia? ובאו N. 5,24 יסתחיל — vergl. ibid. 22.27 Cod. וידכ̇ל Saadia umschreibend mit צאר und אכתחאל; ובאו

עליך D. 28,2 וחלת בך; ibid. 15 חלת — vergl. עליך im Cod. und בך bei Saadia mit der Einsch. ibid. 2; כי תבא D. 23,25. 26. ואלא אסתתגרת; מבחריו N. 11,28 מן תלאמידה; לבכר D. 21,16 אן יפצל; בבלי דעת D. 19,4 בלא מערפה — doch מבלי D. 9,28 Cod. מן עדם; בליעל D. 13,14 כפאר — für das vorausgehende בני hat Cod. בני, S. קום; בעל במות Num. 22,41 ביע מעבודה — doch במות sonst N. 21,28. 33,52 nicht eingesch.; תבנית D. 4,16. 17. שכל — doch ib. 18 nicht eingesch.; בעירתי D. 26,14 ולא אצרף — doch ib. 13 Cod. wie Saadia: נפית; בריא יברא ד' N. 16,30 ואן כלק אללה כלקא; בתולי D. 22,15 בראה — vergl. ib. 14.17 Cod. בכרוה S. בראה.

נאלת L. 25,32 יפתכוהא s. Einl. 6, trotzdem נאלה ibid. 29. 30. 31. 33. 48. nicht eingesch. ist; נבלו D. 19,14 תלמוה; תגדעון D. 7,5 תגדעו und ib. 12,3 תגדעוהא; ויגר N. 22,3 וחדר — vergl. D. 1,17. 18,22 Cod תלאפו S. תחדרו, doch D. 9,19 auch Cod. חדר; והתגלח L. 13,33 wegen נתק, dem גלח in L. 14,8. 9. D. 21,12 nicht eingesch.; גם זאת L. 26,44 מע הדה אלאמור; וינמל in N. 17,23 sub c; כנן חירק D. 11,10 כגנאן אלבקול; המנערת D. 28,20 ואלזגרה; גרן N. 18,30 D. 15,14. 16,13 sub c.

הדברים in D. 1,44 אלנחל — vergl. für תעשינה Cod. תצנע S. ילסע; דמים D. 19,10 דמא und D. 22,18 נרוא; דרך כוכב N. 24,17 ישלע כוכב s. LA. bei S. ed. Derenbourg; דרור L. 25,10 בעתק, vergl. Construction bei S.; דרש אותה D. 11,12 מתעאהדהא.

והתינו D. 1,41 וכדרתם (S. באדרתם); נהיית D. 27,9 קר צ׳ית; והמם מהומה D. 7,23 ואהאמהם אהאמה — jedoch D. 2,15 Cod. ליהימהם.

זה בנגב N. 13,17 אולא אלדארום vergl. ibid. 22 Cod. וצעדו מן אלגנוב und S. וצעדו אולא אלי אלדארום; זית שמן ודבש D. 8,8 זיתון זית ועסל vergl. L. 24,2 Cod. זית S. זיתון; זמומים D. 2,20 אלחמא oder verschrieben statt אלהמם bei S.; תזמר L. 25,4 תרפק — vergl. ib. 3 Cod. תכסח S. תרפק; זרה הלאה N. 17,2 ידרי הנאך vergl. L. 26,33 Cod. ואבדרכם S. ואדריכם; זרע זרוע L. 11,37 מן נבאת ואלחב (zu מן vergl. S. עלי שי מן und Cod. עלי כל und für ibid, יזרע Cod. יבדר S. יזרע; ib. 38 für זרע leergebliebener Raum, vergl. Uebersetzung bei S.): תזריע L. 12,2 עלקת.

חבל in D. 3,4. 13. 14. כט; החגב L. 11,22 אלגנדב; ויחגר אתו L. 8,7 וקלדה und ושדה — vergl. ib. 13 Cod. ושדדהם S. וקלדהם und L. 16,4 auch Cod. יתקלד; בחידות N. 12,8 sub c.; על החזות L. 9,20 מע אלקצוץ (Zur Kennzeichnung dieser Einschaltung liess ich Schreibung קם des Cod. stehen.); ולא תחטיא את הארץ D. 24,4 ולא תוקע חטיה עלי בלדך; וחיו N. 4,19 כלה חתי יחיו (s. Saadia: בל אצנעא

לחם הדה אללה); ומחית בשר חי L. 13,10 או גז מן לחם נקי und ib. 24 נח; חָיל N. 31,14 גיש — doch sonst nicht eingeschaltet; חַיל D. 8,18 אליסאר Einschaltung? ib. 17 nicht eingeschaltet; חללו D. 20,6 יתבדלה (S. יבדלה) und יבדלה; ולא תחמל D. 13,9 ולא תרתי לה — das לה charakterisiert es schon als Saadianische Einschaltung; ולא תנכו D. 20,5 ידשנה כל (verschrieben aus dem bei S. folgenden פלימ׳); החצב D. 8,9 תאכד S. תקטע; חצה N. 31,42 und Derivate ib. 29. 30. 36. 42. 43. 47 (Beweis für diese Einschaltungen ist ib. 42 ועדד קסם und ib. 43, wo die Einschaltung die Uebersetzung Saadia's zu V. 36 hat und nach Saadia corrigiert, da S. bloss דלך hat); החצרים L. 25,31 אלארבאץ׳ — dass. N. 34,4 D. 2,23 רפח; במחקק N. 21,18 ראסמוהא s. Saadia; חרגל L. 11,22 חרגל; חרחר D. 28,22 פאלג; יחרם L. 27,29 יסחתק אלתלאף (ib 28 יגעלה jedenfalls abhängig von Saadia); החרמתי N. 21,2. 3. נעלת צואפי; החרם תחרים אתם D. 7,2 ואתלפהם; כי חרם הוא ib. 26 אד הו מתלוף — jedoch ib. חרם und D. 2,34. 3,6. 20, 17 nicht eingesch.); חרש D. 27,15 נגאר S. צאנע; חשק D. 7,7 אצטפאכם (s. Einl. 6) und ib. 10,15 אצטפא.

טבעת in N. 31,50 חלקה; בטוב לו D. 23,17 sub c; הטמאה D. 24,4 טלכהא גירה (s. Ed. Derenbourg); וטמא ראש נזרו N. 6,9 [סקר למא] נסכה [קטע אול] — vergl. ib. 12 Cod. אן קד נגס נסכה und S. טנאך ומשארתך אנקטע נסכה und ib. 18 Cod. ראס נסכה und S. שער ראסה; D. 28,5 בניתך ומשאירך — über ומשאירך steht ומעאננך, zu בניתך vergl. Saadia zu D. 26,2. 4 Ed. Derenbourg; טרחכם in D. 1,12 תקלכם.

ויד D. 23,13 ומכאן — vergl. Cod. N. 2,17 פי מכאנה abhängig von S.; תודה L. 7,12. 13 שכר (ib. 15 nicht eingesch., doch L. 22,29 סלאמה für תודה erklärt sich wohl durch diese Einschalt.); ויתילדו N. 1,18 פתנאסבו S. פתנסבו; ימים L. 25,29 אלי אן כמל סנה, S. hat חולא und andere Wortfolge; ינשוף L. 11,17 באשק; צאתך D. 23,14 דלך אלרגיע; יען וביען L. 26,43 s. Einl. 6; ביער D. 19,5 אלי אלשערא; יצוה D. 7,13. 11,14. 12,17. 18,4 דהן; עד רדתה D. 20,20 אלי אן תהדהא — von هدّ=zerstören oder fehlerhaft abgeschrieben aus S. תחדרהא; להורת L. 14,57 חדל (s. Anm. Ed. Derenbourg) — in L. 10,11 Lücke und für יורוך D. 17,10. 24,8 Cod. יפתוך und S. ידלנוך; ונירם N. 21,30 וסיטאהם und darüber וזאל; ויש N. 9,20 ורבמא — ib. 21 Lücke; הישכם D. 13,4 הל אנתם; ישימן N. 23,28 אלסמאוה; המישר D. 3,10 אלסהל, vergl. ib. 4,43 Cod. גרש, womit sonst גלעד übersetzt wird; והותירך D. 28,11 ויזידך.

ונכבשה N. 32,22 פאדא פתח und ib 29 חתי יפתח; כהה L. 13,6. 39. 56 כבא — jedoch ib. 21. 26. 28 nicht eingesch.; כלי גבר D. 22,5 אלאת אלרגאל — vergl. ib. für שמלת אשה Cod. תוב מראה und S. זי' אלנסא; כומז in N. 31,50 וחקאב; כן N. 27,7 s. Einl. 6; כנף D. 23,1 כנף; ונכפר D. 21,8 s. Einl. 6; כרעים L. 11,21 כראען — L. 8,21 nicht eingesch.; וכרות שפכה D. 23,2 וסקטוע אלאחליל; כריתת D. 24,1. 3. קטעא S. קטעה; הכשית N. 12,1 אלחסנה und ib. לאנה כאן קד אעתזלהא; ויכתו אתכם D. 1,44 פחטמוכם — allein N. 14,45 nicht eingesch., s. Anm. Derenbourg.

לחם עני D. 16,3 טעאם אלצעף; ויקח N. 16,1 ותקדם; מלקוח N. 31,11 12. 26. פי' und ib. 27 דלך Beweis für Einsch. aus Saadia.

ממארת L. 13,51. 52. 14,44 מאחק; ומחץ N. 24,17 פיוהן; מלאו אחרי N. 32,11 יתבעו מאעתי und ib. 12 (אד' פאנהמא אתבעא מאעה אללה) — vergl. D. 1, 36 Cod. כמל ורא טאעה אללה und S. אתבע טאעה אללה; מלילת D. 23,21 מא תחרכה; ממזר D. 23,3 זנים; ממכרו D. 18,8 s. Einl. 6; ימס D. 20,8 יחל (Cod. fälschlich יחול) — vergl. zu המסו D. 1,28 Cod. אדאבו S. אמאסו und ib. Anm. Derenbourg; למסר מעל בד' N. 31,16 נכתא באללה (S. ואוקען) חתי אוקע; ימרט ראשו in L. 13,40 sub c und ib. 41 ינתתף ראס (S. אנתתף); ומרק L. 6,21 פלירלך.

נאץ N. 14,11. 23. 16,30 עצי; הביט N. 23,21 בצר — jedoch ib. 21,9 Cod. wie S. ילחפת; המנפה N. 31,16 אלובא — vergl. N. 17,13 Cod. אלצרם S. אלובא, jedoch N. 17,14. 15. 25,18 auch Cod. אלובא; נדת דותה in Lev. 12,2 בעד חיצתהא יכון חכם נגאסתהא (S. חכן נגאסתהא), obgleich beide Ausdrücke einzeln sonst nicht eingesch. L. 12,5. 15,33. 20,18. 21. N. 19,9. 13. 20. 21. 31,23; לנדה D. 20,19 באן תחרך; ונדחת D. 4,19 פתזול; ונדחה ידו D. 19,5 פתמיל ידה; וידיחו D. 13,14 פאצלו — doch נדחים D. 22,1 Cod. wie S. צאלה; להדיחך D. 13,6 לירדו בך und ib. 11 אדחאך; ויניאו N. 32,9 ונבנו; תנואתי N. 14,34 אענאתי (S. מנע אענאתי); כנוח עליהם הרוח N. 11,25 והזרתם אד' אסתקר עליהם אלנור s. S. und ib. 26; וינעם N. 32,13 תוההם; נזיר L. 15,31 פינב אן תנאנבא — jedoch L. 22,2 nicht eingesch.; נזיר L. 25,5. 11 פראד; תנחל D. 19,14 תנחלהא; נחש N. 23,23 טירה תחיך; יתבת והכיתם D. 7,2 ואקתלהם und L. 24,17 sub c; יכיר D. 21,17 (S. ינב עליה אן יערף); הסך נסך N. 28,7 sub c; נפל בשדה D. 21,1 מטרוח פי אלצחרא; נפש D. 22,26 ויסיחה נפסה S. רוחה — für ורצחו hat Cod. ויקתלה S. ויצרבה, was die Einsch. beweist; ונקב L. 24,16 ומן סב und ib. סוא איאהמא סב — doch ib. 11 N. 22,11. 17 nicht eingesch.; נקי D. 24,5, s. Einl. 6; מנקית in N. 4,7 ואלמלאעק; נקם נקמת N. 31,2 אנתקם נקמה — doch ib. 3 L. 19,18. 26,25 nicht

eingesch.; תנקש in D. 12,30 אחדר אן תוהק; נשא את נפשו D. 24,15 לאטר בנפסה; יתנשא N. 23,24 ירתפע; כי תשה in D. 24,10 sub c; נשה בו ib. 11 נסיתה S. אנסאתה; נשך und תשך in D. 23,20 sub c; תשך ib. 21. תעאינה; ונשל D. 7,1. 22 ויטחטח; ונשל D. 19,5 או ינסל; נתונים נתונים N. 3,9 מסלמון מעטון — vergl. N. 8,16. 19 Cod. מוהובין und S. מנעולין; מתנה N. 18,6. s. Einl. 6; עבדת מתנה אתן N. 18,7 כדמה [הבה אנעל] — S. מוהובה; נתק L. 13,30ff. 14,54 כלף (ib. 34,37 fehlt im Cod. die Uebersetzung für נתק, was auch schon für die Einschaltung an den anderen Stellen spricht).

תסגיר D. 23,16 תסלם; תסיג D. 19,14 תגייר (S. תז״ג); מסיג D. 27,17 מגייר (S. מן יסוג); סרה D. 13,6 אלמחאל; במסכנת D. 8,9 בתקתיר (S. בתקדיר); סלעם in L. 11,22 דבא; ספחת und מספחת L. 13,2ff. עארצה; ספיח L. 25,5. 11 גלף; ושם בסתר D. 27,15 ויצירה לה ויסתר (S. פי סתר).

תעבד D. 15,19 תפלח — doch ib. 21,3 nicht eingesch.; לעבט עבטו in D. 24,10 sub c; בעבטו ib. 12 פי [אלא עוצה ענדך] — für אלא ist wohl אלאת zu lesen (S. ועוצה ענדך); העבוט ib. 13 כל רד תרד [ורדא] לה (s. hebr. Text und S. כל רדה אליה רדא). S. übersetzt העבוט hier nicht und drückt es durch ה in רדה aus. Daher diese sinnlose Einschaltung. Im Uebrigen hat Cod. ib. 11 ירהן, S. עוץ); ויתעבר D. 3,26 וונד; עבת L. 23,40 עלי צנעה צפר (das eigentlich einzuschaltende Wort aus S. אלאס fehlt); עגיל N. 31,50 ותרכי; לעינים N. 10,31 כאבצארנא: על L. 24,12 אלקול ען (vergl. Saadia); עלילת in D. 22,14. 17 sub c; מעלליך D. 28,20 שמאילך; עמי הארץ D. 28,10 (אל)אמם אלארץ — bei S. fehlt אלארץ; תתעמר D. 21,14 תסתרקהא und והתעמר D. 24,7 פאסתרקהא; ענו לה N. 21,17 תנאבו להא statt תנאובו; ענה D. 22,24. 29 אתי; ענו מאד N. 12,3 כאשעא גדא; העניק תעניק D. 15,14 s. Einl. 6; ויעפלו N. 14,44 ואעתדו (s. Anm. Derenbourg); העפרת N. 31,22 יאנך [?] S. אסרב; מן העץ D. 19,5 מן אלעוד; עצרת L. 23,36 ואמכתו פי קרסה, vergl. N. 29,35 D. 16,8 Cod. גמע S. מכת פי קדם; לעקר L. 25,47 לאצל; ערות דבר D. 23,15 אמרא קביחא — vergl. D. 24,1 Cod. קבח אמר S. אמ״א קביחא; בערכך L. 5,15 בקימתה (vergl. ib. 25. 27,12 Cod. בקימתך, N. 18,16 בקימתה); מערכת L. 24,6. 7. צף, jedoch das Verbum ib. 3. 4. 8 Cod. ינצדה S. יצפה; עשה חיל N. 24,18 יזדאר תאידה; ועשת L. 25,21 ותכסבכם; עשה in D. 26,19 sub c; מעשי עזים N. 31,20 מעמול מן אלמרעזי S. אלמרעז (s. Ibn Ganaḥ WB. s. v. עז); מעשה N. 31,51 מצונה; עשרן N. 28,13. 21. 29,10. 15 עשר und עשרן, doch einige Male auch nicht eingesch.; ועשתרת D. 7,13. 28,4. 18 ונפראת.

תפאר D. 24,20 תסתקץ; ואת פדויי N. 3,46 ואמא פדי — jedoch ibid. 48. 49. 51 nicht eingesch.; פחים in N. 17,3 sub c.; פחתת היא L. 13,55 והי מהלכה כאנת; יפלא N. 6,2 פנג (vergl. L. 22,21. 27,2 N. 15,3. 8. Cod. בין S. פנג und Anm. Derenbourg zu L. 22,21); יפלא D. 17,8 לפי; פנין N. 6,25 ונהה und ibid. 26 בקצדה (s. Anm. Derenbourg); פסח או עור D. 15,21 מן זמן או עמא S. אעמי — אזמן, jedoch L. 21,8 nicht eingesch.; ופסיליהם D. 7,5 ופסולהם: פסל D. 27,15 פסלא (sonst öfter nicht eingesch.); כפעם בפעם N. 24,1 כאלמרתין אלאולתין; פצוע דכה D. 23,2 מפדוג אללצי; פקדת N. 3,32 מוכל, vergl. Constr. bei S. u. im Cod. (sonst öfter nicht eingesch.); והפקדתי in L. 26,16 sub c; ופקדו in D. 20,9 sub c.; ואם פרוח תפרח L. 13,12 פאן אנתשר; פרחה ib. 20 אנתשר; במכוה פרחה ib. 25 פי אלכי פאנתשר; פרח in L. 13,39 sub c.; פרחת ib. 57 פהי אלמנתשרה (vergl. ib. 42 Cod. מפרע S. קד אנתשר; ופרח ib. 14,43 Cod. ונמי S. ואנתשר); יפרח N. 17,20 תפרע (ib. 23 nicht eingesch.); בפתע N. 35,22 ואן [דפעה בגתה] trotz des im Cod. folgenden דפעה.

צדק צדק תרדף D. 16,20 ואטלב אלעדל ואלמחץ S. אלחק אלמחץ (das Wâw in ואלמחץ ist falsch); וצדקה D. 6,25 וחסנאת (ib. 24,13 חסנה; 9,4. 5 בצלאחי resp. בצלאחך nicht eingesch.); הציף D. 11,4 אטאף; צרים N. 23,9 אלגבאל; ויצץ ציץ N. 17,23 sub c.; ציצת N. 15,38. 39 דואבה s. Einl. 4; צלמי N. 33,52 אלאצנאם; צמיד פתיל N. 19,15 צמאם מקיד; צמיד in N. 31,50 סואר; שדה צפים N. 23,14 ציעה אלמשרפה; צרבת L. 13,23 פהי מן אתר ib. 28 תשויש (s. Anm. Derenbourg); הצרעה D. 7,20 באלעאהה. קרחת in L. 26,16 D. 28,22 ואלחארה; קדם N. 23,7 אלמשרק קאילא (כאילא beweist Einsch.); תקדש המלאה D. 22,9 הקם תקים עמו; תחרם עליך סלאמה יקום D. 19,15 und ib. 6 sub c.; D. 22,4 כל אקימהא מעה אקאמה (S. אקמהמא); קמה D. 16,9 אלסנבל und ebenso D. 23,26; מקלט N. 35,13. 14 חמא; למקלט ib. 12,15 תחמיה und חמאה (vergl. Cod. ib. 6. 11. 32 אלפני); ויקלל L. 24,11 ושחמה; המקלל ibid. 14. 23 אלשאתם; יקלל אלהיו ibid. 15 שאתם רבה (S ושתם; הקללה D. 27,12 לענה; קללת אלהים D. 21,23 sub c.; קן צפור D. 22,6 וכרא מן אלטאיר; המקנא N. 11,29 הל תגאר (s. das Folgende im Cod.; ibid. 5,14 nicht eingesch.); יקצע und הקצו L. 14,41 פיקשרה und קשרוה (vergl. ibid. 43 Cod. ובעד ינקץ S. ובעד מא קשר); וקראתם L. 23,21 וסמו (S. ואסמו); תקראו אתם מקראי קדש L. 23,37 [S. אן] יגב תסמוהא באסמא לאצה; מקרא קדש L. 23,24. 27. 35. 36 אסם מקדס (vergl. ibid. 7. 21 Cod. מסמי); מקראי קדש L. 23,4 אלתי אסמאוהא לאצה (vergl. ibid. 2 Cod. תסמוהא אסמא מקדסה S. אסמא לאצה); אקרה כה N. 23,15 אתלקא מן הדגא (doch ibid. 3. 4. 16. 11,23 D. 22,6

nicht eingesch.); מקרה D 23,11 מן עארץ; וקרקר N. 24,17 ויזלזל; קשות הנסך N. 4,7 ואלמראהן אלסתר (s. Anm. Derenbourg).

תראה L. 13,57 פהרת (vergl. L. 14,35 Cod. פהר); בראשיכם D. 1,13 רייסא עליכם; תרבות N. 32,14 תעלים (vergl. das Saadianische עלי תעלים und Anm. Derenbourg); מרבכת L. 6,14. 7,12 ותרגנו רסף; D. 1,27 ותגרסתם (am Rande LA. תגרצתם); רוח אחרת N. 14,24 ראי אכר; רוח N. 27,18 פצל; רוחו D. 2,30 צעב רוחה s. Einl. 6; תרועה L. 23,24 ותבויק גלבה (doch ibid. 25,9 N. 10,5. 6. 29,1. 31,6 Cod. בוק אלתגליב); ותרועת מלך בו N. 23,21 וצאחבה אלמלך לה (S. להם); במרחשת in L. 7,9 sub c.; ריבת D. 17,8 כצומאת; הריב D. 19,17 חכומה (s. Anm. Derenbourg; vergl. D. 21,5 Cod. חכם nicht eingeschaltet); וירנו L. 9,24 ורננו (darüber וסבחו vom Collationator); נרפא הנתק L. 13,37 סקד ברי והו S. סקד ברא אלכלף (vergl. Cod 14,3 שער und 48 ברי nicht eingesch.); רק D. 4,6 יקינא; D. 12,23 לכן und 28,13 עאליא מתצא s. Einl. 6; הרק אך N. 12,2 כאין אתרי (vergl. Text S.); רקעי פחים צפוי N. 17,3 צפאיחא רקאק נשאא; רר in L. 15,3 אן יגעל אחלילה אלדוב כאלריאל.

שנבה D. 2,36 מנעת; בשדה D. 28,3. 16 אלבר; ושמו N. 4,6 ויצלחו אקואבה (im Cod. gleich darauf דחוקה für בדוי); dass. ibid. 8. 11 ויצלחו (vergl. ibid. 14 Cod. ויצלחו; ibid. 19 Cod. ויגעלוהם S. ויולונהם; ibid. 6,27 Cod. וציירו S. סיתלו); בתשומת L. 5,21 מעאמלה s. Einl. 6; ושדת אתם בשיד D. 27,2. 4 משנה וביצהא באלאספידאג; D. 27,18 מצל (Cod. fälschlich תצל); שגר אלפך D. 7,13. 28,4. 18 שובה די ושבת נתאג בקרך; D. 23,14 כל עוד (Schreibung statt עד); N. 10, 6 יא רב רד נורך (vergl. ibid. 35 Cod. und S.); אשובה לי N. 22,34 מצייי רגעת; השחפת L. 26,16 מן חמי אלסל (ebenso D. 28,22); השלך L. 11,17 אלומג; השלל in N. 31,11 אלסלב und ib. 12 אלנהב (in D. 3,7. 20,14 סלב nicht eingesch.); שלמות D. 27,6 צחיחה; ושלשה D. 19,3 עלי תתלית; שמו D. 12,11 נורה פיה s. Einl. 6, doch ib. 21. 16,2. 6. 11. 26,2 auch Cod. נוירה; בשמים D. 9,1 תדאני אלסמא (ib. 1,28 nicht eingesch.); השמר בנגע הצרעת D. 24,8 ואחתרז מן כלי אלברץ (S. אחתרץ Druckfehl.); שעטנז D. 22,11 תוב מכתלט s. L. 19,19 מן נוען מלחמין); ושכו L. 14,41 וירמון (sonst im Cod. סכך); ובשפלה D. 1,7 ואלסהל; וכל משקה אשר ישתה L. 11,34 וגמיע אלשראב שתם ; כמום; השקיפה D. 26,15 סאטלע; שקערורת L. 14,37 אלדי ישרב העין N. 24,15 אלחדיד אלבצר (vergl. ibid. 3 Cod. אלמפתוח אלעין und Saadia אלחדיד אלבצר)

ותחת D. 4,37 וילך בעד (vergl. das folgende מא אחב mit dem hebr. Texte und Saadia); האם תמנו לגוע N. 17,28 סהא נחן פאנין

מתוסין; לתפשה D. 20,19 תחתהא (vergl. D. 21,19 Cod. פיםסכו S. פליקבץ und D. 22,28 Cod. ומסכהא S. פצבמהא).

b. Einschaltung geographischer Namen: והב N. 21,14 אלדראדיר (S. דרדור); זפרן N. 34,9; חצר אדר N. 34,4 רפח; כנרת D. 3,17 גניסר (vergl. Cod. Num. 34,11); כפתר D. 2,23 דמיאט; סלכה D. 3,10; ואלעון D. 2,23; עיי עברים N. 21,11 (S. עיי אלמגאז) und dass. in N. 33,44 אלמגאז; עבריין N. 33,47. 48 s. Saadia ed. Derenbourg; עציון גבר D. 2,8; עצמן N. 34,5 מאול (vergl. ibid. 4 עצ׳ן); למעלה עקרבים N. 34,4 אלי עקרבים (s. Anm. Derenbourg); ער D. 2,18 אלדי הו ער (ibid. 9. 29. nicht eingesch.); פסגה N. 23,14. D. 3,27 אלקלעה; הפעור N. 23,28 אלראביה; פתורה N. 23,5 באלס (S. פתורא) und D. 23,5 פתור; שניר D. 3,9 כניר; שפם N. 34,11 פאמיה (vergl. ibid. 10 Cod. שפמה und S. פאמיה).

c. Ausser den obigen Einschaltungen für Worterklärungen und geographischen Normen hat unser Codex auch noch halbe und ganze Sätze eingeschaltet. Ganze Sätze, die in der Uebersetzung des Cod. aus Versehen fehlten, wurden am Rande hinzugefügt: L. 14,6. 19,31. 25,51. 54. 26,38. 27,17. 18. N. 4,45. 46. 16,19. 18,10. 24. 26,3 (textliche Verschiedenheit der Einschaltung von Saadia) 31,5. 35,25 Ende bis Ende 28. D. 10,16. 12,5. 24,10. 27,24. Aber auch ganze Sätze, für die ein entsprechender Raum freigelassen wurde, wurden vom Einschalter eingefügt. In der Regel handelte es sich dabei, wie leicht zu erweisen wäre, um ein an einer anderen Stelle ebenfalls eingeschaltetes Wort oder eine Phrase oder eine exegetische Schwierigkeit. Es fehlt aber auch an solchen Einschaltungen nicht, für welche eine stichhaltige Begründung nicht leicht zu finden ist. Sie alle liefern hier und da manchen Beitrag für die Textkritik der Uebersetzung Saadias.

Einschaltungen von Sätzen und Satztheilen sind enthalten in: Lev. 5,17. 18, wo וכפר עליו הכהן auch in der Einsch. fehlt; 5,24 bis 26; 6,14. vergl. Saadia ed. Derenbourg, wo תכון הדיה fehlt; 7,9 wegen במרחשת (vergl. textliche Abweichung von Saadia, der אי אמאם קרבהא hat); 7,12 wegen תודה (textl. Abweichung von Saadia: ואן קרבה עלי שכר); 13,30. 33. 35 wegen נתק (s. kleine textl. Abweichungen von S.); 13,39 Einsch. פי ביאצהא LA. bei S. (s. Anm. Derenbourg); 13,40 wegen ימרט (bei S. fehlt die Uebersetzung für ראשו); 14,15. 16 (textl. Abweichungen von S.); 18,17 für מעהא פי חיותהא aus ibid. 18 vorweggenommen die

Randglosse: נסיבאן הן; 23,34 das im Cod. fehlende ללה wie N. 16,23 יא מאיק vom Einschalter hinzugefügt; 23,44 warum eingesch.? 24,12 wegen על? 24,17 wegen נפש אדם; 26,16 wegen Worterklärungen; 26,35 warum? Num. 3,50 warum? 4,7 wegen Worterklärungen; 11,31 כדרך יום כה (vergl. kleine textl. Abweichungen von S.); 12,6 wegen der Exegese (vergl. kl. textl. Abw. von S.); 12,8 wegen des Anthropomosphismus (vergl. kl. textl. Abweichung von S. ; 21,3 wegen ויחרם; 21,15. 18 19. 20 Exegetisch-Geographisches; 23,3 ודבר מה יראני; 23,10 erste Vershälfte; 23,20 wegen der Exegese; 24,2 (vergl. kleine textliche Abweichung von S.); 24,4 wegen Anthropomosphismus; 24,6 wegen der Worterklärungen (vergl. Cod אלבארי S. אללה); 24,7 ebenso; 24,8 ebenso (vergl. Cod. תפניהם S. תרנסהם); 24,16 vergl. ib. 4; 28,2 warum? 28,7 wegen הסך נסך; 28,29 fehlte im Cod., da Ende 29 zu 28 gezogen wurde; 31,50 Worterklärungen; 32,6. 7 wegen תניאון? (vergl. kleine textl. Abweichung von S. am Anfang); 32,14 wegen לספות; 34,10 wegen והתאויתם, obgleich ibid. 7. 8 dieses Wort nicht eingeschaltet ist. Deut. 1,1 פארן ובין תופל ולבן וחצירות ודי אלדהב; 1,44 כמא תצנע [אלנחל פהמטוכם פי שעיר אלי חרמה wegen דברים; 2,15 ואפה מן ענד אללה חלת בהם wegen יד ה'; 3,5 חצינה בסור שאמך ואלגור ומצאריע סוי קריה אלארבאץ פאנהא כתירה גדא wegen Worterklärungen; 3,24 אלדי [לא פי אלסמא ולא פי] ואלארץ vergl. Saadia: לאן אי אלאה פי אלסמא ופי אלארץ; 4,7 אן [אית אמה כבירה] und ibid. 8 [ואית אמה כבירה להא]: ibid. 16 עלי שכל כל שלץ מן für תמונת כל סמל תבנית; ibid. 34 רסע אללה עלמא באן טהר פתללץ לה אמה מן בין אכרי, vergl. Anm. Derenbourg; 7,7 ולים מן כתרתכם; 8,3 בל עלי גמיע מא אכרגה קול אללה, vergl. LA. bei Saadia ed. Derenbourg; ibid. 15 חית אלחיאת אלמחרקה ואלעקראב ועטש חית wegen Worterklärungen; 10,7 אלי נדגודה ומן נדגודה אלי יטבתה ארץ דאת אודיה מאא (vergl. bei S. גדגד und יטבת; ibid. 12 [מא] אללה [רבך טאלב מנך]; 11,4 וכילה ומראכבה אלדי אטאף מא wegen הציף; 13,15 ושאלת: פאלתמס דלך ואסתברה וסל ענה נעמא פאן כאן אלאמר חק תאבת und gleich darauf nicht eingeschaltet: ואדאה חק עמלת. Im Cod. fehlte נכון הדבר. 18,10. 11 וקאסם קסאמאת ומפאל ומתטייר וסאחר: וחבר: וראקי רקאא וסאיל ומשעוד או עראף ומלתמסי מן אלמותי wegen der Worterklärungen, doch ib. 14 אלקסאמין und אלמתפאלין nicht eingeschaltet; 19,16 קאם שאהד טלם עלי אנסאן לישהד במחאל und ib. 18 פאן כאן שאהד זור וקד שאהד באטל עלי אכיה (sic!) wegen ענה; 20,9 בדלך יוכלו בהם רוסא אלגיוש (S. כדלך) wegen ופקדו; 20,19 טנא מנך אן שגר אלצחרא כאלאנסאן אלדי

מתופין; לתפשה D. 20,19 תפתחהא (vergl. D. 21,19 Cod. פימסכו S. פליקבץ und D. 22,28 Cod. ומסכהא S. פצבטהא).

b. Einschaltung geographischer Namen: והב N. 21,14 אלדראדיר (S. דרדור); זפרן N. 34,9; חצר אדר N. 34,4 רפח; כנרת D. 3,17 גניסר (vergl. Cod. Num. 34,11); כפתר D. 2,23 דמיאט; סלכה D. 3,10; ואלעון D. 2,23; עיי עברים N. 21,11 (S. עיי אלמגאז) und dass. in N. 33,44 אלמגאז; עבריין N. 33,47. 48 s. Saadia ed. Derenbourg; עציון גבר D. 2,8; עצמן N. 34,5 מאזל (vergl. ibid. 4 עצ:ן); למעלה עקרבים N. 34,4 אלי עקרבים (s. Anm. Derenbourg); ער D. 2,18 אלדי הו ער (ibid. 9. 29. nicht eingesch.); פסגה N. 23,14. D. 3,27 אלקלעה; הפעור N. 23,28 אלראביה; פתורה N. 23,5 כאלס (S. פתורא) und D. 23,5 פתור; שניר D. 3,9 כניר; שפם N. 34,11 פאמיה (vergl. ibid. 10 Cod. שפמה und S. פאמיה).

c. Ausser den obigen Einschaltungen für Worterklärungen und geographischen Normen hat unser Codex auch noch halbe und ganze Sätze eingeschaltet. Ganze Sätze, die in der Uebersetzung des Cod. aus Versehen fehlten, wurden am Rande hinzugefügt: L. 14,6. 19,31. 25,51. 54. 26,38. 27,17. 18. N. 4,45. 46. 16,19. 18,10. 24. 26,3 (textliche Verschiedenheit der Einschaltung von Saadia) 31,5. 35,25 Ende bis Ende 28. D. 10,16. 12,5. 24,10. 27,24. Aber auch ganze Sätze, für die ein entsprechender Raum freigelassen wurde, wurden vom Einschalter eingefügt. In der Regel handelte es sich dabei, wie leicht zu erweisen wäre, um ein an einer anderen Stelle ebenfalls eingeschaltetes Wort oder eine Phrase oder eine exegetische Schwierigkeit. Es fehlt aber auch an solchen Einschaltungen nicht, für welche eine stichhaltige Begründung nicht leicht zu finden ist. Sie alle liefern hier und da manchen Beitrag für die Textkritik der Uebersetzung Saadias.

Einschaltungen von Sätzen und Satztheilen sind enthalten in: Lev. 5,17. 18, wo וכפר עליו הכהן auch in der Einsch. fehlt; 5,24 bis 26; 6,14. vergl. Saadia ed. Derenbourg, wo תכון הדיה fehlt; 7,9 wegen במרחשת (vergl. textliche Abweichung von Saadia, der אי אמאם קרבהא hat); 7,12 wegen תודה (textl. Abweichung von Saadia: ואן קרבה עלי שכר); 13,30. 33. 35 wegen נתק (s. kleine textl. Abweichungen von S.); 13,39 Einsch. פי ביאצהא LA. bei S. (s. Anm. Derenbourg); 13,40 wegen ימרט (bei S. fehlt die Uebersetzung für ראשו); 14,15. 16 (textl. Abweichungen von S.); 18,17 für מעהא פי חיותהא aus ibid. 18 vorweggenommen die

Randglosse: נסיבאן הן; 23,34 das im Cod. fehlende ללה wie N. 16,23 יא מאיק vom Einschalter hinzugefügt; 23,44 warum eingesch.? 24,12 wegen על? 24,17 wegen נפש אדם; 26,16 wegen Worterklärungen; 26,35 warum? Num. 3,50 warum? 4,7 wegen Worterklärungen; 11,31 כדרך יום כה (vergl. kleine textl. Abweichungen von S.); 12,6 wegen der Exegese (vergl. kl. textl. Abw. von S.); 12,8 wegen des Anthropomosphismus (vergl. kl. textl. Abweichung von S. ; 21,3 wegen ויחרם; 21,15. 18 19. 20 Exegetisch-Geographisches; 23,3 ודבר מה יראני; 23,10 erste Vershälfte; 23,20 wegen der Exegese; 24,2 (vergl. kleine textliche Abweichung von S.); 24,4 wegen Anthropomosphismus; 24,6 wegen der Worterklärungen (vergl. Cod אלבארי S. אללה); 24,7 ebenso; 24,8 ebenso (vergl. Cod. תפניהם S. חרנפהם); 24,16 vergl. ib. 4; 28,2 warum? 28,7 wegen הסך נסך; 28,29 fehlte im Cod., da Ende 29 zu 28 gezogen wurde; 31,50 Worterklärungen; 32,6. 7 wegen תניאון? (vergl. kleine textl. Abweichung von S. am Anfang); 32,14 wegen לספות; 34,10 wegen והתאויתם, obgleich ibid. 7. 8 dieses Wort nicht eingeschaltet ist. Deut. 1,1 פארן ובין תופל ולבן וחצירות ודי אלדהב; 1,44 כמא תצנע [אלנחל פהםמוכם פי שעיר אלי חרמה] wegen דברים; 2,15 ואפה מן ענד אללה חלת בהם wegen יד ה'; 3,5 חצינה בסור שאמך ואלגור ומצאריע סוי קריה אלארבאץ פאנהא כתירה גדא wegen Worterklärungen; 3,24 אלדי [לא פי אלסמא ולא פי] ואלארץ vergl. Saadia: לאן אי אלאה פי אלסמא ופי אלארץ; 4,7 אן [אית אמה כבירה] und ibid. 8 [ואית אמה כבירה להא]: ibid. 16 עלי שכל כל שכץ מן für תמונת כל סמל תבנית; ibid. 34 רפע אללה עלמא באן טהר פתלליץ לה אמה מן בין אכרי, vergl. Anm. Derenbourg; 7,7 ולים מן כתרתכם; 8,3 בל עלי גמיע מא אכרגה קול אללה, vergl. LA. bei Saadia ed. Derenbourg; ibid. 15 חית אלחיאת אלמחרקה ואלעקראב ועטש חית wegen Worterklärungen; 10,7 אלי גדגודה ומן גדגודה אלי יטבתה ארץ דאת אודיה מאא (vergl. bei S. גדגד und יטבת; ibid. 12 [מא] אללה [רבך טאלב מנך]; 11,4 וכילה ומראכבה אלדי אטאף מא wegen הציף; 13,15 ושאלת: פאלתמס דלך ואסתברה וסל ענה נעמא פאן כאן אלאמר חק תאבת und gleich darauf nicht eingeschaltet: ואדאה חק עמלת. Im Cod. fehlte נכון הדבר. 18,10. 11 וקאסם קסאמאת ומסאל ומתטייר וסאחר: וחבר: וראקי רקאא וסאיל ומשעוד או עראף ומלתמסי מן אלמותי wegen der Worterklärungen, doch ib. 14 אלקסאמין und אלמתפאלין nicht eingeschaltet; 19,16 קאם שאהד טלם עלי אנסאן לישהד במחאל und ib. 18 פאן כאן שאהד זור וקד שאהד באטל עלי אכיה (sic!) wegen ענה; 20,9 בדלך יוכלו בהם רוסא אלגיוש (S. כדלך) wegen ופקדו; 20,19 טנא מנך אן שגר אלצחרא כאלאנסאן אלדי

אד̇ קד צלב למא אסתרא עלי אללה 21,23 ;קד אכ̇תסא מן בין ידיך פי אלחצאר:
[תעאין] לאליך [עיניה דראהם ולא טעאם 23,20 ;ואד̇א כ̇רגת פי אלעסכר 23,10
ולא כל אמר אלד̇י יתעיין] Rgl. יתעיין (vergl. Saadianischen Text), wegen
ואד̇א אנסית 24,10 ;warum? ואתתה מן כלי אלכרץ 24,8 ;נשך und תשיך
עבט; und נשה wegen צאחבך נסיה̇ מא פלא תדכ̇ל אלי ביתה פתאכ̇ד̇ עצ̇ה
אסתחק אלטאלם צ̇רבא 2 .ib ;ויחכמו בינהם וליזכון אלזכי ויטלמון אלטאלם 25,1
מלעון צ̇ארב אכ̇יה פי 27,24 ;כ̇לקהם מדיחה ואסמא 26,19 ;פליבטחה אלחאכם
מן יצ̇רב צאחבה סרא 28,4.5 ;vergl. Saadia: אלסתר ויקול גמיע אלקום אמין,
ומשאירך ונתאג̇ בקרך ונפראת גנמך: ברוך: מבארכא מא פי בנינתך ומשאירך (über
LA. ומעאגנך s. Saadia und zur Einschaltung ibid. 17 die LA.
(מא בנינתך ומעאגנך).

d. Die grösseren aus Saadia eingeschalteten Stücke liefern einige Beiträge zur Saadianischen Textkritik: Num. 24,21 מנלסך; ib. 24 ודראמין תכ̇רג̇; 25,1 יזנוא מע; ibid. 3 פיהם; ibid. 4 ללה fehlt, מקאבל אלשמס; ibid. חתי ירג̇ע גצ̇ב אללה; ibid. 7 רמחה; ibid. 12 להם, s. Anm. Derenbourg. Deutor. 13,18 לכי ירג̇ע אללה מן שדה̇ ohne לך und ibid. רחמה̇; ib. 19 בגמיע וצאיאה אלתי ohne ורסומה der Ed. Derenbourg (s. hebr. Text); 14,1 אוליא בין ידי אללה; ibid. לא תתג̇ארחו LA. (s. die andere LA. in der Anm. Derenbourg und Ibn Ganaḥ WB.); ibid. 2 ודלך אכ̇תארך; ibid. 4 ואלגנם statt ואלצ̇אן; ibid. 7 פהי אנג̇אס לכם; ibid. 8 והו נג̇ס לכם; ibid. 8 אלא תנג̇סו der Ed. Derenbourg fehlt (s. hebr. Text); ibid 10 רגס statt נג̇ס; ibid. 11 Schlagwort: כל עוף; ibid. 12 אלתי לא תאכלוהא; ibid. 14 fehlt וג̇מיע; ibid. 16 ואלבום ואלזומג̇ ואלבכשק. Der letzte Ausdruck über durchstrichenem ואלשהין; ibid. 17 ואלשאהין ואלקוק ואלרכ̇ם. Der letzte Ausdruck über durchstrichenem ואלזומג̇; ibid. 21 מחאלך Plur.; ibid. ולא תאכל לחמא בלבן; ibid. 23 וכל und יכ̇תארה אללה; ibid. 24 ולא תטיק אחתמאלה und אללה ohne רבך; ibid. 25 וכ̇ד̇ה וצרה und רבך פיה fehlt; ibid. 26 תחבה נפסך; ibid. 29 ידך fehlt; 15,4 יבארך לך אללה רבך; 15,5 מא דמת; ibid. 8 מקדאר; ibid. 9 נאהל; ibid. פתשח נפסך; ibid. עקובה̇ LA. s. Anm. Derenbourg; ibid. 10 ולא תשח נפסך עליה; ibid. 11 אליום fehlt (auch im hebr. Text). Deutor. 28,22. Auch Cod. hat LA אלשוב (s. Anm. Derenbourg); ibid. 24 ירד עליך; ib. 25 Singulare אליה und מן בין ידיה; ib. 35 מא לא תסתטיע; ib. LA מן קרנך; ib. 43 הויא fehlt; ib. 48 יסלטה (Ed. Derenbourg יסלטה); ib 49 מן טרף אלסמא s. hebr. Text; ib. 52 ויחאצרך פי גירהא; ib. 53 ת̇מר בטנך מן לחם; ib. 57 LA der Ed. Derenbourg; ib. 58 אלכרים oder אלכביר? für אלג̇ליל der Ed. Derenbourg.

e) Unser Codex weist an vielen Stellen, am Rande und zwischen den Zeilen, Glossen von fremder Hand auf, welche Uebersetzungen einzelner Wörter und Satztheile bei Saadia, selbst syntaktische Wendungen der Uebersetzung des Cod. beigeben, annotieren und solchermassen den grellen Unterschied zwischen dem Meisterwerke Saadias und der Schülerarbeit unseres Cod. vor's Auge führen. Offenbar schwebte die Constatierung dieser Thatsache dem Collationator als Zweck vor. Wir führen aus der reichen Fülle dieser Glossen nur einige Beispiele an, die etwa auch für die Saadianische Textkritik in Betracht kommen können.

Lev. 6,7 Wâw über יקדמהא; ibid. 14 תעמל über תצנע; 7,10 כל רגל über ואחד כאלאכר; ib. 19 aus כ ein א in כל; ibid. מנה über durchgestrichenes לחם; ibid, 20 בין über מן קומה; ibid. 21 דביב über רגס; ib. 24 אלסקימה über פריסה; ib. 29 über אלסלאמה ein ת — soll heissen סלאמתה vergl. hebr. Text; ib. 30 ם in אלקס in ץ verbessert; ib. 38 ון zu יקרב; 8,5 ה über תצנע; ibid. 14 ה über ראס trotz des darauf folgenden רת אלדכוה; ib. 16 המא über וקתר; 9,19 ואלתרב über ואלמנטי; ibid. 23 נור über כרם; ibid. 24 Wâw zu ונטר; ib. וסבחו über ורננו; 10,14 תהמא über נעלו — vergl. Saadia אעטיתהמא; ib. 19 א zu חסן und darüber כאן (LA der Londoner Polyglotte); 15,2 Wâw zu דבר und וקיל; 16,18 ה zu אלדאים וינעל — vergl. Saadia פיצע; 17,11 קד über נעלתהא; 18,6 אלבאקי zu אללה; 18,12 עמתך über אכת אביך; ibid. 13 כאלתך über אכת אמך; ibid. 14 עמך; ib. 22 ה zu תצאנע; 19,10 לדלך über ללציף; ibid. 18 מן über אחד קומך; ibid. 30 שרפתהם nach אללה רבכם vergl. hebr. Text; ibid. 32 אלמכאפי; 20,3 אסמי אלקדם; 22,9 בדלך über מקדסהם; 26,30 ותכרהכם über ותקלאכם; ibid. 36 אלרעבה über אלגבן. Num. 13,22 צען מנבר; 21,24 וחאזו; ib. 29 עבאד; 22,15 אוליך über האולי; ibid. 29 עצית בי vgl. Saadia ed. Derenbourg. Deut. 2,4 ותחתפצון über ותנסרון; 13,12 אסריאל über אלקום u. ä. m.

8. Aber auch abgesehen von den zahlreichen obangeführten Saadianischen Einschaltugen und Collationierungen zeigt die Uebersetzung unseres Codex an gar manchen Stellen, wo sie sich zu einer freieren exegetischen Uebersetzung aufschwingt, eine so überraschende Uebereinstimmung mit der des Gaon, dass dabei an eine directe Abhängigkeit, ja Entlehnung gedacht werden muss. Solche auffallende Uebereinstimmungen mit Saadia's Uebersetzung sind: Lev. 5,19 der ganze Satz; 10,19

ואפאני מתׄל הדׄה אלמצאיב; 11,43 ותעצוני בהא und 16,16.19 מעצי (vergl. die wörtl. Uebersetzung 18,24,22,8); 14,6 die Uebers. für על המים החיים (vergl. ib. 5 die Einschaltung); 16,22 die exegetische Uebereinstimmung mit S. (s. Anm. Derenbourg) ist durch das vom Schreiber des Cod. über der Zeile hinzugefügte עץ sichergestellt, übrigens scheint auch der Anfang durch דלך und בנפסה auf die Annährung an Saadia's Exegese hinzuweisen, wonach nämlich der איש עתי den Sündenbock tragen soll; 18,21 für לא תתן להעביר Cod. לא תנעל קרבאן und S. לא תעט ללתקריב; 19,13 לא תנצבה; 20,9 u. ö. חל דמה; 20,19 חמל וזרה gegen den hebr. Text; 21,4 בכמיר „an einem Geachteten aus seinem Volke"; 21,11 חתי באביה; 22,25 hier ist die Einfügung von אלדאים und die Paraphrase für מכל אלה unverkennbar abhängig von S. (s. Anm. Derenbourg); 25,14 בעת Singular (s. hebr. Text); 25,2 ועטלו; 26,22 ותקלל עדדכם; 26,36 כאלהרב מן אלסיף; 26,31 gegen den krassen Anthropomorphismus Abhängig von Saadia sind wohl auch die verschiedenen Uebersetzungen für אני ה' u. ä. am Schluss der Sätze Lev. 18,21 19,3.4 u. ö. besonders 19,25.36.22,30) Num. 11,20 אכרגנא für יצאנו (hebr. LA. הוציאנו entsprechend); 17,2 מן בין אלמחרקין vergl. auch Targum Onkelos; 35,31 רשע umschrieben mit מסתוגב (vergl. Saadia). Auffallend bleibt ferner die Uebereinstimmung in der Uebersetzung mancher Redewendungen, wobei gerade nicht an eine direkte Entlehnung gedacht werden muss, wie z. B. Num. 11,20 für מאסתם את ה'; 14,21.28 für חי אני; ib. 30 für נשאת את ידי; 16,33 ונמיע מאלהם; 26,54 für לפי פקדיו; 31,49 מענא für בידינו; 35,11 ותסמון für והקריתם; Deut. 4,20 צפוה für נחלה (s. Anm. Derenbourg); 7,6 כאצה für סגלה; 5,4 שפאהא für פנים בפנים (s. auch Num. 12,8); 11,12 ענאיה אללה für עיני ה'. Abhängigkeit oder Entlehnung aus Saadia liegt vor in Deut 1,28 תראני אלסמא für בשמים (vergl. die Einschaltung in Deut. 9,1) 9,10 בקדרה אללה für באצבע אלהים und 23,13 ותבכי עלי מדהב אביהא ואמהא (s. Anm. Derenbourg). Weitere Beispiele von Uebereinstimmung in der Uebersetzung und Worterklärung s. sub 10.

9. Gehen wir nun zur Charakteristik der Uebersetzung unseres Cod. über, soweit sie nicht schon im Vorhergehenden erörtert wurde. Da sei vor allem bemerkt, dass, was die Transscription des Arabischen mit hebr. Buchstaben, die grammatischen Formen und Constructionen seines Vulgär-Arabisch

betrifft, unser Cod. nicht besser und nicht schlechter ist als andere literarische Producte arabisch schreibender Juden, selbst eines Maimonides in seinem Mischna-Commentar. In den Editionen einzelner Theile dieses Commentars wurde von Prof. Barth, Dr. Weil (Prof. Nöldeke's Anmerkungen) und anderen öfter auf das Jüdisch-Arabisch hingewiesen. (s. auch Landauer's Einl. zu Saadia's Kitâb al-Amânât pag. XV. ff. und die Bemerkungen Hirschfeld's in der Monatsschrift von Brann und Kaufmann 1895 S. 405). Ich corrigierte den Cod. diesbezüglich äusserst selten. Bezüglich der Schreibung des Tetragrammaton in den der Uebersetzung vorgesetzten Versanfängen mit drei Jod neben einander verweise ich auf die diesbezüglichen Bemerkungen Steinschneiders Monatsschrift von Brann und Kaufmann 1896. S. 130ff.)

a) Die Uebersetzung unseres Cod. ist im Ganzen und Grossen eine sklavisch treue Wiedergabe des hebräischen Textes durch ein eigenthümlich gefärbtes Arabisch auf Kosten des Arabischen. Nur selten geht die Uebersetzung über die festen Grenzen des hebr. Textes hinaus, indem sie ihn erweitert, wie z. B. in Lev. 16,29 durch הדֿה; 18,21.26; 19,3; 19,6 דֿבחכם לה; ib. 30 רבכם; 20,16; 25,19 ותעשׁיכם. Num. 3,13; 4,32 גמיע; 5,16 אלי אלאמאם; 7,13 מתֿקאל ונהא; 11,30 בני אס׳; 14,8 אראד בנא כֿירא; 14,35 קלת דֿלך; 17,24 פראוהם; 22,10 בעתֿ בהם (wie Saadia); 27,20 יקבלו מנה (wie S.); das copulative Wâw an zahlreichen Stellen, von welchen ich nur Num. 29,9.11.37 heraushebe, weil dort auch das samaritanische Targûm ein Wâw hat; Deut. 1,1 בני אסרי; 1,25 ואחדרוה; 2,31 אקרצֿה; 4,5 עלמת לכם אליום; 4,25 וצנעתם לכם; 5,1 בני אסרי; 6,1 אמרכם; 7,1 אכֿתר מנך; 9,24 אללה רבכם; 23,17 יכֿתאר אללה; 24,17 ויתים; Erweiterungen durch Wâw kommen auch sonst öfter vor. Die Umschreibungen für ישראל mit אל gehören zu den freien Uebersetzungen.

b) Freiere Uebersetzungen mit Umgehung des hebr. Textes liegen vor in Lev. 7,15.18 אלסלאים; 9,21 קץ; 14,39 וחאים; 23,39 גלאת und in den ähnlichen zahlreichen Beispielen, wo der Singular mit dem Plural oder umgekehrt abwechselt; 10,1 לם יאמר בהא (dss hebr. אתם übersetzt Cod. nicht; vergl. die fr. Uebers. bei S. und Derenbourgs Anm.); 10,6 חםכם; 10,17 גֿעלת, entsprechend einem hebr. נתתי; 12,4.5 דם טאהר — wo das Hebräische missverstanden ist; 13,12 בדן; 13,55 בעינה „er selbst“

für hebr. את עינו = seine Farbe, oder: „in seinem (des Priesters) Auge"? 14,13 מקדם; 17,5 דבח סלאמה; 19,15 בין קומך für עמיתך (wie S.); 19,18 עלי אחד קומך; 19,21 קרבאן für אשם; 20,14 ולא תגעל; 21,1 כל ואחד für לנפש; 21,13 בכר (wie S.); 22,15 דנובא ואתאמא (wie S.); 22,18 אלסאכן einem הגר entsprechend; 26,37 כ in כמספני fehlt in der Uebersetzung; 27,12 כקימה für כערכך; 27,23 ויכון für ונתן. Num 1,52 סבט; 19,17 אלבקרה u. ä. Beispiele mehr.

c) Freiere Uebersetzungen, wobei es sich um eine exegetische oder Worterklärung handelt: Lev. 15,25 (wie in den Tagen, da ihre Menstruation gilt, sei ihre Unreinheit), ähnlich S.; 18,21 לא תגעל קרבאן vergl. S.; 18,14 (als wäre sie deines Vaters Schwester selbst); 19,5 לרצא מנכם (wie S.); 19,28 מית für נפש; 19,29 אהל אלארץ; 19,32 דו אלשיבה (wie S.); 20,17 מן חצרה für לעיני (wie S.) 22,19 דאים (hebr. תמיד, wozu keine Veranlassung vorliegt). 18,14 כעמתך הי 23,7 צנאעה מכסב für מלאכת עבודה (wie S.); 23,7 רגיפך (vergl. ib. 18.20 Cod. u. S.); 24,18 יסלם מתלהא (s. Saadia). Hieher gehört auch die freie Uebersetzung der Anthropomorphismen in Lev. 26,12 ואסיר נורי für והתהלכתי; ibid. 17. ואחל גצבי für ונתתי פני (s. auch 20,3. 5. 6) und öfters קבל für שמע.

Num. 1,52. 2,1. 17 סבט für איש; 3,1 שרח תאליד für תולדת; 3,45 קדם für קח; 5,16 פיקדמהא אלי אלאמאם (vergl. die Commentare z. St.); 6,12 קד נגס einer LA. טמא(?) entsprechend; 11,11 לאחמל für לשום ohne Uebersetzung für עלי; 13,32 תפני für אכלת; 14,10 והמו für ויאמר; 14,17 קותך יא רב für כח ארוני; 14,27 שמעת zu אשר bezogen; 16,13 אצערתמונא Plur. 2. Person ebenso תתראסו und ib. 14. Plurale. 17,2 אלמחרקין für השריפה (wie S.); 17,5 das exegetisch schwierige לו fehlt in der Uebers. 18,2 אליך für אתך (wie S.); 18,9 נצח für נדה; 20,8 מאא für מימיו und ib. וישרב אלקום umschrieben für והשקית; 20,13 ותעטם פיהם für ויקדש בם (wie S.); 20,16 רסול für מלאך; 20.18 פי תכמי für בי (wie S.); 21,6 מחרקה für השרפים; 21,26 אולא für הראשון; 21,28 ציעה für ער; 22,6 נכה mit Sing. wie S.; 22,13 אן ידעני für לתתי; 22,24 יסרה — ימנה für מזה ומזה; 23,11 רעיתך (ich berief dich) für לקחתיך; 23,18 אלאן für עדי; 31,49 מענא für בידנו; 32,1 אלמוצע יצלח ללמאשיה; 32,19 אלי הנאך für והלאה; 35,30 für לפי zwei Uebersetzungen: בחסב und עלי קול; 35,31 מסתוגב אלקתל für רשע למות. Beispiele von Umschreibung der Anthropomorphismen sind: Num. 5,3 אנא סאכן נורי; 11,17 אתגלי für וירדתי; ib. 18 בחצרה für באזני ה׳; ib. 23 קדרה

für יד ה׳; 14,8 אראד בנא כירא; 14,21 ובקאיי אלדאים für חי אני; ib. 22 קבלו אמרי für שמעו אלי; ibid. 30 אקסמת באמרי für נשאתי את ידי; ibid. 42 נור אללה und öfter; ibid. 43 מן מאעה אללה für מאחרי ה׳; 16,22 יכון סכט für תקצף; 22,9. 20 מלאך אללה; 23,3 אמר אללה und ib. 16 מלאך אללה bei ואפי; 35,34 נורי סאכן für אני שכן u. ä. öfter.

Deut. 1,7 אלקבלה für נגב (Uebersetzer lebte also im Orient); 1,16 u. ö. קבל für שמע; 1,25 מעהם für בידם; 1,27 ינפדונא auf die Emoriter bezogen (wie S.); 1,33 אלסאיר נורה für ההלך wegen des Anthromorph; ebenso 1,42 אד לים נורי פי מא בינכם; 1,45 נצת für האזן; 2,13. 14 אלי ואד זרד; 2,30 הבמה für בו; ib. 31 בירך für לפניך ebenso ibid. 33.36); 3,20 אעטא einer LA נתן entsprechend; 3,24 וקדרתך für וידך; 4,5 אהל אלבלד so öfter; 4,6. 34 להצרה für לעיני; 4,19 להם — קסם für אתם — חלק; 4,20 שעב צפוה für עם נחלה wie S.; 4,40 אלדי יחסן אליך einer LA ייטיב entsprechend (vergl. 5,16 ולכי יכאר לך); 5,1 בחצרתכם für באזניכם; ib. 7 מן דוני — על פני; ib. 11 לא תחלף באסם wie S.; ib. 15 אן תחפט יום אלסבת einer LA. לשמר entsprechend; 5,19 ולם ינקטע für ולא יסף (Ableitung von ספה? סוף, s. Ibn Ganaḥ WB); 6,18 ענד אללה für בעיני ה׳ so öfter; 7,4 מן ורא מאעתי für מאחרי; ibid. 10 להצ׳רתהם לאבאדתהם Plural; ib. 16 ותפני für ואכלת; ibid. לא תשבק für לא תחום עינך; 8,4 תחפא für בצקה (s. Saadia ed. Derenbourg); 9,3 אן א׳ ר׳ הו נורה אלעאבר; ib. 7 בין ידי אללה für עם ה׳; ib. 10 בקדרה für באצבע ה׳; ib. 14 ואצנע מנך; ib. 26 וצלית בין ידי א׳; 11,6 אלדין מעהם בסבבהם für ברגליהם; ib. 12 ענאיה für עיני ה׳ wie S.; ib. 22 ותלתזם אמרה; ib. 26 קד געלת für אחרי אתבאע טאעה אללה für אנכי נתן; 12,8 ענדה für בעיניו; 13,5 ה׳; 17,12 אהל אלשר so öfter; 20,4 אלסאיר נורה מעכם wegen des Anthropomorphismus umschreibend (ebenso 23,15 מתסאיר נורה); 21,2 וימסחו מן אלקרי für אל הערים; 22,2 פצמהם und ויטלבהם — פירהם Plurale; ibid. 6.7 אפראך für בנים; 23,24 מא כרג מן פיך für שפתיך; ibid. 25 חסב נפסך für כנפשך; 26,2 ליסכן נורה תם für לשכן שמו שם; ibid. 5 אבאד (vernichtete) für אבד, einer LA אִבֵּד entsprechend (ähnlich Saadia); ib. 10 אלדי אעטאני אללה einer LA אשר נתן לי ה׳ entsprechend.

c. Nebst den angeführten kommen auch noch andere freie Uebersetzungen vor, die zum Theil keinen rechten Sinn geben, wie z. B. Lev. 6,3 מע אלצעידה; 7,30 מע קראבין; 12,6 אבן; 17,5 מן דבאיחהם u. ä., zum Theil eine gewisse Flüchtigkeit verrathen, wie z. B. Lev. 13,29 פיהא; 14,50 נהאם; 14,55 בלא; 17,16 ותיאבה; Num. 2,3 סבט; 5,22 אלמר statt אללאען; 5,30 אלשראיע; 8,12 בקר;

8,16 בכור; 11,21 אעטיכם; 14,5 בחצרתהם für על סנידהם; 20,9 אמר für צוהו; 24,10 מן ב'; 27,23 ירה; 31,6 לנישהם; ibid. 49 מנהם; 35,5 לכם; ib. 33 ואלארץ u. ä. Aber die obigen ausnahmsweise freien Uebersetzungen bestätigen nur die Regel, wonach die Uebersetzung unseres Cod. auf Kosten der Exegese des hebr. Textes und auf Kosten des arabischen Sprachgeistes die strengste Wörtlichkeit in der Wiedergabe des Hebräischen beobachtet. Beispiele solcher streng wörtlicher, mangelhafter Uebersetzungen liegen in Hülle und Fülle vor. Ich führe nur die charakteristischesten Beispiele an: Lev. 16,9 צעד für עלה; 16,13 אלשהאדה für העדות; 16,33 אלקדס אלמקדס; 17,5 לאגל אלדי; 17,7 איצא für עוד; 17,10 נפס; 19,30 כיל für מדה und מסאחה für מסורה; 22,4 נגאסה אנסאן; 24,2 דהן זית; 24,12 תרכוה; 25,9 תגיזו; 25,8 סבות סנין; 26,25 ותנטמון. Num. 1,51 ינזלו; 4,28 פי יד; 6,11 עלי נפס; 14,34 für יום לשנה; 15,15 für ככם כגר; 17,11 für הולך; 21,16 בארה; ib. 23 יהצה; 22,8 für ישב verweilen גלם; 23,15 אלאן für כה; 31,28 אחד נפס; 34,5 אלגרב für הימה; ib. 6 אלבחר für ים; 35,18 יד; 36,8 יחוזו für יירשו (bezüglich dieses Wortes ist die Verwirrung sehr gross, vergl. übrigens auch bei Saadia Deut. 10,11 פירתון — Cod. richtig ויחוזו und 9,1 ותחוז — Cod. richtig ותקרץ). Und dann die falsche Uebersetzung der Präpositionen wie z. B. Num. 4,16. 9,11 etc. und die unarabischen Construktionen, denen man gar zu oft begegnet, bei בעת, אכבר, אמר, דעא etc. etc.

10. Wir geben schliesslich im folgenden ein kurzes Glossar von Worterklärungen nach dem Aleph-Bêth.

אביב فريك
אבד باد
אבה شاء
אביון ضعيف
אבטחים بطيخ
יתאבל حزن
אבל השטים مرج
אבן حجر
אבנט زنّار
אבק غبار
אדמה صفراء fem.
אדמדם محمّر

אדנים قواعد
אהל خباء
אוב مشعوذ
תאוה شهوة
און غلّ
און Deut. 21,17 نيل
מתאוננים معنت (ver-schulden)
אורים أنوار
אזוב صعتر (Cod. mit ז und ס)
האזין نصت schweigen
אזרח صريح u. ضيف

אחר أخَر
איה صدا
איל كبش
איָל أيّل
אימים هيوبون
איפא ويبة
אלה حرج
אלוני مرج
אלילם أوثان
אלמנה أرملة
אמה ذراع

אמת حقّ
אֹמן حاضن
אמץ أيّد
התאנף توجّد
אנפה ببغة (s. Ibn Ganah WB.)
אנקה ورل
אסף ضمّ Nif.
אספסף لفيف
אסר عقد
אפוד صدرة
אפר رماد
אָצל IV. فاد
אוצר خزائن Pl.
ארב كمن
ארבה جراد
ארגמן أرجوان
ארז أرز
ארך אפים طويل المهل
ארן صندوق
ארנבת أرنب
המאררים اللاعن
ארש IV ملك
אשד مصبّ (Mündung)
אשכול عنقود
אשרים سوارى

בד عشر
בדים دهوق (Stangen)
לבדד فردًا
בדל فصل und فرز
בדיל رصاص
בדלה لولو (s. Saadia Gen. 2,12)

תבואה غلّة
בזה أزدرى
בזז نهب und غنم
מבחר خيار
מבטא لفظ
בינה فهم
בלה بلى
מבלי من عدم
תבלל كتيب
כבלע عند تغطية
במות بيع
בנת N. 21,25 رساتيق
תבנית شكل
בעל Lev. 21,4 خطير
בעלת בעל ذات بعل
בער (VIII) شعل
בעיר دوابّ
בַער نفا
בצלים بصل
בצקה حفى s. Saadia Deut. 8,4
בצר قطف
בקע VII Nif. شقّ
בקרת محدودة
ברזל حديد
בריחים امهاج
בתולה بكر

גאון اقتدار
גאל ولىّ
גאל فكّ
גבת حواجب
גבן أحدب
גבח أجلح

גבעות روابى
מגבעת قلانس
גג سطح
גדלים مجدول
מגרף قانف
גדרת (צאן) جدار (!)
גוע V. وفى
ויגז N. 11,31 قطع
גֵז جزاز
גזל غشم
גזרה منقطع
גחלים جمر
גחון صدر
גיא وهدة und واد
גלה كشف
גלולים طواغية
גלגלת جمجمة
גלעד الجرش
געל قلى
גרב جرب
גרה V Hithp. حرش
גֵרה VIII جرّ
גרה دانق
גרזן حديد
גרן بيدر
נגרע VIII منع
גרש طرد
מגרש فناء

מדיבת مديبة (?)
דאה حدا
דבה شناعة
דבר وبأ
דגה سمك
דגל مركز
דגן برّ

דוה ذاب und حاض
מדוי أدوية
מדכה مدقّ
דיש دوس
דוכיפת هدهد
דלי دلو
דלת مصراع
דמה N. 33,56 قدّر
דק خفش
דרך وطئ und سلك
דרש لمس

הבו D. 1,13 هاء
הדף دفع
הדר VIII بهج
הוד وقار
הין قسط
הלולים موقّل
תהלה مدح
ויהם سكت
הפך VIII قلب
הרה حمل

זוב ذاب
זוד VIII وقح
מזוזת خدود
זרא هزل s. Anm. Derenbourg Num. 11,20.
אזכרה فيح
מזלגת مناشل
זמה فاحشة
זמם همّ
זמורה N. 13,23 زرجونة
זנה (im übertragenen Sinne) طغا

זעם ذمّ
זעוה عبرة (s. Anm. Derenbourg D. 28,25.
מזרק كرنيب

חבט خبط
חבל X رهن
חבש L. 8,13 ضمد (binden)
חבש IV N. 22,21 سرج
מחבת طابق
חגב جراد
חגר V قلد
חדל VIII منع
חות رساتيق
חלו VIII D. 2,25 بهل (wie für חִלָּה)
חוף ساحل
חשים سرعة
חוה قصّ
חזיר خنزير
חטא Pi. ذكا
חטב VIII حطب
חיל جند u. حيل
חיל يسار
חיל N. 31,9 أثاث
חיק حضن
חלב יצהר أجود الدهن
חלב תירוש عصير
חלד خلد
חלל صريع
חלל بذل
יחל II أخر
חלה جردقة
חלמיש صلد
חלף بدل

חלץ V جرد
חמד V منى
חמנים أنداد
חמץ خمير
חמר كرّ
חמֹרים أنابير
מחנה عسكر
חטה حنطة
חנכה دشن
חנן راف
Hithp. חנן صلّى
חן حظّ
חנם مجانًا
חנף دنس
חסד Lev. 20,17. عار
חסד إحسان
חסידה صقر
חסר عاز
חפז فزع
חפר D. 1,22 جسّ
חפשי حرّ
חפשה L. 19,20. عتق
חצב نقر
חצר سرادق
חציר كراث
חרב جفاف
מחריד مزعج
חרה VIII شدّ
חרם صواف
חרם L. 21,18 أخرم
חרמש منجل
נחרפת مخطوبة
חרוץ مبتورة

חרצנים فرصان (s. Anm. Derenbourg N. 6,4)
חרש IV. Hif. مسك
חרש D. 22,10 حرث
חרש خزف
חשב L. 8,7 شفشج
חשן بدنة
חשק شغف
מחתה مجمرة
חתחים VII L.15,3 ختم
חתן III Hithp. صهر
חתת ذعر

טבל غمس
טוח طان
טטפת منشور
טיר قصر
טנא سلّة
טף طفل
טרף فريسة

הואיל IV. معن
נואלנו جهل
יבול أداء
יובל إطلاق
יבלת ذات ثؤلول
יגר حذر
יד جانب
התודה IV قرّ
דעת قصد D. 4, 42
ידעני عرّاف
יחם حمي
חמה حميّة und عقوبة
הוכח وعظ
יכל VI طاق
ילפת حزاز

ינה D. 23,17 غبن
ינק رضيع
יסוד أركان
יספו VII N. 11,25 قطع (s. Targ. Onk.)
יסר أدب
אועד III نشد (?)
יעים مجارف
יענה نعام
תועפות أرق (s. Anm. Derenbourg N. 23,22)
יעץ شار
מופת برهان
תקפו حلق
מוקש وهق
יורה بكير
ירה أفتي
ירט وسط [ورط?]
ירק بصق
ירקון يرقان
תירוש عصير
ישן عتيق
ישע غاث
יתר سكّة und وتد
יתר طنب

כבוד ה' كرم
כבש غنم
כבשׂה نعجة
כהה كابية
מכוה كيّ
כח حرذون (Cod. חרדול)
כון II هاء
כן N. 36,5 نعمّا
כוס بوم
כחש جحد

כירים ذو كران [?]
כלא N. 11,28 حبس
כלאים من نوعين
כלם خجل
כן مقعد
כנע VII هزم u. قمع
מכסה مغطى. s. Derenb. L. 9, 19)
כסות كسوة
כסלים أحشاء
מכס مكس
כף N. 7, 14 درج
כפר دية
כרמל فريك
כרע جثا
כשל عثر
כתנת تونية
כתת حطم u. دقّ

התלאה مصيبة
מלאך رسول
לביא لبوّ
להבה لهبة [?]
לון V دمر
לחיים خدّ
לחך لحس
לחץ VIII لزّ
לטאה عظاية
לכד ظفر
מלקחים كلّاب
לקט قطف
מלקוש لقيش
לשד دسم

מאד جدّ (s. Derenb. D. 6, 5)

מאן آبى
מאס زهد
מדד مسح
מוט دهوق
מול ختن
תמונה شبه
מחה محا
מחיר ثمن
המיר بدّل
מך مهين
מלא יד كمل واجب
מלא אחרי كمل طاعتى
מלאה سلافة
מלך صنم
מנה نصيب
מסס IV D. 1, 28 ذاب
מס نمّة
מסת قدر
מעוך ممروس
מעל نكث
מצה فطير
מצא N. 11,22 كفى
מצא D. 19, 5 نال
מקק خسع (s. Derenb. L. 26, 39)
מרד V دمر
מרה III خلف
מרוח אשך ادر
משך جدب
מתי رهط
נבט Hif. VIII لفت
נבלה خسسة
נבלה D. 28,26 جثّة
נגע دنا
נגף صدم
נדח مبعدة

נדף VII دفع
נהג ساق
הניא VIII نهر
מנוחה مستقرّ
נזל هطل
נזר جنب
הזיר V نسك
נזר كليل
נחם ندم
נחש فأل
נחש ثعبان
נטה مال
נטר L. 19,18 حقد
נטש IV N. 11,31 لقى
נכל VIII غال
נסך مزاج
מסכה مسبوك
נסע N. 11, 31 هبّ
נפל N. 6, 12 بطل
נפלים جبابرة
נץ نץ
הצו VI N. 26,9 شحن
הצילו II خلص
נקבו شرح
נקה برى
נקר قلع
נשה II N. 16,15 سخر
נשה V ib. 3 شرف
שאת شآمة
נשג درك u. لحق، نال
נשך لسع u. لدغ
נשך عينة
נתח عضا
נתץ نقض

נתוק منصول
נתר قفز
סבא مخالف
מוסב منقول
סגלה خاصّ
סגר حجب u. وقف
סוסים خيل
הסית IV طغا
סכה ظلّ
מסך ستر
הסכן II عان
הסכת نصت
סלח صفح
סלע صخرة
סלף زاف
סלת سميذ
סמים صموغ
סנפיר جناح
ספה i ساف
ספק صفّق
סרר زايل
עבט رهن
העביר مرّ
עדף فضل
ענת مليل
עול جور
עונן تفاءل
עז معز
עז صعب
עזאזל جبل عزاز
עזניה عنقاء
עטה لثم
עטלף خفاش

עין N. 11, 7 لون
עכבר فأر
עלה ورقة
העלת شعل
התעללת سخر
תעולל ماش (s. S. Lev. 19,10)
עיל اصر
העלם غفل
עמל N. 23,21 جور
עמל D. 26, 7 شقاء
עמק مرج
עמר غمر
ענה V عذب
ענק جبابرة u. علوج
ענש جرم
עצם ذات
עצר حبس
מעקה درابزين (s. S.)
ערב لحمة
ערבה بيداء
ערבים غرب
הערה عرى
ערוה سوءة
ערך نضد
ערך قيمة
ערל L. 26,41 أقلف
ערלים محرّم
עריסה عجين
ערפו D. 21,4 وقف s. S.
ערפל ضباب
ערץ حذر
עריךי عقيم
ערש سرير
עשק غشم
עתי معدّ

פאה جهة
פגול أخسّ u. مبعود (s. S. L. 7,18)
פגע III وفى
פגר جسد
פדה فكّ u. فدى
פי שנים سهم
כפי على قدر
פרץ V بدّ
הפר بطل
פחד فزع u. ذعر
פטר فتح
פלא بيّن
פלט فلت
התפלל شفع
פנה VIII لفت
פנו L. 14,36 نجل
פֶּסַח زمن
פסל نحت
פעלת أجرة
פקד VIII فقد, عدّ
פָּרַח نمى
פרחת مفرّع
פֶּרַח رحراح
פרט فراد
בפרך باقما s. S. Ex. 1,13
פרם مزق
פרס عقاب
פרסה ظلف
פרע شعث u. كشف
פרור قدور
פשה فشّ
פשט سلخ
פשע جرم

פשתים كتّان
פתאם بغتة
פתה خدع
פתיל سلك

צבה ورم
צבי ظبى
צדיה قصد
צדקה صلاح
צדקה حسنة
צהב أصهب
צור حصر
צור ضيّق
צור صوان
ציץ عصابة
צלח نجح
לצמיתת بتاتاً (wie S.)
צנינם مسال
צנף V ضمّ
צעק صرخ
צפוי صفايح
צפור عصفور
צפרן ظفر
צרעת برص
מצרעת بيضاء
צרר ضاق
לצרר ضرّة
צָר ضيّق
צַר عدو

קבב سبّ
קבה قبة
קדד خرّ
קדש Nif. عظم

קרשה ممتعة (s. S. Dt. 23, 18)
קא قلي، شتّ
קמיות أُحراراً
יקום أنام
קוץ ضجر N. 21,5
קוץ قلي L. 20,21
קטף قطف
הקטיר بخّر، قتّر
מקלה شتم D. 27,16
קלי سويق
מקלט فنى
קלום مدمغة (s. S. zu L. 22, 23)
קלל سبّ
קללה لعنة
קלקל حفيف (wie S.)
קמח دقيق
קמץ قبضة
קנה غار
קנא معاقب (wie S.)
מקנה ماشية
מקנה ثمن
קסם فأل، قسامة
קעקע وسم
קערה قصعة
קצה طرف
קצף سخط
קץ انقضاء
קצר حصد
קצר ضجر N. 21,4
קרב جوف
קרה III وفى
קרי لجاج

קרח نتف
קרן ركن
קרע خرق
קרקע عرصة
קרשים تخاتج
קשאים قثّاء
קשה صعب
מקשה مصمتة
קשקשת فلوس
מקשש جامع
ראם رئم
מרבית ربا
רבע نزا L. 18, 23
רבץ ربض
רבצת حضن D. 22,7
רגז رجز
רגל جسّ
רגן حرس D. 1, 27 (s. Anm. Derenbourg)
רגע طرفة
רדה X ولى
רדף كلب
רוב III خلف
ריב حكم
רוה رأى
רם عال
רוע جلب
רוץ II حضر
רזה هزيلة
הרחיב IV وسع
רחם رخم L. 11,18
ריח شمّ
ריח ניחוח مقبول مرضىّ
רחים رحى

תריקתי جرد
ריק فراغ
רכב فوق D. 24, 7
רכך ضعف
מרך جبن
רכיל ساعٍ
רכוש سرج
רמש دبّ
רעב جاع
הרעה IV بلى N. 11,11 (wie S.)
ריע قبح
רפא شفى
רפאים جبابرة
רפה رخو
רצה X وفى
רצה رضى
מרצע وسم
רקע رقّ
רשעה ظلم
שאל ذرى
שאר نسيبة
שבט قضيب
שבר مار
השבתי IV بطل
שגגה سهو
שדפון شوب (s. Anm. Derenb. D. 28,22)
שוא باطلا
שוט طاف
שומים ثوم
שור لمح
שות جعل
שחר رشى Pl.
שחין قرح
שחף ساف

שחר أسود
שחת X أصل
שטח سطح
שטף شطف
שטר عريف
שכבת نطفة
השכתי i زال
שכל ثكل
השכים دلج
שלח نفا N. 5, 2
משלח ما تنال
שלך IV لقى u. طرح
שלל سلب
שלף سلّ
השמיד نفد
שמם X وحش
שמע فهم D. 1, 16
משמר حبس
שני قرمز (s. Anm. Derenb. L. 14,4)
שני حرير N. 19,6
שנן درس
שסע فرق
שעטנז نوعون ملحمون (s.Saadia zu L. 19,19)

משעול زقاق
משען عكّازة N. 21,19
שער محلّ
שפי قهقرى
משפט سيرة
שפן وبر
שפר بوق
שקע غار
שקערר مخضرّ
הנשקפה مشرفة
שקר نكث
משרת نقيع s. S. N. 6,3
שרץ ساع
שתי سدى
שתם مفتوح

שאר خمير
שדה חקל
שכים إبر
משורה مساحة
שמה حاد
שמן حاد
שלמה كسوة
שמלה منديل

שנא بغض
שעירים شياطين L. 17,7 wie S.
שק مسح
שרט خدش

תאה حدّ
תאר حلية
תבל داهية
תהמות غمور
תור جسّ
תור طغى N. 15,39
תר شفنين
תחש دارش
תכלת اسمانجون
תלעת صبغ
תמים صحيح
תמרים نخلة
תנך شحمة
תעב كره
תער موس
תפש مسك
נתפשה قهر N. 5,13 (wie S.)
תקע ضرب

Druckfehler und Verbesserungen

Leviticus.

Kap.	V.	
5	11	u. ö. סמיד
—	17	אנסאן
—	18	קרבאן
—	22	צאלח
—	24	לאלדי
6	14	תרדה
7	4	כליתין
—	9	תכבז
—	11	אלסלאמה
—	15	יכלי
—	30	אלקץ
8	20	עצא
10	6	אלחריק
11	7	כנזיר
—	15	גראביב
—	17	זסג
—	27	ארבעה
—	30	ורל
—	45	אף
12	5	כחיצהא
13	28	תשויט
—	31	אלכלף
—	32	ויוקף
—	38	ביק
—	44	אברץ
15	18	צאגעתא
—	24	חיצתהא
16	2	גמאם
19	13	תגצבה
—	17	עטה
20	21	סואה
22	4	אלאקדאס
—	6	אלאקדאס
24	11	פגאו בה
26	30	ואנפד
27	16	רגל
—	28	כאץ

Numeri.

Kap.	V.	
4	9	כלאבאתהא
5	30	תגוז
6	12	ללאתם
7	1	אניתה
9	12	עטם
—	17	גמאם
11	26	אלנבוה
12	2	כאץ (?)
—	14	תנצם
14	4	רייסא
—	22	נאטרין
—	40	אלטינא
15	5	לדבח
—	15	וללגריב
—	20	בידר
—	27	ענז
18	27	אלבידר
—	30	אלבידר
19	16	בעטם
20	12	תומנו
—	24. 26	ינצם
21	1	קבלה
—	17	תגאובו
—	32	טפרו
22	5	לידעוה
23	3	ילקנני
—	28	אלסמאוה
24	18	וראתה
25	6	גמאעה
27	13	אנצם
—	14	אלמא
31	2	תנצם
—	29	קסמתן
32	5	חטא
—	16	גדאר
—	24	גדאר
—	38	מנקולה
—	39	טפרו
33	38	פצעד
—	54	ותנתחלון
34	11	גפנייה (?)
35	15	חמאה
—	31	דיה
36	2	נחלה
—	8	ותנצאף

Druck von H. Itzkowski, Berlin, Gips-Str. 9.

פנאה ליעוד ליסכן פי אלארץ אלי מות אלאמאם: ולא. ולא תדנסו
אלארץ אלדי אנתם פיהא אן אלדם הוא ידנס אלארץ ואלארץ לא
יסתגפר ללדם אלדי ספך פיהא אלא בדם סאפכה: ולא. תנגס אלארץ
אלדי אנתם סאכנין פיהא אלדי נורי סאכן פי וסטהא אן אנא אללה סאכן
נורי פי מא בין בני אסרא׳: ויקרבו. פתקדמו רוסא אלאבא לעשירה 36
בני גלעד בן מכיר בן מנשה מן עשאיר בני יוסף ותכלמו בין ידי מוסי
ובין ידי אלאשראף רווס אבא לבני ישראל: ויאמרו. וקאלו יא סידנא
אמר אללה אן יעטי אלארץ בנחלה באסהם לבני אסרא׳ וסידי אמר
מן ענד אללה אן יעטי נחלת צלפחד אבונא לבנאתהא: והיו. ויכונו
לואחד מן אולאד אסבאט אסרא׳ לנסא פתנקץ נחלתהן מן נחלת
אבאינא ותנצאף אלי נחלה אלסבט אלדי תכון להם ומן סהם נחלתנא
ינקץ: ואם יהיה: ואן יכון אלאטלאק לבני אסרא׳ פתנצאף נחלתהן
עלי נחלה אלסבט אלדי תכון להם ומן נחלת סבט אבאינא ינקץ
נחלתהן: ויצו. פאמר מוסי בני אסרא׳ ען אמר אללה קאילא נעמא 5
סבט בני יוסף קאילין: הדא אלאמר אלדי אמר אללה לבנאת צלפחד
קאילא למן חסן ענדהם תציר נסא לכן לעשירה סבט אביהם תציר
נסא: ולא תדור נחלה לבני אסרא׳ מן סבט אלי סבט כל רגל בנחלת
סבט אבאה ילתזמו בני אסרא׳: וכל. וכל בנת תרת נחלה מן אסבאט
בני אסרא׳ לואחד מן סבט מן עשירה אביהא תציר זוגה לכי יחוזו בני
אסרא׳ כל רגל נחלת אבאה: ולא. ולא תדור נחלה מן סבט אלי
סבט אכר אלא רגל בנחלתה ילתזמו אסבאט בני אסרא׳: כאשר. כמא 10
אמר אללה מוסי כדאך צנעו בנאת צלפחד: ותהיינה. פכאנת מחלה
ותרצה וחגלה ומלכה ונעה בנאת צלפחד לבני אעמאמהן נסאא:
ממשפחת. מן עשאיר בני מנשה בן יוסף כאנו נסאא פאנצאפת
נחלתהן אלי סבט עשירה אביהן: אלה המצוות: הדה אלפראיץ
ואלאחכאם אלדי אמר אללה עלי יד מוסי לבני אסרא׳ פי בידאת מאב
ענד ירדן יריחא:

אלדי תעטו ללויאניין סת קרי אלפני אלדי תעטו ליהרב אלי ת̇ם אלקאתל ועליהם תעטו את̇נין וארבעין קריה̈: כל. ג̇מיע אלקרי אלד̇י תעטו ללויאניין ת̇מניה̈ וארבעין קריה̈ הן ופנאהן: והערים. ואלקרי אלד̇י תעטו מן חוז בני אסרא׳ מן אלכת̇יר תכת̇רו ומן אלקליל תקללו כל רג̇ל עלי קדר נחלתה אלד̇י ינחלו יעטי מן אלקרי ללויאניין: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳ וקול להם אד̇ אנתם עאברין אלארדן אלי בלד כנעאן: והקריתם. ותסמון לכם קרי קרי פנא תכון לכם וינהזם אלי ת̇ם כל קאתל מן קתל נפס בסהו: והיו. ויכונו לכם אלקרי [תחמיה̈] מן אלולי ולא יקתל אלקאתל אלי וקופה בין ידי אלג̇מאעה̈ ללחכם: והערים. ואלקרי אלד̇י תעטו סת קרי [חמא] תכון לכם: את. ת̇לת̇ה̈ קרי תג̇עלו מן עבר אלארדן ות̇לת̇ קרי תג̇עלו פי בלד כנעאן קרי [חמא] תכון: לבני אסרא׳ וללג̇ריב ואלצ̇יף מעכם תכון סתה̈ אלקרי הד̇ה [חמאה] ליהרב אלי ת̇ם כל מן קתל נפס בסהו: ואם. ואן באניה̈ חדיד צ̇רבה פמאת קאתל הו קתל יקתל אלקאתל: ואם. ואן בחג̇ר יד אלד̇י ימות בהא צ̇רבה פמאת קאתל הו קתל יקתל אלקאתל: או. או באניה̈ כ̇שב יד אלד̇י ימות בהא צ̇רבה פמאת קאתל הו קתל יקתל אלקאתל: גאל. ולי אלדם הו יקתל אלקאתל אד̇א ואפאה הו יקתלה: ואם. ואן בעדאוה̈ ידפעה או רמי עליה בקצד פמאת: או בעדאוה̈ צ̇רבה בידה פמאת קתל יקתל אלקאתל קאתל הו ולי אלדם יקתל אלקאתל אד̇א ואפאה: ואם. ואן [דפעה בגתה̈] בלא עדאוה̈ דפעה או רמי עליה כל אניה̈ בלא קצד: או בכל חג̇ר ימות בהא בלא נט̇ר פוקע עליה ומאת והו לא עדו לה ולא טאלב שרה: ושפטו. פיחכמו אלג̇מאעה̈ בין אלצ̇ארב ובין ולי אלדם עלי הד̇ה אלאחכאם: ויכ̇לצו אלג̇מאעה̈ אלקאתל מן יד אלולי אלדם וירדוה אלג̇מאעה̈ אלי קריה̈ [חמאה] אלד̇י הרב אלי ת̇ם ויקים בהא אלי אן ימות אלאמאם אלכביר [אלממסוח בדהן אלקדס: ואם. ואן כ̇רג̇ אלקאתל מן תכ̇ם קריה̈ חמאה אלד̇י יהרב אלי ת̇ם: ווג̇דה ולי אלדם כ̇ארג̇ תכ̇ם קריה̈ חמאה וקתלה ולי אלדם אלקאתל פלים לה דם: כי. אן בקריה̈ חמאה יקים אלי אן ימות אלאמאם אלכביר] ובעד מות אלאמאם אלכביר ירג̇ע אלקאתל אלי בלד חוזה: והיו. ויכונו האולי לכם לרסם חכם לאג̇יאלכם פי ג̇מיע מסאכנכם: כל. כל קאתל נפס בחסב עלי קול אלשהוד יקתל אלקאתל ושאהד ואחד לא יג̇יב עלי נפס קתל: ולא. ולא תאכ̇ד̇ו דיה̈ עלי נפס קאתל אלד̇י הו מסתוג̇ב אלקתל בל קתל יקתל: ולא. ולא תאכ̇ד̇ו דיה̈ אן יהרב אלי קריה̈

5 אלי רקים ברנע ויכרג אלי [רפח] ויעבר אלי עצמנה: ונסב. וידור
אלתכם מן [מאזל] אלי ואדי מצר ויכון כרוגה אלי אלגרב: וגבול.
ותכם אלבחר ויכון לכם אלבחר אלכביר ותכמה הדֿא יכון לכם תכם
אלבחר: וזה. והדֿא יכון לכם תכם אלשמאל מן אלבחר אלכביר
תחדו לכם הר אלגבל: מהר. מן הר אלגבל תחדו ללדכול חמת
ויכון כרוג אלתכם אלי צדד: ויצא. ויכרג אלתכם אלי [זפרון] ויכון
10 כרוגה אלי חצר עינן הדֿא יכון לכם תכם אלשמאל: והתאויתם. [וחדו
לכם אלחד אלשרקי] מן חצר עינן אלי שפמה: וירד. וינחדר אלתכם
מן [פאמיה] אלי גפנייה מן שרקי אלעין וינחדר אלתכם ויצרב אלי
גֿאנב בחר טבריה שרקא: וירד. וינחדר אלתכם אלי אלארדן ויכון
כרוגה אלי בחירה אלמאלחה הדֿה תכון לכם אלארץ לתכומהא
מסתדירא: ויצו. ואמר מוסי בני אסראי׳ קאילא הדֿה אלארץ אלדֿי
תנתחלוהא באסהם אלדֿי אמר אללה אן תעטי לט׳ אלאסבאט ונצף
אלסבט: כי. אן אכֿדֿו סבט בני ראובן לביות אבאיהם וסבט בני גד
15 לביות אבאיהם ונצף סבט מנשה אכֿדֿו נחלתהם: שני. אלסבטין ונצף
אלסבט אכֿדֿו נחלתהם מן עבר אלארדן יריחו מן אלשרק: וכלם
אללה מוסי תכלימא: הדֿה אסמא אלרגֿאל אלדֿי ינחלו לכם אלארץ
אלעזר אלאמאם ויהושע בן נון: ושריף ואחד ושריף ואחד מן אלסבט
תאכֿדֿו לינחלו אלארץ: ואלה. והדֿה אסמא אלרגֿאל מן סבט יהודה
20 כלב בן יפנה: ומן סבט בני שמען שמואל בן עמיהוד: ומן סבט בנימין
אלידד בן כסלון: ומן סבט בני דן שריף בקי בן יגלי: מן בני יוסף
מן סבט בני מנשה שריף חניאל בן אפוד: ומן סבט בני אפרים שריף
25 קמואל בן שפטן: ומן סבט בני זבולון שריף אליצפן בן פרנך: ומן
סבט בני יששכר שריף פלטיאל בן עזן: ומן סבט בני אשר שריף
אחיהוד בן שלמי: ומן סבט בני נפתלי שריף פדהאל בן עמיהוד:
אלה. האולי אלדֿי אמר אללה אן ינחלו בני אסראי׳ פי בלד כנעאן:
35 וכלם אללה מוסי פי בידאת מואב עלי ארדן יריחא קאילא: צו.
מר בני אסרי׳ ויעטו ללואניין מן נחלה חוזהם קרי ללסכני ופנא
ללקרי חואליהם תעטו ללואניין: ותכון אלקרי להם ללסכני ופנאיהם
יכון לבהאימהם ולסרחהם ולגמיע חיואנהם: ומגרשי. ופנא אלקרי
אלדֿי תעטו ללואניין מן חאיט אלקריה וכארג אלף דֿראע מסתדירא:
5 ומדתם. ותמסחון מן כארג אלקריה מן גהה אלשרק אלפין דֿראע
ומן גהה אלגנוב אלפין דֿראע ומן גהה אלגרב אלפין דֿראע ומן גהה
אלשמאל אלפין דֿראע הדֿא יכון לכם פנא אלקרי: ואת. ואלקרי

מקהלות ונזלו פי תחת: ורחלו מן תחת ונזלו פי תרח: ורחלו מן
תרח ונזלו פי מתקה: ורחלו מן מתקה ונזלו פי חשמונה: ורחלו מן
30 חשמונה ונזלו פי מוסרות: ורחלו מן מוסרות ונזלו פי בני יעקן: ורחלו
מן בני יעקן ונזלו פי חור הגדגד: ורחלו מן חור הגדגד ונזלו פי יטבתה:
35 ורחלו מן יטבתה ונזלו פי עברנה: ורחלו מן עברונה ונזלו פי עציון
גבר: ורחלו מן עציון גבר ונזלו פי בריה̈ צין היא רקים: ויסעו. ורחלו
מן רקים ונזלו פי הר אלגבל פי טרף בלד אדום: ויעל. ופצעד הרון
אלאמאם אלי הר אלגבל עלי קול אללה ומאת תֿם פי סנה̈ אלמ׳ לכרוג
בני אסרא׳ פי אלשהר אלכאמס פי ואחד מן אלשהר: והרון בן ג׳
40 ועשרין ומאיה̈ סנה̈ פי מותה פי הר אלגבל: וישמע. פסמע אלכנעניין
מלך ערד והו מקים פי אלגנוב פי בלד כנעאן פי מגי בני אסרא׳: ורחלו
מן הר אלגבל ונזלו פי צלמנה: ורחלו מן צלמונה ונזלו פי פונן: ורחלו
מן פונן ונזלו פי אובות: ורחלו מן אובות ונזלו פי [עיי אלמגאז] פי
45 תכום מואב: ורחלו מן עיים ונזלו פי דיבון גד: ורחלו מן דיבון גד
ונזלו פי עלמון דבלתימה: ורחלו מן עלמון דבלתימה ונזלו פי גבאל
[אלעבריין] בין ידי נבו: ורחלו מן גבאל [אלעבריין] ונזלו פי בידאת
מואב עלי ירדן יריחא: ויחנו. ונזלו עלי אלירדן מן בית אלישמות
50 אלי מרג שטים פי בידאת מואב: וידבר. פכלם אללה מוסי פי
בידאת מואב עלי ירדן יריחא קאילא: דבר. מר בני אסרא׳ וקול
להם אד̇ אנתם עאברין אלארדן אלי בלד כנעאן: והורשתם.
ותקרצ̇ון גמיע סכאן אלבלד מן בין ידיכם ותבידון גמיע [מזכרפאתהם
וגמיע אלאצנאם] מסבוכאתהם תבידו וגמיע ביעהם תנפדו: והורשתם.
ותחוזון אלארץ̇ ותקימו פיהא אן לכם אעטית אלארץ̇ לתחוזוהא:
והתנחלתם. ותנתחלתן אלארץ̇ באסהם לעשאירכם ללכתֿיר תכתֿרו
נחלתה וללקליל תקלל נחלתה ללדי יכרג לה תֿם אלסהם לה
55 יכון לסבט אבאיכם תנתחלו: ואם. ואן לם תקרצ̇ו סכאן אלארץ̇
מן בין ידיכם פיכון אלדֿי תבקו מנהם לאבר פי עיונכם ואמסאל
פי גנובכם ויצ̇איקוכם עלי אלארץ̇ אלדֿי אנתם סאכנין פיה: והיה. פיכון
34 כמא קדרת אן אצנע בהם אצנע בכם: וידבר. פכלם אללה מוסי
תכלימא: צו. מר בני אסרא׳ וקול להם אד̇ אנתם דאכלין אלי בלד
כנעאן הדֿה̈ אלארץ̇ אלדֿי תקע לכם בנחלה̈ בלד כנעאן לתכומהא:
והיה: ויכון לכם גהה̈ אלגנוב מן בריה̈ צין עלי גאנב אדום ויכון לכם
תכום אלקבלה̈ מן טרף בחירה̈ אלמלאחה̈ שרקא: ונסב. וידור לכם
אלתכם אלקבלה̈ [אלי עקרבים] ויעבר אלי צין ויכון כרוגה מן אלגנוב

אלארדן: פאעטאהם מוסי לבני גד וראובן ונצף סבט מנשה בן יוסף
ממלכה סיחון מלך אלאמרי וממלכה עוג מלך אלבתניה אלארץ
לקראהא פי תכום קרי אלארץ מסתדירא: ויבנו. ובנו בני גד דיבון
35 ועטרות וערער: ועטרות שופן ויעזר ויגבהה: ובית נמרה ובית הרן
קרי מחצנה וגראדאת גנם: ובני ראובן בנו חשבון ואלעלה וקריתים:
ונבו ובעל מעון מנקולא אסמא ושבמה וסמו באסמא אסמא אלקרי
אלדי בנו: וילכו. ומצו בני מכיר אבן מנשה גרש וצפרו בהא וקרץ
40 אלאמורי אלדי פיהא: ויתן. פאעטא מוסי אלגרש למכיר אבן מנשה
ואקאם בהא: ויאיר אבן מנשה מצי וצפר ברסאתיקהא וסמאהא
רסאתיק יאיר: ונבח. ונבח מצי וצפר בקנת ורסאתיקהא וסמאהא
נבח באסמה:

פרש.

33 אלה מסעי: הדה מראחל בני אסרא׳ אלדי כרגו מן מצר לגיושהם
ביד מוסי והרון: ויכתב. פכתב מוסי כרוגהם למראחלהם עלי אמר
אללה והדה מראחלהם לכרוגהם: ויסעו. פרחלו מן עין שמס פי
אלשהר אלאול פי ט״ו יום מן אלשהר אלאול מן גד אלפסח כרגו בני
אסרא׳ ביד רפיעה בחצרה גמיע אלמצריין: ומצרים. ואלמצריין מדפנין
אלדי קתל אללה פיהם כל בכר ופי מעבודאתהם צנע אללה אחכאמא:
5 ויסעו. ורחלו בני אסרא׳ מן עין שמס ונזלו פי סכות: ורחלו מן סכות
ונזלו פי איתם אלדי פי טרף אלבר: ורחלו מן איתם ורגע עלי פם
אלחירות אלדי בחצרה בעל צפון ונזלו בין ידי מגדול: ורחלו מן בין
ידי אלחירות ועברו פי וסט אלבחר אלבריה ומצו טריק ג׳ איאם פי
בריה איתם ונזלו פי מרה: ורחלו מן מרה וגאו אלי אלימה ופי
10 אילים י״ב עין מא וע׳ נכלה ונזלו תם: ורחלו מן אילים ונזלו עלי בחר
אלקלזם: ורחלו מן בחר אלקלזם ונזלו פי בריה סין: ורחלו מן בריה
סין ונזלו פי דפקה: ורחלו מן דפקה ונזלו פי אלוש: ורחלו מן אלוש
15 ונזלו פי רפידים ולם יכן תם מאא ללקום לישרבו: ויסעו. ורחלו מן
רפידים ונזלו פי בריה סיני: ורחלו מן בריה סיני ונזלו פי קבור
אלשהוה: ורחלו מן קבור אלשהוה ונזלו פי חצרות: ורחלו מן חצרות
20 ונזלו פי רתמה: ורחלו מן רתמה ונזלו פי רמון פרץ: ורחלו מן רמון
פרץ ונזלו פי לבנה: ורחלו מן לבנה ונזלו פי רסה: ורחלו מן רסה
ונזלו פי קהלתה: ורחלו מן קהלתה ונזלו פי הר שפר: ורחלו מן הר
25 שפר ונזלו פי חרדה: ורחלו מן חרדה ונזלו פי מקהלות: ורחלו מן

וצעדו אלי ואדי אלענקוד וראו אלבלד [וגבנו] קלב בני אסרא׳ אן לא
10 ידכֿל אלי אלארץׄ אלדֹי אעטאהם אללה: ויחר. ואשתד גצֿב אללה
פי דֹלך אליום ואקסם קאילא: אם. אן ראו אלרגֹאל אלצאעדין מן
מצר מן אבן עשרין סנה וצאעדא אלארץׄ אלדֹי אקסמת לאברהים ליצ׳
וליעקוב אד׳ לם [יתבעו טאעתי]: בלתי. אלא כלב בן יפנה אלקנזי
ויהושע בן נון (אד׳) [פאנהמא אתבעא טאעה אללה]: ויחר. פאשתד
גצֿב אללה פי אסרא׳ [תוההם] פי אלבר מ׳ סנה אלי אן יכמל גמיע
אלגֹיל אלצאנע אלשר בין ידי אללה: והנה. והודֹא קמתם מכאן
אבאיכם [תעלים] רגאל כֿטאיין [לתזידו איצֿא פי שדה גצֿב אללה עלי
15 בני אשראיל:] כי. אד׳ תרגעון מן וראיה ויעוד איצֿא יתרכהם פי
אלבר ותהלכו לגמיע הדֹא אלשעב: ויגשו. פתקדמו אליה וקאלו
גדֹאר גנם נבני למואשינא האהנא וקרי לאטפאלנא: ואנחנו. ונחן
נגֹרד סרעה בין ידי בני אסרא׳ אלי אן נדכֿלהם אלי מוצֿעהם ויקים
אטפאלנא פי קרי אלמחצנה מן קבל סכאן אלבלד: לא. לא נרגע
אלי ביותנא אלי אן ינתחל בני אסר׳ כל רגל נחלתה: כי. אד׳ לא
נגתחל מעהם מן עבר אלארדן אלי הנאך אד׳ וצלת נחלתנא אלינא
20 מן עבר אלארדן מן אלשרק: ויאמר. פקאל להם מוסי אן תצנעון
הדֹא אלאמר אן תתגֹרדו בין ידי אללה ללחרב: ועבר. ויעבר לכם
כל מגֹרד אלארדן בין ידי אללה אלי אן יקרץׄ אעדאה מן בין ידיה:
ונכבשה: [פאדֹא פתח] אלארץׄ בין ידי אללה ובעד דֹלך תרגעו
ותכונון בריין ענד אללה וענד אסרא׳ ותכון הדֹה אלארץׄ לכם חוזא
בין ידי אללה: ואם. ואן לם תצנעון כדֹאך וקד אכֿטאתם ללה ואערפו
כֿטיתכם אלדֹי תנאל איאכם: בנו. אבנו לכם קרי לאטפאלכם וגדֹאר
25 לגנמכם ואלכֿארגֹ מן פיכם תצנעו: ויאמר. פקאל בני גד ובני ראובן
למוסי קאילין עבידך יצנעו כאלדֹי סיידי מוצי: אטפאלנא ונסאנא
ומואשינא וגמיע בהאימנא יקימו תֹם פי קרי אלגֹרש: ועבדיך. ועבידך
יעברו כל מגֹרד אלי אלגֹיש בין ידי אללה ללחרב כמא סיידי קאיל:
ויצו. פאמר להם מוסי אלעזר אלאמאם ויהושע בן נון ורווס אבא
אלאספאט לבני אסרא׳: ויאמר. פקאל מוסי להם אן יעברו בני גד
ובני ראובן מעכם אלארדן כל מגֹרד ללחרב בין ידי אללה: [חתי יפתח]
30 אלארץׄ בין ידיכם פאעטוהם בלד אלגֹרש חוזא: ואם. ואן לם יעברו
מגֹרדין מעכם פיחוזו פימא בינכם פי בלד כנעאן: ויענו. פאגֹאבו בני
גד ובני ראובן קאילין אלדֹי אמר אללה עבידך כדֹאך נצנע: נחנו. נחן
נעבר מגֹרדין בין ידי אללה בלד כנעאן ומענא חוז נחלתנא מן עבר

דכר גמיע אלנפוס אתנין ותלתין אלף: ותהי. פכאנת [נצף דלך] קסם
אלכארגין פי אלגיש אחצא אלגנם תלת מאיה אלף ותלתין אלף וסבעה
אלאף וכמס מאיה: ויהי. פכאן אלמכס ללה מן אלגנם סת מאיה
כמסה וסבעין: ואלבקר סתה ותלתין אלף ומכסהם ללה אתנין וע':
40 וחמיר תלתין אלף וכמס מאיה ומכסהם ללה אחד וסתין: ונפוס אלנאס
סתה עשר אלף ומכסהם ללה אתנין ותלתין נפסא: ויתן. פאעטא
מוסי מכס רפיעה אללה לאלעזר אלאמאם כמא אמר אללה מוסי:
וממחצית: [ועדד קסם] בני אסרא' אלדי [קסמה] מוסי מן אלרגאל
אלמתגישין: ותהי. פכאן [(נצף) דלך (והו נציב)] אלגמאעה מן אלגנם
תלת מאיה אלף ותלתין אלף וסבעה אלאף וכמס מאיה: ובקר סתה
45 ותלתין אלף: וחמיר תלתין אלף וכמס מאיה: ונפוס אלנאס סת עשר
אלף: ויקח. פאכד מוסי מן [קסם] בני אסרא' ואחד מן אלנ' מן
אלנאס ומן אלבהאים ואעטאהם ללויאניין חאפטי מחפט מסכן אללה
כמא אמר אללה מוסי: ויקרבו. פתקדמו אלי מוסי אלמעדודין אלדי
לאלוף אלגיש רוסא אלאלוף ורוסא אלמיין: ויאמרו. פקאלו למוסי
עבידך רפעו גמלה אהל אלחרב אלדי מענא ולם יפקד מנהם רגל:
50 ונקרב: וקרבנא קרבאן אללה כל רגל אלדי וגד אניה דהב [מן דמלג
וסואר וחלקה ותרכי וחקאב] ליסתגפר ען נפוסנא בין ידי אללה: ויקח.
פאכד מוסי ואלעזר אלאמאם אלדהב מנהם כל אניה [מצוגה]: ויהי.
פכאן גמלה דהב אלרפיעה אלדי רפעו ללה סתה עשר אלפא וסבע
מאיה וכמסין מתקאל מן רווסא אלאלוף ורוסא אלמיין: אנשי. אהל
אלגיש גנמו כל רגל לה: ויקח: פאכד מוסי ואלעזר אלאמאם אלדהב
מן רוסא אלאלוף ואלמיין ואתו בה אלי קבא אלמחצר דכרא לבני
32 אסרא' בין ידי אללה: ומקנה. ומאשיה כתירה כאן לבני ראובן ולבני
גד עטים גדא פראו בלד יעזר ובלד אלגרש ואדא אלמוצע יצלח
ללמאשיה: פגאו בני גד ובני ראובן וקאלו למוסי ואלעזר אלאמאם
ואשראף אלגמאעה קאילין: עטרת ודיבון ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה
ושבם ונבו ובעון: הארץ. אלארץ אלדי צרב אללה בין ידי גמאעה
5 אלאסראי ארץ תצלח ללמאשיה הי ולעבידך מאשיה: ויאמרו. וקאלו
אן וגדנא חטא ענדך לתעטי הדה אלארץ לעבידך חוזא לא תגיזנא
אלארדן: ויאמר. פקאל מוסי לבני גד ולבני ראובן [מא באל אכותכם
ימצון אלי אלחרב ואנתם תגלסון ההנא: ולמה. ולם תגבנון קלוב בני
אשראיל מן אלמציר אלי אלבלד אלדי אעטאהם אללה:] כה. כדי
צנעו אבאיכם פי בעתי להם מן רקים ברנע לינטרו אלבלד: ויעלו.

בהאימהם וגמיע מואשיהם וגמיע אתאתהם נהבו: ואת. וגמיע קראהם פי מסאכנהם וגמיע קצורהם אחרקו באלנאר: ויקחו. ואכדו גמיע (אלנהב וגמיע) [אלסלב ואלפי] מן אנסאן ובהימה: ויביאו. פאתו בה אלי מוסי ואלי אלעזר אלאמאם ואלי גמאעה בני אסראי' אלסבי [ואלפי ואלנהב] אלי אלעסכר אלי בידאת מאב אלדי עלי ארדן יריחא: ויצאו. פכרגו מוסי ואלעזר אלאמאם וגמיע שרפא אלגמאעה לתלקאהם אלי כארג אלעסכר: ויקצף. פסכט מוסי עלי מעדודי אל[גיש] רוסא אלאלוף ורוסא אלמיין אלגאיין מן גיש אלחרב: ויאמר. פקאל להם מוסי הל אסתחייתם כל אנתי: הן. הודא הן כאנו לבני אסראי' בכלאם בלעם [חתי אוקע נכתא באללה] בסבב פעור וצארת [אלובא] פי גמאעה אללה: ועתה. ואלאן אקתלו כל דכר מן אלאטפאל וכל אמראה ערפת רגל למצאגעה דכר אקתלו: וכל. וגמיע אלאטפאל מן אלנסא אלדי לם יערפן מצגע דכר אסתבקו לכם: ואתם. ואנתם אנזלו מן כארג אלעסכר ז' איאם כל מן קתל נפס וכל אלדאני בקתיל תתדכו פי אליום אלג' ופי אליום אלז' אנתם וסביכם: וכל. וכל תוב וכל אניה גלוד וכל [מעמול מן אלמרעזי] וכל אניה כשב תתדכו: ויאמר. פקאל אלעזר אלאמאם לרגאל אלגיש אלגאיין ללחרב הדא רסם אלשריעה אלדי אמר אללה מוסי: אך. אמא אלדהב ואלפצה ואלנחאס ואלחדיד ואלרצאץ ואל[יאנך]: כל. כל אלדי ידכל פי אלנאר תגיזוה פי אלנאר ויטהר לכן במא אלנצח יתדכא וכל אלדי לא ידכל פי אלנאר תגיזוה פי אלמא: ותגסלו תיאבכם פי יום אלז' ותטהרו ובעד דלך תדכלו אלי אלעסכר: ויאמר. פקאל אללה למוסי קאילא: שא. ארפע גמלה [פי] אלסבי מן אלנאס ואלבהאים אנת ואלעזר אלאמאם ורווס אבא אלגמאעה: וחצית: ותקסם [דלך] בין מאסכי אלחרב אלכארגין ללגיש ובין כל אלגמעאה: והרמת. ותרפע מכס ללה מן רגאל אלחרב אלכארגין ללגיש אחד נפס מן כמס מאיה מן אלנאס ומן אלבקר ומן אלחמיר ומן אלגנם: ממחציתם. [מן קסמהון] תאכדו ותעטי לאלעזר אלאמאם רפיעה אללה: [ומן קסם] בני אסראי' תאכד ואחדא . . . מן אלכמסין מן אלנאס מן אלבקר ומן אלחמיר ומן אלגנם מן גמיע אלבהאים ותעטיהם לליואניין חאפטי מחפט מסכן אללה: ויעש. פצנע מוסי ואלעזר אלאמאם כמא אמר אללה מוסי: ויהי. פכאן [אלפי] פאצל אלנהב אלדי נהבו שעב אלגיש גנם סת מאיה אלף וסבעין אלף וכמסה אלאף: ובקר. ובקר אתנין וסבעין אלף: וחמיר אחד וסתין אלף: ונפוס אלנאס מן אלנסא אלדי לם יערפן מצגעה

אלאמר אלדׄי אמר אללה: איש: אי רגׄל אנדׄר נדׄרא ללה או חלף
ימין ליעקד עקד עלי נפסה לא יוכׄר כלאמה כגׄמיע מא כׄרגׄ מן פיה
יצנע: ואשה: ואמראה אדׄא נדׄרת נדׄרא ללה ועקדת עקדא פי בית
5 אביהא פי חאל צבאיהא: ושמע: פיסמע אבוהא נדׄרהא ועקדהא אלדׄי
עקדת עלי נפסהא ואמסך ענהא אביהא פיתׄבת גׄמיע נדׄורהא וכל עקד
אלדׄי עקדת עלי נפסהא יתׄבת: ואם: ואן אנתהר אביהא איאהא פי
יום סמאעה גׄמיע נדׄורהא ועקדהא אלדׄי עקדת עלי נפסהא לא יתׄבת
ואללה יצפח להא אדׄ אנתהרהא אביהא: ואם: ואן כון תכון לרגׄל
ונדׄורהא עליהא או לפט שפתיהא אלדׄי עקדת עלי נפסהא: ושמע: וסמע
בעלהא פי יום סמאעה ואמסך ענהא פתׄבתת נדׄורהא ועקודהא אלדׄי
עקדת עלי נפסהא יתׄבתו: ואם: ואן פי יום סמע בעלהא ינתהרהא
פבטל נדׄרהא אלדׄי עליהא ולפט שפתיהא אלדׄי עקדת עלי נפסהא
10 ואללה יצפח להא: ונדר: ונדׄר ארמלה ומטלקה כל אלדׄי עקדת עלי
נפסהא יתׄבת עליהא: ואם: ואן פי בית בעלהא נדׄרת או עקדת עלי
נפסהא בימין: ושמע: וסמע בעלהא ואמסך ענהא לם ינתהרהא פתׄבת
גׄמיע נדׄורהא וכל עקד עקדתה עלי נפסהא יתׄבת: ואם: ואן תבטיל
בטלהם בעלהא פי יום סמאעה כל מא כׄרגׄ מן שפתיהא לנדׄורהא ולעקד
נפסהא לא יתׄבת בעלהא בטלהם ואללה יגפר להא: כל: כל נדׄר וכל
15 קסאמה עקד לתעדׄיב נפס בעלהא יתׄבתה ובעלהא יבטלה: ואם: ואן
אמסאך אמסך ענהא בעלהא מן יום אלי יום פיתׄבת גׄמיע נדׄורהא או
גׄמיע עקודהא אלדׄי עליהא תׄבתהא אדׄ אמסך ענהא פי יום סמאעה:
ואם. ואן תבטיל יבטלהא בעד סמאעה פקד חמל וזרהא: אלה. הדׄה
אלרסום אלדׄי אמר אללה מוסי בין אלרגׄל וזוגׄתה ובין אלאב ואבנתה
31 פי צבאיהא בית אביהא: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: [נקום.
אנתקם נקמה בני אסראיל] מן אלמדיניין בעד דׄלך תנצׄם אלי קומך:
וידבר. פכלם מוסי אלקום קאילא גׄרדו מנכם רגׄאל לאלגׄיש ויכונו עלי
מדין לתציר נקמה אללה פי מדין: אלף. אלף מן סבט אלף מן סבט
5 לגׄמיע אסבאט בני אסרא׳ תבעתׄו ללגׄיש: [וימסרו. פאנמאזו מן אלוף
אסרא׳ אלף מן כל סבט פצארו י״ב אלף מגׄרדין ללגׄזו]: וישלח.
ובעתׄהם מוסי אלף ללסבט לגׄישהם ופינחס בן אלעזר אלאמאם
לאלגׄיש ואניה אלקדס ואבואק אלתגׄליב בידה: ויצבאו. פתגׄישו עלי
מדין כמא אמר אללה מוסי וקתלו כל דׄכר: ואת. ומלוך מדין קתלו
עלי צרעיהם אוי ורקם וצור וחור ורבע כׄמס מלוך מדין ובלעם בן בעור
קתלו באלסיף: וישבו. פסבו בני אסרא׳ נסא מדין ואטפאלהם וגׄמיע

והדיתהא וצעידה̈ אלדאים והדיתהא ומזאג̇הם כסירתהם מקבולא מרצ̇יא קרבאנא ללה: ובעשור. ופי עאשר מן הד̇א אלשהר אלז׳ אסם מקדם יכון לכם ותעד̇בו אנפסכם כל צנאעה̈ מכסב לא תצנעו: ותקרבו צעידה̈ ללה מקבולא מרצ̇יא רת̇א מן אלבקר ואחדא כבשא ואחדא כ̇ראף̇ בני סנה̈ ז׳ צחאחא יכון לכם: ומנחתם. והדיתהם סמד מלת̇ות̇ה̈ בדהן ת̇לת̇ה̈ עשור ללרת̇ ועשרין ללכבש אלואחד: עשרון. [ועשר] ללכבש אלואחד ללז׳ כבאש: ושעיר. ועתודא מן אלמעז ואחדא ד̇כוה̈ מא כ̇לא ד̇כוה̈ אלגפראן וצעידה̈ אלדאים והדיתהא ומזאג̇הם: ובחמשה. ופי ט״ו יום מן אלשהר אלז׳ אסם מקדם יכון לכם כל צנאעה̈ מכסב לא תצנעו וחג̇ו חג̇א ללה ז׳ איאם: וקרבו צעידה̈ קרבאנא מקבולא מרצ̇יא ללה רת̇ות בני אלבקר ת̇לת̇ה̈ עשר כבאש את̇נין כ̇ראף̇ בני סנה̈ ז״ז צחאחא יכונו: ומנחתם. והדיתהם סמד מלת̇ות̇ה̈ בדהן ת̇לת̇ה̈ עשור ללרת̇ אלואחד ללת̇לת̇ה̈ עשר רת̇א עשרין ללכבש אלואחד ללכבשין: ועשרון. [ועשרין] ללכבש אלואחד לי״ד כבש: ושעיר. ועתוד מן אלמעז ואחדא ד̇כוה̈ מא כ̇לא צעידה̈ אלדאים והדיתהא ומזאג̇הא: וביום. ופי אליום אלב׳ רת̇ות מן אלבקר י״ב וכבשין כ̇ראף̇ בני סנה̈ י״ד צחאחא: והדית̇הם ומזא׳ ללרת̇ות וללכבאש באחצאיהם כאלסירה̈: ועתוד מן אלמעז ואחדא ד̇כוה̈ מא כ̇לא צעידה̈ אלדאים והדיתהא ומזאג̇הם: וביום. ופי אליום אלג׳ רת̇ות י״א וכבשין וכ̇ראף̇ בני סנה̈ י״ד צחאחא: והדיתהם מת̇ל ד̇לך: ושעיר. ועתודא ד̇כוה̈ ואחדא מא כ̇לא צעידה̈ אלדאים והדיתהא ומזאג̇הא: וביום. ופי אליום אלד׳ רת̇ות י׳ וכבשין: ומנחתם. והדיתהם: ושעיר: ועתודא: ופי אליום אלה׳ רת̇ות ט׳: ומנחתם. והדיתהם: ושעיר. ועתודא. וביום: ופי אליום אלו׳ מת̇ל ד̇לך: וביום השביעי: ופי יום אלז׳ מת̇ל ד̇לך: ביום השמיני. פי אליום אלח׳ ג̇מע תכון לכם כל צנאעה̈ מכסב לא תצנעו: וקרבו צעידה̈ קרבאנא מקבולא מרצ̇יא ללה רת̇א ואחדא וכבשא ואחדא כ̇ראף̇ בני סנה̈ ז׳ צחאחא: מנחתם. והדיתהם ומזאג̇הם ללרת̇ וללכבש באחצאיהם כאלסירה̈: ושעיר. ועתודא ד̇כוה̈ ואחדא מא כ̇לא צעידה̈ אלדאים והדיתהא ומזאג̇הא: אלה. הד̇א מא תצנעו ללה פי אעיאדכם מא כ̇לא מן נד̇ורכם ותברעאתכם וצעאידכם והדאיאכם ומזאג̇כם וד̇באיח סלאימכם: ויאמר. פקאל מוסי לבני אסרא׳ כג̇מיע מא אמר אללה מוסי:

פרש אלראשי.

וידבר: פכלם מוסי רוסא אלאסבאט לבני אסרא׳ קאילא הד̇א

בסבתה מע צעידה̈ אלדאים ומזאג̇הא: ובראשי. ופי רווס שהורכם
תקרבו צעידה̈ ללה רת̇ות מן אלבקר את̇נין וכבשא ואחדא כ̇ראף בני
סנה̈ סבעה̈ צחאחא: ות̇לת̇ עשור סמד הדיה̈ מלת̇ותה̈ בדהן ללרת̇
אלואחד ועשרין סמד הדיה̈ מלת̇ותה̈ בדהן ללכבש אלואחד: ועשרון.
[ועשר] סמד הדיה̈ מלת̇ותה̈ בדהן ללכבש אלואחד צעידה̈ מקבולא
מרצ̇יא קרבאנא ללה: ונסכיהם. ומזאג̇הם נצף קסט יכון ללרת̇
ות̇לת̇ קסט ללכבש ורבע קסט לכבש כ̇מר הד̇ה צעידה̈ שהר פי שהרה
15 לשהור אלסנה̈: ושעיר. ועתוד מן אלמעז ואחד ללד̇כוה̈ ללה מע
צעידה̈ אלדאים יצנע ומזאג̇ה: ובחדש. ופי אלשהר אלאול פי י״ד יום
מן אלשהר פסחא ללה: ובחמשה. ופי כ̇מסה̈ עשר יום מן הד̇א
אלשהר חג̇ ז' איאם פטיר יוכל: ביום. פי אליום אלאול [מנהא אסם
מקדס] כל צנאעה̈ מכסב לא תצנעו: והקרבתם: ותקרבון קרבאנא
צעידה̈ ללה רת̇ות̇ בני בקר את̇נין וכבשא ואחדא וסבעה̈ כ̇ראף בני
20 סנה̈ צחאחא תכון לכם: ומנחתם. והדיתהם סמד מלת̇ותה̈ בדהן
ת̇לת̇ה̈ עשור ללרת̇ ועשרין ללכבש תצנעו: עשרון. [ועשרין] תצנע
ללכבש אלואחד ללסבעה̈ כבאש: ועתוד ד̇כוה̈ ואחדא ליסתג̇פר
ענכם: מלבד. מא כ̇לא צעידה̈ אלג̇דאה̈ אלד̇י לצעידה̈ אלדאים תצנעו
הד̇ה: כאלה. מת̇ל הד̇ה תצנעו לליום ז' איאם . . . קרבאנא מקבולא
25 מרצ̇יא ללה מע צעידה̈ אלדאים יעמל ומזאג̇ה: וביום. ופי אליום אלז'
אסם מקדס יכון לכם כל צנאעה̈ מכסב לא תצנעו: וביום. ופי יום
אלבכור פי תקריבכם הדיה̈ ג̇דידה̈ ללה פי אסאביעכם אסם מקדס יכון
לכם כל צנאעה̈ מכסב לא תצנעו: והקרבתם. ותקרבו קרבאנא
מקבלוא מרצ̇יא ללה רת̇ות̇ בני בקר את̇נין כבשא ואחדא וסבעה̈
כ̇ראף בני סנה̈ (צחאחא): ומנחתם. והדיתהם סמד מלת̇ותה̈ בדהן
ת̇לת̇ה̈ עשור ללרת̇ אלואחד ועשרין ללכבש אלואחד (ללז' כבאש):
30 [עשרון: ועשר לכל ואחד מן אלסבעה̈]: שעיר. עתודא מן אלמעז
ואחדא ליסתג̇פר ענכם: מא כ̇לא צעידה̈ אלדאים והדיתה תצנעו
29 צחאחא יכון לכם ומזאג̇הם: ובחדש. ופי אלשהר אלז' פי ואחד מן
אלשהר אסם מקדס יכון לכם כל צנאעה̈ מכסב לא תצנעו יום תג̇ליב
יכון לכם: ועשי. ותקרבון צעידה̈ מקבולא מרצ̇יא ללה רת̇א מן
אלבקר ואחדא כבשא ואחדא כ̇ראף בני סנה̈ ז' צחאחא: ומנחתם.
והדיתהם סמד מלת̇ותה̈ בדהן ת̇לת̇ עשור ללרת̇ ועשרין ללכבש:
5 ועשרון. ועשר ואחד ללכבש אלואחד ללז' כבאש: ושעיר. ועתוד
אלמעז ואחדא ד̇כוה̈ ליסתג̇פר ענכם: מלבד. מא כ̇לא צעידה̈ אלשהר

עטא תעטיהם חוז נחלה̈ פימא בין אכוה̈ אביהם ותג׳יז נחלה̈ אביהן
להן: ואל. ולבני אסרא׳ תאמר קאילא אי רג׳ל מאת ואבן ליס לה
פתג׳יזו נחלתה לבנתה: ואם. ואן כאן ליס לה בנת פתעטו נחלתה
10 לאכ׳ותה: ואם. ואן כאן ליס לה אכ׳וה̈ פתעטו נחלתה לאכ׳וה̈ אביה
ואם. ואן כאן ליס אכ׳וה̈ לאביה פתעטו נחלתה לנסיבה אלקריב אליה
מן עשירתה וירת׳הא ותכון לבני אסראיל רסם חכם כמא אמר אללה
מוסי: ויאמר. פקאל אללה למוסי אצעד אלי ג׳בל [אלעברים] הד׳א
ואנט׳ר אלארץ׳ אלד׳י אעטית לבני אסרא׳: וראיתה. ואנט׳רהא ואנצ׳ם
אלי קומך איצ׳א אנת כמא אנצ׳ם הרון אכ׳וך: כאשר. כאלד׳י כ׳אלפתם
אמרי פי בריה̈ צין פי כ׳צומה̈ אלג׳מאעה̈ לתקדסני עלי עלמא בחצ׳רתהם
15 הם מא כ׳צומה̈ רקים בריה̈ צין: וידבר. פתכלם מוסי בין ידי אללה
קאילא: יפקד. יוכל אללה אלאה ארואח ג׳מיע אלבשריין רג׳ל עלי
אלג׳מאעה̈: אשר. אלד׳י יכ׳רג׳ בין ידיהם ואלד׳י ידכ׳ל בין ידיהם ואלד׳י
יכ׳רג׳הם ואלד׳י ידכ׳להם ולא תכון ג׳מאעה̈ אללה כאלגנם אלד׳י ליס
להם ראעי: ויאמר. פקאל אללה למוסי כ׳ד׳ לך יהושע בן נון רג׳ל
אלד׳י [פיה פצ׳ל] ואסנד ידך עליה: והעמדת. ואוקפה קדאם אלעזר
20 אלאמאם ובין ידי ג׳מיע אלג׳מאעה̈ ואמרה בחצ׳רתהם: ונתתה. ואג׳על
מן וקארך עליה לכי יקבלו מנה ג׳מיע ג׳מאעה̈ בני אסרא׳: ולפני.
ובין ידי אלעזר אלאמאם יקף ויסאל לה בחכם אלאנואר בין ידי אללה
ען אמרה יכ׳רג׳ו וען אמרה ידכ׳לו הו וג׳מיע בני אסרא׳ מעה וג׳מיע
אלג׳מאעה̈: ויעש. פצנע מוסי כמא אמרה אללה ואכ׳ד׳ יהושע ואוקפה
בין ידי אלעזר אלאמאם ובין ידי ג׳מיע אלג׳מאעה̈: ויסמך. ואסנד ידה
28 עליה ווצאה כמא קאל אללה עלי יד מוסי: וידבר. פכלם אללה מוסי
תכלימא: צו. מר בני אסרא׳ וקול להם [קרבאני דאיימי מרצ׳יי מקבולי]
תחפט׳ו לתקרב לי פי וקתה: ואמרת. ותקול להם הד׳א אלקרבאן
אלד׳י תקרבו ללה כבאש בני סנה̈ צחאחא את׳נין פי אליום צעידה̈
דאימא: את. אלכבש אלואחד תצנע באלגדאה̈ ואלכבש אלב׳ תצנע
5 בין אלג׳רובין: ועשירית. ועשר אלויבה̈ סמד הדיה̈ מלת׳ותה̈ בדהן
מדקוק רבע קסט: עלת. צעידה̈ דאימא אלמצנועה̈ פי ג׳בל סיני
מקבולא מרצ׳יא קרבאנא ללה: ונסכו. ומזאג׳ה רבע קסט ללכבש
אלואחד [ירש פי אלקדס רשא מן עתיקה̈ ללה]: ואת. ואלכבש אלב׳
תצנעה בין אלג׳רובין כהדיה̈ אלגדאה̈ וכמזאג׳ה תצנע קרבאנא מקבולא
מרצ׳יא ללה: וביום. ופי אליום אלסבת כ׳רופין אבני סנה̈ צחאחא
10 ועשרין סמד הדיה̈ מלת׳ותה̈ בדהן ומזאג׳ה: עלת. צעידה̈ סבת

עשי׳ אלבריעיין: לבני בריעה לחבר עשירה אלחבריין למלכיאל עשי׳
אלמלכיאליין: ואסם בנת אשר סרח: אלה. הדה עשאיר בני אשר
לעדדהם ג׳ וכמסין אלף וארבע מאיה: בני נפתלי לעשאירהם ליחצאל
עשי׳ אליחצאליין לגוני עשירה אלגוניין: ליצר עשי׳ אליצריין לשלם
עשי׳ אלשלמיין: אלה. הדה עשאיר נפתלי לעשאירהם ועדדהם ה׳
וארבעין אלפא וארבע מאיה: אלה. האולי מעדודי בני אסרא׳ סת
מאיה אלף ואלף וסבע מאיה ותלתין: וידבר. וכלם אללה מוסי
תכלימא: לאלה. להאולי תקסם אלארץ בנחלה באחצא אסמאיהם:
לרב: ללכתיר תכתר נחלתה וללקליל תקלל נחלתה כל רגל עלי
קדר עדדה יעטא נחלתה: אך [לכן באלסהם יקסם אלבלד] לאסמא
אסבאט אבאיהם ינחלו: על. עלי קדר אלסהם תקסם נחלתה בין
כתיר וקליל: ואלה. והדא עדד אלליואניין לעשאירהם לגרשון עשי׳
אלגרשיין לקהת עשי׳ אלקהתיין למררי עשי׳ אלמרריין: אלה. הדה
עשאיר לוי עשירה לבני עשירה אלחברני עשירה מחלי עשי׳ אלמושי
עשי׳ אלקרחי וקהת אולד עמרם: ושם. ואסם זוגה עמרם יוכבד
אבנת לוי אלדי ולדתהא ללוי פי מצר פולדת לעמרם אהרן ומשה
ומרים אכתהם: ויולד. פולד להרון נדב ואביהוא ואלעזר ואיתמר:
וימת. ומאת נדב ואביהוא פי תקריבהם נאר אגנביה בין ידי אללה:
ויהיו. פכאן עדדהם תלתה ועשרין אלף כל דכר מן אבן שהר וצאעדא
אד לם יעדו פי מא בין בני אסרא׳ אד לם יעטי להם נחלה פי מא בין
בני אסרא׳: אלה. האולי מעדודי מוסי ואלעזר אלאמאם אלדי עדו בני
אסרא׳ פי בידאת מואב עלי ארדן יריחא: ובאלה. ופי האולי לם יכן
רגל מן מעדודי מוסי והרון אלאמאם אלדי עדו בני אסרא׳ פי בריה
סיני: כי. אן קאל אללה להם מותא ימותו פי אלבר ולם יבק מנהם
27 רגל אלא כלב אבן יפנה ויהושע אבן נון: ותקרבנה. פתקדמן בנאת
צלפחד אבן חפר אבן גלעד בן מכיר בן מנשה מן עשירה מנשה אבן
יוסף והדה אסמא בנאתה מחלה ונועה וחגלה ומלכה ותרצה: ותעמדנה:
פוקפן קדאם מוסי וקדאם אלעזר אלאמאם וקדאם אלאשראף וגמיע
אלגמאעה באב כבא אלמחצר וקאלו: אבינו. אבינא מאת פי אלבר
והו פלם יכן פי מא בין אלגמאעה אלמתגוקין עלי אללה פי גמעה
קרח אד בכטאה מאת ובנין לם יכן לה: למה. לם יתנקץ אסם אבינא
מן בין עשירתה אד ליס לה אבן אעטונא חוזא פי מא בין אכוה
5 אבינא: ויקרב. פקדם מוסי חכמהן בין ידי אללה: ויאמר. פקאל
אללה למוסי קאילא: כן. [נעמא מא קאלא] בנאת צלפחד קאילאת

קרח לם ימותו: [בל כ֗סף בהם] בני שמעון לעשאירהם לנמואל עשירה֗ אלנמואליין לימין עשירה֗ אלימניין ליכין עשירה֗ אליכיניין: לזרח עש׳ אלזרחיין לשאול עשי׳ אלשאוליין: הד֗ה עשאיר אלשמעוני את֗נין ועשרין אלפא ומאיתין: בני גד לעשאירהם לצפון עשי׳ אלצפוני לחגי עשי׳ אלחגיין לשוני עשי׳ אלשוניין: לאזני עשי׳ אלאזניין לערי עשי׳ אלעיריין: לארוד עשי׳ אלארודיין לאראלי עשי׳ אלאראליין: אלה. הד֗ה עשאיר בני גד לעדדהם ארבעין אלף וכ֗מס מאיה֗: בני יהודה ער ואונן ומאת ער ואונן פי בלד כנעאן: ויהיו. פכאנו בני יהודה לעשאירהם לשלה עשי׳ אלשלניין לפרץ עשירה֗ אלפרציין לזרח עשי׳ אלזרחיין: ויהיו. וכאנו בני פרץ לחצרון עשי׳ אלחצרוניין לחמול עשי׳ אלחמוליין: אלה. הד֗ה עשאיר יהודה לעדדהם סתה֗ וסבעין אלף וכ֗מס מאיה֗: בני יששכר לעאשירהם תולע עשירה֗ אלתולעיין לפוה עשי׳ אלפוניין: לישוב עשירה֗ אלישוביין לשמרון עשי׳ אלשמרוניין: אלה. הד֗ה עשאיר יששכר לעדדהם ארבעה֗ וסתין אלף ות֗לת֗ מאיה֗: בני זבולון לעשאירהם לסרד עשי׳ אלסרדיין לאלון עשי׳ אלאלוניין ליחלאל עשי׳ אליחלאליין: אלה. הד֗ה עשאיר זבולון לעדדהם סתין אלפא וכ֗מס מאיה֗: בני יוסף לעשאירהם מנשה ואפרים: בני מנשה למכיר עשי׳ אלמכיריין ומכיר אולד גלעד לגלעד עשי׳ אלגלעדיין: אלה. האולי בני גלעד איעזר עשי׳ אלאיעזריין לחלק עשי׳ אלחלקיין: ואשריאל עשירה֗ אלאשראיליין ושכם עשי׳ אלשכמיין: ושמידע עשי׳ אלשמידעיין וחפר עשי׳ אלחפריין: וצלפחד בן חפר לם֗ יכן לה בנין אלא בנאת ואסם בנאת צלפחד מחלה ונועה וחגלה ומלכה ותרצה: הד֗ה עשאיר מנשה ועדדהם את֗נין וכ֗מסין אלף וסבע מא׳: אלה. האולי בני אפרים לעשאירהם לשותלח עשי׳ אלשותלחיין לבכר עשי׳ אלבכריין לתחן עשירה֗ אלתחניין: והאולי בני שותלח לערן עשי׳ אלערניין: אלה. הד֗ה עשאיר בני אפרים לעדדהם את֗נין ות֗לת֗ין אלף וכ֗מס מא׳ האולי בני יוסף לעשאירהם: בני בנימן לעשאירהם לבלע עשי׳ אלבלעיין לאשבל עשי׳ אלאשבליין לאחי׳ עשירה֗ אלאחירמיין: לשפופם עשי׳ אלשפופיין לחופם עשי׳ אלחופיין: ויהיו. פכאנו בני בלע ארד ונעמן עשי׳ אלארדיין לנעמן עשי׳ אלנעמיין: אלה. האולי בני בנימין לעשאירהם ועדדהם ה׳ וארבעין אלף וסת מאיה֗: אלה. האולי בני דן לעשאירהם לשוחם עשי׳ אלשוחמיין הד֗ה עשאיר דן לעשאירהם: כל. כל עשאיר אלשוחמיין לעדדהם ד׳ וסתין אלף וארבע מאיה֗: בני אשר לעשאירהם לימנה עשי׳ אלימניין לישוי עשי׳ אלישויין לבריעה

אלשמס חתי ירגע גצב אללה מן אלאסראייל: ויאמר. פקאל מוסי לחכאם אלאסראייל ליקתל כל רגל פי נאחיתה מן מלאזמי אלצנם פעור: והנה. ואדא ברגל מן בני אסראייל קד אקבל וקדם אלי מא בינהם אמראה מדניה בחצרה מוסי וגמאעת בנו אסראייל והם יבכון פי באב כבי אלמחצר: וירא. פלמא ראי פינחס בן אלעזר בן הרון אלאמאם קאם מן בין אלגמאעה ואכד רמחה בידה: ויבא. ודכל וראה אלי אלקבה וטענהמא אלרגל ואלאמראה פי בטנהמא ואנחבס אלובא ען בנו אסראייל: ויהיו. פכאן עדד מן מאת באלובא ארבעה ועשרין אלף:

פרש.

וידבר. תם כלם אללה מוסי תכלימא: פינחס. אן פינחס אבן אלעזר אבן הרון אלדי רד חמיתי ען בני אסראיל במא גאר לי פי מא בינהם חתי לם אפניהם בעקאבתי: לכן. פלדלך קל להם אני מעטיה עהדי סלאמה: והיתה. ותכון לה ולנסלה מן בעדה עהד אמאמה אלדהר בדל מא גאר לרבה וכפר ען בני אסראיל: ושם. וכאן אסם אלרגל אלאסראילי אלמקתול אלדי קתל מע אלמדיניה זמרי בן סלו שריף בית אביה אלשמעוני: ושם. ואסם אלמראה אלמדניה אלמקתולה כזבי אבנת צור והו רייס אהל בית מן אמתה במדין: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: צרור. צאיק אלמדיניין חתי תקתלהם: כי. אן מצאיקין הם לכם באגתיאלהם אלדי אגתאלו לכם בסבב פעור ובסבב כזבי אבנת שריף מדין אכתהם אלמקתולה פי יום אלובא בסבב פעור: ויהי. פכאן בעד אלובא קאל אללה למוסי ולאלעזר אבן הרון אלאמאם קאילא: שאו. ארפעו גמלה גמיע גמאעה בני אסרא׳ מן אבן כ׳ סנה וצאעדא לביות אבאיהם כל כארג אלי אלגיש מן אסרא׳ [וידבר: תם כלמהם מוסי ואלעזר אלאמאם באחצאיהם פי בידאת מואב עלי ארדן יריחא קאילא] מבן: מן אבן כ׳ סנה וצאעדא כמא אמר אללה מוסי ובני אסרא׳ אלכארגין מן בלד מצר: ראובן בכר אסרא׳ בני ראובן חנוך עשירה אלחנכיין לפלוא עשירה אלפלואיין: לחצרון עשירה אלחצרוניין לכרמי עשירה אלכרמיין: אלה. הדה עשאיר ראובן פכאן עדדהם תלתה וארבעין אלף וסבע מאיה ותלתין: ובני פלוא אליאב. ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם מדעי אלגמאעה אלדי תשאחנו מע מוסי ומע הרון פי גמע קרח פי תשאחנהם מע אללה: ותפתח. ופתחת אלארץ פאהא ואבתלעתהם וקרח פי מות אלגמאעה פי אכל אלנאר אלמאיתין וכמסין רגל וצארו עלמא: ובני

אלמפתוח אלעין: נאם. [וקול יא סאמע אקואל אלטאיק ונאט̇ר מנאט̇ר
5 אלכאפי והו נאים והו מפתוח אלעין]: מה. מא אחסן אכ̇ביתך יא אל
יעקוב ומסאכנך יא אל אסרא׳: כנחלים. [והי כאודיה̈ ממדודה̈ וכג̇נאן
עלי נהר וכמצ̇אריב צ̇רבהא אלבארי וכארזו] עלי מא: יזל. יהט̇ל אלמא
מן דואליה [וגרסה פי מא גזיר וירתפע מן אגג מלכה ותתסאנה ממלכתה]:
אל. אלטאיק אלמכ̇רג̇הם מן מצר כאריך אלרים לה [יאכל אעדאה מן
אלאמם ועט̇אמהם ינהש וסהאמה תפניהם]: כרע. אד̇א ג̇ת̇א ורבץ̇
10 כאסד וכלבו מן ד̇א יקימה מבארכך מבארך ולאענך מלעון: ויחר. ואשתד
ג̇צ̇ב בלק מן בלעם וספק בכפיה וקאל בלק לבלעם לסב אעדאיי דעיתך
והו̇דא קד בארכתהם ברכה̈ הד̇ה ג׳ מראר: ועתה. ואלאן אהרב לך אלי
מוצ̇עך קלת אכראם אכרמך והו̇דא קד מנעך אללה מן אלכראמה̈:
ויאמר. פקאל בלעם לבלק אלים איצ̇א אלי רסלך אלד̇י בעת̇ת אליי
קלת קאילא: אם. אן יעטיני בלק מלא ביתה פצ̇ה̈ ודהב לא אטיק אן
אתג̇אוז אמר אללה לאצנע כ̇יר או שר מן קלבי אלד̇י יתכלם אללה
איאה אתכלם: ועתה. ואלאן האנא מאצ̇י אלי קומי תעאל אשיר עליך
15 מא יצנע הד̇א אלשעב לקומך פי אכ̇ר אלזמאן: וישא. פרפע מת̇לה
וקאל קאל בלעם בן בעור וקאל אלרג̇ל [אלחדיד אלבצר]: נאם. קאל
סאמע אקואל אלטאיק [ועארף מערפה̈ אלעאלי ונאט̇ר מנאט̇ר אלכאפי
והו נאים והו מפתוח אלעין]: אראנו. אנט̇רה וליסה אלאן אלמחה
וליסה קריב [אן יטלע כוכב] מן אל יעקוב וקאם סבט מן אלאסרא׳
[פיוהן] ג̇האת מואב [ויזלזל] כל בני שת: והיה. ויכון אדום וראת̇ה
ויכון וראת̇ה שעיר אעדאה ואסרא׳ [יזדאד תאיידה]: וירד. ויסתולי

20 מן אליעקוב יביד אלשריד אלקרי: וירא. ת̇ם ראי עמלק פצ̇רב
מת̇אלה וקאל סאול אמה̈ עמלק ואכ̇רהא אלי אבאדה̈: וירא. ת̇ם
ראי אלקיניין וצ̇רב מת̇לה וקאל סיכון מג̇לסך צלבא ותציר פי אלצכ̇ר
וכרך: כי. ואד̇א יכון וקתא לנפי אלקיניין פכם יסבי מנהם אלמוצליין:
וישא. ת̇ם צ̇רב מת̇לה וקאל אלויל למן יחיא אד̇א צירה אלטאיק:
וצים. ודראמין תכ̇רג̇ מן פרצה̈ קברץ̇ תעד̇ב אלמוצליין ואלעבריין
25 והם איצ̇א אלי אבאדה̈: ויקם. ת̇ם קאם בלעם ומצ̇א ורג̇ע אלי
25 מוצ̇עה ואיצ̇א בלק מצ̇א אלי סבילה: וישב. ואקאם אסראיל פי
שטים ואבתדי אלקום אן יזנוא מע בנאת מואב: ותקראן. פדעין
ללקום לד̇באיח מעבודאתהן פאכלוא מנהא וסג̇דוא להא: ויצמד.
ולאזם אל אסרייל אלצנם פעור ואשתד ג̇צ̇ב אללה פיהם: ויאמר.
פקאל אללה למוסי כ̇ד̇ מעך מן ריסא אלקום ואצלבהם מקאבל

יעקב ותעאל דם לי אל אסרא׳: מא אסב מן לם יסבה אלטאיק ומא
אדם מן לם ידמה אללה: אן מן רווס [אלגבאל] אנטרה ומן אלרואבי
10 אלמחה שעב יסכן פרדא ופי אלאמם לא יחסב: [מי מנה: מן יעד
נסל יעקב ויחצי דריה אלאשראל] תמות נפסי מות אלמסתקימין ותכון
אכרתי מתלה: ויאמר. פקאל בלק לבלעם מא צנעת בי לסב אעדאיי
דעיתך והודא תבארכהם ברכה: ויען. פאגאב וקאל אלים אלדי יציר
אללה פי פאיי איאה אחפט לאתכלם: ויאמר. פקאל לה בלק אמץ
אלאן מעי אלי מוצע אכר אלדי תנטרה מן תם לכן תנטר בעצה וגמיעה
לא תנטר וסבה לי מן תם: ויקחהו. פאכדה [אלי ציעה אלמשרפה] אלי
ראס [אלקלעה] ובנא ז׳ מדאבח וקרב תורא וכבשה עלי מדבח:
15 ויאמר. וקאל לבלק קף אלאן עלי צעידתך ואנא [אתלקא מן ההנא]:
ויקר. פואפי מלאך אללה לבלעם וציר כלאם פי פיה וקאל עוד אלי
בלק וכדי תקול: ויבא. פגא אליה והו ואקף עלי צעידתה ורוסא מואב
ענדה פקאל לה בלק מא אמר אללה: וישא. פרפע מתלה וקאל קום
יא בלק ואסמע ואנצת אלאן יא בן צפור: ליס אלטאיק כאלאנסאן
פיכדב ולא אבן אדם פינדם אלים הוא קאל ולא יצנע ויתכלם ולא
20 יתבתהא: הנה. [אלא אן ברכאת קבלתהא פאבארך פיהם ולא ארדהא]:
לא. [לא יבצר] גל פי אל יעקוב ולא ראי גור פי אל אסרא׳ אללה רבה
מעה [וצאחבה אלמלך לה]: אל. אלטאיק אלמכרגהם מן מצר כארק
אלרים לה: כי. אד לא [טירה תחיך] פי אליעקוב ולא קסאמה פי אל
אסרא׳ מתל הדא אלוקת יקאל ליעקוב ולאסרא׳ מא פעל אלטאיק:
הן. הודא שעב כאללבו יקום וכאלאסד [ירתפע] לא ינצגע אלי אן
25 יאכל אלפריסה ודם אלצרעי ישרב: ויאמר. פקאל בלק לבלעם אדא
כנת לא תסבה איצא ברכה לא תבארכה: ויען. פאגאב בלעם וקאל
לבלק אלים כלמתך קאילא כל מא יקול אללה איאה אצנע: ויאמר.
פקאל בלק לבלעם תעאל אלאן אכדך אלי מוצע אכר לעל יחסן ענד
אללה וסבה לי מן תם: פאכד בלק בלעם אלי ראס [אלראבייה]
אלמשרפה עלי [וגה אלסמאוא]: ויאמר. פקאל בלעם לבלק אבני לי
30 האהנא ז׳ מדאבח והיי לי האהני ז׳ רתות וז׳ כבאש: ויעש. פצנע בלק
24 כמא קאל בלעם ואצעד רתא וכבשא עלי כל מדבח: וירא. פראי בלעם
אן אלאגוד ענד אללה ליברך אל אסראיל ולם ימצי [כאלמרתין
אלאולתין] לתלקי אלפאלאת וגעל אלי אלבר וגהה: וישא. פרפע
בלעם עיניה ונטר אלאסרא׳ [עלי נטאם אסבאטהם חלת נבוה אללה
עליה]: וישא. פרפע מתלה וקאל קאל בלעם אבן בער וקאל אלרגל

אלחאיט פעאד אלי צ̇רבהא: ויסף. פעאד מלאך אללה עבר ווקף פי
מוצ̇ע צ̇ייק אלד̇י ליס טריק לימיל ימנה̈ ולא יסרה̈: ותרא. פראת
אלאתאן מלאך אללה ורבצ̇ת תחת בלעם פאשתד גצ̇ב בלעם וצ̇רב
אלאתאן באלעצא: ויפתח. ופתח אללה פם אלאתאן וקאלת לבלעם
מא צנעת בך אד̇ צ̇רבתני הד̇ה ג׳ מראר: ויאמר. פקאל בלעם ללאתאן
30 אד̇ סכ̇רת בי לו אן מוג̇וד פי ידי סיף לקתלתך: ותאמר. פקאלת
אלאתאן לבלעם אליס אנא אתאנך אלד̇י רכבת עליי מן עאדך אלי
הד̇א אליום הל תעויד עודתך אן אצנע בך הכד̇י קאל לא: ויגל. פכשף
אללה ען עיני בלעם ונט̇ר מלאך אללה ואקף פי אלטריק וסיפה מסלולה̈
פי ידה פכ̇ר וסג̇ד עלי וג̇הה: ויאמר. פקאל לה מלאך אללה עלי מא
ד̇א צ̇רבת אתאנך הד̇א ג׳ מראר הוד̇א אנא כ̇רג̇ת לאחידך אד̇ תוסטת
אלטריק חד̇איי: ותראני. פראתני אלאתאן ומאלת עני הד̇ה ג׳ מראר
ולולא תמיל עני לבנת אלאן איצ̇א קתלתך ואיאהא אסתבקית: ויאמר.
פקאל בלעם למלאך אללה אכ̇טית אד̇ לם אעלם אנך ואקף תלקאני
35 פי אלטריק ואלאן אן סא ענדך [מציי רג̇עת]: ויאמר. פקאל מלאך
אללה לבלעם אמץ̇ מע אלרג̇אל ולכן אלכלאם אלד̇י אקולה לך איאה
תתכלם פמצ̇י בלעם מע רוסא בלק: וישמע. פסמע בלק אן קד ג̇א
בלעם פכ̇רג̇ תלקאה אלי קריה̈ מואב אלד̇י ענד תכ̇ום ארנון אלד̇י פי
טרף אלתכ̇ם: ויאמר. פקאל בלק לבלעם אלם אבעת̇ אליך אדעו בך
לם לא סרת אליי חקא לא אטיק אן אכרמך: ויאמר. פקאל בלעם
לבלק הוד̇א קד ג̇ית אליך אלאן הל אטיק אן אתכלם שיא אלכלאם
אלד̇י יצ̇יירה אללה פי פאיי איאה אתכלם: וילך. פמצ̇י בלעם אלי בלק
40 וג̇או אלי קריה̈ חוצות: ויזבח. פד̇בח בלק בקר וג̇נם ובעת̇ לבלעם
וללרוסא אללד̇ין מעה: ויהי. פכאן באלג̇דאה̈ ואכ̇ד̇ בלק בלעם ואצעדה
23 אלי [ביע מעבודה] ונט̇ר מן ת̇ם טרף אלקום: ויאמר. פקאל בלעם
לבלק אבני לי האהנא ז׳ מד̇אבח והיי לי האהנא ז׳ ת̇יראן וז׳ כבאש:
ויעש. פצנע בלק כמא תכלם בלעם ואצעד בלק ובלעם ת̇ורא וכבשא
עלי מד̇בח: ויאמר. פקאל בלעם לבלק קף עלי צעידתך ואמצ̇י לעל
יואפיני אמר אללה יתלקאני [אי קול ילקינני אללה] (ו)אכ̇בר לך פמצ̇י
קהקרי: ויקר. פואפי אמר אללה בלעם וקאל לה אלז׳ מד̇אבח קד
5 נצ̇דת וקרבת ת̇ורא וכבשא עלי כל מד̇בח: וישם. פצייר אללה כלאמא
פי פא בלעם וקאל עוד אלי בלק וכד̇י תקול: פרג̇ע אליה והוד̇א ואקף
עלי צעידתה הו וג̇מיע רוסא מואב: וישא. פרפע מת̇לה וקאל מן ארם
סיירני בלק מלך מואב מן ג̇באל [אלמשרק קאילא] תעאל סב לי אל

בני אסראי: ויאמר. פקאל מואב לשיוך מדין אלאן ילחסו הדא אלגוק
גמיע מא חואלינא כלחס אלתור כצרה אלצחרא ובלק בן צפור מלך
למואב פי דלך אלוקת: וישלח. פבעת ברסל אלי בלעם בן בעור אלי 5
[באלם] אלדי עלי נהר ארץ בני עמון לידיעה קאילא הודא קום כרג
מן מצר הודא קד גטא עין אלארץ והוא סאכן מקאבלי: ועתה. ואלאן
תעאל אלאן אלען לי האולי אלקום אנהם אעטם מני לעלי אטיק אן
אצרבה ואטרדה מן אלבלד אני אעלם אן אלדי תבארך מבארך ואלדי
תלענה ילען: וילכו. פמצו שיוך מואב ושיוך מדין ופאלאת פי ידהם
וגאו אלי בלעם וכאלמוה בכלאם בלק: ויאמר. פקאל להם ביתו האהנא
אללילה וארד אליכם אלגואב כאלדי יקול אללה לי פגלסו רוסא מואב
ענד בלעם: ויבא. פגא מלאך אללה אלי בלעם וקאל מן האולי אלרגאל
ענדך: ויאמר. פקאל בלעם בין ידי אללה בלק בן צפור בעת בהם 10
אליי: הנה. הודא אלקום אלכארג מן מצר וגטא עין אלארץ תעאל
אלאן סבה לי לעלי אטיק אן אחארבה ואטרדה: ויאמר. פקאל אללה
לבלעם לא תמצי מעהם ולא תלען אלקום אנה מבארך: ויקם. פקאם
בלעם באלגדאה וקאל לרוסא בלק אמצו אלי בלדכם אן אבא אללה
אן ידעני לאמצי מעכם: ויקמו. פקאמו רוסא מואב וגאו אלי בלק
וקאלו אבא בלעם אן יסיר מענא: ויסף. פעאד איצא בלק בעת רוסא 15
אכבר ואכרם מן האולי: ויבאו. פגאו אלי בלעם וקאלו לה כדי קאל
בלק בן צפור לא אלאן תמתנע מן אלמסיר אליי: כי. אני אכראם
אכרמך גדא וכל מא תקולה לי אצנע ותעאל אלאן סב לי הדא אלקום:
ויען. פאגאב בלעם וקאל לעביד בלק אן יעטיני בלק מלא ביתה פצה
ודהב לא אטיק אן אתגאוז אמר אללה רבי לאצנע צגירה או כבירה:
ועתה. ואלאן אגלסו אלאן האהנא איצא אנתם אללילה חתי אערף מא
יעאוד אללה יכאטב מעי: ויבא. פגא מלאך אללה אלי בלעם לילא 20
וקאל לה אן לדעא לך גאו אלרגאל קום אמצי מעהם ולכן אלכלאם
אלדי אקולה לך איאה תצנע: ויקם. פקאם בלעם באלגדאה ואסרג
אתאנה ומצי מע רוסא מואב: ויחר. פאשתד גצב אללה אן מאצי הו
פוקף מלאך אללה פי אלטריק ליחידה והו ראכב עלי אתאנה וגלאמיה
מעה: ותרא. פראת אלאתאן מלאך אללה ואקף פי אלטראק וסיפה
מסלולה פי ידה פמאלת אלאתאן מן אלטריק וסארת פי אלצחרא
פצרב בלעם אלאתאן לימילהא אלי אלטריק: ויעמד. פוקף מלאך
אללה פי זקאק אלכרום גדאר ימנה וגדאר יסרה: ותרא. פראת 25
אלאתאן מלאך אללה פאלתזת אלי אלחאיט ולזת רגל בלעם אלי

[אלדראדיר] פי אלקלזם ואלאודיה̈ ארנון: ואשד. ומצב אלאודיה̈ אלד̇י מאל [אלי עמארה̈ ער ואסנד אלי תכ̇ם מואב]: ומשם. ומן ת̇ם בארה הי אלביר אלד̇י קאל אללה למוסי אג̇מע אלקום ואעטיהם מאא: אז. חיניד̇ סבח אסרא׳ הד̇ה אלתסבחה̈ אצעדי יא ביר [תג̇אבו להא]: באר. ביר חפרוהא אלרוסא כרוהא כראם אלקום [ראסמוהא] בעכאכיזהם [ת̇ם רחלו מן תלך אלבריה̈ אלי ד̇את אלעטא: ומן ד̇את אלעטא אלי אלואדי אלולו ומן ד̇לך אלי ד̇את אלכנאים: ומן ת̇ם אלי אלואד אלד̇י פי בלד מאב ענד ראס אלקלעה̈ אלמטלע וג̇ה אלססמא]: וישלח: ובעת̇ אסרא רסל אלי סיחון מלך אלאמורי קאילין: אעבר פי בלדך לא נמיל פי צ̇יעה̈ ולא כרם ולא נשרב מא ביר פי טריק אלג̇אדה̈ נמצ̇י אלי אן נעבר תכ̇מך: ולא. ולם ידע סיחון אסרא׳ אן יעבר פי תכ̇מה פג̇מע סיחון ג̇מיע קומה וכ̇רג̇ לתלקא אסרא׳ אלי אלבר וג̇א אלי יהצה וחארב אלאסרא׳: ויכהו. פקתלה אסרא׳ בחד אלסיף וקבצ̇ו בלדה מן ארנון אלי יבק אלי בני עמון אן צעב תכ̇ם בני אמון: ויקח. ואכ̇ד̇ אסרא׳ ג̇מיע הד̇ה אלקרי ואקאם אסרא׳ פי ג̇מיע קרי אלאמוריין פי חשבון ופי ג̇מיע רסאתיקהא: כי. אן חשבון קריה̈ סיחון מלך אלאמוריין הי והו חארב מלך מואב אולא ואכ̇ד̇ ג̇מיע בלדה אלי ארנון: על. לד̇לך יקולו אלממת̇לין אדכ̇לו אלי חשבון תבנא ותתהיא קריה̈ סיחון: כי. אן נאר כ̇רג̇ת מן חשבון להבה מן קריה̈ סיחון אכלת צ̇יעה̈ מאב אצחאב ביע ארנון: אלויל לך יא מואב אנבדת יא שעב כמוש ג̇על בניה פליתין ובנאתה פי אלסבי למלך אמרי סיחון: ונירם. [וסימאהם] אנבאד חשבון אלי דיבון ואסתוחש אלי נפח אלד̇י ענד מידבא: וישב. ואקאם אסרא׳ פי בלד אלאמרי: וישלח. ובעת̇ מוסי יג̇ם יעזר וצ̇פרו ברסאתיקהא וקבץ̇ אלאמרי אלד̇י ת̇ם: ויפנו. וולו וצעדו טריק אלבת̇נייה̈ פכ̇רג̇ עוג מלך אלבת̇נייה̈ לתלקאהם הו וג̇מיע קומה ללחרב אלי אדרעי: ויאמר. פקאל אללה למוסי לא תכ̇אפה אן פי ידך קד אסלמתה וג̇מיע קומה פאצנע בה כמא צנעת בסיחון מלך אלאמרי אלד̇י סאכן פי חשבון: ויכו. פצ̇רבוה ובניה וג̇מיע קומה אלי אן לם יבק לה שריד
22 וחאזו בלדה: ויסעו. ורחלו בני אסרא׳ ונזלו פי בידאת מואב מן עבר אלירדן יריחו:

פרש.

וירא. פראי בלק בן צפור ג̇מיע מא צנע אללה באלאמריין: ויגר. [וחד̇ר מואב] מן קבל אלקום ג̇דא אן כת̇יר הוא וצ̇ג̇ר מואב מן קבל

קאלו לה בני אסרא׳ פי אלמחג̇ה̈ נצעד ואן מיאך נשרב אנא ומאשיתי
20 נעטי ת̇מנהא עדא ליס שיא ברג̇לי אעבר: ויאמר. פקאל לא תעבר
וכ̇רג̇ אדום תלקאה בשעב ת̇קיל וביד שדידה̈: וימאן. ואבא אדום
אן יג̇על אסרא׳ אן יעבר פי תכ̇מה פמאל אסרא׳ ענה: ויסעו. ורחלו
מן רקים וג̇או בני אסרא׳ ג̇מיע אלג̇מאעה̈ אלי הור אלג̇בל: ויאמר.
פקאל אללה למוסי ולהרון פי הור אלג̇בל ענד תכ̇ם בלד אדום קאילא:
יאסף. ינצ̇ם הרון אלי קומה אן לא ידכ̇ל אלי אלארץ̇ אלדי אעטית
25 לבני אסרא׳ עלי מא כ̇אלפתמא אמרי ענד מא אלכ̇צומה̈: קח. כ̇ד̇
הרון ואלעזר אבנה ואצעדהם אלי הר אלג̇בל: ואסלך̇ הרון ת̇יאבה
ואלבסהא אלעזר אבנה והרון ינצ̇ם וימות ת̇ם: ויעש. פצנע מוסי
כמא אמר אללה וצעדו אלי הר אלג̇בל בחצ̇רה̈ ג̇מיע אלג̇מאעה̈:
ויפשט. פסלך̇ מוסי הרון ת̇יאבה ואלבסהא אלעזר אבנה ומאת הרון
ת̇ם פי ראס אלג̇בל ונזל מוסי ואלעזר מן אלג̇בל: ויראו. פראו ג̇מיע
אלג̇מאעה̈ אן תופי הרון פבכו עלי הרון ל׳ יום ג̇מיע אל אסראיל:
21 וישמע. פסמע אלכנעני מלך ערד אלסאכן קבלה אן קד ג̇א אסרא׳
טריק [את̇ארים] פחארב אסרא׳ וסבא מנה סבי: פנד̇ר אסרא׳ נד̇רא
ללה וקאל אן סלמת הד̇א אלשעב בידי [ג̇עלת צואפי] קראהם:
וישמע. פסמע אללה צות אל אסר׳ וסלם אלכנעניין [ג̇עלהם צואפי
וקראהם וסמי אסם אלמוצ̇ע חרמה]: ויסעו. פרחלו מן הר אלג̇בל
טריק בחר אלקלזם ליסתדירו בלד אדום פצ̇ג̇רת נפוס אלקום פי
5 אלטריק: וידבר. ותכלם אלקום פי אללה ופי מוסי לם אצעדתמונא
מן מצר לנמות פי אלבר אד̇ ליס טעאמא וליס מאא ונפוסנא קד צ̇ג̇רת
באלטעאם אלכ̇פיף: וישלח. פאטלק אללה פי אלקום אלת̇עאבין
אלמחרקה̈ פלדגו אלקום ומאת קום כת̇יר מן אל אסרא׳: ויבא: פג̇א
אלקום אלי מוסי וקאלו קד אכ̇טאנא אד̇ תכלמנא פי אללה ופיך אשפע
אלי אללה ויזיל ענא אלת̇עבאן פצלי מוסי ען אלקום: ויאמר: פקאל
אללה למוסי אצנע לך̇ חראק ואג̇עלה עלי עלם ויכון כל מלסוע ינט̇ר
אליה פיחיא: ויעש: פצנע מוסי ת̇עבאן מן נחאס וג̇עלה עלי עלם פכאן
אד̇א לסע אלת̇עבאן רג̇ל ילתפת אלי ת̇עבאן אלנחאס פיחיא: ויסעו:
10 פרחלו בני אסרא׳ ונזלו פי אובות: ויסעו: ורחלו מן אובות ונזלו פי
[עיי העברים] פי אלבריה̈ אלתי בחצ̇רה̈ מאב מן משרק אלשמס: משם:
מן ת̇ם רחלו ונזלו פי ואדי זרד: משם: מן ת̇ם רחלו ונזלו מן עבר
ארנון אלד̇י פי אלבר אלכ̇ארג̇ מן תכ̇ם אלאמריין אן ארנון תכ̇ם מאב
בין מאב ובין אלאמוריין: על: לד̇לך̇ יקאל פי כתאב מלאחם אללה

ועלי גמיע אלאניה̈ ועלי אלנפוס אלד̇י כאנו ת̇ם ועלי אלדאני בעט̇ם או
בצריע או במית או בקבר: והזה. וינצ̇ח אלטאהר עלי אלנג̇ס פי
אליום אלג׳ ופי אליום אלז׳ וידכיה פי אליום אלז׳ ויגסל ת̇יאבה וירחץ̇
20 באלמא ויטהר באלעשי: ואיש. ורג̇ל אלד̇י ינג̇ס ולא יתד̇כא פינקטע
ד̇לך אלאנסאן מן וסט אלג̇וק אן מקדס אללה נג̇ס מא אלנצ̇ח לם ירש
עליה נג̇ס הו: והיתה. ותכון להם רסם אלדהר ונאצ̇ח מא אלנצ̇ח
יגסל ת̇יאבה ואלדאני במא אלנצ̇ח ינג̇ס אלי אלמגיב: וכל. וכל מא
ידני בה אלנג̇ס ינג̇ס ואלנפס אלדאניה̈ תנג̇ס אלי אלמגיב: ויבאו.
20 פג̇או בני אסרא׳ ג̇מיע אלג̇מאעה̈ אלי בריה̈ צין פי אלשהר אלאול
פאקאם אלקום פי רקים פמאתת ת̇ם מרים ודפנת ת̇ם: ולא. ולם יכון
מא ללג̇מאעה̈ פתג̇וקו עלי מוסי ועלי הרון: וירב. פכ̇אצם אלקום מע
מוסי וקאלו קאילין יא ליתנא תופינא בופאה̈ אכ̇ותנא בין ידי אללה:
ולמה: ולם אדכ̇לתם ג̇וק אללה אלי הד̇א אלבר לנהלך ת̇ם נחן
5 ודואבנא: ולם אצעדתמונא מן מצר וג̇יתם בנא אלי הד̇א אלמוצ̇ע
אלרדי לא מוצ̇ע זרע ותין וג̇פן ורמאן ומאא ליס לנשרב: ויבא. פדכ̇ל
מוסי והרון מן קבל אלג̇וק אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר ווקעו עלי וג̇והה̇ם
פתג̇לי להם נור אללה: וידבר. וכלם אללה מו׳ תכ׳: קח. כ̇ד̇
אלעצא וג̇וק אלג̇מאעה̈ אנת והרון אכ̇וך וכלמו אלצכ̇רה̈ בחצ̇רתהם
פיעטי מאא ותכ̇רג̇ להם אלמא מן אלצכ̇רה̈ פישרב אלקום ובהאימהם:
10 פאכ̇ד̇ מוסי אלעצא מן בין ידי אללה כמא אמר: פג̇וקו מוסי והרון
אלג̇וק בחצ̇רה̈ אלצכ̇רה̈ וקאל להם אסמעו אלאן יא מכ̇אלפין אמן
אלצכ̇רה̈ הד̇ה נכ̇רג̇ לכם מאא: וירם. פרפע מוסי ידה וצ̇רב אלצכ̇רה̈
בעצאתה מרתין פכ̇רג̇ מא כת̇יר שרבת אלג̇מאעה̈ ודואבהם: ויאמר.
פקאל אללה למוסי ולהרון ג̇זא לם תומנו בי ותקדסוני בחצ̇רה̈ בני
אסרא׳ לכן לא תדכ̇לו הד̇א אלג̇וק אלי אלבלד אלד̇י אעטית להם:
המה. הם מיאה אלכ̇לף אלד̇י כ̇אלפו בני אסרא׳ אללה ותעט̇ם פיהם:
וישלח: פבעת̇ מוסי רסל מן רקים אלי מלך אדום כד̇י קאל אכ̇וך
15 אסרא׳ אנת קד עלמת ג̇מיע אלמצאיב אלתי נאלתנא: וירדו. ואנחדרו
אבאינא אלי מצר ואקמנא פי מצר איאם כת̇ירה̈ ואסו אלינא אלמצריין
ואלי אבאינא: ונצעק. פצרכ̇נא אלי אללה וסמע צותנא ואבעת̇ רסול
ואכ̇רג̇נא מן מצר והא נחן פי רקים קריה̈ טרף תכ̇מך: נעברה. נעבר
אלאן פי בלדך לא נעבר פי ציעה̈ ולא כרם ולא נשרב מא ביר טריק
אלג̇אדה̈ נמצ̇י לא נמיל ימין ושמאל אלי אן נעבר תכ̇מך: ויאמר. קאל
לה אדום לא תעבר פי תכ̇מי כ̇ילא באלסיף אכ̇רג̇ תלקאך: ויאמר.

אנתם רפיעה אללה מן כל אעשארכם אלדי תאכדו מן בני אסרא׳
פתעטו מנה רפיעה אללה להרון אלאמאם: מכל. מן גמיע עטאיאכם
תרפעו מן אלגמיע רפיעה אללה מן גמיע שחמה וקדסה מנה: ואמרת.
30 ותקול להם פי רפעכם שחמה מנה פיחסב ללויאניין [כגלה אלבידר
וכגלה אלתגאר]: ואכלתם. ותאכלוה פי כל מוצע אנתם ואלכם אן
אגרה הו לכם בדל כדמתכם פי כבא אלמחצר: ולא. ולא תחמלו
ענה וזרא אדא רפעתם שחמה מנה ואקדאס בני אסרא׳ לא תבדלו
ולא תהלכו:

פרש.

19 וידבר. פכלם אללה מוסי והרון וקאל: זאת. הדה רסם אלשריעה
אלדי אמר אללה קאילא מר בני אסרא׳ ויאכדו לך בקרה צפרא צחיחה
אלדי לים פיהא עיב אלדי לם יצעד עליהא ניר: ונתתם. ותעטוהא
לאלעזר אלאמאם ויכרגהא אלי כארג אלעסכר וידבחהא בין ידיה:
ולקח. ויאכד אלעזר אלאמאם מן דמהא באצבעה וינצח חיאל וגה
5 כבא אלמחצר מן דמהא ז׳ מראר: ושרף. ויחרק אלבקרה בחצרתה
גלדהא ולחמהא ודמהא מע פרתהא יחרקה: ולקח. ויאכד אלאמאם
עוד ארז וזעתר וחריר קרמז וירמי אלי וסט חריק אלבקרה: וכבס.
ויגסל תיאבה אלאמאם וירחץ בדנה באלמא ובעד דלך ידכל אלי
אלעסכר וינגס אלאמאם אלי אלמגיב: והשרף. ומחרקהא יגסל
תיאבה באלמא וירחץ בדנה באלמא וינגס אלי אלמגיב: ואסף. ויגמע
רגל טאהר רמאד אלבקרה ויצעה מן כארג אלעסכר פי מוצע טאהר
10 ותכון לגמאעה בני אסרא׳ לחפט מא אלנצח דכוה הוא: ויגסל גאמע
רמאד אלבקרה תיאבה וינגס אלי אלמגיב ותכון לבני אסרא׳ וללגריב
אלדכיל פימא בינהם רסם אלדהר: הנגע במת. אלדאני במית לכל נפס
אנסאן ינגס ז׳ איאם: הוא יתדכא בה פי אליום אלג׳ ופי אליום אלז׳ יטהר
ואן לם יתדכא פי אליום אלג׳ ופי אליום אלז׳ לא יטהר: כל מן דני במית
בנפס אנסאן ימות ולא יתדכא מסכן אללה נגס פינקטע דלך אלאנסאן
מן אל אסרא׳ אן מא אלנצח לם ירש עליה נגס יכון איצא נגאסתה
פיה: הדה אלשריעה אנסאן ימות פי כבא כל מן דכל אלי אלכבא
15 וכל אלדי פי אלכבא ינגס ז׳ איאם: וכל אנא מפתוח אלדי לים [עליה
צמאם מקיד פהו נגס]: וכל. וכל אלדי ידני עלי וגה אלצחרא בצריע סיף
או במית או בעצם אנסאן או בקבר פינגס ז׳ איאם: ולקחו. ויאכדו
ללנגס מן תראב חריק אלבקרה ויגעל עליה מא מן נביע פי אלאנא:
ולקח. ויאכד זעתר ויגמס פי אלמא רגל טאהר וינצח עלי אלכבא

ואתה. ואנת ובניך מעך תחפטו אמאמתכם לגמיע אמור אלמדבח ודאכל אלסגף ותכדמו כדמה [הבה אגעל] אמאמתכם ואלאגנבי אלמתקדם יקתל: וידבר. כלם אללה הרון ואנא הודא קד געלת לך מחפט רפאיעי לגמיע אקדאס בני אסרא' לך אעטיתהא למסחה ולבניך רסם אלדהר: זה. הדא יכון לך מן כאץ אלאקדאס מן אלנאר גמיע קראבינהם וגמיע הדאיאהם וגמיע דכואתהם וגמיע אלאתם אלדי יעידו לי כאץ אלאקדאס לך הו ולבניך: [בקדש. פי כואץ אלאקדאס תאכלה כל דכר יאכלה קדסא יכון לך]: וזה. והדא לך רפיעה עטאיאהם לגמיע מחרכאת בני אסרא' לך אעטיתהא ולבניך ולבנאתך מעך רסם אלדהר כל טאהר פי ביתך יאכלה: כל. כל אגוד אלדהן ואלעציר ואלבר אולהם אלדי יעטו ללה לך געלתהא: בכורי. בכור גמיע אלדי פי בלדהם אלדי יגיבו ללה לך יכון כל טאהר פי ביתך יאכלה: כל. כל צאפי פי אסרא' לך יכון: כל. וכל פאתח בטן לגמיע אלבשרי אלדי יקרבו ללה מן אנסאן אלי בהימה יכון לך לכן פדא תפדי בכור אלנאס ובכור אלבהאים אלנגסה תפדי: ופדויו. ופדאה מן אבן שהר תפדי בקימתה פצה ה' מתאקיל במתקאל אלקדס עשרין דאנק הו: אך: אמא בכר בקר או בכר גנם או בכר מאעז לא תפדה קדס הם דמהם תרש עלי אלמדבח ושחמהם תקתר קרבאנא מקבולא מרציא ללה: ובשרם. ולחמהם יכון לך כקץ אלתחריך וכסאק אלאימן לך יכון: כל. כל רפאיע אלאקדסין אלדי ירפעו בני אסרא' ללה אעטיתהא לך ולבניך ולבנאתך מעך רסם אלדהר: עהד מלח אלדהר הו בין ידי אללה לך יכון ולנסלך מעך: ויאמר. פקאל אללה להרון פי ארצהם לא תנחל וקסם לא יקום לך פי מא בינהם אנא קסמך ונחלתך פימא בין בני אסראיל: ולבני. ולבני לוי הודא קד אעטית כל עשר פי אסראיל לנחלה בדל כדמתהם אלדי הם כאדמין כדמה כבא אלמחצר: ולא. ולא יתקדמו איצא בני אסרא' אלי כבא אלמחצר ליחמלו וזרא פיהלכו: ועבד. ויכדם אללויאני הו כדמה כבא אלמחצר והם יחמלו וזרהם רסם אלדהר לאגיאלכם ופי מא בין בני אסרא' לא ינחלו נחלה: [כי. אן עשור בני אסר' אלדי ירפעוה ללה רפיעה געלת לליואניין לנחלה לדלך קלת להם פימא בין בני אסר' לא ינחלו נחלה:] וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: ואל. ולליואניין תכלם ותקול להם אד תאכדו מן בני אסרא' אלעשר אלדי אעטיתה לכם מן ענדהם בנחלתכם פארפעו מנה רפיעה אללה עשר מן כל עשר: ונחשב. ותחסב לכם רפיעתכם כאלבר מן אלבידר וכאלסלאפה מן אלתגאר: כן. כדאך תרפעו איצא

אלמג̇מרה̈ ואג̇על עליהא נארא מן פוק אלמד̇בח וציר בכ̇ורא ואמצ̇י
סריעא אלי אלג̇מאעה̈ ואסתג̇פר ענהם אד̇ כ̇רג̇ אלסכ̇ט מן בין ידי
אללה אבתדא אלצדם: ויקח. פאכ̇ד̇ הרון כמא אמר מוסי וחאצ̇ר אלי
וסט אלג̇וק ואד̇א אבתדא אלצדם פי אלקום פג̇על אלבכ̇ור ואסתג̇פר
ען אלקום: ווקף בין אלמותי ובין אלאחיא ואנחבס אלצדם: ויהיו.
פכאנו אלמותי באלובא י״ד אלפא וסבע מאיה̈ סוי אלמאיתין בסבב
15 קרח: וישב. פרג̇ע הרון אלי מוסי אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר ואלובא
אנחבס: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם בני אסרא׳ וכ̇ד̇
מנהם [עצא עצא] (סבט) לביות אבא מן ג̇מיע שרפאיהם לביות אבאיהם
י״ב עצא סבט אסמה תכתב עלי עצאתה: ואת. ואסם הרון תכתב עלי
סבט לוי אן סבט ואחד לראס בית אבאיהם: והנחתם. ותצ̇עהם פי כ̇בא
20 אלמחצ̇ר בין ידי אלשהאדה̈ אלד̇י אנאשדכם ת̇ם: והיה. ויכון אלרג̇ל
אלד̇י אכ̇תארה עצאתה [תפרע] ואזיל עני תד̇מר בני אסרא׳ אלד̇י הם
מתד̇מרין עליכם: וידבר. פכלם מוסי בני אסרא׳ ואעטוה כל שרפאיהם
[עצא] לשריף ואחד [עצא] לשריף ואחד לבית אבאיהם י״ב (סבט) עצא
ועצאה̈ הרון בין עציהם: וינח. פוצ̇ע מוסי אלעצי בין ידי אללה פי כ̇בא
אלשהאדה̈: ויהי. פכאן מן ג̇ד פדכ̇ל מוסי אלי כ̇בא אלשהאדה̈ ואד̇א
קד פרע עצאה̈ הרון לבית לוי [פאכ̇רג̇ת פרועא פנורת נוארא ועקדת
לוזא]: ויצא. פאכ̇רג̇ מוסי ג̇מיע אלעצי מן בין ידי אללה אלי ג̇מיע בני
25 אסרא׳ פראוהם ואכ̇ד̇ו כל רג̇ל עצאתה: ויאמר. פקאל אללה למוסי רד
עצאה̈ הרון בין ידי אלשהאדה̈ חפט̇ איה̈ לבני אלכ̇לף ותפנא
תד̇מראתהם עני ולא יהלכו: ויעש. פצנע מוסי כמא אמרה אללה
כד̇אך צנע: ויאמרו. פקאלו בני אסרא׳ למוסי קאילין הוד̇א קד תופינא
ואנבדנא וכלנא אנבדנא: כל. כל אלמתקדם אלי מסכן אללה יהלך
18 [פהא נחן פאניון מתופיון]: ויאמר. פקאל אללה להרון אנת ובניך ובית
אביך מעך תחמלו וזר אלמקדס ואנת ובניך מעך תחמלו וזר אמאמתכם:
וגם. ואיצ̇א אכ̇ותך סבט לוי סבט אביך קרבהם אליך וינצ̇אפו מעך
ויכ̇דמוך ואנת ובניך מעך בין ידי כ̇בא אלשהאדה̈: ושמרו. ויחפט̇ו מחפט̇ך
ומחפט̇ ג̇מיע אלכ̇בא אמא אלי אניה̈ אלקדס ואלי אלמד̇בח לא יתקדמו
ולא יהלכו איצ̇א הם איצ̇א אנתם: ונלוו. וינצ̇אפו מעך ויחפט̇ו מחפט̇
כ̇בא אלמחצ̇ר לג̇מיע כ̇דמה̈ אלכ̇בא ואג̇נבי לא יתקדם אליכם.
5 ותחפצ̇ון מחפט̇ אלקדס ומחפט̇ אלמד̇בח ולא יכון אבדא סכ̇ט עלי בני
אסראיל: ואני. ואנא הוד̇א קד אכ̇ד̇ת אללאויין אכ̇ותכם מן בין בני
אסרא׳ לכם [ונעלתהם] מוהובין ללה ליכ̇דמו כ̇דמה̈ כ̇בא אלמחצ̇ר:

ואפניהם כטרפה: ויפלו. פוקעו עלי וגוההם וקאלא [יא טאיק] יא אלאה
ארואח גמיע אלבשריון ארגל ואחד יכטי ועלי גמיע אלגמאעה יכון
סכט: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם אלגמאעה קאילו
25 ארתפעו מן חואלי מסכן קרח דתן ואבירם: ויקם. פקאם מוסי ומצי אלי
דתן ואבירם ומצו וראה שיוך אסרא׳: וידבר. פכלם אלגמאעה קאילא
מילו אלאן מן אכביה האולי אלרגאל אלטאלמין ולא תדנו בכל שי
להם כילא תנסאפו בגמיע כטאיאהם: ויעלו. פארתפעו מן עלי מסכן קרח
ודתן ואבירם מן חואליה ודתן ואבירם כרגו ואקפין באב אכביתהם
ונסאיהם ובניהם ואטפאלהם: ויאמר. פקאל מוסי בהדה תעלמון אן
אללה בעתני לאעמל גמיע הדה אלאעמאל אד ליס מן קלבי: אם. אן
כמות כל אלנאס ימותון האולי ואפתקאד גמיע אלנאס יפתקד עליהם
30 ליס אללה בעתני: ואם. ואן [כלק אללה כלקא] ופתחת אלארץ פאהא
ואבתלעתהם וכל אלדי להם ונזלו אחיא אלי אלתרי ותעלמון אן [קד
עצו] האולי אלרגאל אללה: ויהי. פכאן למא פרג ותכלם בגמיע הדא
אלכלאם פאנשקת אלארץ אלתי תחתהם: ותפתח. ופתחת אלארץ
פאהא ואבתלעתהם וביותהם וגמיע אלנאס אלדי לקרח וגמיע אלסרח:
וירדו: פנזלו הם וגמיע מאלהם אחיא אלי אלתרי וגטת עליהם אלארץ
ובאדו מן בין אלגוק: וכל. וגמיע אסרא׳ אלדי חואליהם הרבו מן צותהם
35 אד קאלו כילא תבלענא אלארץ: ואש. ונאר כרגת מן ענד אללה
17 ואחרקת אלכמסין ומאיתין אלרגל מקרבי אלבכור: וידבר. וכלם אללה
מוסי תכלימא: אמר. קול לאלעזר בן הרון אלאמאם וירפע אלמגאמר
מן בין אלמחרקין ואלנאר [ידרי הנאך] אד תקדסו: את. מגאמר
אלכטאיין האולי בנפוסהם [וצנעוהא צפאיחא רקאק גשאא] ללמדבח
אד קדמוהם בין ידי אללה ותקדסו וצארו איה לבני אסרא׳: ויקח.
פאכד אלעזר אלאמאם מגאמר אלנחאם אלדי קרבוהם אלמחרוקין
5 וארקהם צפאיח ללמדבח: זכרון. דכרא לבני אסרא׳ לכי לא יתקדם
רגל אגנבי אלדי ליס מן נסל הרון ליבכר בכורא בין ידי אללה ולא
יציר כקרח ובגמאעתה כמא קאל אללה ביד מוסי: וילונו. פתדמרו
גמיע גמאעה בני אסרא׳ מן גד עלי מוסי ועלי הרון קאילין אנתמא
קתלתמא גוק אללה: ויהי. פכאן פי תגוק אלגמאעה עלי מוסי ועלי
הרון פאלתפתו אלי כבא אלמחצר ואדא קד גטאה אלגמאם פתגלי
נור אללה: ויבא. פדכל מוסי והרון אלי בין ידי כבא אלמחצר: וידבר.
10 פכלם אללה מוסי תכלימא: הרמו. ארתפעו מן בין הדה אלגמאעה
ואפניהם כטרפה פוקעו עלי וגוההם: ויאמר. פקאל מוסי להרון כד

פראיץ̇ אללה ותעמלו בהא ולא תטגו תבע קלובכם ותבע עיונכם
40 אלד̇י אנתם טאגיין וראהם: למען. לכי תד̇כרו ותצנעו ג̇מיע פראיצ̇י
ותכונו מקדסין לרבכם: אני. אנא אללה רבכם אלד̇י אכ̇רג̇תכם מן
בלד מצר לאכון לכם אלהא אנא אללה רבכם [דאים אלבקא.]

16 ויקח. [ותקדם] קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני
אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ויקומו. פוקפו בין ידי מוסי ורג̇אל מן
בני אסראי̇ מאיתין וכ̇מסין אשראף ג̇מאעה̈ דעאה̈ מחצ̇ר ד̇וו אסמא:
ויקהלו. פתג̇וקו עלי מוסי ועלי הרון וקאלו להמא חסבכם אן ג̇מיע
אלג̇מאעה̈ כלהם מקדסין ופי מא בינהם נור אללה ומא באלכמא
5 תתשרפא עלי ג̇וק אללה: פסמע מוסי ווקע עלי וג̇ההּ: וידבר. וכלם
לקרח ולג̇מיע ג̇מאעתה קאילא גדא יערף אללה אלד̇י לה ואלקדוס
ויתקרב אליה ואלד̇י יכ̇תארה יקרב אליה: זאת. הד̇ה אצנעו כ̇ד̇ו לכם
מג̇אמר קרח וג̇מיע ג̇מאעתה: ותנו. ואג̇עלו פיהן נארא וציירו עליהם
בכ̇ורא בין ידי אללה גדא ויכון אלרג̇ל אלד̇י יכ̇תאר אללה הו אלקדוס
חסבכם יא בני לוי: פקאל מוסי לקרח אסמעו אלאן יא בני לוי:
המעט. הל קליל מנכם אד̇ אפרז אלאה אסראי̇ איאכם מן ג̇מאעה̈ אל
אסראי̇ ליקרבכם אליה לתכ̇דמו כ̇דמה̈ מסכן אללה ותקפו בין ידי
10 אלג̇מאעה̈ לתכ̇דמוהם: וקרבך וג̇מיע אכ̇ותך בני לוי מעך ותטלבון
איצ̇א אלאמאמה̈: לכן. לכן אנת וג̇מיע ג̇מאעתך אלמג̇תמעין עלי
אללה והרון איש הו אד̇ תתד̇מרו עליה: וישלח. ובעת̇ מוסי יסתדעי
בדתן ואבירם בני אליאב פקאלו מא נצעד: המעט. אקליל אד̇
אצעדתמונא מן ארץ̇ תפיץ̇ אללבן ואלעסל לתקתלונא פי אלבר אד̇
תתראסו עלינא איצ̇א תרוסא: אף. ואיצ̇א לא אלי בלד יפיץ̇ אללבן
ואלעסל אדכ̇לתמונא ואעטיתמונא נחלה̈ צ̇יעה̈ וכרם אעין האולי
15 אלרג̇אל תקלעו לא נצעד: ויחר. פאשתד עלי מוסי גדא וקאל בין ידי
אללה לא תלתפת אלי הדיתהם לא חמאר ואחד מנהם סכ̇רת ולא
אסית אלי ואחד מנהם: ויאמר. פקאל מוסי לקרח אנת וג̇מיע ג̇מאעתך
כונו בין ידי אללה אנת והם והרון גדא: וקחו. וכ̇ד̇ו רג̇ל מג̇מרתה
ואג̇עלו עליהא בכ̇ורא וקדמו בין ידי אללה רג̇ל מג̇מרתה מאיתין
וכ̇מסין מג̇מרה̈ ואנת והרון רג̇ל מג̇מרתה: ויקחו. פאכ̇ד̇ו כל רג̇ל
מג̇מרתה וג̇עלו עליהא נארא וציירו עליהא בכ̇ורא ווקפו באב כ̇בא
אלמחצ̇ר [ומוסי והרון: וג̇וק עליהם קרח סאיר אלג̇מאעה̈ אלי באב
20 כ̇בא אלמחצ̇ר] ותג̇לי כרם אללה אלי ג̇מיע אלג̇מאעה̈: וידבר. וכלם
אללה מוסי והרון קאילא: הבדלו. אנפרזו מן בין אלג̇מאעה̈ הד̇ה

ללמזאג̇ נצף קסט קרבאנא מקבולא מרצ̇יא ללה: ככה. כד̇י יצנע באלת̇ור אלואחד או באלכבש אלואחד או באלשאה̈ מן אלצ̇אן או מן אלמאעז: כמספר. כאלאחצא אלד̇י תצנעו כד̇אך תצנעו לכל ואחד באחצאיהם: כל. כל אלצריח יצנע הכד̇י האולי ליקרב קרבאנא מקבולא מרצ̇יא ללה: וכי. ואד̇א סכן מעכם גריב או אלד̇י פי מא בינכם לאג̇יאלכם וצנע קרבאנא מקבולא מרצ̇יא ללה כאלד̇י תצנעו כד̇אך יצנע: הקהל. אלג̇וק רסם ואחד לכם וללגריב אלדכ̇יל רסם אלדהר לאג̇יאלכם מת̇לכם כאלגריב יכון בין ידי אללה: תורה. שריעה̈ ואחדה̈ וחכם ואחד יכון לכם ולאלגריב אלדכ̇יל מעכם: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: מר בני אסרא׳ וקול להם פי דכ̇ולכם אלי אלארץ̇ אלד̇י אנא מדכ̇לכם אלי ת̇ם: והיה. ויכון אד̇א אכלתם מן טעאם אלבלד תרפעו רפיעה̈ ללה: ראשית. אול עג̇נאתכם כד̇אך תרפעו רפיעה̈ כרפיעה̈ אלבידר כד̇אך תרפעוהא: מראשית. אול עג̇נאתכם תעטו ללה רפיעה̈ לאג̇יאלכם: וכי. ואן סהותם ולא תעמלו ג̇מיע הד̇ה אלפראיץ̇... אמר אללה. . . לאג̇יאלכם: והיה. ויכון אן מן עיון אלג̇מאעה̈ . . . פיצנעו כל אלג̇מאעה̈ רת̇א מן אלבקר ואחדא ללצעידה̈ מקבולא מרצ̇יא ללה והדיתה ומזאג̇ה כאלחכם ושעיר מן אלמעז ואחדא לאלדכוה̈: וכפר. ויסתג̇פר אלאמאם ען ג̇מיע ג̇מאעה̈ בני אסרא׳ ויג̇פר להם... והם יאתו קרבאנהם קרבאנא ללה ודכותהם בין ידי אללה... ונסלח. ויג̇פר לג̇מיע ג̇מאעה̈ בני אסרא׳ ולאלגריב אלדכ̇יל פי מא בינהם אן לג̇מיע אלקום בסהו: ואם. ואן נפס ואחדה̈ תכ̇טי בסהו פתקרב עוז אבנה̈ סנתהא ללדכוה̈: וכפר. ויסתג̇פר אלאמאם ען אלנפס אלסאהיה̈ בכ̇טא בסהו בין ידי אללה פיג̇פר לה ויצפח לה: האזרח. אלצריח מן בני אסרא׳ וללגריב אלדכ̇יל פי מא בינהם שריעה̈ ואחדה̈ יכון לכם ללצאנע בסהו: והנפש. ואי נפס צנעת ביד רפיעה̈... אללה... קאד̇ף פתנקטע... אללה אזדרא... אנקטאע תנקטע ד̇לך אלנפס אנקטאעא ווזרה עליה... רג̇ל ג̇אמע חטב פי יום אלסבת: ויקריבו: פקדמוה... לה ג̇אמע... ואלי הרון ואלי ג̇מיע אלג̇מאעה̈: ויניחו. פוצ̇עוה... לם יבין להם מא יצנע בה: ויאמר. פקאל אללה למוסי קתל יקתל אלרג̇ל ירג̇ם באלחג̇ארה̈ ג̇מיע אלג̇מאעה̈ מן כ̇ארג̇ אלעסכר: ויציאו. ואכ̇רג̇וה אלג̇מאעה̈ אלי כ̇ארג̇ אלעסכר ורג̇מוה באלחג̇ארה̈ ומאת כמא אמר אללה מוסי: ויאמר. פקאל אללה למוסי קאילא: מר בני אסרא׳ וקול להם ויצנעו להם [ד̇ואבה̈] עלי אטראף ת̇יאבהם לאג̇יאלהם ויג̇עלו עלי [ד̇ואבה̈ אלכנף] סלך מן אסמאנג̇ון: והיה. ויכון לכם [ד̇ואבה̈] ותנט̇רוה ותד̇כרו ג̇מיע

אלבר תקע אגסאדכם וגמיע עדדכם לגמיע אחצאיכם מן אבן כ׳ סנה
וצאעדא אלדי תדמרתם עליי: אם. אן אנתם תדכלו אלי אלארץ אלדי 30
קסמת באמרי אן אסכנכם בהא אלא כלב בן יפנה ויהושע בן נון:
וטפכם. ואטפאלכם אלדי קלתם ללנהב יכונו אדכלהם ויערפו אלארץ
אלדי זהדתם פיהא: ופגריכם. ואגסאדכם אנתם תקע פי הדא אלבר:
ובניכם. ובניכם יכונו רעאה פי אלבריה מ׳ סנה ויחמלו טואגיכם אלי
פנא אגסאדכם פי אלבר: במספר. באחצא אלאיאם אלדי גסיתם אלבלד
מ׳ יום יום פי אלסנה יום פי אלסנה תחמלו דנובכם ארבעין סנה
ותערפון [אענאתי]: אני. אנא אללה קלת דלך אן לם הדא אצנע לגמיע 35
אלגמאעה אלרדיה הדה אלמתגמעה עליי פי אלבר הדא יפנו ותם ימותו:
ואלרגאל אלדי בעת מוסי ליגסו אלבלד ורגעו ותדמרו עליה גמיע
אלגמאעה ואכרגו שנאעה עלי אלבלד: וימתו. ומאתו אלרגאל
אלמכרגי שנאעה עלי אלבלד באלצדם בין ידי אללה: ויהושע בן נון
וכלב בן יפנה עאשו מן אלרגאל אולאיך אלמאצין לגס אלבלד:
וידבר. פתכלם מוסי בהדא אלכלאם לגמיע בני אסרא׳ וחזנו אלקום
גדא: ואדלגו באלגדאה וצעדו אלי ראס אלגבל קאילין הא נחן צעדנא 40
אלי אלמוצע אלדי קאל אללה אד אכטינא: ויאמר. פקאל מוסי למא
דא אנתם מתגאוזין אמר אללה והי לא תנגח: אל. לא תצעדו אן ליס
נור אללה פי מא בינכם ולא תנצדמו בין ידי אעדאיכם: כי. אן
אלעמאלקיין ואלכנאעיין תם בין ידיכם ותקעון באלסיף אן לאגל דלך
רגעתם מן טאעה אללה ולא יכון אללה מעכם: ויעפלו. [ואעתדו]
ללצעוד אלי ראס אלגבל וצנדוק עהד אללה ומוסי לם יזאלו מן
אלעסכר: וירד. ונזל אלעמאלקיין ואלכנאעניין אלמקימין פי דלך 45
אלגבל פצרבוהם וחטמוהם אלי חרמה: וידבר. וכלם אללה מוסי 15
תכלימא: מר בני אסרא׳ וקול להם אדא דכלתם אלי בלד סכנאכם
אלדי אנא מעטיה לכם: ועשיתם. פקרבו קרבאנא ללה צעידה או
דבח לתביין נדר או תברעא או פי אעיאדכם לתצנעו מקבולא מרציא
ללה מן אלבקר או מן אלגנם: והקריב: פיקרב אלמקרב קרבאנה
ללה הדיה סמד עשר מלתות ברבע קסט דהן: ויין. וכמר ללמזאג רבע 5
קסט תצנע מע אלצעידה או לזבח ללכבש אלואחד: או. או ללכבש
תצנע הדייה סמד עשרין מלתותה בדהן תלת קסט: ויין. וכמר תלת
קסט תקרב מקבולא מרציא ללה: וכי. ואדא צנעת מן אלבקר צעידה
או דבחא לתביין נדר או סלאמה ללה: והקריב. פיקרב מע עגל אלבקר
הדיה סמד תלת עשור מלתות בדהן נצף קסט: ויין. וכמר תקרב 10

מצר: ויפל. פוקע מוסי והרון בחצרתהם בין ידי גוק גמאעה בני אסראיל: ויהושע. ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן גאסין אלבלד כרקו תיאבהם: ויאמרו. וקאלו לגמיע גמאעה בני אסראיל קאילין אלארץ אלדי עברנא פיהא לנגסהא גיידה אלארץ גדא גדא: אם. אן אראד בנא אללה כירא ידכלנא אלי הדא אלבלד ויעטיה לנא בלד אלדי הו יפיץ אללבן ואלעסל: אך. אמא באללה לא תתמרדו ואנתם לא תכאפו אהל אלארץ אד טעאמנא הם זאל טלהם ענהם ואללה מענא לא תכאפוהם: ויאמרו. והמו גמיע אלגמאעה אן ירגמוהמא באלחגארה וכרם אללה טהר פי כבא אלמחצר אלי גמיע בני אסרא׳: ויאמר. פקאל אללה למוסי אלי כם [יעצוני] הדא אלשעב ואלי מתי לא יומנון בי בגמיע אלאיאת אלתי צנעת פי מא בינהם: אכנו. אצרבה באלובא ואקרצה ואצנע מנך אמה אכתר ואעטם מנה: ויאמר. פקאל מוסי ללה ויסמעו אלמצריין אן קד עצעדת בקותך הדא אלשעב מן בינהם: ואמרו. ויקולו לסכאן הדא אלבלד סמעו אן אנת אללה נורך פי מא הדא אלשעב אלדי עין בעין אנת אללה וגמאמך ואקף עליהם ובעמוד גמאם אנת סאיר בין ידיהם נהארא ובעמוד נאר לילא: והמתה. פאן קתלת הדא אלשעב כרגל ואחד יקולו אלאמם אלדי סמעו כברך קאילא: מבלתי. מן עדם טאקה אללה אן ידכל הדא אלשעב אלי אלבלד אלדי קסם להם ודבחהם פי אלבר: ועתה. ואלאן יעטם אלאן קותך יא רב כאלדי אועדת קאילא: ייי. אללה טויל אלמהל וכתיר אלפצל גאפר אלדנב ואלגרם ואברא לא יברי מפתקד דנוב אלאבא מע אלבנין ואלתואלת ואלרואבע: סלח נא. אצפח אלאן לדנב הדא אלשעב ככתרה פצלך וכמא צפחת להדא אלשעב מן מצר ואלי אלאן: ויאמר. פקאל אללה צפחת כמא קלת: ואולם. ולכן ובקאיי אלדאים ואמתלא נור אללה גמיע אלארץ: כי. אן גמיע אלרגאל אלנאצרין וקארי ואיאתי אלתי צנעת פי מצר ופי אלבריה ואמתחנוני הדה עשר מראר ולם יקבלו אמרי: אם. אן ראו אלארץ אלדי אקסמת לאבאיהם וגמיע [מן עצאני] לא ינטרהא: ועבדי. ועבדי כלב גזא [מא כאן לה ראי אכר] וכמל טאעתי לאדכלנה אלי אלארץ אלדי צאר אלי תם ונסלה ירתהא: ואלעמאלקיין ואלכנאעיין אלמקימין פי אלמרג גדא ולו וארחלו לכם אלי אלבר טריק בחר אלקלזם: וידבר. וכלם אללה מוסי והרון קאילא: עד. אלי מתי ללגמאעה אלרדייה הדא אלדי הם מתדמרין עליי מע תדמר בני אסרא׳ אלדי הם מתדמרין עליי סמעת: אמר. קול להם ובקאיי אלדאים קאל אללה אן לים כמא קלתם בין ידיי כדאך אצנע בכם: במדבר. פי הדא

אלרג̇אל אלד̇י בעת̇ מוסי ליג̇סו אלבלד וסמי מוסי להושע בן נון יהושע:
וישלח. ובעת̇ בהם מוסי ליג̇סו בלד כנעאן וקאל להם אצעדו [אולא
אלדארום] ותצעדון אלג̇בל: וראיתם. ותנט̇רו אלארץ̇ מא הי ואלקום
אלמקימין פיהא אשדיד הו אם מסתרכ̇י אקליל הו אם כת̇יר: ומה.
ומא אלארץ̇ אלד̇י הו סאכן פיהא אג̇יידה̈ הי אם רדייה̈ ומא אלקרי
20 אלתי הו סאכן פיהא אפי חצון אם פי ארבאץ̇: ומה. ומא אלארץ̇
אסמינה̈ הי אם הזילה̈ הל מוג̇וד פיהא שג̇ר אם ליס ותשדדו וכ̇ד̇ו מן
ת̇מר אלארץ̇ ואלאיאם איאם בכור אלענב: ויעלו. פצעדו וג̇סו אלבלד
מן בריה̈ צין אלי רחוב אלי אלמג̇י אלי חמת: ויעלו. וצעדו מן אלג̇נוב
וג̇או אלי חברון ות̇ם אחימן ששי ותלמי אולאד אלג̇באברה̈ וחברון ז׳
סנין בנית קבל פסטאט מצר: ויבאו. וג̇או אלי ואדי אלענקוד וקטעו מן
ת̇ם זרג̇ונה̈ וענקוד ענב ואחד וחמלוה באלדהק בין את̇נין ומן אלרמאן
ומן אלתין: למקום. לד̇לך אלמוצ̇ע סמי ואדי אלענקוד בסבב אלענקוד
25 אלד̇י קטעו מן ת̇ם בני אסרא׳: וישבו. ורג̇עו מן ג̇סאסה̈ אלבלד מן
אנקצ̇י ארבעין יום: וילכו. ומצ̇ו וג̇או אלי מוסי ואלי הרון ואלי ג̇מיע
ג̇מאעה̈ בני אסרא׳ אלי בריה̈ אלחג̇אז רקים ורדו עליהם אלג̇ואב וג̇מיע
אלג̇מאעה̈ ואורוהם ת̇מר אלארץ̇: ויספרו. וקצו לה וקאלו צרנא אלי
אלארץ̇ אלד̇י אבעת̇תנא ואיצ̇א יפיץ̇ אללבן ואלעסל הי והד̇א
ת̇מרהא: אפס. לכן אן שדיד אלקום אלמקים פי אלארץ̇ ואלקרי חצינה̈
עט̇ימה̈ ג̇דא ואיצ̇א אולאד אלג̇באברה̈ ראינא ת̇ם: עמלק סאכן פי בלד
אלג̇נוב ואלחתיין ואליבוסיין ואלאמוריין סכאן פי אלג̇בל ואלכנאעניין
80 מקימין עלי אלבחר ועלי ג̇אנב אלארדן: ויהס. פסכת כלב אלקום אלי
מוסי וקאל צעוד נצעד ונחוזהא אד̇ טאקה̈ נטיק להא: והאנשים.
ואלרג̇אל אלד̇י צעדו מעה קאלו לא נטיק אן נצעד אלי אלקום אד̇
שדיד הו מנא: ויציאו. ואכ̇רג̇ו שנאעה̈ עלי אלבלד אלד̇י ג̇סוה לבני
אסראיל קאילין אלארץ̇ אלד̇י עברנא פיהא לנג̇סהא ארץ̇ תפני סכאנהא
וג̇מיע אלקום אלד̇י ראינא פיהא ד̇וו מסאחה̈: ושם. ות̇ם ראינא
אלג̇באברה̈ בני ענק מן אלג̇באברה̈ וכנא פי אעיננא כאלג̇ראד וכד̇אך
14 כנא פי עיונהם: ותשא. פרפעת ג̇מיע אלג̇מאעה̈ ואעלנו צותהם ובכו
אלקום פי תלך אללילה̈: וילנו. ותדמרו עלי מוסי ועלי הרון ג̇מיע בני
אסרא׳ וקאלו להם ג̇מיע אלג̇מאעה̈ יא ליתנא מתנא פי בלד מצר או
פי אלבר הד̇א יא ליתנא מתנא: ולמה. ולמא אללה מד̇כ̇לנא אלי הד̇א
אלבלד לנקע באלסיף נסאנא ואטפאלנא יצירו ללנהב אליס אכ̇יר לנא
אן נרג̇ע אלי מצר: ויאמרו. וקאלו רג̇ל לאכ̇יה נולי רווסנא ונרג̇ע אלי

ערבה עשימה גדא: ויקרא. פסמי אסם דלך אלמוצע קבור אלשהוה
35 אן תם דפנו אלקום אלמתשהיין: מן קבור אלשהוה רחלו אלקום אלי
12 חצרות ואקאמו פי חצרות: ותדבר. פתכלמת מרים והרון פי מוסי
בסבב אלאמראה [אלחסנה] אלתי אתכדהא [לאנה כאן קד אעתזלהא]:
ויאמרו. וקאלו [כאן אתרי] למוסי כלם אלים איצא לנא כאטב
פסמע אללה: והאיש. ואלרגל מוסי [כאשעא גדא] מן גמיע אלנאס
אלדי עלי וגה אלארץ: ויאמר. פקאל אללה בגתה למוסי ולהרון
ולמרים. אכרגו תלתתכם אלי כבא אלמחצר פכרגו תלאתתהם: וירד.
5 ותגלי אללה בעמוד גמאם ווקף באב אלכבא ונאדא בהרון ומרים
פכרגא כלאהמא: ויאמר. פקאל אסמעא אלאן כלאמי [אן יכון נביא
אנא אללה תערפת בה באלרויא או פי חלם כאטבתה]: לא. ליס
כדאך עבדי מוסי פי גמיע [אמתי מחקק הו]: פה. שפאהא אכלמה
במנטר ולא [באחאדית וצור אללה יראהא] ומא באלכם לם תכאפא
אן תתכלמא פי עבדי פי מוסי: ויחר. ואשתד גצב אללה בהם וסאר:
10 והענן. ואלגמאם זאל מן פוק אלכבי ואדא במרים ביצא כאלתלג
פאלתפת הרון אלי מרים ואדאהא ברצא: ויאמר. פקאל הרון למוסי יא
סיידי לא אלאן תגעל עלינא כטא אלדי גהלנא ואלדי אכטאנא: אל.
לא אלאן תכון כאלמית אלדי פי כרוגה מן בטן אמה פיוכל נצף
גסמה: ויצעק. וצרך מוסי אלי אללה קאילא אללהם אשפיהא: ויאמר.
פקאל אללה למוסי ולו אביהא בצק בצאק פי וגההא אלם תכגל ז׳
איאם תנחגב ז׳ איאם מן כארג אלעסכר ובעד דלך תנטם: ותסגר.
15 פוקפת מרים מן כארג אלעסכר ז׳ איאם ואלקום לם ירחלו אלי
אנצמאם מרים: ואחר. ובעד דלך רחלו אלקום מן חצרות ונזלו פי
בריה אלחגאז.

פרש.

13 וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: שלח. אבעת לך ברגאל ויגסו
בלד כנעאן אלדי אנא מעטי לבני אסראי׳ רגלא ואחדא מן סבט אבאיה
תבעתו כל שריף פיהם: וישלח. ובעת בהם מוסי מן בריה אלחגאז ען
אמר אללה כלהם רגאל רווס בני אסראי׳ הם: ואלה: והדה אסמאיהם
5 מן סבט ראובן שמוע בן זכור: ומן סבט שמעון שפט בן חורי: ומן
סבט יהודה כלב בן יפנה: ומן סבט יששכר יגאל בן יוסף: ומן סבט
10 זבולון גדיאל בן סודי: ומן סבט יוסף מן סבט מנשה גדי בן סוסי: ומן
סבט דן עמיאל בן גמלי: ומן סבט אשר סתור בן מיכאל: ומן סבט
15 נפתלי נחבי בן ופסי: ומן סבט גד גאואל בן מכי: אלה. הדה אסמא

לי לחם אן אעטי לג̇מיע הד̇א אלשעב אד̇ יבכון עליי קאילון אעטינא לחמא ונאכלה: לא. ליס אטיק אנא וחדי אן אחמל ג̇מיע הד̇א אלשעב אנה ת̇קיל עליי: ואם. ואן כד̇י אנת צאנע לי אקתלני אלאן קתלא אן וג̇דת חט̇אא ענדך ולא ארי בליתי: ויאמר. פקאל אללה למוסי אג̇מע לי ע׳ שיך̇ מן שיוך̇ אסרא׳ אלד̇י תעלם אנהם שיוך̇ אלקום וערפאהם וכ̇ד̇הם אלי כ̇בא אלמחצ̇ר ויקפו ת̇ם מעך: וירדתי. ואתג̇לי ואכ̇אטב מעך ואפיד מן אלרוח אלד̇י עליך ואצייר עליהם ויחמלון מעך פי חמל האולי אלקום ולא תחמל אנת וחדך: ואל. וללקום תקול תקדסו אלי גד ותאכלון לחמא אד̇ בכיתם בחצ̇רה̈ אללה קאילון מן יטעמנא לחמא אן אכ̇יר לנא פי מצר פיעטי אללה לכם לחמא תאכלון: לא. לא יום ואחד תאכלון ולא יומין ולא ה׳ איאם ולא י׳ איאם: עד. אלי שהר מן אלזמאן אלי אן יכ̇רג̇ מן אנאפכם ויכון לכם הזלא ג̇זא אלד̇י זהדתם פי נור אללה אלד̇י פי מא בינכם ובכיתם בין ידיה קאילין למא ד̇א אכ̇רג̇נא מן מצר: ויאמר. פקאל מוסי סת מאיה̈ אלף רג̇אל אלקום אלד̇י אנא פי מא בינהם ואנת קלת לחם אעטיכם ויאכלו שהרא מן אלזמאן: הצאן. הל גנם ובקר ינד̇בח להם ויכפיהם או ג̇מיע אסמאך אלבחר יג̇מע להם ויכפיהם: ויאמר. פקאל אללה למוסי הל קדרה̈ אללה תקצר אלאן תנט̇ר הל יואפיך אמרי אם לא: ויצא. פכ̇רג̇ מוסי וכלם אלקום בכלאם אללה וג̇מע סבעין שיך̇ מן שיוך̇ אלקום ואוקפהם חואלי אלכ̇בא: וירד. פתג̇לי אללה פי אלג̇מאם וכ̇אטבה ואפאד מן אלרוח אלד̇י עליה וג̇על עלי אלסבעין אלשיך̇ פכאן [אד̇ אסתקר עליהם אלנור] פתנבו ולם ינקטעו: וישארו. פתבקו רג̇לאן פי אלעסכר אסם אלואחד אלדד ואסם אלב׳ מידד [ואסתקרת עליהם אלנבוה] והם מכתובין ולם יכ̇רג̇ו אלי אלכ̇בא פתנבו פי אלעסכר: וירץ. פחאצ̇ר אלג̇לאם ואכ̇בר למוסי וקאל אלדד ומידד מתנביין פי אלעסכר: ויען. פאג̇אב יהושע בן נון כ̇אדם מוסי [מן תלאמידה] וקאל יא סיידי מוסי אחבסהם: ויאמר. פקאל לה מוסי [הל תגאר] אנת לי ויא לית ג̇מיע שעב אללה אנביא אד̇ יג̇על אללה רוחה עליהם: ויאסף. פאנצ̇ם מוסי אלי אלעסכר הו ושיוך̇ בני אסרא׳: ורוח. וריח הבת מן ענד אללה וקטעת סלוי מן אלבחר ואלקתה עלי אלעסכר [שביה במסיר יום ימנה̈ ומסיר יום יסרה̈] חואלי אלעסכר וכד̇ראעין עלי וג̇ה אלארץ̇: ויקם. פקאם אלקום ג̇מיע ד̇לך אלנהאר וג̇מיע אלליל וג̇מעו אלסלוי אלמקלל ג̇מע עשרה̈ אנאביר וסטחוהם מסאטיח חואלי אלעסכר: הבשר. אללחם עאדה בין אסנאנהם וג̇צ̇ב אללה אשתד באלקום וצ̇רב אללה פי אלקום

ורחלו אלקהתיין חאמלי אלמקדס ואקאמו אלמסכן אלי מגיהם: ונסע.
ורחל מרכז עסכר בני אפרים לגיושהם ועלי גישה אלישמע בן עמיהוד:
ועלי גיש סבט בני מנשה גמלי׳ בן פדהצור: ועלי גיש סבט בני בנימן
25 אבידן בן גדעני: ונסע. ורחל מרכז עסכר בני דן גאמע לגמיע אלעסאכר
לגיושהם ועלי גישה אחיעזר בן עמישדי: ועלי גיש סבט בני אשר
פגעיאל בן עכרן: ועלי סבט בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה. הדה
מראחל בני אסרא׳ לגיושהם ורחלו: ויאמר. פקאל מוסי לחובב בן
רעואל אלמדיני חמו מוסי ראחלין נחן אלי אלמוצע אלדי קאל אללה
איאה אעטיכם תעאל מענא נחסן אליך אן אללה תכלם בכיר עלי
30 אסרא׳: ויאמר. פקאל לה לא אמצי אלא אלי בלדי ומולדי אמצי:
פקאל לא אלאן תתרכנא אן לאגל עלמת נזולנא פי אלבר וכנת לנא
[כאבצארנא]: והיה. ויכון אדא מצית מענא ויכון דלך אלכיר אלדי
יחסן אללה מענא ונחסן אליך: ויסעו. ורחלו מן גבל אללה טריק ג׳
איאם וצנדוק עהד אללה ראחל קדאמהם טריק ג׳ איאם ליכתאר להם
מסתקרא: וגמאם אללה עליהם נהארא פי רחילהם מן אלעסכר: ויהי.
35 וכאן פי רחיל אלצנדוק פקאל מוסי קום יא רב יתבדד אעדאך ויהרבו
שאניך מן בין ידיך: ופי נזולה יקול [יא רב רד נורך אלי] רבואת אלוף
11 אסרא׳: ויהי. וכאן אלקום כמענתי אלשר בין ידי אללה פסמע אללה
ואשתד גצבה ואשתעלת בהם נאר אללה ואחרקת פי טרף אלעסכר:
ויצעק. פצרך אלקום אלי מוסי פצלי מוסי אלי אללה פגארת אלנאר:
ויקרא. וסמי אסם אלמוצע דלך שעלה אד אשתעלת פיהם נאר אללה:
והאספסף. ואללפיף אלדי פי מא בינהם תשהו שהוה פרגעו ובכו בני
5 אסרא׳ איצא וקאלו מן יטעמנא לחמא: זכרנו. דכרנא אלסמך אלדי
כנא נאכלה פי מצר מגאנא אלקתא ואלבטיך ואלכראת ואלבצל
ואלתום: ועתה. ואלאן נפוסנא יאבסה ליס שי אלא אלי אלמן עיוננא:
והמן. ואלמן כחב אלגזברה הו ולונה כלון אללולו: שטו. יטוף אלקום
ולקטו וטחנו פי אלרחא או דקו באלמדאק וטבכו פי אלקדור וצנעוה
מלילא וכאן טעמה כטעם אלדסם באלדהן: וברדת. וענד נזול אלטל
10 עלי אלעסכר לילא ינזל אלמן עליה: וישמע. פסמע מוסי אלקום יבכון
לעשאירהם רגל פי באב כבאה פאשתד גצב אללה גדא וענד מוסי סא
דלך: ויאמר. פקאל מוסי ללה לם אבלית לעבדך ולם לא וגדת חטאא
ענדך לאחמל חמל גמיע אלקום הדא: האנכי. הל אנא חמלת גמיע הדא
אלקום אם אנא ולדתהם אד תקול לי אחמלה פי חצנך כמא יחמל
אלחאצן אלרציע עלי אלארץ אלדי אקסמת לאבאיה: מאין. מן אין

אלגדאה׳: כן. כדׄאך יכון דאימא אלגמאם יגטיה ומנטׄר נאר לילא:
ולפי. ועלי קדר ארתפאע אלגמאם מן עלי אלכבא ובעד דׄלך ירחלו
בני אסרא׳ ופי מוצׄע יסכן תׄם אלגמאם תׄם ינזלו בני אסרא׳: על. עלי
אמר אללה ירחלו בני אסרא׳ ועלי אמר אללה ינזלו טול איאם אלדׄי
יסכן אלגמאם עלי אלמסכן ינזלו: ובהאריך. ואדׄא אטאל אלגמאם עלי
אלמסכן איאם כתׄירה׳ ויחפטׄו בני אסרא׳ מחפטׄ אללה ולא ירחלו:
20 ויש. [ורבמא] אן יכון אלגמאם עלי אלמסכן איאם מחצאה׳ עלי אמר
אללה ינזלו ועלי אמר אללה ירחלו: ויש.... אלדׄי יכון אלגמאם מן
אלעשי אלי אלצבאח וירתפע אלגמאם באלגדאה׳ וירחלו או נאהרא
ולילא וירתפע אלגמאם וירחלו: או. או יומין או שהרא או איאם פי טול
אלגמאם עלי אלמסכן ליסכן עליה ינזלו בני אסר׳ ולא ירחלו ופי
ארתפאעה ירחלו: על. עלי אמר אללה ינזלו ועלי אמר אללה ירחלו
10 מחפטׄ אללה חפטׄו עלי אמר אללה ביד מוסי: וידבר. וכלם אללה מוסי
תכלימא: עשה. אצנע לך בוקין מן פצׄה׳ מצמתה׳ תצנעהא ויכונו לך
לדעא אלגׄמאעה׳ ולרחיל אלעסאכר: ותקעו. פיצׄרבו בהא ויגׄתמעו
אליך גׄמיע אלגׄמאעה׳ אלי באב כׄבא אלמחצׄר: ואם. ואן בואחדה׳ יצׄרבו
5 פיגׄתמעו אליך אלאשראף רווס אלוף אסר׳: ותקעתם. ותצׄרבון תגׄליבא
פירחלו אלעסאכר אלנאזלין שרקא: ותצׄרבון תגׄליבא תׄאניא וירחלו
אלעסאכר אלנאזלין קבלה׳ תגׄליבא יצׄרבו לרחילהם: ופי תגׄויק אלגׄוק
תצׄרבו ולא תגׄלבו: ובני. ובני הרון אלאימה׳ יצׄרבו באלאבואק ויכון
לכם רסם אלדהר לאגׄיאלכם: וכי. ואדׄא צרתם אלי אלחרב פי בלדכם
מע אלעדו אלמעאדיכם פגׄלבו באלאבואק ותדׄכרו בין ידי אללה רבכם
10 ותגׄאתׄון מן אעדאיכם: וביום. ופי יום פרחכם ואעיאדכם ורווס שהורכם
פאצׄרבו באלאבואק עלי צואעדכם ועלי דׄבאיח סלאמכם ויכון לכם
דׄכרא בין ידי רבכם אנא אללה רבכם: ויהי. וכאן פי אלסנה׳ אלתׄאניה׳
פי אלשהר אלבׄ פי עשרין מן אלשהר ארתפע אלגמאם מן עלי מסכן
אלשהאדה׳: ורחלו בני אסרא׳ לרחילהם מן בריה׳ סיני וסכן אלגמאם פי
בריה׳ אלחגאז: ויסעו. ורחלו אולא עלי אמר אללה ביד מוסי: ויסע.
ורחל מרכז עסכר בני יהודה אולא לגׄיושהם ועלי גׄישה נחשון בן
15 עמינדב: ועל. ועלי גׄיש סבט בני יששכר נתנאל בן צוער: ועלי גׄיש
סבט בני זבולון אליאב בן חלון: והורד. ואנזל אלמסכן ורחלו בני גרשון
ובני מררי חאמלי אלמסכן: ונסע. ורחל מרכז עסכר בני ראובן
לגׄיושהם ועלי גׄישה אליצור בן שדיאור: ועלי גׄיש סבט בני שמעון
20 שלמיאל בן צורישדי: ועלי גׄיש סבט בני גד אליסף בן דעואל: ונסעו.

ליכדמו כדמה בני אסראי פי כבא אלמחצׄר ויסתגפרו ען בני אסראי
ולא יכון פי בני אסראי צדם פי תקדם בני אסראי אלי אלקדס: ויעש.
20 פצנע מוסי והרון וגמיע גמאעה בני אסראי ללויאניין כגמיע מא אמר
אללה מוסי לליואניין כדׄאך צנעו בהם בני אסר׳: ויתחטאו. פתדׄכו
אללויאניין וגסלו תׄיאבהם וחרכהם הרון תחריכא בין ידי אללה ואסתגפר
ענהם הרון לתטהירהם: ואחרי. ובעד דׄלך דכׄלו אללויאניין ליכדמו
כדמתהם פי כבא אלמחצׄר בין ידי הרון ובין ידי בניה כמא אמר אללה
מוסי עלי אללויאניין כדׄאך צנעו להם: וכלם אללה מוסי תכלימא:
זאת. הדׄא אלדׄי ללויאניין מן אבן כמסה ועשרין סנה וצאעדא ידכׄל
25 לתגייש אלגיש פי כדמה כבא אלמחצׄר: ומבן. ומן אבן נ׳ סנה ירגע
מן גיש אלכדמה ולא יכדם אבדא: ושרת. ויכׄדם אכׄותה פי כבא
אלמחצׄר ליחפטׄ מחפטׄ וכדמה לא יכדם כדׄאך תצנע באללויאניין פי
9 מחאפטׄהם: וידבר. וכלם אללה מוסי פי בריה סיני פי אלסנה אלתׄאניה
לכׄרוגהם מן בלד מצר פי אלשהר אלאול קאילא: ויעשו. ויצנעו בני
אסראי אלפסח פי וקתה: בארבעה. פי י״ד יום מן אלשהר הדׄא בין
אלגרובין תצנעוה פי וקתה כגמיע רסומה וגמיע אחכאמה תצנעוה:
5 וכלם מוסי בני אסראי לצנאעה אלפסח: ויעשו. וצנעו אלפסח פי אלאול
פי ראבע עשר יום מן אלשהר בין אלגרובין פי בריה סיני כגמיע מא
אמר אללה מוסי כדׄאך צנעו בני אסרא׳: ויהי. פכאן רגאל אלדׄי כאנו
אנגׄאס מן נפס אנסאן ולם יטקו אן יצנעו אלפסח פי דׄלך אליום
פתקדמו בין ידי מוסי ובין ידי הרון פי דׄלך אליום: ויאמרו. פקאלו
אלרגאל אליה לה נחן אנגׄאס מן נפס אנסאן לם נמתנע אן לא נקרב
קרבאן אללה פי וקתה פימא בין בני אסרא׳: ויאמר. פקאל להם מוסי
קפו ואסמע מא יאמר אללה לכם: וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא:
10 מר בני אסראי קאילא אי אנסאן כאן נגׄס מן נפס או פי טריק בעידה
לכם או לאגׄיאלכם וצנע פסחא ללה: בחדש. פי אלשהר אלב׳ פי יד׳
יום בין אלגרובין יצנעוה עלי פטיר ומריר יאכלוה: לא. לא יבקו מנה
אלי אלגדאה ועטׄם לא יכסרו מנה כגמיע רסם אלפסח יצנעוה: והאיש.
ואלרגל אלדׄי הו טאהר ופי טריק לם יכן וימתנע מן עמל אלפסח
פינקטע דׄלך אלאנסאן מן קומה אן קרבאן אללה לם יקרבה פי וקתה
וזרה יחמל דׄלך אלרגל: וכי. ואדׄא סכן מעכם גריב וצנע פסחא ללה
כרסום אלפסח וכהיאתה כדׄאך יצנע רסם ואחד יכון לכם וללגריב
15 וללצריח פי אלבלד: וביום. ופי יום אקים אלמסכן גטא אלגמאם
אלמסכן לכבא אלשהאדה ובאלעשי יכון עלי אלמסכן כמנטׄר נאר אלי

אלואחדה וסבעין אלכרניב אלואחד גמיע פצה אלאניה אלפין וארבע
מאיה במתקאל אלקדס: כפות. דרוג אלדהב י״ב ממלוה בכור עשרה
עשרה אלדרג במתקאל אלקדס כל דהב אלדרוג מאיה ועשרין: כל.
גמיע אלבקר ללצעידה אתני עשר רתא כבאש י״ב כראף בני סנה י״ב
והדיתהם ועתדאן אלמעז י״ב ללדכוה: וכל. וגמיע בקר דבח אלסלאמה
כ״ד תור וס׳ כבש וס׳ עתוד וס׳ כרוף הדא דשן אלמדבח בעד מסחה:
ובבא. וענד דכול מוסי אלי כבא אלמחצר ליכאטב מעה פיסמע אלצות
מכאטבה מן פוק אלגשא אלדי עלי צנדוק אלשהעדה מן בין אלכרובין
פיכאטבה:

פרש.

8 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר הרון וקול לה אדא
אשעלת אלסרג אלי מא ילי וגה אלמנארה יצו אלז׳ סרג: ויעש. פצנע
כדאך הרון אלי מא ילי וגה אלמנארה אסרג סרגהא כמא אמר אללה
מוסי: וזה. והדא צנעה אלמנארה מצמתה דהב ארגלהא ורחראחהא
מצמתה הי כאלמנטר אלדי אורא אללה מוסי כדאך צנע אלמנארה:
6 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: קח. כד אלליואניין מן בין בני
אסראיל וטהרהם: וכה. וכדי פאצנע בהם פי תטהירהם אנצח עליהם
מא אלדכוה וימרו מוס עלי גמיע אבדאנהם ויגסלו תיאבהם ויטהרו:
ולקחו. ויאכדו רתא מן אלבקר והדיתה סמד מלתותה בדהן ורתא
תאני מן אלבקר תאכד ללדכוה: והקרבת. ותקדם אלליואניין בין ידי
10 כבא אלמחצר ותגוק גמיע גמאעה בני אסרא׳: ותקדם אלליואניין בין
ידי אללה ויסנדו בני הרון אידיהם עלי אלליואניין: והניף. ויחרך הרון
אלליואניין תחריכא בין ידי אללה מן בני אסרא׳ ויכונו ליכדמו כדמה
אללה: והלוים. ואלליואניין יסנדו אידיהם עלי רווס אלבקר ואצנע
אלואחד דכוה ואלואחד צעידה ללה ליסתגפר ען אלליואניין: והעמדת.
ואוקף אלליואניין בין ידי הרון ובין ידי בניה וחרכהם תחריכא ללה:
והבדלת: ותפרז אלליואניין מן וסט בני אסרא׳ ויצירו לי אלליואניין:
16 ואחרי. ובעד דלך ידכלו אלליואניין לכדמה כבא אלמחצר וטהרהם
וחרכהם תחריכא: כי. מוהובין הם לי מן בין בני אסרא׳ בדל פאתח כל
בטן בכור. כל שי מן בני אסרא׳ אכדתהם לי: כי לי. אן לי כל בכר פי
בני אסרא׳ מן אנסאן ואלי בהימה פי יום קתלת כל בכר פי בלד מצר
אקדסתהם לי: ואקח. ואכדת אלליואניין בדל כל בכר מן בני אסרא׳:
ואתנה: וגעלת אלליואניין מוהובין להרון ולבניה מן וסט בני אסרא׳

ויגעל לך סלאם: ושמו. וציירו אסמי על בני ישראל ואנא אבארכהם:
7 ויהי ביום כלות משה. וכאן פי יום פרג מוסי לאקאמה̈ אלמסכן ומסחה
וקדסה וגמיע אניתא ואלמדבח וגמיע אניתה ומסחהם וקדסהם: ויקריבו.
וקרבו אשראף אסרא׳ רווס בית אבאיהם הם אשראף אלאסבאט הם
אלקאימין עלי אלעדד: ויביאו. ויאתו בקרבאנהם ללה ו׳ עגל מצבבה̈
וי״ב בקר עגלא ען אלשריפין ותור ללואחד ויקדמוהם בין ידי אלמסכן:
5 ויאמר. פקאל אללה למוסי קאילא: קח. כד̇ מנהם ויכון ליכדמו כדמה̈
כבא אלמחצ̇ר ותעטיהם לליואניין כל רגל עלי קדר כדמתה: ויקח.
פאכד̇ מוסי אלעגל ואלבקר ואעטאהם לליואניין: את. אלעגלתין ואלד׳
בקר אעטא לבני גרשון קדר כדמתהם: ואת. ואלד׳ עגל ואלח׳ בקר
אעטא לבני מררי עלי קדר כדמתהם ביד איתמר בן הרון אלאמאם:
ולבני קהת לם יעטי אן כדמה̈ אלקדס עליהם באלכתף יחמלו: ויקריבו.
10 וקרבו אלאשראף דשן אלמדבח פי יום מסחה וקרבו אלאשראף
קרבאנהם בין ידי אלמדבח: ויאמר. וקאל אללה למוסי שריף ואחד
לכל יום שריף ואחד לכל יום יקרבו קרבאנהם לדשן אלמדבח: ויהי.
פכאן אלמקרב פי אליום אלאול קרבאנה נחשון בן עמינדב מן סבט
יהודה: וקרבנו. וקרבאנה קצעה̈ פצ̇ה̈ ואחדה̈ מאיה̈ ותלתין מתקאל
וזנהא וכרניבא ואחד מן פצ̇ה̈ סבעין מתקאל במתקאל אלקדס
וכלאהמא מלא סמד מלתות בדהן ללהדיה̈: כף. ודרג ואחדה̈ מן
15 אלדהב י׳ מתאקיל ממלוה̈ בכור: פר. רתא ואחדא מן אלבקר כבשא
ואחדא כרופא ואחרא בן סנתה ללצעידה̈: שעיר. עתודא מן אלמעז
ואחדא ללדכוה̈: ולזבח. וללדבח אלסלאמה̈ בקר אתנין כבאש כמסה̈
עתדאן כמסה̈ כבאש בני סנה̈ כמסה̈ הד̇א קרבאן נחשון בן עמינדב:
ביום. ופי אליום אלב׳ קרב נתנאל בן צוער מתל ד̇לך: ביום. ופי אליום
80 אלג׳ קרב אליאב אבן חלון מתל ד̇לך: ביום. ופי אליום אלד׳ קרב
אליצור בן שדיאור מתל ד̇לך: ביום. ופי אליום אלה׳ קרב שלומיאל בן
צורישדי מתל ד̇לך: ביום. ופי אליום אלו׳ קרב אליסף בן דעואל מתל
ד̇לך: ביום. ופי אליום אלז׳ קרב אלישמע בן עמיהוד מתל ד̇לך: ביום.
60 ופי אליום אלח׳ קרב גמליאל בן פדהצור מתל ד̇לך: ביום. ופי אליום
אלט׳ קרב אבידן בן גדעני מתל ד̇לך: ביום. ופי אליום אלי׳ קרב
אחיעזר בן עמישדי מתל ד̇לך: ביום. ופי אליום אלי״א קרב פגעיאל בן
עכרן מתל ד̇לך: ביום. ופי אליום אלי״ב קרב אחירע בן עינן מתל ד̇לך:
זאת. הד̇ה דשן אלמדבח פי יום מסחה מן אשראף אסרא׳ אקצאע פצ̇ה̈
85 י״ב וכראניב פצ̇ה̈ י״ב דרוג ד̇הב י״ב: שלשים. תלתין ומאיה̈ אלקצעה̈

6 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳ וקול
להם אי רגל או אמראה [סוג] לינדר נדרא ליתנסך ללה: מיין. מן
אלכמר ואלמסכר יתנסך כל כמר וכל מסכר לא ישרב וכל נקיע
אלענב לא ישרב וענב רטב ויאבס לא יאכל: כל. טול איאם נסכה מן
כל אלדי יעמל מן גפן אלכמר מן אלפרצן ואלי אלזג לא יאכל: כל.
5 טול איאם נדר נסכה מוס לא ימר עלי ראסה אלי כמאל אלאיאם
אלדי יתנסך ללה קדס יכון וירבי פרע שער ראסה: כל. טול איאם
נסכה ללה עלי אנסאן מית לא ידכל: לאביו. לאבוה ואמה לאכוה
ולאכתה לא יתנגס בהם פי מותהם אן נסך רבה עלי ראסה: כל. טול
איאם נסכה קדס הו ללה: וכי. ואדא מאת מית ענדה פגאה או בגתה
[פקד קטע אול] נסכה ויחלק ראסה פי יום טהרה פי אליום אלז׳
10 יחלקה: וביום. ופי אליום אלתאמן יאתי בשפנינין או פרכי חמאם אלי
אלאמאם אלי באב כבא אלמחצר: ועשה. ויצנע אלאמאם ואחד
ללדכוה וואחד ללצעידה ויסתגפר ענה מן אלדי אכטא עלי אלנפס
ויקדס ראסה פי דלך אליום: והזיר. ויתנסך ללה איאם נסכה ויאת
בכרוף אבן סנתה לאלאתם ואלאיאם אלאולה תבטל אן קד נגס
נסכה: וזאת. והדה שריעה אלנאסך פי יום כמאל איאם נסכה יאתי
בה אלי באב כבא אלמחצר: והקריב. ויקרב קרבאנה ללה כרופא אבן
סנתה צחיח ואחדא ללצעידה ורכלה ואחדה בנת סנתהא צחיחה
15 ללדכוה וכבש ואחד צחיח ללסלאמה: וסל. וסלה פטיר סמד גראדק
מלתותה בדהן ורקאק פטיר ממסוח בדהן והדיתהם ומזאגהם: והקריב.
ויקדם אלאמאם בין ידי אללה ויצנע דכותה וצעידתה: ואת. ואלכבש
יצנע דבח סלאמה ללה מע סלה אלפטיר ויצנע אלאמאם הדיתה
ומזאגה: וגלח. ויחלק אלנאסך באב כבא אלמחצר ראס נסכה ויגעל
עלי אלנאר אלתי תחת דבח אלסלאמה: ולקח. ויאכד אלאמאם
אלדראע מטבוך מן אלכבש וגרדקה פטיר ואחדה מן אלסל ורקאקה
פטיר ואחדה ויגעל עלי כפי אלנאסך בעד חלקה נסכה: והניף.
20 ויחרכהם אלאמאם תחריכא בין ידי אללה קדס הו ללאמאם מע קס
אלתחריך ומע סאק אלרפיעה ובעד דלך ישרב אלנאסך כמרא: זאת.
הדה שריעה אלנאסך אלדי ינדר קרבאנה ללה עלי נסכה מא כלא
אלדי תנאל ידה עלי קדר נסכה אלדי ינדר כדאך יצנע עלי שריעה
נסכה: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר הרון ובניה קאילא
כדי תבארכו בני אסרא׳ מקולא להם: יברכך. יבארכך אללה ויחפטך:
25 יאר. יצי אללה [וגהה] אליך וירופך: ישא. יקבל אללה [בקצדה] אליך

אללה מוסי תכלימא: דבר מר בני אסרא׳ וקול להם אי רג̇ל ח̇אדת
זוג̇תה ונכחת בה נכחא: ושכב. וצ̇אג̇עהא רג̇ל מצ̇אג̇עה̇ אנסאל וכ̇פי
מן עין בעלהא ואנסתרת והי נג̇סה̇ ושאהד ליס עליהא והי לם תקהר:
ועבר. ויג̇וז עליה ראי גירה̇ ויג̇אר עלי זוג̇תה והי נג̇סה̇ או עבר עליה
15 ראי גירה̇ ויג̇אר עלי זוג̇תה והי גיר נג̇סה̇: והביא. פליאת אלרג̇ל
בזוג̇תה אלי אלאמאם ויאת בקרבאנהא ענהא עשר אלויבה̇ דקיק
שעיר לא יצב עליה דהן ולא יג̇על עליה לבאן אן הדיה̇ גירה̇ הי הדיה̇
ד̇כר מד̇כרה̇ אלד̇נוב: והקריב. פיקדמהא אלי אלאמאם ויוקפהא בין
ידי אללה: ולקח. ויאכ̇ד̇ אלאמאם מא מקדם פי אניה̇ כ̇זף ומן
אלתראב אלד̇י פי ערצה̇ אלמסכן יאכ̇ד̇ אלאמאם ויג̇על פי אלמא:
והעמיד: ויוקף אלאמאם אלאמראה̇ בין ידי אללה ויכשף ראס
אלאמראה̇ ויג̇על עלי כפיהא הדיה̇ אלד̇כר הדיה̇ גירה̇ הי ופי יד
אלאמאם יכון מא אלמר אללאען: והשביע: ויסתחלפהא אלאמאם
ויקול ללאמראה̇ אן כאן לם יצ̇אג̇עך רג̇ל ואן לא חדת בנג̇אסה̇ מכאן
20 בעלך אברי מן הד̇א אלמא אלמר אללאען: ואת. ואנת אן כאן חדת
אלי גיר בעלך ותנג̇סת בה וג̇על רג̇ל פיך מצ̇אג̇עתה מן סוי בעלך:
והשביע. פיסתחלף אלאמאם אלאמראה̇ בימין אלחרג̇ ויקול אלאמאם
ללאמראה̇ יג̇עלך אללה חרג̇א וקסאמה̇ פי מא בין קומך בג̇על אללה
ורכך סאקטה̇ ובטנך וארמה̇: ובאו. וידכ̇ל אלמא אלמר הד̇א פי
אמעאך לתרם אלבטן ותסקט אלורך ותקול אלאמראה̇ אמין אמין:
וכתב: ויכתב אלחרג̇ הד̇א אלאמאם פי כתאב וימחא באלמא אלמר:
והשקה. ויסקי אלאמראה̇ מא אלמר אללאען [יסתחיל] פיהא אלמא
25 אלמר אללאען: ולקח. ויאכ̇ד̇ אלאמאם מן יד אלאמראה̇ הדיה̇
אלגירה̇ ויחרך אלהדיה̇ בין ידי אללה ויקדמהא אלי אלמד̇בח: וקמץ.
ויקבץ̇ אלאמאם מן אלהדיה̇ מן פיחהא ויקתר עלי אלמד̇בח ובעד ד̇לך
יסקי אלאמראה̇ אלמא: והשקה. ויסקיהא אלמא ותכון אן כאן תנג̇סת
ונכחת נכחא בבעלהא פידכ̇ל פיהא אלמא אלמר אללאען פתרם
בטנהא ויסקט ורכהא ותציר אלאמראה̇ חרג̇א פימא בין קומהא: ואם.
ואן לם תתנג̇ס אלאמראה̇ וטאהרה̇ הי פתברא וחמלת חמלא: זאת.
הד̇ה שריעה̇ אלגירה̇ אלד̇י תחיד אמראה̇ אלי גיר זוג̇הא ותנג̇ס: או.
30 או רג̇ל אלד̇י ג̇אזת עליה ראי גירה̇ ויג̇אר עלי זוג̇תה פיוקף אלאמראה̇
בין ידי אללה ויצנע בהא אלאמאם ג̇מיע הד̇ה אלשראיע: ונקה. פיברא
אלרג̇ל מן אלד̇נב ותלך אלאמראה̇ תחמל וזרהא:

פי כ̇בא אלמחצ̇ר עלי יד איתמר בן הרון אלאמאם: ויפקד. ועד מוסי
35 והרון ואשראף אלג̇מאעה̈ בני קהתי לעשאירהם ולביות אבאיהם: מן
אבן ל׳ סנה̈ וצאעדא ואלי אבן נ׳ סנה̈ כל מן דכ̇ל ללג̇יש ללכ̇דמה̈ פי
כ̇בא אלמחצ̇ר: ויהיו. פכאן עדדהם לעשאיר׳ אלפין וסבע מאיה̈
וכ̇מסין: אלה. האולי מעדודי עשאיר אלקהתי כל מן כ̇דם פי כ̇בא
אלמחצ̇ר אלד̇י עד מוסי והרון ען אמר אללה עלי יד מוסי: ופקודי.
ומעדודי בני גרשון לעשאירהם לביות אבאיהם: מן אבן ל׳ סנה̈
וצאעדא ואלי אבן נ׳ סנה̈ כל מן דכ̇ל אלי אלג̇יש ללכ̇דמה̈ פי כ̇בא
40 אלמחצ̇ר: ויהיו. פכאן עדדהם לעשאירהם לביות אבאיהם אלפין וסת
מאיה̈ ות̇לת̇ין: אלה. הד̇ה מעדודי עשאיר בני גרשון כל מן כ̇דם פי
כ̇בא אלמחצ̇ר אלד̇י עד מוסי והרון ען אמר אללה: ופקודי. ומעדודי
עשאיר בני מררי לעשאירהם לביות אבאיהם: מבן: מן אבן ל׳ סנה̈
וצאעדא ואלי אבן נ׳ סנה̈ כל מן דכ̇ל ללג̇יש ללכ̇דמה̈ פי כ̇בא
אלמחצ̇ר: ויהיו. פכאן עדדהם לעשאירהם ת̇לת̇ה̈ אלאף ומאיתין:
45 אלה. האולי מעדודי עשאיר בני מררי אלד̇י [עד מוסי והר׳ עלי קול
אללה ביד מוסי: כל. ג̇מיע אלמעדודין אלד̇י] עד מוסי והרון ואשראף
אסרא׳ אללויאניין לעשאירהם ולביות אבאיהם: מן אבן ל׳ סנה̈ וצאעדא
ואלי אבן נ׳ סנה̈ כל מן דכ̇ל ליכ̇דם עמל אלכ̇דמה̈ . . . וכ̇דמה̈ חמל
פי כ̇בא אלמחצ̇ר: ויהיו: פכאן עדדהם ת̇מניה̈ אלאף וכ̇מס מאיה̈
ות̇מנין: על. עלי אמר אללה עדהם ביד מוסי כל רג̇ל עלי כ̇דמתה
ועלי חמלה ועדדה אלד̇י אמר אללה מוסי:

5 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: צו. מר בני אסרא׳ וינפו
מן אלעסכר כל אברץ̇ וכל ד̇איב וכל נג̇ס מן אנסאן: מזכר. מן ד̇כר
אלי אנת̇י תנפו אלי כ̇ארג̇ אלעסכר תנפוהם ולא ינג̇סו עסכרהם אלד̇י
אנא סאכן נורי פי מא בינהם: ויעשו. פצנעו כד̇אך בני אסרא׳ ונפוהם
אלי כ̇ארג̇ אלעסכר כמא קאל אללה למוסי כד̇אך צנעו בני אסרא׳:
5 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳ אי רג̇ל או
אמראה̈ אד̇ יצנעו מן ג̇מיע כ̇טאיא אלנאס לינכת̇ נכת̇א באללה ואת̇ם
ד̇לך אלאנסאן: והתודו. ויקרו בכ̇טיתהם אלד̇י צנעו וירד [אלט̇לאמה̈
בראסהא] וכ̇מסה יזיד עליה ויעטי ללד̇י את̇ם [וט̇למה]: ואם. ואן כאן
לים ללרג̇ל ולי לירד אלאת̇ם אליה אלאת̇ם אלמרד ללה ללאמאם מא
כ̇לא כבש אלג̇פראן אלד̇י יסתג̇פר בה ענה: וכל. וכל רפיעה̈ מן
10 ג̇מיע אקדאס בני אסרא׳ אלד̇י יקרבו ללאמאם לה יכון: ואיש. וכל רג̇ל
אקדאסה לה יכון אלרג̇ל אלד̇י יעטי ללאמאם לה יכון: וידבר. וכלם

ויגעלו עלי אלדהוק: ודשנו. וירמדו אלמדבח ויבסטו עליה תׄוב ארגואן: ונתנו. ויגעלו עליה גמיע אניתה אלתי יכׄדמו עליה פיהם אלמגאמר ואלמנאשל ואלמגארף ואלכראניב גמיע אניה̈ אלמדבח ויבסטו עליה גטא גלוד דארש ויצלחו דהוקה: וכלה. ויפרג הרון ובניה מן תגטיה̈ אלקדס וגמיע אניה̈ אלקדס פי רחיל אלעסכר ובעד דׄלך ידכׄלו בני קהת ליחמלו ולא ידנו אלי אלקדס פיהלכו הדׄא חמל בני קהת פי כׄבא אלמחצׄר: ופקדת. ווכאלה̈ אלעזר בן הרון אלאמאם דהן אלאצׄאאה̈ ובכׄור אלצמוג והדיה̈ אלדאים ודהן אלמסוחיה̈ וכאלה̈ גמיע אלמסכן וגמיע מא פיה פי אלקדס ופי אניתה: וידבר. וכלם אללה מוסי והרון קאילא: אל. לא תקטעו סבט עשאיר אלקהתין מן בין אללויאניין: וזאת. והדׄה אצנעו בהם [כׄלה̈ חתי יחיו] ולא יהלכו פי תקדמהם אלי כׄאץ אלאקדאס הרון ובניה ידכׄלו ויגעלוהם כל רגׄל עלי כׄדמתה ועלי חמלה: ולא. ולא ידכׄלו לינטׄרו ענד תגטיה̈ אלקדס פיהלכו:

פרש נשא.

וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: נשא. ארפע גמלה̈ בני גרשון איצׄא הם לביות אבאיהם לעשאירהם: סבן. מן אבן ל׳ סנה̈ וצאעדא אלי אבן נ׳ סנה̈ תעדהם כל מן דכׄל לתגייש גיש ליכׄדם כׄדמה̈ פי כׄבא אלמחצׄר: זאת. הדׄה כׄדמה̈ עשאיר אלגרשוני ללכׄדמה̈ וללחמל: ונשאו. ויחמלו שקאק אלמסכן וכׄבא אלמחצׄר גטאה וגטא אלדארש אלדׄי עליה מן פוק וסתר באב כׄבא אלמחצׄר: ואת. וקלוע אלצראדק וסתר באב . . . אלצראדק אלדׄי עלי אלמסכן ועלי אלמדבח מסתדירא ואטנאבהם וגמיע אניה̈ כׄדמתהם וגמיע מא יעמל בהא ויכׄדמו: על. עלי אמר הרון ובניה תכון כׄדמה̈ בני אלגרשוני לגמיע חמלהם וגמיע כׄדמתהם ותוכלו עליהם במחפטׄ גמיע חמלהם: זאת. הדׄה כׄדמה̈ עשאיר בני אלגרשוני פי כׄבא אלמחצׄר ומחפטׄהם פי יד איתמר בן הרון אלאמאם: בני. בני מררי לעשאירהם לביות אבאיהם תעדהם: מן אבן ל׳ סנה̈ וצאעדא ואלי אבן נ׳ סנה̈ תעדהם כל מן דכׄל ללגיש ליכׄדם כׄדמה̈ כׄבא אלמחצׄר: וזאת. והדׄה מחפטׄ חמלהם לגמיע כׄדמתהם פי כׄבא אלמחצׄר תכׄאתג אלמסכן ואמהאגה ועמדה וקואעדה: ועמודי. ועמד אלצראדק מסתדירא ואטנאבהם ואותאדהם ואטנאבהם לגמיע אניתהם ולגמיע כׄדמתהם ובאסמא תעדו גמיע אניה̈ מחפטׄ חמלהם: זאת. הדׄה כׄדמה̈ עשאיר בני מררי לגמיע כׄדמתהם

אלליואניין אלד̇י עד מוסי והרון ען אמר אללה לעשאירהם כל ד̇כר
40 מן אבן שהר וצאעדא את̇נין ועשרין אלף: ויאמר. ת̇ם קאל אללה
למוסי עד כל בכר ד̇כר מן בני אסרא׳ מן אבן שהר וצאעדא וארפע
אחצא אסמאיהם: ולקחת. וכ̇ד̇ אלליואניין לי אנא אללה בדל כל
בכר פי בני אסרא׳ ובהאים אלליואניין בדל כל בכר מן בהאים בני
אסרא׳: ויפקד. פעד מוסי כמא אמרה אללה כל בכר פי בני אסרא׳:
ויהי. פכאן כל בכר ד̇כר באחצא אסמא מן אבן שהר וצאעדא לעדדהם
את̇נין ועשרין אלפא ות̇לת̇ה̈ וסבעין ומאיתין: וידבר. וכלם אללה
45 מוסי תכלימא: קח. קדם אלליואניין בדל כל בכר פי בני אסרא׳
ובהאים אלליואניין בדל בהאימהם ויכונו לי אלליואניין אנא אללה:
ואת. [ואמא פדי] אלת̇לת̇ה̈ וסבעין ומאיתין אלפאצ̇לין עלי אלליואניין
מן בכור בני אסרא׳: ולקחת. וכ̇ד̇ כ̇מסה̈ מת̇אקיל ללג̇מג̇מה̈ במת̇קאל
אלקדס תאכ̇ד̇ עשרין דאנק אלמת̇קאל: ונתתה. ותעטי אלפצ̇ה̈
להרון ולבניה פדא אלפאצ̇לין פיהם: ויקח. פאכ̇ד̇ מוסי פצ̇ה̈ אלפדי
50 מן אלפאצ̇לין עלי פדי אלליואניין: מאת. מן בכור בני אסרא׳ אכ̇ד̇
אלפצ̇ה̈ [אלף ות̇לת̇ מאיה̈ וכ̇מסה̈ וסתין מת̇קאלא במת̇קאל אלקדס]:
ויתן. ואעטא מוסי פצ̇ה̈ אלפדי להרון ולבניה ען אמר אללה כמא
אמר אללה מוסי:

4 וידבר: וכלם אללה מוסי והרון קאילא: נשא. ארפע ג̇מלה̈ בני
קהת מן בין בני לוי לעשאירהם לביות אבאיהם: מן אבן ל׳ סנה̈
וצאעדא ואלי אבן נ׳ סנה̈ כל דאכ̇ל ללג̇יש ליצנע צנאעה̈ פי כ̇בא
אלמחצ̇ר: זאת. הד̇ה כ̇דמה̈ בני קהת פי כ̇בא אלמחצ̇ר כ̇אץ̇
5 אלאקדאס: ובא. וידכ̇ל הרון ובניה פי רחיל אלמסכן ויחטו סג̇ף
אלסתר ויג̇טו בהא צנדוק אלשהאדה̈: ונתנו. ויג̇עלו עליה גטא ג̇לד
דארש ויבסטו ת̇וב אסמאנג̇ון מן פוק [ויצלחו אקואבה] דהוקה: ועל.
ועלי מאידה̈ אלמוג̇ה יבסטו ת̇וב אסמאנג̇ון ויג̇עלו עליה אלקצאע
[ואלדרוג̇ ואלמלאעק ואלמדאהן אלסתר ואלכ̇בז אלדאים יכון עליה]
ופרשו: ויבסטו עליהם ת̇וב צבג̇ קרמז ויג̇טוה בג̇טא ג̇לוד דארש
[ויצלחו] דהוקה: ולקחו. ויאכ̇ד̇ו ת̇וב אסמאנג̇ון ויג̇טו מנארה̈ אלאצ̇אאה̈
וסרג̇הא וכלבאתהא ומג̇אמרהא וג̇מיע אניה̈ דהנהא אלד̇י יכ̇דמו פיהם:
10 ונתנו. ויג̇עלוהא וג̇מיע אניתהא פי גטא אלג̇לוד דארש [ויג̇עלו ד̇לך]
עלי אלדהוק: ועלי מד̇בח אלד̇הב יבסטו ת̇וב אסמאנג̇ון ויג̇טוה בג̇טא
ג̇לוד דארש [ויצלחו] דהוקה: ולקחו. ויאכ̇ד̇ו אניה̈ אלכ̇דמה̈ אלתי
יכ̇דמו בהא פי אלקדס ויג̇עלו ת̇וב אסמאנג̇ון ויג̇טוהא בג̇טא ג̇לוד דארש

אלמתקדם יקתל: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: ואני. ואנא הא אנא קד אכ̇ד̇ת אלליואניין מן בין בני אסרא׳ בדל כל בכר פאתח בטן מבני אסרא׳ ויכונו לי אלליואניין: כי. אן לי כל בכר פי יום קתלת כל בכר פי בלד מצר אקדסת לי כל בכר פי אל אסרא׳ מן אנסאן אלי בהימה̈ לי יכונו אנא אללה: שרפתהם. וידבר: פכלם אללה מוסי פי בריה̈ סיני קאילא: פקד. עד בני לוי לביות אבאיהם לעשאירהם כל ד̇כר מן אבן שהר וצאעדא תעדהם: ויפקד. פעדהם מוסי ען אמר אללה כמא אמר: ויהיו. פכאנו האולי בני לוי באסמאיהם גרשון וקהת ומררי: והד̇ה אסמא בני גרשון לעשאירהם לבני ושמעי: ובני. ובני קהת לעשאירהם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ובני מררי מחלי ומושי האולי הם עשאיר אלליואניין לביות אבאיהם: לגרשון עשירה̈ אללבני ועשיר׳ שמעי האולי הם עשאיר אלגרשוני: פקדיהם. עדדהם באחצא כל ד̇כר מן אבן שהר וצאעדא עדדהם סבעה̈ אלאף וכ̇מס מאיה̈: משפחת. עשאיר אלגרשוני ורא אלמסכן ינזלו גרבא: ונשיא. ושריף בית אב ללגרשוני אליסף בן לאל: ומחפט̇ בני גרשון פי כ̇בא אלמחצ̇ר אלמסכן ואלכ̇בא וגטאה וסתר באב כ̇בא אלמחצ̇ר: וקלעי. וקלוע אלצראדק וסתר באב אלצראדק אלד̇י עלי אלמסכן ועלי אלמד̇בח מסתדירא ואטנאבה לג̇מיע כ̇דמתה: ולקהת עשירה̈ עמרמי ועשירה̈ יצהרי ועשירה̈ חברון ועשירה̈ עזיאלי האולי הם עשאיר אלקהתי: במספר. באחצא כל ד̇כר מן אבן שהר וצאעדא ת̇מניה̈ אלאף וסת מאיה̈ חאפט̇י מחפט̇ אלקדס: משפחות. עשאיר בני קהת ינזלו אלי ג̇אנב אלמסכן קבלה̈: ונשיא. ושריף בית אב לעשאיר אלקהתי אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם. ומחאפט̇הם אלצנדוק ואלמאידה̈ ואלמנארה̈ ואלמד̇אבח ואניה̈ אלקדס אלד̇י יכ̇דמו בהא ואלסתר וג̇מיע כ̇דמתה: ונשיא. ושריף שרפא אלליואניין אלעזר אבן הרון אלאמאם [מוכל] חאפט̇י מחפט̇ אלקדס: למררי עשירה̈ מחלי ועשירה̈ מושי האולי הם עשאיר מררי: ועדדהם באחצא כל ד̇כר מן אבן שהר וצאעדא סתה̈ אלאף ומאיתין: ונשיא. ושריף בית אב לעשאיר מררי צוריאל בן אביחיל אלי ג̇אנב אלמסכן ינזלו שמאלא: ופקדת. ווכאלה̈ מחפט̇ בני מררי תכ̇אתג̇ אלמסכן ואמהאג̇ה ועמדה וקואעדה וג̇מיע אניתה וג̇מיע כ̇דמתה: ועמודי. ועמד אלצראדק מסתדירא וקואעדהם ואותאדהם ואטנאבהם: והחנים. ואלנאזלין בין ידי אלמסכן שרקא בין ידי כ̇בא אלמחצ̇ר מן אלשרק מוסי והרון ובניה חאפט̇ין מחפט̇ אלמקדס למחפט̇ בני אסרא׳ ואלאג̇נבי אלמתקדם יקתל: כל. ג̇מיע מעדודי

מאיה וכמסין: כל. גמיע אלמעדודין לסבט ראובן מאיה אלף ואחד
וכמסין אלף וארבע מאיה וכמסין לגיושהם ותאניא ירחלו: ונסע. ויּרחל
כבא אלמחצר עסכר אללּיואניין פי מא בין אלעסאכר כמא ינזלו כדאך
ירחלו כל סבט פי מכאנה למראכזהם: דגל. מרכז עסכר אפרים
לגיושהם גרבא ושריף לבני אפרי׳ אלישמע בן עמיהוד: וגישה ועדדהם
20 ארבעין אלפא וכמס מאיה: ועליו. ואמאמה סבט מנשה ושריף לבני
מנשה גמליאל בן פדה צור וגישה ועדדהם אתנין ותלתין אלף ומאיתין:
וממה: וסבט בנימין ושריף לבני בנימין אבידן בן גדעני: וגישה
ועדדהם כמסה ותלתין אלף וארבע מאיה: כל. גמיע אלמעדודין
לסבט אפרים מאיה אלף ותמניה אלאף ומאיה לגשיוהם ותאלתא ירחלו:
25 דגל. מרכז עסכר דן שמאלא לגיושהם ושריף לבני דן אחיעזר בן
עמישדי: וגישה ועדדהם אתנין וסתין אלף וסבע מאיה: והחנים.
ואלנאזלין אמאמה סבט אשר ושריף לבני אשר פגעיאל בן עכרן:
וגישה ועדדהם אחד וארבעין אלף וכמס מאיה: וממה. וסבט נפתלי
30 ושרי׳ לבני נפתלי אחירע בן עינן: וגישה ועדדהם תלתה וכמסין אלף
וארבע מאיה: כל. גמיע אלמעדודין לסבט דן מאיה אלף וסבעה
וכמסין אלף וסת מאיה פי אלאכר ירחלו למראכזהם: אלה. הדה
מעדודי בני אסר׳ לבית אבאיהם גמיע מעדודי אלעסאכר לגיושהם סת
מאיה אלפא ותלתה אלאף וכמס מאיה וכמסין: והלוים. ואללּיואניין
לם ינעדו פי מא בין בני אסרא׳ כמא אמר אללה מוסי: ויעשו. וצנעו
בני אסרא׳ כמא אמר אללה מוסי כדאך נזלו למראכזהם וכדאך רחלו
כל סבט לעשאירה לבית אבאיה:

3 ואלה. והדא שרח תאליד הרון ומוסי פי יום כאטב אללה מוסי
פי טור סיני: ואלה. והדה אסמא בני הרון אלבכר נדב ואביהו אלעזר
ואיתמר: אלה. והדה אסמא בני הרון אלאימה אלממסוחין אלדי
כמל ואגבהם ללאמאמה: וימת. ומאת נדב ואביהוא בין ידי אללה פי
תקריבהם נאר אגנביה בין ידי אללה פי בריה סיני ובנין לם יכונו להם
5 פאם אלעזר ואיתמר בחצרה הרון אביהם: וידבר. וכלם אללה מוסי
תכלימא: הקרב. קדם סבט לוי ואוקפה בין ידי הרון אלאמאם
ויכדמוה: ושמרו. ויחפטו מחפטה ומחפט גמיע אלגמאעה בחצרה
כבא אלמחצר ליכדם כדמה אלמסכן: ושמרו. ויחפטו גמיע אניה
כבא אלמחצר ומחפט בני אסרא׳ ליכדם כדמה אלמסכן: ונתתה.
ותעטי אללּיואניין להרון ולבניה פהם [מסלמון מעטון הם] לי [לה]
10 מן בני אסרא׳: ואת. והרון ובניה תעד ויחפטו אמאמתהם ואלאגנבי

מאיה: לבני יוסף לבני אפרים עדדהם ארבעין אלפא וכמס מאיה:
35 לבני מנשה. עדדהם אתנין ותלתין אלפא ומאיתין: לבני בנימן. עדדהם
כמסה ותלתין אלף וארבע מאיה: לבני דן. עדדהם אתנין וסתין אלפא
40 וסבע מאיה: לבני אשר: עדדהם אחד וארבעין אלפא וכמס מאיה:
מן נפתלי תלת וכמסין אלפא וארבע מאיה: אלה. הדה אלמעדודין
אלדי עד מוסי והרון ואשראף אסר׳ אתני עשר רגל ואחד לבית אבאיה
45 כאנו: ויהיו. פכאנו גמיע מעדודי בני אסרא׳ לביות אבאיהם מן אבן
כ׳ סנה וצאעדא כל כארג אלגיש מן אסרא׳: ויהיו: פכאנו גמיע
אלמעדודין סת מאיה אלף ותלתה אלאף וכמס מאיה וכמסין: והלוים.
ואללויאנין לביות אבאיהם לם יעדו מעהם: וידבר. פכלם אללה מוסי
קאילא: אך. אמא סבט לוי לא תעד וגמלתהם לא תרפע פי מא בין
50 בני אסרא׳: ואתה. ואנת וכל אללויאניין עלי מסכן אלשהאדה ועלי
גמיע אניתה ועלי גמיע אלדי לה הם יחמלו אלמסכן וגמיע אניתהם
והם יכדמוה וחואלי אלמסכן ינזלו: ובנסע. ופי רחיל אלמסכן ינזלוה
אללויאנין ופי נזול אלמסכן יקימוה אללויאנ׳ ואלאגנבי אלמתקדם
יקתל: וחנו. וינזלו בני אסרא׳ סבט עלי עסכרה וסבט עלי מרכזה
לגיושהם: והלוים. ואללויאניין ינזלו מסתדירא למסכן אלשהאדה ולא יכון
סכט עלי גמאעה בני אסרא׳ ויחפטו אללויאניין מחפט מסכן אלשהאדה:
ויעשו. וצנעו בני אסרא׳ כגמיע מא אמר אללה מוסי כדאך צנעו:
2 וידבר. וכלם אללה למוסי ולהרון קאילא: איש. כל סבט עלי
מרכזה בעלאמאת לביות אבאיהם ינזלו בני אסרא׳ מן חדאה מסתדירא
למסכן אלשהאדה ינזלו: והחנים. ואלנאזלין פי גהה אלשרק מרכז
סבט יהודה לגיושהם ושריף בני יהודה נחשון אבן עמינדב: וגישה
5 ועדדהם ארבעה וסבעין אלפא וסת מאיה: והחנים. ואלנאזלין אמאמה
סבט יששכר ושריף בני יששכר נתנאל בן צוער: וגישה ועדדהם
ארבעה וכמסין אלפא וארבע מאיה: מטה. סבט זבולן ושריף לבני
זבולן אליאב בן חלון: וגישה ועדדהם סבעה וכמסין אלפא וארבע
מאיה: כל. גמיע אלמעדודין לעסכר יהודה מאיה אלף ותמנין אלף
10 וסת אלאף וארבע מאיה לגיושהם אולא ירחלו: דגל. מרכז (סבט)
עסכר ראובן פי אלגנוב לגיושהם ושריף לבני ראובן אליצור בן שדיאור:
וגישה ועדדהם סתה וארבעין אלף וכמס מאיה: והחונים. ואלנאזלין
אמאמה סבט שמעון ושריף לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי: וגישה
ועדדהם תסעה וכמסין אלף ותלת מאיה: ומטה. וסבט גד ושריף
15 לבני גד אליסף בן רעואל: וגישה ועדדהם כמסה וארבעין אלף וסת

פרשה במדבר.

1 וידבר. פכלם אללה מוסי פי בריה̈ סיני פי כבא אלמחצ̇ר פי
ואחד מן אלשה̇ר אלת̇אני פי אלסנה̈ אלת̇אניה̈ לכ̇רוג̇הם מן בלד מצר
קאילא: שאו. ארפעא ג̇מלה̈ ג̇מאעה̈ בני אסראיל לעשאירהם לביות
אבאיהם באהצא אסמא כל ד̇כר לג̇מאג̇מהם מן אבן כ׳ סנה̈ וצאעדא
כל כ̇ארג̇ אלג̇יש מן אסרא׳ תעדוהם לג̇יושהם אנת והרון: ואתכם.
5 ומעכם יכון רג̇ל רג̇ל מן סבט רג̇ל רייס לבית אבאיה הו: ואלה. והד̇ה
אסמא אלרג̇אל אלד̇ין יקפו מעכם מן ראובן אליצור אבן שדיאור: ומן
שמעון שלומיאל אבן צורישדי: ומן יהודה נחשון בן עמינדב: ומן
10 יששכר נתנאל בן צוער: ומן זבולון אליאב בן חלון: מן אולאד יוסף
מן אפרים אלישמע בן עמיהוד: מן מנשה גמליאל בן פדהצור: מן
בנימין אבידן בן גדעני: ומן דן אחיעזר בן עמישדי: ומן אשר פגעיאל
15 בן עכרן: ומן גד אליסף בן דעואל: ומן נפתלי אחירע בן עינן: אלה.
הד̇ה דעאה̈ אלג̇מאעה̈ אשראף אסבאט אבאיהם רווס אלוף אסרא׳
הם: ויקח. ואכ̇ד̇ מוסי והרון אלרג̇אל האולי אלד̇י שרחו באסמא:
ואת. וג̇מיע אלג̇מאעה̈ ג̇וקו פי ואחד מן אלשה̇ר אלב׳ [פתנאסבו] עלי
עשאירהם לביות אבאיהם באחצא אסמא מן אבן עשרין סנה̈ וצאעדא
לג̇מאג̇מהם: כאשר. כמא אמר אללה מוסי ועדהם פי בריה̈ סיני:
20 ויהיו. פכאנו בני ראובן בכר אסרא׳ תאלידהם לעשאירהם לביות
אבאיהם באחצא אסמא לג̇מאג̇ כל ד̇כר מן אבן כ׳ סנה̈ וצאעדא כל
כ̇ארג̇ אלי אלג̇יש: פקדיהם. עדדהם לסבט ראובן סתה̈ וארבעין
אלפא וכ̇מס מאיה̈: לבני. לבני שמעון תאלידהם לעשאירהם לביות
אביאהם עדדה באחצא אסמא לג̇מאג̇מהם כל ד̇כר מן אבן כ׳ סנה̈
וצאעדא כל כ̇ארג̇ אלי אלג̇יש: פקו׳. עדדהם לסבט שמעון תסעה̈
25 וכ̇מסין אלפא ות̇לת̇ מאיה̈: לבני גד תא׳ עדדהם לסבט גד כ̇מסה̈
וארבעין אלפא וסת מאיה̈ וכ̇מסין: לבני יהודה תא׳ עדדהם ארבעה̈
וסבעין אלפא וסת מאיה̈: לבני יששכר תא׳ עדדהם ארבעה̈ וכ̇מסין
30 אלפא וארבע מאיה̈: לבני זבולון עדדהם סבעה̈ וכ̇מסין אלפא וארבע

יפתך אבדא: והיה. ותכון אלצ̇יעה̈ פי כ̇רוג̇ה פי אלאטלאק קדסא
ללה כצ̇יעה̈ אלצואפי ללאמאם תכון חוזה: ואם. ואן מן צ̇יעה̈ משתראה
אלד̇י לים מן צ̇יעה̈ חוזה יקדם ללה: ויחסב לה אלאמאם תקסיט
אלקימה̈ אלי סנה̈ אלאטלאק ויכון אלקימה̈ פי ד̇לך אליום קדסא ללה:
בשנת. פי סנה̈ אלאטלאק תרג̇ע אלצ̇יעה̈ ללד̇י אשתראהא מן ענדה
25 ללד̇י לה חוז אלארץ̇: וכל. וכל קימתך תכון במת̇קאל אלקדם עשרין
דאנק יכון אלמת̇קאל: אך. אמא בכר אלד̇י יבכר ללה מן אלבהאים
לא יקדסה רג̇ל מן בקר מן ג̇נם ללה הו: ואם. ואן מן בהימה̈ נג̇סה̈
פיפדא בקימתה פיזיד כ̇מסה עליה ואן לם יפתך פיבאע בקימתה: אך.
אמא כל צאף̇ אלד̇י יג̇עלה אלאנסאן ללה מן כל אלד̇י לה מן אנסאן
ובהימה̈ ומן צ̇יעה̈ חוזה לא יבאע ולא יפתך כל צאף̇ כ̇אם אלאקדאס
הו ללה: כל. כל צאף̇ אלד̇י [יסתחק אלתלאף̇] מן אלאנסאן לא יפדא
30 קתל יקתל: וכל. וג̇מיע עשור אלארץ̇ מן חב אלארץ̇ מן ת̇מר אלשג̇ר
ללה הו קדסא ללה: ואם. ואן פכה רג̇ל מן עשורה כ̇מסה יזיד עליה:
וכל. וכל עשר בקר וג̇נם כל מא יעבר תחת אלקצ̇יב אלעאשר יכון
קדסא ללה: לא. לא יפחץ̇ בין ג̇יד ורדי ולא יבדלה ואן תבדיל
יבדלה פיכון הו ובדלה יכון קדסא לא יפתך: אלה. הד̇ה אלוצאיא
אלד̇י אמר אללה מוסי אלי בני אסראי׳ פי טור סיני:

תתרך מנהם ותסתופי עטלהא פי וחשתהא מנהם והם יסתופו דׄנובהם [אז זהדו] פי אחכאמי זהדו ורסומי קלת נפוסהם: ואף. ואיצׄא [מע הדׄה אלאמור] פי כונהם פי בלד אעדאיהם לא אזהדהם ולא אקלאהם לאפניהם ואבטל עהדי מעהם אנא אללה רבהם: וזכרתי. ואדׄכר להם עהד אלאול אלדׄי אכׄרגׄתהם מן בלד מצר בחצׄרה אלאמם לאכון להם אלהא אנא אללה: אלה. הדׄה אלרסום ואלאחכאם ואלדלאיל אלדׄי גׄעל אללה בינה ובין בני אסראי' פי טור סיני ביד מוסי:

27 וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם בני אסראי' וקול להם אי רגׄל ביין נדׄרא בקימתך נפוס ללה: והיה. ויכון קימתך אלדׄכר מן אבן עשרין סנה ואלי אבן סתין סנה ויכון קימתך כׄמסין מתׄקאל פצׄה במתׄקאל אלקדס: ואם. ואן אנתׄי הי פיכון קימתך תׄלתׄין מתׄקאל: ואם. ואן מן אבן כׄמס סנין ואלי אבן עשרין סנה ויכון קימתך אלדׄכר עשרין מתׄקאלא ואלאנתׄי עשרה מתׄאקיל: ואם. ואן מן אבן שהר ואלי אבן כׄמס סנין ויכון קימתך אלדׄכר כׄמסה מתׄאקיל פצׄה וללאנתׄי קימתך תׄלתׄ מתׄקאל פצׄה: ואם. ואן מן אבן סתין סנה וצאעדא אן כאן דׄכר ויכון קימתך כׄמסה עשר מתׄקאלא ואלאנתׄי עשרה מתׄאקיל: ואם. ואן כאן מהינא מן קימתך פיוקפה בין ידי אלאמאם ויקומה אלאמאם עלי קדר מא תנאל יד אלנאדׄר יקומה אלאמאם: ואם. ואן בהימה אלדׄי יקרבו מנהא קרבאנא ללה כל מא יגׄעל מנה ללה יכון קדסא: לא. לא יבדלה ולא יגׄירה גׄיד ברדי ולא רדי בגׄיד פאן גׄיר בהימה בבהימה פיכון הו ובדילה יכון קדסא: ואם. ואן כל בהימה נגׄסה אלדׄי לא יקרבו מנהא קרבאנא ללה ויוקף אלבהימה בין ידי אלאמאם: והעריך. ויקום אלאמאם איאהא בין גׄיד ובין רדי כקימה אלאמאם כדׄאך יכון: ואם. ואן פכאך יפתכהא פיזיד אלכׄמס עלי אלקימה: ואיש. ורגׄל אדׄ יקדס ביתה קדסא ללה יקומה אלאמאם בין גׄיד ובין רדי כאלדׄי יקומה אלאמאם כדׄאך יתׄבת: ואן אלמקדס יפתך ביתה יזיד כׄמסה עלי פצׄה קימתה עליה ויציר לה: ואם. ואן מן ציאע חוזה יקדס רגׄלא ללה פיכון קימתך בחסב בדׄרה בדׄר כר שעיר בכׄמסין מתׄקאל פצׄה: אם. אן מן סנה אלאטלאק יקדס ציעתה [פאלקימה תׄאבתה בחאלהא: ואם. ואן אקדסהא בעד סנה אלאטלאק] פיחסב לה אלאמאם אלפצׄה עלי קדר אלסנין אלבאקיה אלי סנה אלאטלאק וינקץ מן אלקימה: ואם. ואן פכאך יפך אלציעה אלמקדסה ויזיד כׄמס פצׄה קימתה עליה ויתׄבת לה: ואם. ואן לם יפתך אלציעה ואם באע אלציעה לרגׄל אכׄר לא

אקתדאר עזכם ואגעל סמאכם כאלחדיד וארצ'כם כאלנחאס: ותם.
20 ויפנא לפארג קואכם ולא תעטי ארצ'כם אדאהא ושגר אלארץ' לא
יכרג תמרה: ואם. ואן סרתם מעי לגאגא ולא תשאו אן תקבלו מני
פאזיד עליכם צ'רבה סבעה כלטאיאכם: והשלחתי. ואטלק פיכם וחוש
אלצחרא ותתכל מנכם ותקטע בהאימכם ותקלל עדדכם ותתוחש
טרקכם: ואם. ואן בהדה לא תתאדבו לי ותסירון מעי לגאגא:
והלכתי. אסיר אנא איצ'א מעכם פי אללגאג וצ'רבתכם איצ'א אנא
25 סבע עלי לטאיאכם: והבאתי. ואתי עליכם סיף מנתקמה נקמה עהד
ותנצ'מון אלי קראכם ואבעת אלובא פי מא בינכם ותסלמון ביד אלעדו:
בשברי: ענד כסרי לכם מסעד אלטעאם ויכבזו עשרה מן אלנסא
כבזכם פי תנור ואחד וירדו כבזכם פי אלמיזאן ותאכלון ולא תשבעון:
ואם. ואן בהדה לא תקבלון מני ותסירון מעי פי אללגאג: והלכתי.
ואסיר אנא מעכם בעקובה אללגאג ואדבתכם איצ'א אנא סבע עלי
כטאיאכם: ואכלתם. ותאכלון לחום בניכם ולחום בנאתכם תאכלו:
30 והשמדתי. ואנפד ביעכם ואקטע אנדאדכם ואגעל אגסאדכם עלי
אגסאד טואגיתכם ותקלאכם נפסי: ונתתי. ואגעל קראכם כראבא
ואוחש מקאדסכם ולא אקבל ולא ארצ'א קראבינכם: והשמתי. ואוחש
אנא אלארץ' ויסתוחשו עליהא אעדאיכם אלמקימין פיהא: ואתכם.
ואבדדכם פי מא בין אלאמם ואגרד וראכם באלסיף ותציר ארצ'כם
וחשה וקראכם תציר כראבא: אז. חיניד תסתופי אלארץ' עטלהא טול
איאם וחשתהא ואנתם פי בלאד אעדאיכם חיניד תעטל אלארץ'
35 ותסתופי בעטלהא: כל. טול איאם [וחשתהא אן תתעטל כמא לם
תעטלוהא פי עטלתכם פי מקאמכם בהא]: והנשארים. ואלבאקון
מנכם אגעל אלגבן פי קלובהם פי בלד אעדאיהם ויכלבהם צות ורקה
מנדפעה ויהרבו כאלהרב מן אלסיף ויקעו ולים כאלב: וכשלו. ויעתרו
רגל באכאה מן קבל אלסיף ולים כאלב ולא תכון לכם תבאת
בין ידי אעדאיכם: [ואבדתם. ויביד מנכם פי מא בין אלאמאם ויפניכם
בלד אעדאיכם]: והנשארים. ואלבאקון מנכם יכסעון בדנובהם פי
40 בלאד אעדאיכם ואיצ'א בדנוב אבאיהם מעהם יכסעון: והתודו. ויקרו
בדנובהם ודנוב אבאיהם בנכתהם אלדי נכתו בי ואיצ'א אלדי סארו
מעי לגאגע: אף. איצ'א אנא אסיר מעהם פי אללגאג ואדכלהם פי
בלאד אעדאיהם או חיניד ינהזם קלבהם אלאקלף וחיניד יסתופו
דנובהם: וזכרתי. ואדכר עהדי מע יעקוב ואיצ'א עהדי מע יצחק
ואיצ'א עהדי מע אברהים אדכר ואלארץ' אדכר: והארץ. ואלארץ'

פיחסב מע משתריה מן סנה̈ ביעה לה אלי סנה̈ אלאטלאק ויכון פצ̇ה̈ ביעה באחצא סנין כאיאם אג̇יר יכון ענדה: [אם. פאן בקי מן אלסנין כת̇יר פעלא קדרהא ירד פכאכה מג̇סובא מן ת̇מן שראה]: ואם. ואן קליל תבקא פי אלסנין אלי סנה̈ אלאטלאק פיחסב לה עלי קדר סנינה ירג̇ע פכאכה: כשכיר. כאג̇יר סנה̈ בסנה̈ יכון מעה לא יסתולי באקמא בחצ̇רתך: [ואן לם יפך בהד̇ה אלאמור פיכ̇רג̇ פי סנה̈ אלאטלאק הו ובניה מעה]: כי. אן לי בני אסראיל עבידא עבידי הם אלד̇י אכ̇רג̇תהם
26 מן בלד מצר אנא אללה רבכם: לא. לא תצנעו לכם אות̇אנא ומנחותא ונצבה̈ לא תקימו לכם וחג̇ר מזכ̇רפא לא תג̇עלו פי ארצ̇כם לתסג̇דו עליהא אני אנא אללה רבכם ואחד: את. סבותי תחפט̇ו ומקדסי תכ̇אפו אנא אללה: אג̇אזיכם כ̇ירא:

פרש.

אם. אן פי רסומי תסירו ואן פראיצ̇י תחפט̇ו ותעמלו בהא: ונתתי. ואג̇על אמטארכם פי אוקאתהא ותעטי אלארץ̇ אדאהא ושג̇ר אלצחרא יעטי ת̇מרה: והשיג. וידרך לכם אלדוס אלקטאף ואלקטאף ידרך אלבד̇אר ותאכלון טעאמכם ללשבע ותקימון ואת̇קין פי בלדכם: ונתתי. ואג̇על סלאם פי אלארץ̇ ותנצ̇ג̇עון וליס מזעג̇ ואבטל וחש רדי מן אלארץ̇ וסיף לא יעבר פי ארצ̇כם: ורדפתם. ותכלבון אעדאיכם ויקעו בין ידיכם באלסיף: ורדפו. ויכלבו מנכם כ̇מסה̈ מאיה̈ ומאיה̈ מנכם רבוה̈ יכלבו ויקעו אעדאיכם בין ידיכם באלסיף: ופניתי. ואקבל אליכם ואת̇מרכם ואכ̇ת̇רכם ואת̇בת עהדי מעכם: ואכלתם. ותאכלון עתיק מעתק ועתיק מן קבל אלג̇דיד תכ̇רג̇ו: ונתתי. ואג̇על מסכני פי מא בינכם ולא תקלאכם נפסי: והתהלכתי. ואסיר נורי פי מא בינכם ואכון לכם אלהא ואנתם תכונו לי אמה̈: אני. אנא אללה רבכם אלד̇י אכ̇רג̇תכם מן בלד מצר מן אן תכונו להם עבידא וכסרת קראבים אצרכם וסירתכם אחראר: ואם. ואן לם תקבלון מני ולא תצנעו ג̇מיע אלפראיצ̇ הד̇ה: ואם. ואן פי רסומי תזהדו ואן אחכאמי תקלא נפוסכם אן לא תצנעו ג̇מיע וצאיאי לתבטילכם עהדי: אף. איצ̇א אנא אצנע הד̇ה בכם [הד̇ה אלעקובאת פאוכל בכם עלי סרעה̈ מן חמי אלסל ואלחארה̈] מפניה̈ אלעיון ומדיבה̈ אלנפס ותזרעון לפארג̇ זרעכם ויאכלה אעדאיכם: ונתתי. ואחל ג̇צ̇בי בכם ותנצדמון בין ידי אעדאיכם ויסתולו בכם באג̇צ̇יכם ותנהזמון וליס כאלב לכם: ואם. ואן אלי הד̇ה לא תקבלון מני ואזידכם תאדיבא סבעה̈ עלי כ̇טאיאכם: ושברתי. ואכסר

ואצ̇יאף אנתם . . . . : ובכל. ופי ג̇מיע בלד חוזכם ולאיה̈ תג̇עלו ללארץ̇: . . . . תמאהן אכ̇וך ובאע מן חוזה וג̇א וליה אלקריב אליה ותולא ביע אכ̇יה: ואיש. ורג̇ל אד̇ לא יכון לה ולי ותנאל ידה ויג̇ד מקדאר פכאכה: וחשב. פיחסב סנין ביעה וירד אלפאצ̇ל ללרג̇ל אלד̇י באעה וירג̇ע אלי חוזה: ואם: ואן לם תנאל ידה מקדאר אלרד לה פיכון ביעה פי יד משתריה אלי סנה̈ אלאטלאק וירג̇ע אלי חוזה: ואיש: ורג̇ל אד̇ יביע בית מסכן קריה̈ סור פיכון פכאכה אלי כמאל סנה̈ ביעה [אלי אן כמל סנה̈] תכון פכאכה: ואם. ואן לם ינפד̇ אלי כמאל לה סנה̈ צחיחה̈ פית̇בת אלבית אלד̇י פי אלקריה̈ אלד̇י להא סור בתאתא ללמשתרי לה לאג̇יאלה לא יכ̇רג̇ פי אלאטלאק: ובתי. וביות [אלארבאץ̇] אלד̇י לים להם סור מע צ̇יעה̈ אלארץ̇ יחסב פכאך תכון לה ופי אלטלאק יכ̇רג̇: וערי. וקרי אללויאניין ביות קרי חוזהם [יפתכוהא] אלדהר תכון להם: ואשר. ואלד̇י יפתך מן אללויאניין ויכ̇רג̇ ביע אלבית וקריה̈ חוזה פי אלאטלאק אן בית קרי אללויאניין הי חוזהם פי מא בין בני אסרא׳: ושדה. וצ̇יעה̈ פנא קראהם לא יבאע אן חוז אלדהר הו להם: וכי. ואד̇א תמאהן אכ̇יך ומאלת ידה מעך פאשדד בה גריב וצ̇יף ויחיא מעך: אל. לא תאכ̇ד̇ מנה עינה̈ ורבא וכ̇ף רבך ויחיא אכ̇וך מעך: את. ופצ̇תך לא תעטיה בעינה̈ וברבא לא תעטי טעאמך: אני. אנא אללה רבכם אלד̇י אכ̇רג̇תכם מן בלד מצר לאעטי לכם בלד כנעאן לאכון לכם אלהא: וכי. ואד̇א תמאהן אכ̇יך מעך ואנבאע לך לא תסתכ̇דם בה כ̇דמה̈ אלעביד: כשכיר. כאג̇יר כצ̇יף יכון ענדך ואלי סנה̈ אלאטלאק יכ̇דם מעך: ויצא. ויכ̇רג̇ מן ענדך הו ובניה מעה וירג̇ע אלי עשירתה ואלי חוז אבאה ירג̇ע: כי. אן עבידי הם אלד̇י אכ̇רג̇תהם מן בלד מצר לא יבאעו ביע אלעביד: לא. לא תסתולי עליה באקמא וכ̇ף רבך: ועבדך. ועבדך ואמתך אלד̇י יכונו לך מן אלאמם אלד̇י חואליכם מנהם תקתנו עביד ואמא: וגם: ואיצ̇א מן אולאד אלאצ̇יאף אלסאכנין מעכם מנהם תשתרו ומן עשאירהם אלד̇י מעכם אללד̇ין ולדו פי בלדכם ויכון לכם חוזא: וחתנחלתם. ותנחלוהם לבניכם בעדכם ארת̇ חוזא לדהר בהם תסתכ̇דמו ואמא אכ̇ותכם בני אסרא׳ רג̇ל באכ̇יה לא תסתולי עליה באקמא: וכי. ואד̇ תנאל יד גריב וצ̇יף מעך ותמאהן אכ̇וך מעה ואנבאע לגריב צ̇יף ענדך [או לאצל] עשירה̈ גריב: אחרי. בעד אנבאע פכאכא תכון לה ואחד מן אכ̇ותה יפתכה: או. או עמה או אבן עמה יפתכה או מן נסיבה מן עשירתה יפתכה או תנאל ידה וינפך: וחשב.

ואכרג'ו [אלשאתם] אלי כארג' אלעסכר ורג'מוה באלחג'ארה ובני אסרא׳ צנעו כמא אמר אללה מוסי:

פרשה.

25 וידבר. וכלם אללה מוסי פי טור סיני קאילא: דבר. מר בני אסרא׳ וקול להם אדא דכ'לתם אלי אלבלד אלדי אנא מעטי לכם פעטלו אלארץ' עטלה ללה: שש. סת סנין תזרע ציעתך וסת סנין תכסח כרמך ותג'מע גלאתהא: ובשנה. ופי אלסנה אלסאבעה סבת עטלה תכון ללארץ' סבת ללה ציעתך לא תזרע וכרמך לא [תרפק]: את. [וכלף] חצאדך לא תחצדה וענב [פראדך] לא תקטפה סנה עטלה תכון ללארץ': והיתה. ותכון עטלה אלארץ' לכם למאכלא לך ולעבדך ולאמתך ולאג'ירך ולציפך אלסאכנין מעך: ולבהמתך. ולבהימתך וללוחש אלדי פי בלדך תכון ג'מיע גלאתהא ללאכל: וספרת. ותחצי לך ז׳ סבות סנין סבע סנין ז׳ מראת פיציר לך ז׳ סבות אלסנין תסעה וארבעין סנה: והעברת. ותג'יז בוק אלתג'ליב פי אלשהר אלסאבע פי עאשר מן אלשהר פי יום אלגפראן תג'יזו בוק פי ג'מיע בלדכם: וקדשתם. ותקדסו סנה אלכמסין סנה ותדעון [בעתק] פי אלארץ' לג'מיע סכאנהא אטלאק הי תכון לכם ותרג'עון רג'ל אלי חוזה ורג'ל אלי עשירתה תרג'עו: יובל. אטלאק הי סנה אלכמסין סנה תכון לכם לא תזרעו ולא תחצדו [כלפהא] ולא תקטפו [פראדהא]: כי. אן אטלאק הי קדס תכון לכם מן אלצחרא תאכלו גלתהא: בשנת. פי סנה אלאטלאק הדה תרג'עו רג'ל אלי חוזה: ואדא בעת ביעא לצאחבך או אשתרי מן יד צאחבך לא תגבנו רג'ל אכ'יה: במספר. באחצא סנין בעד . . . . אטלאק תשתרי מן צאחבך באחצא סני אלגלאת יביעך הו: לפי. בחסב כת'רה אלסנין תכת'ר ת'מנה ובחסב קלה אלסנין תקלל ת'מנה אן אחצא גלאת הו באע לך: ולא תגבנו אמר צאחבה וכ'ף מן רבך אני אנא אללה רבכם: ועשיתם. ואצנעו רסומי ואחכאמי תחפטו ואעמלו בהא וקימו עלי אלארץ' ואת'קין: ונתנה. ותעטיכם אלארץ' ת'מרהא ותאכלון ללשבע ותקימו ואת'קין עליהא: וכי. ואדא תקולון מא נאכל פי אלסנה אלסאבעה הודא לא נזרע ולא נג'מע גלאתנא: וצויתי: פאמר ברכתי לכם פי אלסנה אלסאדסה [ותכפיכם] גלאתהא לת'לת' סנין: וזרעתם. ותזרעון אלסנה אלת'אמנה ותאכלון מן גלתהא עתיקא אלי אלסנה אלתאסעה אלי מג'י גלתהא תאכלו עתיקא: והארץ. ואלארץ' לא . . . . אן לי אלארץ' אן גרבא

ותפרחו בין ידי אללה רבכם ז׳ איאם: וחגתם. ותחגוה חגא ללה ז׳
איאם פי אלסנה רסם אלדהר לאגיאלכם פי אלשהר אלז׳ תחגוה:
בסכות. פי אלמטאל תקימו ז׳ איאם כל צריח פי אסרא׳ יקימו פי
אלמטאל: למען. לכי יעלמו אגיאלכם אן פי אלמטאל אגלסת בני
אסרא׳ פי כרוגי איאהם מן בלד מצר אנא אללה רבכם: וידבר.
[פכאטב] מוסי [לבני אסראיל באעיאד אללה]:
24 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: צו. מר בני אסראיל ויאכדו
לך דהן זית צאפי מדקוק ללאצאה לתסרג בה אלסרג דאימא:
מחוץ: מן כארג אלסגף אלשהאדה פי כבא אלמחצר ינצדה הרון מן
אלעשי אלי אלגדאה בין ידי אללה דאימא רסם אלדהר לאגיאלכם:
על. עלי אלמנארה אלטאהרה ינצד אלסרג בין ידי אללה דאימא:
5 ולקחת: ותאכד סמד ותכבזהא אתנתי עשר גרדקה עשרין תכון
אלגרדקה אלואחדה: ושמת. ותצירהא [צפין סתה פי כל צף] עלי
אלמאידה אלטאהרה בין ידי אללה: ונתת. ותגעל עלי [כל צף] לבאן
דכי [וליכן ען אלכבז פיהא] קרבאנא ללה: ביום: פי יום אלסבת פי
יום אלסבת ינצדה בין ידי אללה דאימא מן בני אסרא׳ עהד אלדהר:
והיתה. ותכון להרון ולבניה ויאכלוהא פי מוצע מקדס אד כואץ
10 אלאקדאס הו לה מן קראבין אללה רסם אלדהר: ויצא. פכרג
בן אמראה אסראיליה והו אבן רגל מצרי פי מא בין בני אסרא׳
ותכאצמו פי אלעסכר אבן אלאסראיליה ואלרגל אלאסראילי: ויקב.
פסב אבן אלאמראה אלאסראיליה אלאסם [ושתמה] פגאבוה אלי
מוסי ואסם אמה שלמית אבנה דברי מן סבט דן: ויניחהו. פתרכוה
פי אלחבס ליבין להם [אלקול ען] אמר אללה: וידבר. פכלם אללה
מוסי תכלימא: הוצא. אכרג [אלשאתם] אלי כארג אלעסכר ויסנדו
גמיע אלסאמעין אידיהם עלי ראסה וירגמוה גמיע אלגמאעה: ואל.
15 ולבני אסרא׳ תכאטב קאילא אי רגל [שאתם רבה] פקד חמל וזרה:
ונקב. [ומן סב] אסם אללה קתל יקתל רגם ירגמוה גמיע אלגמאעה
כאלגריב כאלצריח [סוא איאהמא סב] אלאסם יקתל: [ואי אנסאן קתל
אחדא מן נפוס אלנאס] קתל יקתל: ומכה. ומן קתל נפס בהימה
יסלם מתלהא נפס בדל נפס: ואיש. ואי רגל געל עיב פי צאחבה כמא
20 עמל כדי יעמל בה: שבר. כסר בדל כסר עין בדל עין סן בדל סן
כמא יגעל עיב פי אנסאן כדאך יגעל פיה: ומכה. ומן קתל בהימה
יסלמהא ומן קתל אנסאן יקתל: משפט. חכם ואחד יכון לכם כאלגריב
כאלצריח יכון אני אנא אללה רבכם: וידבר. פאמר מוסי בני אסרא׳

מע אלכ̇בז סבעה̈ כבאש צחאחא בני סנה̈ ורת̇א מן אלבקר ואחדא
וכבשין יכונו צעידה̈ ללה והדיתהם ומזאג̇הם קרבאנא מקבולא מרציא
ללה: ועשיתם. ותצנעון עתודא מן אלמעז ואחדא ללד̇כוה̈ וכ̇רופין
20 בני סנה̈ לד̇בח אלסלאמה̈: והניף. ויחרכהם אלאמאם מע כ̇בז אלבכור
תחריכא בין ידי אללה עלי אלכ̇רופין קדסא יכונו ללה ללאמאם:
וקראתם. [וסמו] פי ד̇את הד̇א אליום מסמי קדס יכון לכם כל צנאעה̈
מכסב לא תצנעו רסם אלדהר פי ג̇מיע מסאכנכם לאג̇יאלכם: ובקצרכם.
ואד̇א חצדתם זרע בלדכם לא תסתקצי ג̇הה̈ ציעתך פי חצאדך ולקאט
זרעך לא תלקטה ללצעיף וללג̇ריב תתרכהם אנא אללה רבכם: וידבר.
וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא' קאילא פי אלשהר אלז'
פי ואחד מן אלשהר יכון לכם עטלה̈ (זכר) [ותבויק ג̇לבה̈] (יכון לכם)
25 [ואסמא מקדסא]: כל. כל צנאעה̈ מכסב לא תעמלו וקרבו קרבאנא ללה:
וכלם אללה מוסי תכלימא: אך. אמא פי עאשר מן אלשהר אלז' הד̇א יום
גפראן הוא [אסמא מקדסא] יכון לכם ותעד̇בו אנפסכם ותקרבו קרבאנא
ללה: וכל. וכל צנאעה̈ לא תצנעו פי ד̇את הד̇א אליום אן יום גפראן
הוא (לכם) ליסתגפר ענכם בין ידי אללה רבכם: כי. אן כל אנסאן
30 אלד̇י לא יתענא פי ד̇את הד̇א אליום פינקטע מן קומה: כל. כל
אנסאן אלד̇י יצנע כל צנאעה̈ פי ד̇את הד̇א אליום ואביד ד̇לך אלאנסאן
מן בין קומה: כל. כל צנאעה̈ לא תצנעו רסם אלדהר לאג̇יאלכם פי
ג̇מיע מסאכנכם: שבת. סבת עטלה̈ הי לכם ותעד̇בו אנפסכם פי
תאסע מן אלשהר באלעשי מן אלעשי אלי אלעשי תעטלו עטלתכם:
וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא' קאילא פי
כ̇מסה̈ עשר יום מן אלשהר אלסאבע הד̇א חג̇ אלמט̇אל סבעה̈ איאם
35 [ללה]: ביום. פי אליום אלאול [אסם מקדס] כל צנאעה̈ מכסב לא תצנעו:
שבעת ימים: ז' איאם תקרבו קרבאנא ללה פי אליום אלח' [אסם
מקדס] יכון לכם ותקרבון קרבאנא ללה [ואמכת̇ו פי קדסה] כל צנאעה̈
מכסב לא תצנעו: אלה. הד̇ה אעיאד אללה אלד̇י [יג̇ב תסמוהא
באסמא כ̇אצה̈] לתקרבו קרבאנא ללה צעידה̈ והדיה̈ ד̇בח ומזאג̇ חכם
יום פי יומה: מלבד. מא כ̇לא סבות אללה ומא כ̇לא עטאיאכם ומא
כ̇לא ג̇מיע נד̇ורכם ומא כ̇לא ג̇מיע תברעאתכם אלד̇י תעטוהא ללה:
אך. אמא פי כ̇מסה̈ עשר יום מן אלשהר אלסאבע [פי אואן ג̇מע
ג̇לאת אלארץ̇ תחג̇ו חג̇א ללה סבעה̈ איאם פי אליום אלאול עטלה̈ ופי
40 אליום אלח' עטלה̈: ולקחתם. ותאכ̇ד̇ו לכם פי ד̇לך אליום אלאול
ת̇מר שג̇ר בהי וקלב נכ̇ל ואג̇צאן שג̇ר [עלי צנעה̈ צ̇פר] וג̇רב אלואדי

25 ופי בלדכם לא תצנעו: ומן יד אלאמם לא תקרבו קרבאן רבכם
אלדאים ופיה שי מן הדׄה אלעיוב לאן פסאדהא מעהא עיבהא פיהא
פלא ירתצׄי מנכם: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: שור. תׄור
או שאהׄ או מאעז אדׄ יולד פיקים ז׳ איאם מע אמה ומן אליום אלתׄאמן
פצאעדא ירתצׄי אן יקרב קרבאנא ללה: ושור. ותׄור או שאהׄ איאה
וולדה לא תדׄבחו פי יום ואחד: וכי. ואדׄא דׄבחתם דׄבח סלאמהׄ
30 דאים ללה ללרצׄא ענכם תדׄבחוה: ביום. פי יום ואחד יוכל לא תבקו
מנה אלי אלגדאהׄ אנא אללה אמרת בדׄלך: ושמרתם. ואחפטׄו וצאיאיי
ואעמלו בהא אנא אללה: ולא. ולא תבדׄלו אסם קדסי ואתקדם פי מא
בין בני אסרא׳ אנא אללה מקדסכם: המוציא. אלמכׄרגכם מן בלד
מצר לאכון לכם אלהא אנא אללה אלמעאקב:
23 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם בני אסראיל וקול
להם אעיאד אללה אלדׄי תסמוהא אסמא מקדסהׄ הדׄה הי אעיאדי:
ששת. סת איאם תעמל אלצנאיע ופי אליום אלז׳ סבת עטלהׄ אסם
מקדם כל צנאעהׄ לא תצנעו סבת הי ללה פי גׄמיע מסאכנכם: אלה.
הדׄה אעיאד אללה [אלתי אסמאוהא כׄאצהׄ] אלתי תסמוהא פי
5 אוקאתהא: בחדש. פי אלשהר אלאול פי ארבעהׄ עשר יום מן אלשהר
בין אלגרובין פסחא ללה: ובחמשה. ופי כׄאמס עשר יום מן אלשהר
הדׄא חגׄ אלפטיר ללה סבעהׄ איאם פטיר תאכלו: ביום. פי אליום
אלאול מסמי קדם יכון לכם כל צנאעהׄ מכסב לא תצנעו: והקרבתם.
ותקרבון קרבאנא ללה סבעהׄ איאם פי אליום אלז׳ מסמי קדם כל
צנאעהׄ מכסב לא תצנעו: וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: דבר.
10 מר בני אסרא׳ וקול להם אדׄא דכׄלתם אלי אלבלד אלתי אנא מעטיה
לכם פאחצדו חצאדהא ואתו בגמר אול חצאדכם אלי אלאמאם:
והניף. ויחרך אלגמר בין ידי אללה לרצׄא מנכם מן גד אלסבת יחרכה
אלאמאם: ועשיתם. ותצנעון פי יום תחריככם ללגמר כבשא צחיחא
אבן סנתה צעידהׄ ללה: ומנחתו. והדיתה עשרין סמד מלתׄותׄהׄ בדהן
קרבאנא ללה מקבולא מרצׄיא ומזאגׄה כׄמר רבע קסט: ולחם. וכׄבזא
וסויקא ופריכא לא תאכלו אלי דׄאת הדׄא אליום אלי אן תגׄיבו קרבאן
15 רבכם רסם אלדהר לאגׄיאלכם פי גׄמיע מסאכנכם: וספרתם. ואחצו
לכם מן גד אלעטלהׄ מן יום מגׄיכם בגמר אלתחריך סבע סבות כאמלאת
תכון: עד. אלי גד אלעטלהׄ אלסאבעהׄ תחצו כׄמסין יום ותקרבו
הדיהׄ גדידהׄ ללה: ממושבתיכם. מן מסאכנכם תאתו בכׄבז אלתחריך
רגיפין עשרין סמד תכון כׄמיר תכׄבז בכור ללה: והקרבתם. ותקרבו

22 וידבר. וכלם אללה מוסי קאילא: דבר. כלם הרון ובניה אן
יגאנבו מן אקדאס בני אסראי׳ ולא יבדלו אסם קדסי אלדי הם מקדסין
לי אנה אללה שרפתה: אמר. קול להם לאג׳יאלכם כל רג׳ל אלדי
יתקדם מן גמיע נסלכם אלי אלאקדאס אלדי יקדסוהא בני אסראיל
ונגאסתה עליה פינקטע דלך אלאנסאן מן בין ידי אנא אללה:
אלמעאקב: איש. אי רג׳ל מן נסל הרון והוא אברץ או דאיב פי
אלקדאס לא יאכל אלי אן יטהר ומן דני בכל נגאסה אנסאן או רג׳ל
5 אלדי תכרג מנה מצאגעה אנסאל: או. או רג׳ל אלדי ידנו בכל סאעי
אלדי ינגס מנה או באי אנסאן אלדי ינגס מנה לגמיע נגאסתה: נפש.
אי נפס אלתי תדני בה ותנגס אלי אלמגיב ולא יאכל מן אלקדאס אלא
אן רחץ בדנה באלמא: ובא. פאדא גאבת אלשמס יטהר ובעד דלך
יאכל מן אלאקדאס אד טעאמה הו: נבלה. נבילה ופריסה לא יאכל
ליתנגס בהא אנא אללה אלמעאקב: ושמרו את משמרתי: ויחפטו
מחאפטי ולא יחמלו ענה וזרא פיהלכו פיה אד יתבדלוה אנא אללה
10 מקדסהם: וכל. וכל אגנבי לא יאכל קדם ציף אמאם ואגיר לא יאכל
קדס: וכהן. ואי אמאם אשתרא אנסאן שראא במלאה הו יאכל מנה
ותאליד ביתה הם יאכלו מן טעאמה: ובת. ואבנת אמאם אד תכון
לרג׳ל אגנבי הי מן רפאיע אלאקדאס לא תאכל: ובת. ואבנת אמאם
אד תכון ארמלה ומטלקה ונסל לים להא ותעוד אלי בית אביהא
כצבאיהא מן טעאם אביהא תאכל וכל אגנבי לא יאכל מנה: ואיש.
ואי אנסאן אכל קדסא בסהו פיזיד כמסה עליה ויגעל ללאמאם אלקדם:
15 ולא. ולא יבדלו אקדאס בני אסראי׳ אלדי ירפעו ללה: והשיאו. ויחמלון
ענהא דנובא ואתאמא פי אכלהם אקדאסהם אני אנא אללה מקדסהם:
וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם הרון ובניה וגמיע
בני אסראי׳ ותקול להם אי רג׳ל מן אל אסרא׳ ומן אלסאכן פי אלאסרא׳
אלדי יקרב קרבאנה לגמיע נדורהם וגמיע תברעאתהם אלדי יקרבו
ללה צעידה: לרצנכם. פאלמרתצי מנכם צחיח דכר מן אלבקר מן
20 אלצאן ומן אלמאעז: כל. כל אלדי פיה עיב לא תקרבוה אן לא
לרצא יכון לכם: ואיש. ואי רג׳ל קרב דבח סלאמה ללה לתביין נדר
או תברעא מן אלבקר או מן אלגנם צחיח יכון לרצא כל עיב לא יכון
פיה: עורת. אעורא או מכסורא או מבתורה או דאת תאלול או גרב
או חזאז פלא תקדמוהא ללה ולא תגעלו מנהא עלי אלמדבח ללה:
ותור או שאה גאמזה או מדמגה תברעא תצנעהא ולנדר לא ירתצי:
ומעוך. ואלממרוס ואלמדקוק ואלמנצול ואלמקטוע לא תקרבו ללה

מן אלשעוב לתכונו לי: ואיש. ואי רג̇ל או אמראה̇ כאן פיהם משעוד̇א או ערא̇פא קתל יקתלא באלחג̇ארה̇ ירג̇מוהמא פקד חלת דמאהמא:

פרש.

21 ויאמר. פקאל אללה למוסי מר אלאימה̇ בני הרון וקול להם כל ואחד לא יתנג̇ס בקומה: כי: אלא בנסיבה אלקריב אליה לאמה ולאביה ולאבנה ולאבנתה ולאכ̇יה: ולאחתו. ולאכ̇תה אלבכר אלקריבה̇ אליה אלתי לם תציר לרג̇ל בהא יתנג̇ס: לא. לא יתנג̇ס בכ̇טיר מן קומה ליבד̇לה: לא. לא ינתפו נתפא פי רוסהם וג̇הה̇ ד̇קונהם לא יחלקו ופי אבדאנהם לא יכ̇דשו כ̇דשא: קדשים. מקדסין יכונו לרבהם ולא יבד̇לו אסם רבהם קראבין אללה טעאם אללה הם מקרבין פליכונו מקדסין: אשה. אמראה̇ זאניה̇ ומבד̇לה̇ לא יאכ̇ד̇ו ואמראה̇ מטלקה̇ מן בעלהא לא יאכ̇ד̇ו אנהם מקדסין לרבהם: וקדשתו. וקדסה אן טעאם רבך הו מקרב קדם יכון לך אן קדוס אנא אללה מקדסכם: ובת. ובנת רג̇ל אמאם אד̇ תבד̇לת לתזני אבאהא הי מבד̇לה̇ באלנאר תחרק: והכהן. ואלאמאם אלכביר מן אכ̇ותה אלד̇י יצב עלי ראסה דהן אלמסוחיה̇ ויכמל ואג̇בה ללבס אלת̇יאב ראסה לא ישעת̇ ות̇יאבה לא ימזקהא: ועל. ועלי ג̇מיע אלנפוס אלמאיתה̇ לא ידכ̇ל חתי באביה ואמה לא יתנג̇ס: ומן. ומן אלמקדס לא יכ̇רג̇ ולא יבד̇ל מקדס רבה אן תאג̇ דהן מסח רבה עליה אנא אללה: שרפתה. והוא: והו אמראה̇ בכר יאכ̇ד̇: אלמנה. ארמלה̇ ומטלקה̇ ומבד̇לה̇ וזאניה̇ הד̇ה לא יאכ̇ד̇ אלא בכר מן קומה יאכ̇ד̇ אמראה̇: ולא. ולא יבד̇ל נסלה פי קומה אני אנא אללה מקדסה: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם הרון קאילא אי רג̇ל מן נסלך לאג̇יאלהם אלד̇י יכון פיה עיב לא יתקדם ליקרב קרבאן רבה: כי. אן כל רג̇ל אלד̇י פיה עיב לא יתקדם רג̇ל אעמי או אלזמן או אלאכ̇רם ואלכאמע: או. או רג̇ל אלד̇י יכון פיה כסר רג̇ל או כסר יד: או. או אחדב או אכ̇פש או כתיב פי עינה או ג̇רב או חזאזה̇ או אדר: כל. כל רג̇ל אלד̇י פיה עיב מן נסל הרון אלאמאם לא יתקדם ליקרב קראבין אללה עיב פיה קרבאן רבה לא יתקדם ליקרב: לחם. טעאם רבה מן כ̇אץ̇ אלאקדאס ומן אלאקדאס יאכל: אך. אמא אלי אלסג̇ף לא ידכ̇ל ואלי אלמד̇בח לא יתקדם אד̇ עיב פיה ולא יבד̇ל מקדסי אני אנא אללה מקדסהם: וידבר. פכלם מוסי הרון ובניה וג̇מיע בני אסראיל:

יקתלוה: ושמתי. ואחל אנא גצ̇בי בד̇לך אלרג̇ל ובעשירתה ואקטעה וג̇מיע אלטאגיין וראה ליטג̇י תבע אלצנם מן בין קומהם: והנפש. ואי אנסאן ולא אלי אלמשעודין ואלי אלעראפין ליטג̇י תבעהם ואחל גצ̇בי בד̇לך אלרג̇ל ואקטעה מן בין קומה: והתקדש׳. ותקדסו וכונו מקדסין אני אנא אללה רבכם אלקדוס: ושמרתם. ואחפט̇ו רסומי ואעמלו בהא אנא אללה מקדסכם: כי. אן אי רג̇ל לען אביה ואמה קתל יקתל אביה ואמה לען פקד חל דמה: ואיש. ואי רג̇ל זנא מע זוג̇ה̈ רג̇ל אלד̇י יזני מע זוג̇ה̈ צאחבה קתל יקתל אלזאן ואלזאניה̈: ואיש. ואי רג̇ל צ̇אג̇ע זוג̇ה̈ אביה סואה̈ אביה כשף קתלא יקתלא כלאהמא פקד חלת דמאהמא: ואיש. ואי רג̇ל צ̇אג̇ע כנתה קתלא יקתלא כלאהמא ד̇אהיה̈ צנעא פקד חלת דמאהמא: ואיש. ואי רג̇ל צ̇אג̇ע ד̇כר מצ̇אג̇עה̈ אמראה̈ כריהה̈ עמלו כלאהמא קתלא יקתלא פקד חלת דמאהמא: ואיש. ואי רג̇ל אכ̇ד̇ אמראה̈ ואמהא פאחשה̈ הי באלנאר יחרקו הו והן ולא תג̇על פאחשה̈ פי מא בינכם: ואיש. ואי רג̇ל ג̇על מצ̇אג̇עתה פי בהימה̈ קתל יקתל ואלבהימה̈ תקתלו: ואשה. ואי אמראה̈ תקדמת אלי כל בהימה̈ לתנזוהא פאקתל אלאמראה̈ ואלבהימה̈ קתלא יקתלא כלאהמא פקד חלת דמאהמא: ואיש. ואי רג̇ל אכ̇ד̇ אכ̇תה אבנה̈ אביה או אבנה̈ אמה וראי סואתהא והי תנט̇ר סואתה עאר הו וינקטעו מן חצ̇רה̈ אהל קומהם סואה̈ אכ̇תה כשף וזרה חמל: ואיש. ואי רג̇ל צ̇אג̇ע אמראה̈ חאיצ̇ה̈ וכשף סואתהא נביעהא כשף והי כשפת נביע דמהא פינקטעא כלאהמא מן בין קומהם: וערות. וסואה̈ אכ̇ת אמך ואכ̇ת אביך לא תכשף אד̇ ערא נסיבתה חמל וזרה: ואיש. ואי רג̇ל צ̇אג̇ע עמתה סואה̈ עמה כשף וזרהמא חמלא עקימאן ימותון: ואיש. ואי רג̇ל אכ̇ד̇ זוג̇ה̈ אכ̇יה מבעדה̈ הי סואה אכ̇יה כשף עקימין יכונו: ושמרתם. ואחפט̇ו ג̇מיע רסומי וג̇מיע אחכאמי ואעמלו בהא ולא תשתתכם אלארץ̇ אלד̇י אנא מדכ̇לכם אלי ת̇ם לתקימו בהא: ולא. ולא תסירו פי רסום אלאמם אלד̇י אנא טארד מן בין ידיכם אן ג̇מיע הד̇ה צנעו אקליתהם: ואמר: וקלת לכם אנתם תחוזו ארצ̇הם ואנא אעטיתהא לכם לתחוזוהא בלד יפיץ̇ אללבן ואלעסל אנא אללה רבכם אלד̇י אפרזתכם מן אלשעוב: והבדלתם. ותפרזו בין אלבהימה̈ אלטאהרה̈ ואלנג̇סה̈ ובין אלטאיר אלנג̇ס ואלטאהר ולא תרג̇סו אנפסכם באלבהאים ואלטאיר וג̇מיע מא ידב עלי אלארץ̇ אלד̇י אפרזתה לכם ללתנג̇ס: והייתם לי. וכונו לי מקדסין אן קדוס אנא אללה ואפרזתכם

פי קלבך בל עצה עצה לצאחבך ולא תחמל ענה וזרא: לא. לא תנקם ולא תחקד עלי אחד קומך ואחבב לצאחבך מתלך אנא אללה אגאזיך כירא: את. רסומי תחפטו בהימתך לא תנזוהא מן נועין ציעתך לא תזרע מן נועין ותוב מן נועין מלחמין לא יעלו עליך: ואיש. ואי רגל צאגע אמראה מצאגעה אנסאל והי אמה מכטבה לרגל ופדא לא תפדא ועתק לם ידפע אליהא מחדודה תכון לא יקתלו אד לם תעתק: והביא. פליאת בקרבאנה ללה אלי באב כבא אלמחצר כבש ללקרבאן: וכפר. ויסתגפר ענה אלאמאם בכבש אלאתם בין ידי אללה ען כטיתה אלתי אכטא ויצפח ענה מן כטיתה אלתי אכטא: וכי. ואדא דכלתם אלי אלבלד וגרסתם כל שגר מאכל פחרמו תחרימא תמרה ג׳ סנין יכון לכם מחרמא לא יוכל: ובשנה. ופי אלסנה אלד׳ יכון כל תמרה קדסא מוהלא ללה: ובשנה. ופי אלסנה אלה׳ תאכלו תמרתה ליזיד לכם גלתה אנא אללה רבכם: אזיד פי גלתה: לא. לא תאכלו עלי אלדם לא תתטירו ולא תתפאלו: לא. לא תחלקו גהה רווסכם ולא תסתאצל גהה לחיתך: ושרט. וכדשא עלי מית לא תגעלו פי אבדאנכם וכתאבה וסם לא תגעלו פיכם אנא אללה אלמעאקב: אל. לא תבדל אבנתך ללפגור לילא יפגר אהל אלארץ ותמתלי אלארץ פאחשה: את. סבותי תחפטו ומקדסי תכאפו אנא אללה רבכם: [ולא תולו אלי אלמשעודין ואלעראפין ולא תטלבו אן תעצוני בהא אנא אללה רבכם עאלם אלגיב:] מפני. מן בין ידי דו אלשיבה תקום ותבתהג וגה אלשיך ותכף רבך אנא אללה: וכי. ואדא סכן מעך גריב פי בלדכם לא תטהרוה: כאזרח. כאלצריח מנכם יכון לכם אלגריב אלסאכן מעכם ותחבב לה מתלך אן גרבא כנתם פי בלד מצר אנא אללה רבכם: לא. לא תצנעו גורא פי אלחכם פי אלכיל ופי אלוזן ופי אלמסאחה: מאזני. מואזין עדל וצנגאת עדל ומכאייל עדל ואקסאט עדל תכון לכם אנא אללה רבכם אלעדל אלדי אכרגתכם מן בלד מצר: ושמרתם. ואחפצו גמיע רסומי וגמיע אחכאמי ואעמלו בהא אנא אללה:

20 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: ואל. ולבני אסרא׳ תקול אי רגל מן בני אסרא׳ ומן אלגריב אלסאכן פי אל אסרא׳ אלדי יעטי מן נסלה ללצנם קתל יקתל קום אלבלד ירגמוה באלחגארה: ואני. ואנא אחל גצבי בדלך אלרגל ואקטעה מן בין קומה אן מן נסלה אעטי ללצנם לכי ינגס מקדסי ויבדל אסם קדסי: ואם. ואן תגאפל תגאפלא אהל אלבלד עיונהם מן דלך אלרגל פי עטאה מן נסלה ללצנם אלא

ללצנם ולא תבדל אסם רבך אנא אללה אלמעאקב: ואת. ואלדכר
לא תצאגע מצאגעה אמראה כריהה הי: ובכל. ופי גמיע אלבהאים
לא תגעל מצאגעתך לתנגס בהא ואמראה לא תקף בין ידי בהימה
לתנזוהא דאהיה הי: אל. לא תתנגסו בגמיע הדה אן בגמיע הדה
25 עצו אלאמאם אלדי אנא מארד מן בין ידיכם: ותטמא. פתנגסת
אלארץ ואפתקד דנובהא מנהא פאקלת אלארץ סאכנהא: ושמרתם.
ותחפטון אנתם גמיע רסומי ואחכאמי ולא תעמלו מן גמיע אלמכארה
הדה אלציף ואלגריב אלסאכן פי מא בינכם: כי. אן גמיע הדה
אלמכארה צנעו אהל אלארץ אלדי מן קבלכם ותנגסת אלארץ: ולא.
ולא תקלאכם אלארץ בנגיסכם להא כמא אקלת אלאמם אללדין מן
קבלכם: כי. אן כל אלדי יצנע מן גמיע הדה אלמכארה פינקטעו
30 אלנפוס אלצאנעאת מן בין קומהם: ושמרתם. ותחפטון מחפטי אן
לא יצנע מן רסום אלמכארה אלדי עמלת מן קבלכם ולא תעצוני
בהא אנא אללה רבכם:

פרש.

19 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם גמאעה בני אסרא׳
ותקול להם מקדסין תכונו אן קדוס אנא אללה: איש. כל רגל אבוה
ואמה תכאפו וסבותי תחפטו אנא אללה רבכם אג׳ כי׳: אל. לא תולו
אלי אלאותאן ומעבודאת מסבוכה לא תצנעו לכם אנא אללה רבכם
5 אלואחד: וכי. ואדא דבחתם דבח סלאמה ללה לרצא מנכם תדבחוה:
ביום. פי יום דבחכם לה יוכל ומן גד ואלבאקי אלי אליום אלתאלת
באלנאר יחרק: ואם. ואן אכל אכלא פי אליום אלג כאלאכם הוא
לא ירתצי: ואכליו. ואכלה וזרה יחמל אן קדם אללה בדל וינקטע
דלך אלאנסאן מן קומה: ובקצרכם. ואדא חצדתם זרע ארצכם לא
תסתקצי גהה ציעתך לתחצדהא ולקאט זרעך לא תלקטה: וכרמך.
10 וכרמך לא תמשה ואלפראד מן ענבך לא תקטפה ללציף וללגריב
תתרכהם אנא אללה רבכם אגאזיכם כירא: לא. לא תסרקו ולא
תגחדו ולא תנכתו אמר בצאחבה: ולא. ולא תחלפו באסמי באטלא
ותבדל אסם רבך אנא אללה אלמעאקב: לא. לא תגשם צאחבך ולא
תגצבה ולא תבית אגרה אלאגיר ענדך אלי אלגדאה: לא. לא תסב
אטרוש ובין ידי אעמי לא תגעל מעתרה וכף רבך אנא אללה אלמעאקב:
15 לא. לא תצנעו גורא פי אלחכם ולא תחאבי וגה פקיר ולא תבתהג
וגה גליל באלעדל תחכם בין קומך: לא. לא תמש סאעיא בקומך ולא
תקף עלי דם צאחבך אנא אללה אלמעאקב: לא. לא תשנא אכאך

בינהם אלדי יאכל כל דם ואחל גצבי באלנפס אלאכלה מן אלדם
ואקטעהא מן בין קומהא: כי. אן נפוס אלבשריין פי אלדם היא ואנא
געלתהא לכם עלי אלמדבח לתסתגפר ען אנפסכם אן אלדם הו ען
אלנפס יכפר: על. לדלך קלת לבני אסרא׳ כל נפס מנכם לא תאכל
דם ואלגריב אלסאכן פי מא בינכם לא יאכל דם: ואיש. ואי רגל מן
בני אסרא׳ ומן אלגריב אלסאכן פי מא בינהם אלדי יצתאד צידא או
טאיר אלדי יוכל ויספך דמה פיגטיה באלתראב: כי נפש. אן נפס כל
בשרי דמה פי נפסה הי וקלת לבני אסרא׳ דם כל בשרי לא תאכלו
15 אן נפס כל בשרי דמה היא כל אכלה ינקטע: וכל. וכל נפס אלדי
תאכל נבילה ופריסה מן אלציף ומן אלגריב ויגסל תיאבה וירחץ
באלמא ויגנס אלי אלמגיב ויטהר: ואם. ואן לם יגסל ותיאבה לא
18 ירחץ פקד חמל וזרה: וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר
בני אסרא׳ וקול להם אנא אללה רבכם: כמעשה. כעמל אהל מצר
אלדי אקמתם בהא לא תצנעו וכצניע בלד כנעאן אלדי אנא מדכלכם
אלי תם לא תצנעו ופי רסומהם לא תסלכו: את. אחכאמי תצנעו
5 ורסומי תחפטו לתסלכו בהא אנא אללה רבכם: ושמרתם. ואחפטו
רסומי ואחכאמי אלדי יצנעהא אלאנסאן ויחיא בהא אנא אללה: איש.
רגל ורגל אלי נסיב דאתה לא תתקדמו לכשף סואה אנא אללה:
ערות. סואה אביך וסואה אמך לא תכשף אמך הי לא תכשף סואתהא:
ערות. סואה זוגה אביך לא תכשף סואה אביך היא: ערות. סואה
אכתך אבנת אביך או אבנה אמך אלמולודה מן דאכל או מולודה מן
10 כארג לא תכשף סואתהא: ערות. סואה אבנה אבנך או אבנה אבנתך
לא תכשף סואתהן אן סואתך הוא: ערות. סואה אבנה זוגה אביך
אלמולודה מן אביך אכתך הי לא תכשף סואתהא: ערות. סואה אכת
אביך לא תכשף קריבה אביך הי: ערות. סואה אכת אמך לא תכשף
אן קריבה אמך הי: ערות. סואה אכי אביך לא תכשף ואלי זוגתה
15 לא תתקדם כעמתך הי: ערות. סואה כנתך לא תכשף זוגה אבנך הי
לא תכשף סואתהא: ערות. סואה זוגה אכיך לא תכשף סואה אכיך
הי: ערות. סואה אמראה ואבנתהא לא תכשף אבנה אבנהא ואבנה
אבנתהא לא תאכד לתכשף סואתהא (מעהא פי חיותהא) [נסיבאן הן]
פאחשה הוא: ואשה. ואמראה מע אכתהא לא תאכד צרה לכשף
סואתהא מעהא פי חיותהא: ואל. ואלי אמראה פי חיצה נגאסתהא
20 לא תתקדם לכשף סואתהא: ואל. ואלי זוגה צאחבך לא תגעל
מצאגעתך לאנסאל לתנגס בהא: ומזרעך. ומן נסלך לא תגעל קרבאן

פי אלבר: ובא. וידכ̇ל הרון אלי כ̇בא אלמחצ̇ר ויסלך̇ ת̇יאב אלעשר
אלד̇י לבסהא פי דכ̇ולה אלי אלקדס ויצ̇עהא ת̇ם: ורחץ. וירחץ̇
בדנה באלמא פי מוצ̇ע מקדס וילבס ת̇יאבה ויכ̇רג̇ ויעמל צעידתה
25 וצעידה̈ אלקום ויסתגפר ענה וען אלקום: ואת. ושחם אלדכוה̈ יקתרה
עלי אלמד̇בח: והמשלח. ואלמטלק אלעתוד לעזאז יגסל ת̇יאבה
וירחץ̇ בדנה באלמא ובעד ד̇לך ידכ̇ל אלי אלעסכר: ואת. ורת̇ אלדכוה̈
ועתוד אלדכוה̈ אלד̇י אדכ̇ל מן דמהא ליסתגפר פי אלקדס יכ̇רג̇ אלי
כ̇ארג̇ אלעסכר ויחרקו באלנאר ג̇לודהמא ולחומהמא ופרות̇המא:
והשרף. ומחרקהם יגסל ת̇יאבה וירחץ̇ בדנה באלמא ובעד ד̇לך ידכ̇ל
אלי אלעסכר: ותכון הד̇ה לכם רסם אלדהר פי אלשהר אלז׳ פי י׳ מן
אלשהר תעד̇בו אנפסכם וכל צנאעה̈ לא תצנעו אלצ̇יף ואלגריב
30 אלסאכן ענדכם: אן פי הד̇א אליום יסתגפר ענכם ליטהרכם מן ג̇מיע
כ̇טאיאכם בין ידי אללה תטהרו: שבת. סבת עטלה̈ היא לכם ותעד̇בו
אנפסכם רסם אלדהר: וכפר. ויסתגפר אלאמאם אלד̇י ימסחה ואלד̇י
יכמל ואג̇בה ליאם מכאן אביה וילבס ת̇יאב אלעשר ת̇יאב אלקדס:
וכפר. ויסתגפר פי אלקדס אלמקדס וכ̇בא אלמחצ̇ר וען אלמד̇בח
יסתגפר וען אלאימה̈ וען ג̇מיע קום אלג̇וק יסתגפר: והיתה. ותכון
הד̇ה לכם לרסם אלדהר ליסתגפר ען בני אסרא׳ מן ג̇מיע כ̇טאיאהם
17 מרה̈ ואחדה̈ פי אלסנה̈ וצנע כמא אמר אללה מוסי: וידבר. וכלם
אללה מוסי תכלימא: דבר. כלם הרון ובניה וג̇מיע בני אסרא׳ ותקול
להם הד̇א אלאמר אלד̇י אמר אללה קאילא: איש. אי רג̇ל מן בני
אסרא׳ אלד̇י יד̇בח בקר או גנם או מאעז פי אלעסכר או אלד̇י יד̇בח
מן כ̇ארג̇ אלעסכר: ואל. ואלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר לא יאתי בה ליקרב
קרבאנא ללה בין ידי מסכן אללה דם יחסב לד̇לך אלרג̇ל דם ספך
5 וינקטע ד̇לך מן קומה: למען. לאג̇ל אלד̇י ידכ̇לו בני אסרא׳ מן
ד̇באיחהם אלד̇י הם ד̇אבחין עלי וג̇ה אלצחרא ויאתו בהא ללה אלי
באב כ̇בא אלמחצ̇ר אלי אלאמאם וידבחו ד̇בח סלאמה̈ ללה איאהם:
וזרק. וירש אלאמאם אלדם עלי מד̇בח אללה ענד באב כ̇בא אלמחצ̇ר
ויקתר אלשחם מקבולא מרצ̇יא ללה: ולא. ולא יד̇בחו איצ̇א ד̇באיחהם
ללשיאטין אלד̇י הם טאגיין וראהם רסם אלדהר תכון הד̇ה להם
לאג̇יאלהם: ואלהם. ולהם תקול אי רג̇ל מן אל אסראיל ומן אלגריב
אלד̇י יסכן בינהם אלד̇י יצעד צעידה̈ או ד̇בח סלאמה̈: ואל. ואלי באב
כ̇בא אלמחצ̇ר לא יאתי בה ליצנעה ללה וינקטע ד̇לך אלאנסאן מן
10 קומה: ואיש. ואי רג̇ל מן בני אסראיל ומן אלגריב אלסאכן פי מא

ידכֿל פי כֿל וקת אלי אלקדס מן דאכֿל אלסג̇ף בחצ̇רה̈ אלגשא אלדֿי
עלי אלצנדוק ולא יהלך אן פי אלג̇מאם אתג̇לי עלי אלגשא: בזאת.
בהדֿה ידכֿל הרון אלי אלקדס ברתֿא מן אלבקר ללדֿכוה̈ וכבשא
ללצעידה̈: כתנת. תוניה̈ מן עשר מקדסה̈ ילבס ובזנאר עשר יתקלד
ובעסאמה̈ עשר יתעמם תֿיאב קדס הם וירחץ̇ באלמא בדנה וילבסהם:
5 ומאת. ומן ג̇מאעה̈ בני אסרא׳ יאכֿד עתודין מן אלמעז ללדֿכוה̈ וכבשא
ואחדא ללצעידה̈: והקריב. ויקרב הרון רתֿ אלדֿכוה̈ אלדֿי לה ויסתגפר
ענה וען אלה: ולקח. ויאכֿד אלעתודין ויוקפהא בין ידי אללה באב
כֿבא אלמחצ̇ר: ונתן. ויג̇על הרון עלי אלעתודין סהמאן סהמא
ואחדא ללה וסהמא ואחדא לג̇בל עזאז: והקריב. ויקדם הרון אלעתוד
10 אלדֿי צעד עליה אלסהם ללה ויצנעה דֿכוה̈: והשעיר. ואלעתוד
אלדֿי צעד עליה אלסהם לג̇בל עזאז יוקף אלחי בין ידי אללה ליסתגפר
ענה ליטלקה לג̇בל עזאז אלי אלבר: והקריב. ויקרב הרון רתֿ אלדֿכוה̈
אלדֿי לה ויסתגפר ענה וען אלה וידֿבח רתֿ אלדֿכוה̈ אלתי לה: ולקח.
ויאכֿד מלי אלמג̇מרה̈ ג̇מר נאר מן עלי אלמדֿבח מן בין ידי אללה ומלי
חפניה בכֿור סמד דקיק וידכֿל מן דאכֿל אלסג̇ף: ונתן. ויג̇על אלבכֿור
עלי אלנאר בין ידי אללה ויג̇טי דכֿאן אלבכֿור אלגשא אלדֿי עלי
אלשהאדה̈ ולא יהלך: ולקח. ויאכֿד מן דם אלרתֿ וינצ̇ח באצבעה
עלי וג̇ה אלגשא שרקא ובין ידי אלגשא ינצ̇ח ז׳ מראר מן אלדם
15 באצבעה: ושחט: וידֿבח עתוד אלדֿכוה̈ אלדֿי ללקום וידכֿל מן דמה
אלי דאכֿל אלסג̇ף ויצנע בדמה כמא צנע בדם אלרתֿ וינצ̇ח מנה עלי
אלגשא ובין ידי אלגשא: וכפר. ויסתגפר עלי אלקדס מן מעאצי בני
אסרא׳ ומן ג̇רומהם לג̇מיע כֿטאיאהם וכדֿאך יצנע בכֿבא אלמחצ̇ר
אלסאכן מעהם פי מא בין מעאציהם: וכל. וכל אנסאן לא יכון פי
כֿבא אלמחצ̇ר פי דכֿולה ליסתגפר פי אלקדס אלי כֿרוג̇ה ויסתגפר ענה
וען אלה וען ג̇מיע ג̇וק בני אסרא׳: ויצא. ויכֿרג̇ אלי אלמדֿבח אלדֿי
בין ידי אללה ויסתגפר ענה ויאכֿד מן דם אלרתֿ ומן דם אלעתוד
ויג̇על עלי ארכאן אלמדֿבח מסתדירא: והזה. וינצ̇ח עליה מן אלדם
20 באצבעה ז׳ מראר ויטהרה ויקדסה מן מעאצי בני אסרא׳: וכלה. ויפרג̇
מן אלאסתגפאר עלי אלקדס וכֿבא אלמחצ̇ר ואלמדֿבח ויקדם אלעתוד
אלחי: וסמך. ויסנד הרון ידיה עלי ראס אלעתוד אלחי ויקר עליה
בג̇מיע דֿנוב בני אסראיל וג̇מיע ג̇רומהם לג̇מיע כֿטאיאהם ויג̇עלהם עלי
ראס אלעתוד ויטלק ביד רג̇ל מעד̇ אלי אלבר: ונשא. ויחמל דֿלך
אלעתוד בנפסה ען ג̇מיע דֿנובהם אלי מוצ̇ע מנקטע ויטלק אלעתוד

ד̇ובה פיחצי לה סבעה̈ איאם לטהרה ויגסל ת̇יאבה במא נביע ויטהר:
וביום. ופי יום אלת̇אמן יאכ̇ד̇ לה שפנינין או פרכ̇י חמאם ויאתי בין
15 ידי אללה אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר ויעטיהא ללאמאם: ועשה. ויצנעהא
אלאמאם ואחד ד̇כוה̈ וואחד צעידה̈ ויסתגפר ענה אלאמאם מן ד̇ובה:
ואיש. ואי אנסאן כ̇רג̇ת מנה מצ̇אג̇עה̈ אנסאל פירחץ̇ באלמא ג̇מיע
בדנה וינג̇ס אלי אלמגיב: וכל. וכל ת̇וב וכל ג̇לד אלד̇י יציר עליה
מצ̇אג̇עה̈ אנסאל פליגסל באלמא וינג̇ס אלי אלמגיב: ואשה. ואי
אמראה̈ צ̇אג̇עה̈ רג̇ל מצ̇אג̇עה̈ אנסאל פירחצ̇ו באלמא וינג̇סו אלי
אלמגיב: ואשה. ואית אמראה̈ כאנת ד̇איבה̈ דם יכון ד̇ובהא פי
בדנהא ז׳ איאם תכון פי חיצ̇תהא וכל אלד̇אני בהא ינג̇ס אלי אלמגיב:
20 וכל: וכל אלד̇י תנצ̇ג̇ע עליה פי חיצ̇תהא ינג̇ס וכל אלד̇י תג̇לס עליה
ינג̇ס: וכל. וכל אלד̇אני במצ̇ג̇עהא יגסל ת̇יאבה וירחץ̇ באלמא וינג̇ס
אלי אלמגיב: וכל. וכל מן דני בכל אנא אלד̇י תג̇לס עליה יגסל ת̇יאבה
וירחץ̇ באלמא וינג̇ס אלי אלמגיב: ואם. ואן עלי אלמצ̇ג̇ע הו או עלי
אלאנא אלד̇י הי ג̇אלסה̈ עליה אד̇א דני בה ינג̇ס אלי אלמגיב: ואם.
ואן צ̇ג̇וע צ̇אג̇ע רג̇ל. איאהא וצארת חיט̇תהא עליה פינג̇ס ז׳ איאם וכל
25 אלמצ̇ג̇ע אלד̇י ינצ̇ג̇ע עליה ינג̇ס: ואשה. ואמראה̈ אד̇א ד̇אב ד̇וב
דמהא איאם כת̇ירה̈ בג̇יר וקת חיצ̇תהא [או בעקבה] כל איאם ד̇וב
נג̇אסתהא כאיאם חכם חיצ̇תהא תכון נג̇אסתהא נג̇סה̈ היא: כל. כל
מצ̇ג̇ע תנצ̇ג̇ע עליה טול איאם ד̇ובהא כמצ̇ג̇ע חיצ̇תהא יכון להא וכל
אלאנא אלד̇י תג̇לס עליה נג̇ס יכון כנג̇אסה̈ חיצ̇תהא: וכל. וכל מן
דני בהם ינג̇ס ויגסל ת̇יאבה וירחץ̇ באלמא וינג̇ס אלי אלמגיב: ואם. ואן
טהרת מן ד̇ובהא פתחצי להא ז׳ איאם ובעד ד̇לך תטהר: וביום. ופי
יום אלת̇׳ תאכ̇ד̇ להא שפנינין או פרכ̇י חמאם ותג̇יב בהא אלי אלאמאם
30 אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר: ועשה. ויצנע אלאמאם אלואחד ד̇כוה̈
ואלואחד צעידה̈ ויסתגפר ענהא אלאמאם בין ידי אללה מן ד̇וב
נג̇אסתהא: והזרתם. [פיג̇ב אן תג̇אנבוא] בני אסראי׳ מן נג̇אסתהם ולא
ימותו בנג̇אסתהם פי תנג̇יסהם מסכני אלד̇י פי מא בינהם: זאת. הד̇ה
שריעה̈ אלד̇איב ואלד̇י תכ̇רג̇ מנה נטפה̈ אנסאל לינג̇ס בהא: והדוה.
ואלחאיץ̇ פי חיצ̇תהא ואלד̇איב ד̇ובה ללד̇כר וללאנת̇י ואלרג̇ל אלד̇י
יצ̇אג̇ע נג̇סה̈:

פרש.

16 וידבר: וכלם אללה מוסי בעד מות בני הרון פי תקדמהם בין
ידי אללה ומאתא: ויאמר. פקאל אללה למוסי כלם הרון אכ̇וך ולא

אלבית: ואם. ואן רג̇ע אלבלא ונמי פי אלבית בעד [מא כ̇לעת]
אלחג̇ארה̈ ובעד ינקץ̇ אלבית ובעד אן יטיין: ובא. פידכ̇ל אלאמאם
וינט̇ר ואן תפשא אלבלא פי אלבית ברץ̇ [מאחק] הו פי אלבית נג̇ס
45 הוא: ונתץ. פינקץ̇ אלבית חג̇ארתה וכ̇שבה וג̇מיע תראב אלבית
ויכ̇רג̇ אלי כ̇ארג̇ אלקריה̈ אלי מוצ̇ע נג̇ס: והבא. ואלדאכ̇ל אלי אלבית
טול איאם אוקפה ינג̇ס אלי אלמגיב: והשכב. ואלצ̇אג̇ע פי אלבית
יגסל ת̇יאבה ואלאכל פי אלבית יגסל ת̇יאבה: ואם. ואן דכ̇ל ידכ̇ל
אלאמאם וינט̇ר ואד̇א לם יתפשא אלבלא פי אלבית בעד תטיין אלבית
פיטהר אלאמאם אלבית אד̇ קד ברי אלבלא: ולקח. ויאכ̇ד̇ לתדכיה̈
50 אלבית עצפורין ועוד ארז וצבג̇ קרמז וזעתר: ושחט. וידבח אלעצפור
אלואחדה̈ פי אניה̈ נחאס עלי מא מן נביע: ולקח. ויאכ̇ד̇ עוד אלארז
ואלזעתר וצבג̇ אלקרמז ואלעצפור אלחי ויג̇מסהא פי דם אלעצפור
אלמד̇בוחה̈ ופי מא אלנביע וינצ̇ח עלי אלבית סבע מראר: וחטא. וידכי
אלבית בדם אלעצפור ובמא אלנביע ובאלעצפור אלחי ובעוד אלארז
ובצבג̇ אלקרמז: ושלח. ויטלק אלעצפור אלחי אלי כ̇ארג̇ אלקריה̈
עלי וג̇ה אלצחרא ויסתג̇פר ען אלבית ויטהר: זאת. הד̇ה אלשריעה̈
55 לכל בלא אלברץ̇ [ואלכלף]: ולצרעת. ולברץ̇ אלבלא וללבית:
ולשאת. וללשאמה̈ [ואלעארצ̇ה̈ ואלבקעה̈]: להורות. [תדל] פי יום
אלנג̇ס ופי יום אלטאהר הד̇ה שריעה̈ אלברץ̇:

15 וידבר. וכלם אללה מוסי והרון תכלימא: דבר. מר בני אסרא׳
וקול להם אי אנסאן כאן ד̇איב מן ג̇סמה ד̇ובה נג̇ס הו: וזאת. והד̇ה
תכון נג̇אסתה פי ד̇ובה [אן יג̇על אחלילה אלד̇וב כאלריאל] או אנכ̇תם
בדנה מן ד̇ובה נג̇אסתה היא: כל. כל מצ̇ג̇ע יצ̇ג̇ע עליה אלד̇איב
5 ינג̇ס וכל אני אלד̇י יג̇לס עליה ינג̇ס: ואיש. ואי אנסאן דני במצ̇ג̇עה
יגסל ת̇יאבה וירחץ̇ באלמא וינג̇ס אלי אלמגיב: והישב. ואלג̇אלס עלי
אלאנא אלד̇י יג̇לס עליה אלד̇איב יגסל ת̇יאבה וירחץ̇ באלמא וינג̇ס
אלי אלמגיב: והנגע. ואלדאני בלחם אלד̇איב יגסל ת̇יאבה וירחץ̇
באלמא וינג̇ס אלי אלמגיב: וכי. ואד̇א בצק אלד̇איב עלי אלטאהר פיגסל
ת̇יאבה וירחץ̇ באלמא וינג̇ס אלי אלמגיב: וכל. וכל מרכב אלד̇י ירכב עליה
10 אלד̇איב ינג̇ס: וכל. וכל אלדאני בכל אלד̇י יכון תחתה ינג̇ס אלי אלמגיב:
ואלחאמל איאהם יגסל ת̇יאבה וירחץ̇ באלמא וינג̇ס אלי אלמגיב: וכל.
וכל מא ידני בה אלד̇איב וידה לם תשטף באלמא פיגסל ת̇יאבה וירחץ̇
באלמא וינג̇ס אלי אלמגיב: וכלי. ואניה̈ כ̇זף אלד̇י ידני בה אלד̇איב
יכסר וכל אניה̈ כ̇שב תשטף באלמא: וכי. ואד̇א טהר אלד̇איב מן

20 ען אלמתטהר מן נגאסתה ובעד דלך ידבח אלצעידה: והעלה: ויצעד
אלאמאם אלצעידה ואלהדיה עלי אלמדבח ויסתגפר עליה אלאמאם
ויטהר: ואם. ואן צעיף הוא וליס ידה תנאל פיאכד כבשא ואחד אתם
ללתחריך ליסתגפר עליה ועשר סמד ואחד מלתות בדהן ללהדיה ולג
דהן: ושתי. ושפנינין או פרכי חמאם אלדי תנאל ידה ויכון ואחד
דכוה ואלאכר צעידה: והביא. ויאתי בהא פי אליום אלח׳ לתטהירה אלי
אלאמאם אלי באב כבא אלמחצר בין ידי אללה: ולקח. ויאכד אלאמאם
כבש אלאתם ולג אלדהן ויחרכהא אלאמאם תחריכא בין ידי אללה:
25 ושחט. וידבח כבש אלאתם ויאכד אלאמאם מן דם אלאתם ויגעל עלי
שחמה אדן אלמתטהר אלימני ועלי בהאם ידה אלימני ועלי בהאם רגלה
אלימני: ומן. ומן אלדהן יצב אלאמאם עלי יד אלאמאם אליסרי: והזה.
וינצח אלאמאם באצבעה אלימני מן אלדהן אלדי עלי ידה אליסרי ז׳
מראר בין ידי אללה: ונתן. ויגעל אלאמאם מן אלדהן אלדי עלי ידה עלי
שחמה אדן אלמתטהר אלימני ועלי בהאם ידה אלימני ועלי בהאם
רגלה אלימני עלי מוצע דם אלאתם: והנותר. ואלבאקי מן אלדהן
אלדי עלי יד אלאמאם יגעל עלי ראס אלמתטהר ליסתגפר ענה בין
30 ידי אללה: ועשה. ויצנע אלואחד מן אלשפאנין או מן פראך אלחמאם
מן אלדי תנאל ידה: את. אלדי תנאל ידה אלואחד דכוה ואלאכר
צעידה מע אלהדיה ויסתגפר אלאמאם ען אלמתטהר בין ידי אללה:
זאת. הדה שריעה אלדי פיה בלא ברץ אלדי לא תנאל ידה פי
טהארתה: וידבר. פכלם אללה מוסי והרון קאילא: כי. אדא דכלתם
אלי בלד כנעאן אלדי אנא מעטיכם חוזא וגעלת בלא אלברץ פי בית
35 ארץ חוזכם: ובא. ויגי אלדי לה אלבית ויכבר ללאמאם קאילא מתל
בלא טהר לי פי אלבית: וצוה. פיאמר אלאמאם ויגלו אלבית קבל
אן ידכל אלאמאם לינטר אלבלא ולא יתנגס כל אלדי פי אלבית ובעד
דלך ידכל אלאמאם לינטר אלבית: וראה. וינטר אלבלא ואדא אלבלא
פי חיטאן אלבית [כטוט] מכצרה או מחמרה ומנטרהן מסתפל מן
אלחאיט: ויצא. ויכרג אלאמאם מן אלבית אלי באב אלבית ויוקף
אלבית ז׳ איאם: ושב. וירגע אלאמאם פי אליום אלסאבע וינטר פאן
40 כאן תפשא אלבלא פי חאיט אלבית: וצוה. פיאמר אלאמאם [ותכלע]
אלחגארה אלדי פיהן אלבלא וילקיהם אלי כארג אלקריה אלי מוצע
נגס: ואת. ואלבית [פיקשרה] מן דאכל מסתדירא [וירמון] אלתראב
אלדי [קשרוה] אלי כארג אלקריה אלי מוצע נגס: ולקחו. ויאכדו
חגארה אכרי ויגיבוהא אלי תחת אלחגארה ותראב אכר יאכד ויטיין

או כתאן או אלסדי או אללחמה̈ או ג̇מיע אניה̈ אלג̇לוד יטהרה או ינג̇סה:

פרש.

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: וכלם אללה מוסי תכלימא: זאת. הד̇ה שריעה̈ אלאברץ̇ פי יום טהרה יותא אלי אלאמאם: ויצא. ויכ̇רג̇ אלאמאם אלי כ̇ארג̇ אלעסכ̇ר וינט̇ר אלאמאם ואד̇א קד שפי בלוי אלברץ̇ מן אלאברץ̇: וצוה. פיאמר אלאמאם ויאכ̇ד̇ ללמתטהר עצפוריין . . . . טאהרה̈ ועוד ארז וצבג̇ קרמז וסעתר: וצוה. פיאמר אלאמאם וידבח אלעצפור אלואחד פי אנא כ̇זף [עלי מא מן נביע:] [את הצפור: וליאכ̇ד̇ אלעצפור אלחי ואלעוד אלארז וחריר אלקרמז וצעתר ויג̇מס ד̇לך] ואלעצפור אלחי פי דם אלעצפור אלמד̇בוח עלי אלמא אלד̇י מן נביע: והזה. וינצ̇ח עלי אלמתטהר מן אלברץ̇ ז׳ מראר ויטהרה ויטלק אלעצפור אלחי עלי וג̇ה אלצחרא: וכבס. ויגסל אלמתטהר ת̇יאבה ויחלק ג̇מיע שערה ויר̇חץ̇ באלמא ויטהר ובעד ד̇לך ידכ̇ל אלי אלעסכר ויג̇לס כ̇ארג̇ לכ̇באה ז׳ איאם: והיה. פאד̇א כאן פי אליום אלז׳ יחלק ג̇מיע שערה ראסה ולחיתה וחואג̇ב עיניה וג̇מיע שערה יחלקה ויגסל ת̇יאבה וירחץ̇ בדנה באלמא ויטהר: וביום. ופי אליום אלח׳ יאכ̇ד̇ כ̇רופין צחאחא ונעג̇ה̈ ואחדה̈ אבנה̈ סנתהא צחיחה̈ ות̇לת̇ה̈ אעשאר סמד הדיה̈ מלת̇ות̇ה̈ בדהן ולג̇ ואחד מן דהן: והעמיד. ויוקף̇ אלאמאם אלמטהר אלרג̇ל אלמתטהר ואיאהא בין ידי אללה באב כ̇בא אלמחצ̇ר: ולקח. ויאכ̇ד̇ אלאמאם אלכבש אלואחד ויקרבה ללאת̇ם ולג̇ אלדהן ויחרך הרון תחריכא בין ידי אללה: ושחט. וידבח אלכ̇רוף̇ פי מוצ̇ע אלד̇י ידבח אלד̇כוה̈ ואלצעידה̈ פי מוצ̇ע מקדס אן כאלד̇כוה̈ אלאת̇ם הו ללאמאם כ̇אץ̇ אלאקדאס הוא: ולקח. ויאכ̇ד̇ אלאמאם מן דם אלאת̇ם ויג̇על אלאמאם עלי שחמה̈ אד̇ן אלמתטהר אלימני ועלי בהאם ידה אלימני ועלי בהאם רג̇לה אלימני: ולקח. [ויאכ̇ד̇ אלאמאם מן אללג̇ אלדהן ויצב עלי כפה אליסרי: וטבל. ת̇ם יג̇מס אצבעה אלימני פי אלדהן אלד̇י עלי ידה אליסרי וינצ̇ח] מן אלדהן באצבעה ז׳ מראר בין ידי אללה: ומיתר. ומן באקי אלדהן אלד̇י עלי ידה יג̇על אלאמאם עלי שחמה̈ אד̇ן אלמתטהר אלימני ועלי בהאם ידה אלימני ועלי בהאם רג̇לה אלימני עלי דם אלאת̇ם: והנותר. ואלבאקי מן אלדהן אלד̇י עלי יד אלאמאם יג̇על עלי ראס אלמתטהר ויסתג̇פר ענה אלאמאם בין ידי אללה: ועשה. ויצנע אלאמאם אלד̇כוה̈ ויסתג̇פר

פיה [פקד ברי והו] טאהר (הוא) פליטהרה אלאמאם: ואיש. ואי רג̇ל או אמראה̈ כאן פי ג̇לד בדנהם [בקע בקע ביאץ̇]: וראה. פינט̇ר אלאמאם ואן כאן פי ג̇לד בדנהם [בקע כאביה̈ פי ביאצ̇הא פהו בהק אנתשר פי אלג̇לד והו טאהר]: ואיש. ואי רג̇ל [אנתתף שער ראסה פהו אלאצלע והו טאהר]: ואם. ואן מן ג̇הה̈ וג̇הה [ינתתף ראס] והו אלאג̇לח והו טאהר: וכי. ואד̇א כאן פי אלצלעה̈ או פי אלג̇לחה̈ בלא אביץ̇ מחמרא ברץ̇ מפרע הוא פי צלעתה או פי ג̇לחתה: וראה. פינט̇רה אלאמאם פאן כאן שאמה̈ אלבלא ביצ̇א מחמרה̈ פי צלעתה או פי ג̇לחתה כמנט̇ר ברץ̇ ג̇לד אלבדן: איש. רג̇ל אברץ̇ הוא נג̇ם הוא תנג̇יס ינג̇סה אלאמאם פי ראסה בלאה: והצרוע. ואלאברץ̇ אלד̇י פיה אלבלא ת̇יאבה תכון ממזקה̈ וראסה יכון מכשוף ועל שפתיה יתלת̇ם ונג̇ס נג̇ס ינאדי: כל. טול אלאיאם אלד̇י אלבלא פיה ינג̇ס נג̇ס הוא וחדה יג̇לס מן כ̇ארג̇ אלעסכר מקאמה: והבגד. ואלת̇וב אן כאן פיה בלא ברץ̇ פי ת̇וב צוף או פי ת̇וב כתאן: או. או פי אלסדי או פי אללחמה̈ מן אלכתאן ואלצוף או פי ג̇לד או פי כל עמל ג̇לד: והיה. ויכון אלבלא מכ̇צ̇רא או מחמרא פי אלת̇וב או פי אלג̇לד או פי אלסדי או פי אללחמה̈ או פי ג̇מיע אניה̈ ג̇לד בלא ברץ̇ הו וינט̇ר ללאמאם: וראה. וינט̇ר אלאמאם אלבלא ויוקף אלבלא ז׳ איאם: וראה. וינט̇ר אלבלא פי אליום אלז׳ אד̇ תפשא אלבלא פי אלת̇וב או פי אלסדי או פי אללחמה̈ או פי אלג̇לד לג̇מיע מא יצנע אלג̇לד צנאעה̈ ברץ̇ [מאחק] אלבלא נג̇ס הוא: ושרף. פיחרק אלת̇וב או אלסדי או אללחמה̈ פי אלצוף או פי אלכתאן או ג̇מיע אניה̈ אלג̇לד אלד̇י יכון פיה אלבלא אד̇ ברץ̇ [מאחק] הו באלנאר תחרק: ואם. ואן נט̇ר אלאמאם פאן כאן לם יתפשא אלבלא פי אלת̇וב או פי אלסדי או פי אללחמה̈ או פי ג̇מיע אניה̈ אלג̇לד: וצוה. פיאמר אלאמאם ויג̇סלו אלד̇י פיה אלבלא ויוקפה ז׳ איאם: וראה. וינט̇ר אלאמאם בעד ג̇סל אלבלא פאן כאן לם ינקלב אלבלא בעינה ואלבלא לם יתפש נג̇ס הו באלנאר תחרק [והי מהלכה̈ כאנת] פי צלעתה או פי ג̇לחתה: ואם. ואן נט̇ר אלאמאם ואד̇א [קד כבי] אלבלא בעד ג̇סלה פיכ̇רקה מן אלת̇וב או מן אלג̇לד או מן אלסדי או מן אללחמה̈: ואם. ואן [ט̇הרת] איצ̇א פי אלת̇וב או פי אלסדי או פי אללחמה̈ או פי ג̇מיע אניה̈ אלג̇לוד [פהי אלמנתשרה̈ ויחרק באלנאר] אלד̇י פיה אלבלא: והבגד. ואלת̇וב או אלסדי או אללחמה̈ או ג̇מיע אניה̈ אלג̇לוד אלד̇י תג̇סל ויזול מנהא אלבלא ותג̇סל ת̇אניה̈ ותטהר: זאת. הד̇ה שריעה̈ בלא אלברץ̇ ת̇וב צוף

פיה לחם חי ינג̇ס: וראה. וינט̇ר אלאמאם אללחם אלחי וינג̇סה אללחם אלחי נג̇ס הוא ברץ̇ הוא: או. או אד̇א רג̇ע אללחם אלחי ואנקלב אביצ̇א פיותא אלי אלאמאם: וראהו. פינט̇רה אלאמאם פאד̇א אנקלב אלבלא אביצ̇א פיטהר אלאמאם אלבלא טאהר הוא: ובשר. ואנסאן אד̇ יכון פיה פי ג̇לדה קרח וברי: והיה. ויכון פי מוצ̇ע אלקרח שאמה̈ ביצ̇א או [בקעה̈] ביצ̇א מחמרה̈ יורא ללאמאם: וראה. פינט̇ר אלאמאם פאן כאן מנט̇רהא מסתפל מן אלג̇לד ושערהא אנקלב אביצ̇א פינג̇סה אלאמאם בלוי ברץ̇ היא פי אלקרח [אנתשר]: ואם. ואן נט̇רהא אלאמאם ואד̇א ליס פיהא שער אביץ̇ ומסתפלה̈ ליסהא מן אלג̇לד והי כאביה̈ פיוקפה אלאמאם ז׳ איאם: ואם. ואן תפשא פי אלג̇לד פינג̇סה אלאמאם בלוי הו: ואם. ואן וקפת מכאנהא .... לם תתפשא [פהי מן את̇ר] אלקרח הוא פיטהרה אלאמאם: או בשר. או אנסאן אד̇א כאן פי ג̇לדה כי̈ נאר פתכון [ג̇זו] אלכי [בקעה̈] אביץ̇ מחמרא או אביצ̇א: וראה. פינט̇רהא אלאמאם פאן כאן אנקלב שער אביץ̇ [פיהא] ומנט̇רהא עמיק מן אלג̇לד ברץ̇ הי [פי אלכי פאנתשר] פינג̇סה אלאמאם בלוי ברץ̇ היא: ואם. ואן נט̇רהא אלאמאם ואד̇א ליס [פי אלבקעה̈] שער אביץ̇ ומסתפלה̈ ליסהא מן אלג̇לד והי כאביה̈ פיוקפה אלאמאם ז׳ איאם: וראהו. פינט̇רה אלאמאם פי אליום אלז׳ אן תפשת פי אלג̇לד פינג̇סה אלאמאם בלוי ברץ̇ הוא: ואם. ואן מכאנהא וקפת .... לם תתפש פי אלג̇לד והי כאביה̈ שאמה̈ אלכי הי פיטהרה אלאמאם אן [תשייט] אלכי היא: ואיש. ואי רג̇ל או אמראה̈ אן כאן פיהא בלא פי ראסה או פי לחיתה: וראה. פינט̇ר אלאמאם אלבלא פאן כאן מנט̇רה עמיק מן אלג̇לד ופיה שער אצהב דקיק פינג̇סה אלאמאם [פאנה כלף̇ והו ברץ̇ ראשה או אללחיה̈]: וכי. ואד̇א ראי אלאמאם בלא [אלכלף̇] ואד̇א ליס מנט̇רה עמיק מן אלג̇לד ושער אסוד ליס פיה פיוקף̇ אלאמאם בלא [ללכלף̇] ז׳ איאם: וראה. וינט̇ר אלאמאם אלבלא פי אליום אלסאבע ואד̇א לם יתפש ולא כאן פיה שער אצהב ומנט̇ר [אלכלף̇] ליס עמיק מן אלג̇לד: והתגלח. [ויחלק ראסה סוי מוצ̇ע אלכלף̇ לא יחלק] ויקוף̇ אלאמאם [ללכלף̇] ז׳ איאם ת̇אניה̈: וראה. וינט̇ר אלאמאם פי אליום אלז׳ פאן כאן לם יתפש [אלכלף̇] פי אלג̇לד ומנט̇רה ליס עמיק מן אלג̇לד פיטהרה אלאמאם ויגסל ת̇יאבה ויטהר: ואם. [פאן תפשא אלכלף̇ פי בדנה] בעד טהרה: וראהו. ופינט̇רה אלאמאם פאן תפשא [אלכלף̇] פי אלג̇לד לא [יפחץ̇] אלאמאם ללשער אלאצהב נג̇ס הוא: ואם. ואן וקף̇ בעינה [אלכלף̇] ושער אסוד נבת

פרש.

12 וידבר. וכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסרא' קאילא
אמראה [עלקת] וולדת דכר ותנגס ז' איאם כאיאם [בעד חיצתהא יכון
חכם נגאסתהא]: וביום. ופי אליום אלח' יכתן קלפה גסמה: ושלשים.
ותלתין יום ותלתה איאם תקים פי דם טאהר פי שי מן אלאקדאס לא
5 תדנו ואלי אלמקדס לא תדכל אלי כמאל איאם טהרהא: ואם. ואן
ולדת אנתי ותנגס אסבועין כחיצתהא וסתין יום וסתה איאם תקים עלי
דם טאהר: ובמלאת. וענד כמאל איאם טהרהא אבן או בנת תאתי
בכבש אבן סנתה ללצעידה ופרך חמאם או שפנין ללדכוה ענד באב
כבא אלמחצר אלי אלאמאם: והקריבו: ויקרבה בין ידי אללה ויסתגפר
ענהא ותטהר מן נביע דמהא הדה שריעה אלואלדה דכר או אנתי:
ואם. ואן לם תנאל ידהא מקדאר שאה פתאכד שפנינין או פרכי חמאם
ואחד צעידה וואחד דכוה ויסתגפר ענהא אלאמאם ותטהר:
13 וידבר: וכלם אללה מוסי והרון קאילא: אדם. אנסאן אד יכון
פי גלד בדנה שאמה או [עארצה או בקעה] ויכון פי גלד בדנה בלוי
ברץ פיותא אלי הרון אלאמאם או אלי אחד מן אולאדה אלאימה:
וראה. וינטר אלאמאם אלבלא פי גלד אלבדן ואלשער פי אלבלא אנקלב
אביצא ומנטר אלבלא עמיק מן גלד בדנה בלוי ברץ הוא פינטרה
אלאמאם וינגסה: ואם. [ואן כאנת בקעה ביצא] פי גלד בדנה ועמיק
לים מנטרהא מן אלגלד ושערהא לם ינקלב אביצא פיוקף אלאמאם
5 אלבלא ז' איאם: וראהו. וינטרה אלאמאם פי אליום אלז' פאן כאן
אלבלא וקף בעינה לם יתפשׁ אלבלא פי אלגלד פיוקפה אלאמאם ז'
איאם תאניה: וראה. וינטר אלאמם פי אליום אלז' תאניא [פאן כבא]
אלבלא ולם יתפש אלבלא פי אלגלד ויטהרה אלאמאם [עארצה] הי
ויגסל תיאבה ויטהר: ואם. ואן [תפשת אלעארצה] פי אלגלד בעד
יורא ללאמאם ויטהרה פליורא תאניה ללאמאם: וראה. פינטר אלאמאם
ואדא קד תפשת [אלעארצה] פי אלגלד פלינגסה אלאמאם ברץ הוא:
10 נגע. בלוי ברץ אד תכון פי אלאנסאן פיותא אלי אלאמאם: וראה. פינטר
אלאמאם ואדא שאמה ביצא פי אלגלד והי אנקלבת שער אביץ [או גז
מן לחם נקי] פי אלשאמה: צרעת. ברץ עתיק הו פי גלד בדנה פינגסה
אלאמאם לא יוקפה אנה נגס: ואם. [פאן אנתשר] אלברץ פי אלגלד
פיגטי אלברץ גמיע בדן אלבלא מן ראסה ואלי רגליה גמיע מנטר עיני
אלאמאם: וראה. וינטר אלאמאם ואדא קד גטי אלברץ גמיע בדנה
פיטהר אלבלא כלה אנקלב אביצא טאהר הוא: וביום. ופי יום ירא

ת̇יאבה וינג̇ס אלי אלמגיב: לכל. ג̇מיע אלבהאים אלתי הי מט̇לפה̈ ט̇לף̇ ותפריק ליסהא מפרקה̈ ואג̇תראר ליסהא מצעדה̈ אנג̇אס הם לכם כל מן ד̇ני בהם ינג̇ס: וכל. וכל סאלך עלי כפיה מן ג̇מיע אלחיואן אלסאלך עלי ארבעה אנג̇אס הם לכם כל אלד̇אני בנבאילהם ינג̇ס אלי אלמגיב: והנושא. ואלחאמל נבאילהם יג̇סל ת̇יאבה וינג̇ס אלי אלמגיב אנג̇אס הם לכם: וזה. והד̇א לכם אלנג̇ס מן אלדביב אלדאב עלי אלארץ̇ אלכ̇לד ואלפאר ואלצב לאצנאפה: והאנקה. ואלודל ואלחרדול ואלעט̇איה̈ ואלסאם אברץ̇: אלה. הד̇ה אלאנג̇אס לכם מן ג̇מיע אלדביב כל מן ד̇ני בהם פי מותהם ינג̇ס אלי אלמגיב: וכל. וכל אלד̇י יקע עליה מנהם פי מותהם ינג̇ס מן ג̇מיע אניה̈ כ̇שב או ת̇וב או ג̇לד או מסח כל אניה̈ יעמל צנעה̈ בהא פי אלמא ידכ̇ל וינג̇ס אלי אלמגיב ויטהר: וכל. וכל אניה̈ כ̇זף̇ אלד̇י יקע מנהא אלי וסטה כל מא פי וסטה ינג̇ס ואיאה תכסרו: מכל. מן ג̇מיע אלמאכל אלד̇י יוכל אלד̇י יציר עליה מא ינג̇ס [וג̇מיע אלשראב אלד̇י ישרב] פי כל אנא ינג̇ס: וכל מא יקע מן נבאילהא עליה ינג̇ס תנור וד̇י כראן ינקץ̇ אנג̇אס הם ואנג̇אס יכון לכם: אך. אמא מעין וביר מג̇מע מא יכון טאהר ומן ד̇ני בנבאילהם ינג̇ס: וכי. ואד̇א וקע מן נבאילהם עלי כל [מן נבאת ואלחב] אלד̇י יבד̇ר טאהר הוא: וכי. ואד̇א ג̇על מא עלי . . . . ווקע מן נבאילהם עליה נג̇ס הוא לכם: וכי. ואד̇א מאת מן אלבהאים אלד̇י הו לכם מאכלא אלד̇אני בנבאילהא ינג̇ס אלי אלמגיב: והאכל. ומן אכל מן נבאילהא יג̇סל ת̇יאבה וינג̇ס אלי אלמגיב ואלחאמל מן נבאילהא יג̇סל תיאבה וינג̇ס אלי אלמגיב: וכל. וכל אלדביב אלדאב עלי אלארץ̇ רג̇ס הו לא יוכל: כל. כל סאלך עלי צדר וכל סאלך עלי ארבעה ואלי מא כת̇רת ארג̇לה לג̇מיע אלדביב אלדאב עלי אלארץ̇ לא תאכלוהא אנהא רג̇סה̈: אל. לא תרג̇סו אנפסכם מן ג̇מיע אלדביב אלדאב ולא תתנג̇סו בהם ותעצוני בהא: כי. אני אנא אללה רבכם ותקדסו וכונו מקדסין אן קדוס אנא ולא תנג̇סו אנפסכם בג̇מיע אלדביב אלדאב עלי אלארץ̇: כי. אני אנא אללה אלמצעדכם מן בלד מצר לאכון לכם אלהא וכונו מקדסין אד̇ קדוס אנא: זאת. הד̇ה שריעה̈ אלבהאים ואלטאיר וכל נפס חיוה̈ אלדאבה̈ פי אלמא וג̇מיע אלנפוס אלדאבה̈ עלי אלארץ̇: להבדיל. לתפרז בין אלנג̇ס ובין אלטאהר ובין אלחיואן אלד̇י יוכל ובין אלחיואן אלד̇י לא יוכל:

ענהם בין ידי אללה: הן. הו֗א לם ידכ֗ל מן דמהא אלי אלקדם אלי דאכ֗ל אכל תאכלו איאהא פי אלקדם כמא אמרת: וידבר. וכלם הרון למוסי הו֗א אליום אל֗די קרבו ד֗כותהם וצעידתהם בין ידי אללה ואפאני מת֗ל הד֗ה אלמצאיב פלו אכלת אלד֗כוה֗ אליום הל חסן ענד אללה: וישמע. פסמע מוסי וחסן ענדה:

11 וידבר. פכלם אללה למוסי ולהרון קאילא להם: דבר. מר בני אסרא' קאילא הד֗א אלחיואן אל֗די תאכלו מן ג֗מיע אלבהאים אלתי עלי אלארץ֗: כל. כל מט֗לף ט֗לף ומפרק תפריקא ט֗לפהא מצעד֗ה֗ אג֗תראר מן אלבהאים איאהא תאכלו: אך. לכן הד֗א לא תאכלו מן מצעדי אלאג֗תראר ומט֗לפי אלט֗לף אלג֗מל אן מצעד אלאג֗תראר הו ותט֗ליף ליסה מט֗לף נג֗ס הו לכם: ואת. ואלובר אד֗ מצעד אג֗תראר הו ותט֗ליף לא יט֗לף נג֗ס הו לכם: ואת. ואלארנב אד֗ מצעד֗ה֗ אג֗תראר הי ותט֗ליף לא תט֗לף נג֗סה֗ הי לכם: ואת. ואלכנזיר אד֗ מט֗לף תט֗ליף הו ומפרק תפריק אלט֗לף והו אג֗תראר לא יג֗תר נג֗ס הו לכם: מבשרם. מן לחמהא לא תאכלו ובנבאילהא לא תדנו אנג֗אס הם לכם: את זה. הד֗א תאכלו מן ג֗מיע אל֗די פי אלמא כל אל֗די לה אג֗נחה֗ ופלוס פי אלמא פי אלבחאר ואלאודיה֗ איאהא תאכלו: וכל. וכל אל֗די ליס לה אג֗נחה֗ ופלוס פי אלבחאר ופי אלאודיה֗ מן ג֗מיע דביב אלמא ומן כל נפס חיוה֗ אלתי פי אלמא רג֗ס הו לכם: ושקץ. ורג֗ס יכון לכם מן לחמהא לא תאכלו ונבאילהא תרג֗סו: כל. כל אל֗די ליס לה אג֗נחה֗ ופלוס פי אלמא רג֗ס הו לכם: ואת. והד֗ה תרג֗סו מן אלטאיר לא יוכלו ארג֗אס הם אלנסר ואלעקאב ואלענקא: ואת. ואלחדא ואלצדא לאצנאפהא: את. ג֗מיע אלג֗ראביב לאצנאפהא: ואת. ואלנעאם ואלכ֗טאף ואלסאף ואלנץ֗ לאצנאפהא: ואת. ואלבום [ואלזמג ואלבאשק]: ואת. ואלשאהין ואליקוק ואלרכ֗ם: ואת. ואלצקר ואלבבגה לאצנאפהא ואלהדהד ואלכ֗פאש: כל. כל דביב אלטאיר אלסאלך עלי ארבע רג֗ס הו לכם: אך. אמא הד֗א תאכלו מן ג֗מיע אלדביב אלטאיר אלסאלך עלי ארבע אל֗די לה [כראעין] מן פוק רג֗ליה ליקפז בהם עלי אלארץ֗: את. הד֗ה מנהם תאכלו אלג֗ראד לאצנאפה [ואלדבא לאצנאפה ואלחרג֗ל לאצנאפה ואלג֗נדב לאצנאפה]: וכל. וג֗מיע אלדביב אלטאיר אל֗די לה ארבע ארג֗ל רג֗ס הו לכם: ולאלה. והד֗ה תנג֗סו כל אלד֗אני בנבאילהם ינג֗ס אלי אלעשי: וכל. וכל חאמל מן נבאילהם יג֗סל

ואת. ואלקם וסאק אלאימן חרך הרון .תחריכא בין ידי אללה כמא אמר מוסי: וישא. ורפע הרון ידה אלי אלקום ובארכהם ונזל מן עמל אלדכוה̈ ואלצעידה̈ ואלסלאים: ויבא. ודכ̇ל מוסי והרון אלי כ̇בא אלמחצ̇ר וכ̇רג̇ו ובארכו אלקום ותג̇לי כרם אללה אלי ג̇מיע אלקום: ותצא. וכ̇רג̇ת נאר מן בין ידי אללה ואכלת עלי אלמד̇בח אלצעידה̈ ואלשחום ונט̇ר ג̇מיע אלקום [ורנגו] ווקעו עלי וג̇והם: ויקחו. ואכ̇ד̇ו בני הרון נדב ואביהוא רג̇ל מג̇מרתה וג̇עלו פיהא נאר וצירו עליהא בכ̇ורא וקרבו בין ידי אללה נאר אג̇נביה̈ אלתי לם יאמר בהא: ותצא. וכ̇רג̇ת נאר מן בין ידי אללה ואכלתהם ומאתו בין ידי אללה: ויאמר. פקאל מוסי להרון הו אלד̇י קאל אללה קאילא באלאקרבין אליי אתקדס ובחצ̇רה̈ ג̇מיע אלקום אתעט̇ם פסכת הרון: ויקרא. ודעי מוסי במישאל ואלצפן בני עזיאל עם̃ הרון וקאל להם תקדמו אחמלו אכ̇ותכם מן בין ידי אלקדס אלי כ̇ארג̇ אלעסכר: ויקרבו. פתקדמא וחמלוהמא בתואניהמא אלי כ̇ארג̇ אלעסכר כמא אמר מוסי: ויאמר. וקאל מוסי להרון ולאלעזר ולאיתמר ולדיה רווסכם לא תשעת̇ו ות̇יאבכם לא תמזקו ולא תהלכו ועלי ג̇מיע אלג̇מאעה̈ תסכ̇ט ואכ̇ותכם ג̇מיע אל אסרא׳ יבכו עלי אלחרק אלד̇י אחרק אללה: ומן באב כ̇בא אלמחצ̇ר לא תכ̇רג̇ו כילא תהלכו אן דהן מסח אללה עליכם פצנעו בקול מוסי: וידבר. וכלם אללה להרון קאילא: יין. כ̇מר ומסכר לא תשרב אנת ובניך מעך פי דכ̇ולכם אלי כ̇בא אלמחצ̇ר ולא תהלכו רסם אלדהר לאג̇יאלכם: ולהבדיל. וליפצל בין אלקדס ובין אלבדל ובין אלנג̇ס ובין אלטאהר: ולהורות. [...] בני אסרא׳ ג̇מיע אלרסום אלד̇י כלם אללה להם עלי יד מוסי: וידבר. וכלם מוסי להרון ולאלעזר ואיתמר בניה אלבאקיין כ̇ד̇ו אלהדיה̈ אלפאצ̇לה̈ מן קראבין אללה וכלוהא פטירא לצק אלמד̇בח אן מן כ̇אץ אלאקדאס הוא: ואכלתם. ותאכלוהא פי מוצ̇ע מקדס אן רסמך ורסם בניך הוא מן קראבין אללה אן כד̇אך אמרת: ואת. וקץ אלתחריך וסאק אלרפיעה̈ תאכלו פי מוצ̇ע טאהר אנת ובניך ובנאתך מעך אן רסמך ורסם בניך ג̇עלו מן ד̇באיח סלאים בני אסרא׳: שוק. סאק אלרפיעה̈ וקס אלתחריך מע קראבין אלשחום יג̇יבו ליחרך תחריכא בין ידי אללה ויכון לך ולבניך מעך רסם אלדהר כמא אמר אללה: ואת. ועתוד אלדכוה̈ למס למס מוסי ואד̇א קד אחרק פסכ̇ט עלי אלעזר ועלי איתמר בני הרון אלבאקיין קאילא: מדוע. מא באלכם לם תאכלו אלדכוה̈ פי מוצ̇ע מקדס אן כ̇אץ אלאקדאס הי ואיאהא ג̇עלת לכם לתחמלו וזר אלג̇מאעה̈ ליסתג̇פר

אלעסכר כמא אמר אללה מוסי: ויקרב. וקדם כבש אלצעידה̈ ואסנדו
הרון ובניה אידיהם עלי ראס אלכבש: וישחט ויזרק. וד̇בח ורש מוסי
20 מן אלדם עלי אלמד̇בח מסתדירא: ואת האיל. ואלכבש עט̇אה אעט̇אא
וקתר מוסי אלראס ואלאעט̇א ואלקצבה̈: ואת. ואלג̇וף ואלאכארע
רחץ̇ באלמא וקתר מוסי ג̇מיע אלכבש עלי אלמד̇בח צעידה̈ הוא מקבולא
מרצ̇יא קרבאנא הו ללה כמא אמר אללה מוסי: ויקרב. וקדם אלכבש
אלאת̇ני כבש אלכמאל ואסנדו הרון ובניה אידיהם עלי ראס אלכבש:
וישחט. וד̇בח ואכ̇ד̇ מוסי מן דמה וג̇על עלי שחמה̈ אד̇ן הרון אלימני ועלי
בהאם ידה אלימני ועלי בהאם רג̇לה אלימני: ויקרב. וקדם בני הרון וג̇על
מוסי מן אלדם עלי שחמה̈ אד̇נהם אלימני ועלי בהאם ידהם אלימני ועלי
25 בהאם רג̇להם אלימני ורש מוסי אלדם עלי אלמד̇בח מסתדירא: ויקח. ואכ̇ד̇
אלשחם ואלאליה̈ וג̇מיע אלשחם אלד̇י עלי אלג̇וף וזיאדה̈ אלכבד ואלכלותין
ושחמהן וסאק אלאימן: ומסל. ומן סלה̈ אלפטיר אלד̇י בין ידי אללה
אכ̇ד̇ גרדקה̈ פטיר ואחדה̈ וגרדקה̈ כ̇בז דהן ואחדה̈ ורקאקה̈ ואחדה̈
וג̇על עלי אלשחום ועלי סאק אלאימאן: ויתן. וג̇על אלכל עלי ידי הרון
ועלי ידי בניה וחרכהם תחריכא בין ידי אללה: ויקח. ואכ̇ד̇הם מוסי
מן עלי כפיהם וקתר עלי אלמד̇בח עלי אלצעידה̈ כמאל הם מקבולא
מרצ̇יא קרבאנא הו ללה: ויקח. ואכ̇ד̇ מוסי אלקץ̇ וחרכה תחריכא
בין ידי אללה מן כבש אלכמאל למוסי צאר נציבא כמא אמר אללה
30 מוסי: ויקח. ואכ̇ד̇ מוסי מן דהן אלמסח ומן אלדם אלד̇י עלי אלמד̇בח
ונצ̇ח עלי הרון ועלי ת̇יאבה ועלי בניה ועלי ת̇יאב בניה מעה וקדם הרון
ות̇יאבה ובניה ות̇יאב בניה מעה: ויאמר. וקאל מוסי להרון ולבניה
אטבכ̇ו אללחם באב כ̇בא אלמחצ̇ר ות̇ם תאכלוה ואלכ̇בז אלד̇י פי סלה̈
אלכמאל כמא אמרת קאילא הרון ובניה יאכלוה: והנותר. ואלבאקי
מן אללחם ואלכ̇בז באלנאר תחרקו: ומפתח. ומן באב כ̇בא אלמחצ̇ר לא
תכרג̇ו ז' איאם אלי יום כמאל איאם כמאלכם אן ז' איאם יכמל ואג̇בכם:

[Ein Blatt, Cap. VIII 34, — IX, 15, fehlt].

9 וקדם קרבאן אלקום ואכ̇ד̇ עתוד אלד̇כוה̈ אלד̇י ללקום וד̇בחה וד̇כאה
15 כאלאול: ויקרב. וקדם אלצעידה̈ וצנעהא כאלסירה̈: ויקרב. וקדם
אלהדיה̈ ומלא כפה מנהא וקתר עלי אלמד̇בח סוי צעידה̈ אלגדאה̈:
וישחט. וד̇בח אלת̇ור ואלכבש ד̇בח אלסלאמה̈ אלד̇י ללקום ובלג̇ו
בני הרון אלדם אליה ורשה עלי אלמד̇בח מסתדירא: ואת. ואלשחום
מן אלת̇ור ומן אלכבש אלאליה̈ ואלמג̇טי ואלכלי וזיאדה̈ אלכבד:
20 וישימו. וציירו אלשחום [מע אלקצ̇ץ̇] וקתר אלשחום עלי אלמד̇בח:

תג̇עלו רפיעה̈ ללאמאם מן ד̇בח סלאימכם: המקריב. אלמקרב דם
אלסלאמה̈ ואלשחם מן בני הרון לה תכון סאק אלאימן נציבא: כי.
אן קד̇ אלתחריך וסאק אלרפיעה̈ אכד̇ת̇ מן בני אסרא׳ מן ד̇בח סלאימהם
וג̇עלתהא להרון אלאמאם ולבניה רסם אלדהר מן בני אסראיל:
35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן
לייי: הד̇ה מסחה̈ הרון ומסחה̈ בניה מן קראבין אללה פי יום תקריבהם
ללאמאמה לה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אותם מאת
בני ישראל: אלד̇י אמר אללה אן יעט . . . מסחהם מן בני אסרא׳
רסם אלדהר לאג̇יאלהם: זאת התורה. הד̇ה אלשריעה̈ ללצעידה̈
וללהדיה̈ וללד̇כוה̈ וללאת̇ם וללכמאל ולד̇בח אלסלאמה̈: אשר צוה
יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את
קרבניהם לייי במדבר סיני: אלד̇י אמר אללה מוסי פי טור סיני פי יום
8 אמרה לבני ישראל אן יקרב קרבאנהם ללה פי ברי̇ה̈ סיני: וידבר יי
אל משה לאמר: פכלם אללה מוסי תכלימא: קח. כד̇ הרון ובניה
מעה ואלת̇יאב ודהן אלמסוחיה̈ ורת̇ אלד̇כוה̈ ואלכבשין וסלה̈ אלפטיר:
ואת. וג̇מיע אלג̇מאעה̈ תג̇וק אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר: ויעש. פצנע
מוסי כמא אמרה אללה ותתג̇וק אלג̇מאעה̈ אלי באב כ̇בא אלמחצ̇ר:
5 ויאמר. פקאל מוסי הד̇א אל . . . . אלד̇י אמר אללה אן תצנע: ויקרב.
וקדם מוסי הרון ובניה ורחצ̇הם באלמא: ויתן. וג̇על עליה אלתוניה̈
[וקלדה] באלזנאר ואלבסה אלממטר וג̇על עליה אלצדרה̈ [ושדדה̈]
בשפשג̇ אלצדרה̈ : וישם. וצייר עליה אלבדנה̈ וג̇על פי אלבדנה̈
אלאנואר ואלצחאיח: וישם. וצייר אלעמאמה̈ עלי ראסה וצייר עלי
אלעמאמה̈ אלי מא ילי מקדמהא עצאבה̈ אלד̇הב כליל אלקדם כמא
10 אמר אללה מוסי: ויקח. ואכ̇ד̇ מוסי מן דהן אלמסוחיה̈ ומסח אלמסכן
וג̇מיע מא פיה וקדסהם: ויז. ונצ̇ח מנה עלי אלמד̇בח ז׳ מראר ומסח
אלמד̇בח וג̇מיע אניתה ואלחוץ̇ ומקעדה וקדסהא: ויצק. וצב̇ מן דהן
אלמסוחיה̈ עלי ראס הרון ומסחה וקדסה: ויקרב. וקדם מוסי בני הרון
ואלבסהם תואניא ושדדהם באלזנאניר וצ̇מדהם באלקלאנס כמא אמר
אללה מוסי: ויגש. וקדם רת̇ אלד̇כוה̈ ואסנד הרון ובניה אידיהם עלי
15 ראס רת̇ אלד̇כוה̈: וישחט. וד̇בח ואכ̇ד̇ מוסי אלדם וג̇על עלי ארכאן
אלמד̇בח מסתדירא באצבעה וד̇כא אלמד̇בח ומן אלדם צבה ענד אסאס
אלמד̇בח וקדסה ואסתג̇פר ענה: ויקח. ואכ̇ד̇ ג̇מיע אלשחם אלד̇י עלי
אלג̇וף וזיאדה̈ אלכבד ואלכלותין ושחומהן וקתר מוסי עלי אלמד̇בח:
ואת הפר. ואלרת̇ וג̇לדה ולחמה ופרת̇ה אחרק באלנאר מן כארג̇

כל. כל דכר פי אלאימה יאכלה פי מוצע מקדס תוכל מן כואץ אלאקדאס הוא: כחטאת. כאלדכוה כאלאתם שריעה ואחדה להם אלאמאם אלדי יסתגפר בה לה יכון: והכהן. ואלאמם אלמקרב צעידה אנסאן גלד אלצעידה אלדי קרב ללאמאם לה יכון: וכל. וכל הדיה תכבז פי אלתנור [או יעמל פי טנגיר או עלי טאבק אלאמאם אלמקרב להא] לה תכון: וכל מנחה. וכל הדיה מלתותה בדהן או גאפה לגמיע בני הרון תכון ואחד כאלאכר: וזאת. והדה שריעה דבח אלסלאמה אלדי יקרב ללה: אם. [אן כאן עלי שכר קרבאנה] ויקרב עלי דבח [שכרה] גראדק פטיר מלתותה בדהן ורקאק פטיר ממסוח בדהן וסמד [רפך] גראדק מלתותה בדהן: על. עלי גראדק כבז כמיר יקרב קרבאנה עלי דבח [שכר סלאמתה]: והקריב. ויקרב מנה ואחד מן כל קרבאן רפיעה ללה אלראש דם אלסלאמה לה יכון: ובשר. ולחם דבח שכר אלסלאים פי יום קרבאנה יוכל לא יכלי מנה אלי אלגדאה: ואם. ואן נדר או תברע דבח קרבאנה פי יום תקריבה דבחה יוכל ומן גד ואלבאקי מנה יוכל: והנותר. ואלפאצל מן לחם אלדבח פי אליום אלתאלת באלנאר יחרק: ואם. ואן אכל יוכל מן לחם דבח אלסלאים פי יום אלתאלת לא ירתצי ומקרבה לא יחסב לה מבעוד יכון ואלנפס אלאכלה מנה וזרהא תחמל: והבשר. ואללחם אלדי ידני בכל נגס לא יוכל באלנאר יחרק ואללחם כל טאהר יאכל לחם: והנפש. ואי אנסאן אכל לחם מן דבח אלסלאמה אלדי ללה ונגאסתה עליה פינקטע דלך אלאנסאן מן קומה: ונפש. ואי אנסאן דני בכל נגס בנגאסה אנסאן או בבהימה נגסה או בכל רגס נגס ויאכל מן לחם דבח אלסלאמה אלדי ללה פינקטע דלך אלאנסאן מן קומה: וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסראי׳ קאילא כל שחם בקר וצאן ומעז לא תאכלו: וחלב. ושחם נבילה ושחם פריסה יצנע לגמיע אלצנאיע ואכל לא תאכלוה: כי. אן כל אכל שחם מן אלבהאים אלדי יקרב מנהא קרבאנא ללה פינקטע דלך אלאנסאן מן קומה: וכל דם. וכל דם לא תאכלו פי גמיע מסאכנכם מן אלטאיר ואלבהאים: כל נפש. כל אנסאן אלדי יאכל כל דם פינקטע דלך אלאנסאן מן קומה: וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: דבר. מר בני אסראי׳ קאילא אלמקרב דבח סלאמה ללה יאתי בקרבאנה ללה מן דבח אלסלאמה: ידיו תביאנה. ידאה תחמל מע קראבין אללה אלשחם מע אלקס יאתי בה אלקס ליחרכה תחריכא בין ידי אללה: והקטיר. ויקתר אלאמאם אלשחם עלי אלמדבח ויכון אלקץ להרון ובניה: ואת. וסאק אלאימן

אלי אלגדאה ונאר עלי אלמדבח תוקד עליה: ולבש. וילבס אלאמאם
קמיץ מן עשר ... יל מן עשר ילבס עלי... אלרמאד אלדי תאכל אלנאר
מע אלצעידה עלי אלמדבח ויגעלה לצק אלמדבח: ופשט. ויסלך
5 תיאבה וילבס תיאב . . . אלי כארג אלעסכר אלי מוצע טאהר: והאש.
ואלנאר עלי אלמדבח תוקד עליה לא . . . אלאמאם חטבא . . . ויקתר
עליה שחום אלסלאמה: אש. נאר דאים תוקד עלי אלמדבח לא
תטפי: וזאת. והדה שריעה אלהדיה יקדמהא בני הרון בין ידי אללה
בחצרה אלמדבח: והרים. וירפע מנהא בקבצתה מן סמד אלהדיה
ומן דהנהא וגמיע אללבאן אלדי עלי אלהדיה ויקתר עלי אלמדבח
מקבולא מרציא ריחהא ללה: והנותרת. ואלבאקי מנהא יאכלו הרון
ובניה פטיר תוכל פי מוצע מקדס פי צחן כבא אלמחצר יאכלהא: לא.
10 לא תכבז כמיר קסמהם געלתהא מן קראבין כאץ אלאקדאס הי
כאלדכוה וכאלאתם: כל. כל דכר מן בני הרון יאכלהא רסם אלדהר
לאגיאלכם מן קראבין אללה כל מן דני בהא תקדס: וידבר. וכלם
אללה מוסי תכלימא: זה. הדא קרבאן הרון ובניה אלדי יקרבו ללה
פי יום מסחה עשר אלויבה סמד הדיה דאימא נצפהא באלגדאה ונצפהא
באלעשי: על. עלי טאבק בדהן תצנע [סתותיה תאתי בהא רפכה תכון
15 הדיה תרדה תקרבהא] (תקרב) מקבולא מרציא ללה: והכהן. ואלאמאם
אלממסוח מכאנה מן בניה יצנעהא רסם אלדהר ללה גמלה תקתר:
וכל. וכל הדיה אמאם גמלה תכון לא תוכל: וידבר. וכלם אללה
מוסי תכלימא: דבר. מר הרון ובניה קאילא הדה שריעה אלדכוה
פי מוצע תדבח אלצעידה תדבח אלדכוה בין ידי אללה כאץ אלאקדאס
היא: הכהן. אלאמאם אלמדכיהא יאכלהא פי מוצא מקדס תוכל פי
20 צחן כבא אלמחצר: כל. כל מן דני בלחמהא יתקדס ואלדי ינצח מן
דמהא עלי אלתוב אלדי ינצח עליהא תגסל פי מוצע מקדס: וכלי.
ואנא כזף אלדי תטבך פיה יכסר ואן פי אנא נחאס טבכת [פלידלך]
וישטף באלמא: כל. כל דכר פי אלאימה יאכלהא כואץ אלאקדאס
הוא: וכל. וכל דכוה ידכל מן דמהא אלי כבא אלמחצר ליסתגפר פי
7 אלקדס לא תוכל באלנאר תחרק: וזאת. והדה שריעה אלאתם מן
כואץ אלאקדאס הוא: במקום. פי מוצע ידבחו אלצעידה ידבחו אלאתם
ודמה ירש עלי אלמדבח מסתדירא: ואת. וגמיע שחמה יקרב מנה
אלאליה ואלשחם אלמגטי אלגוף: ואת. ואלכלותין ואלשחם אלדי
עליהא אלדי עלי אלאחשא ואלזיאדה עלי אלכבד מע אלכלי ינזעהא:
5 והקטיר. ויקתרהא אלאמאם עלי אלמדבח קרבאנא ללה אתם הוא:

ויקרא.

5
11 שפנינין או פרכי חמאם פליאת בקרבאנה [. . .] אכטא עשר
אלויבה סמד ללדכוה לא יצב עליהא דהנא ולא יגעל עליהא לבאנא אד
דכוה היא: והביאה. ויאת בהא אלי אלאמאם ויקבץ אלאמאם מנהא
מלא קבצתה מן פיחהא ויקתר עלי אלמדבח מע קראבין אללה דכוה
היא: וכפר. ויסתגפר ענה אלאמאם ען כטיתה אלדי אכטי מן ואחדה
15 מן הדה ויצפח . . . וידבר: . . . אי אנסאן נכת נכתא ואכטי . . .
יאת בקרבאנה ללה כבשא צחיחא מן . . . [בקימתה] מתקאלא במתקאל
אלקדס ללאתם: . . . ללאסם ואלאמאם . . . אלאתם ויצפח ענה:
. . . (ען סהותה אלדי סהי והו לא יעלם ויצפח) [ואי אנסן אכטא פעמל
ואחדה מן פראיץ אללה אלתי לא תעמל ולם יעלם באנה קד אתם
וחמל וזרה: פליאתי בכבש צחיח מן אלגנם בקימתה ללקרבן אלי
אלאמאם] ען סהותה אלדי סהי והו לא יעלם ויצפח ענה: אשם.
קרבאן אלאתם הוא ען אלאתם אלדי אתם ללה: וידבר. וכלם אללה
20 מוסי תכלימא: נפש. אי אנסאן אכטא ונכת נכתא באללה וגחד
צאחבה ודיעה או [מעאמלה] יד או גצב או גשם צאחבה: או. או וגד
מאלה וגחדהא וחלף עלי באטל עלי ואחדה מן גמיע מא יעמלה
אלאנסאן ויכטי בהא: והיה. ויכון אדא אכטא ואתם ירד אלגצב
אלדי גצבה או אלגשם אלדי גשמה או אלודיעה אלתי . . . ענדה או
אלמאלה אלתי וגדהא: או. או מן כל מא חלף עליה באטל פליסלמה
25 בראסה . . . עליה [ואלדי הו לה יעטה פי יום אעתראפה בדנבה: ואת.
פליאתי בקרבאנה ללה בכבש צחיח מן אלגנם בקימתך ללקרבן אלי
אלאמאם: וכפר. ויסתגפר ענה אלאמאם בין ידי אללה ויגפר לה עלי
איה כלה] מן גמיע מא יעמל ואתם בה:

פרש.

6 וידבר. פכלם אללה מוסי תכלימא: צו. מר הרון ובניה קאילא
הדה שריעה אלצעידה הי אלצעידה תוקד עלי אלמדבח טול אלליל